

ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ
ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΤΟΣ 19^{ου} (26^{ου})

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ
1955 - 1956

ΑΘΗΝΑΙ 1955

Η ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ι. Ἡ ἵδρυσις Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν ὑπῆρξε με-
ταξὺ τῶν σχεδίων τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Τῷ 1911 ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος
κατέθεσε διὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἀποστόλου Ἀλεξανδρῆ καὶ
νομοσχέδιον περὶ ἱδρύσεως τοιαύτης σχολῆς. Τῷ 1924 ὁ ἐκ Κύπρου πολιτευτῆς
Γεώργιος Φραγκοῦδης, ἵνα καταστήσῃ δυνατὴν τὴν ἵδρυσιν, συνέστησε τὸ
σωματεῖον τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως». Ὁ τελευταῖος, ὡς πρό-
εδρος τούτου, διενήργησεν ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίου τῆς ὑπὸ ἱδρυ-
σιν σχολῆς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀγγλίας, Αἰγύπτου, Γαλλίας, Ἑνωμέ-
νων Πολιτειῶν Β. Ἀμερικῆς καὶ Κύπρου. Θερμοὶ συνεπίκουροι τῶν προσπα-
θειῶν ὑπῆρξαν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, πρῶτος δωρητὴς ἐν τῷ ἔρανῳ, καὶ
ὁ ἐν Παρισίοις Ἑλλήν πρεσβευτὴς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Παρι-
σίων Νικόλαος Πολίτης. Τῇ 2 Ἰανουαρίου 1927 ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος ἐν
οἰκοπέδῳ παρὰ τὴν λεωφόρον Συγγροῦ παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου
τῆς Δημοκρατίας ναυάρχου Παύλου Κουντουριώτου. Τὸν ἀγιασμὸν ἐτέλεσεν
ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ καθηγητὴς τῆς Θεολογι-
κῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Χρυσόστομος. Τῷ 1930, ἐπικου-
ρῶντος τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Γεωργίου Παπανδρέου, ἡ κυβέρνησις
Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἐπεχορήγησε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου. Κατὰ
τὸν Ἰούνιον 1930 ἀπεβίωσεν ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ἐν Παρισίοις ὁ ἐκ τοῦ
Πηλίου ἐπιστήμων Ἀλέξανδρος Ἰ. Πάντος, ἀπόφοιτος τῆς Νομικῆς Σχο-
λῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπι-
στημῶν τῶν Παρισίων. Οὗτος διὰ διαθήκης του, συνταχθείσης τῷ 1915,
κατέλιπεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως ἐν Ἑλλάδι Σχολῆς
Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Τῇ 18 Νοεμβρίου 1930 ἐγένετο ἐπίσημος ἡ τελετὴ
τῶν ἐγκαίνιων τῆς Σχολῆς, καθ' ἣν ὁ τότε πρωθυπουργὸς Ἐλευθέριος Βενιζέ-
λος, κηρύξας τὴν ἐναρξιν, ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν
του δὲν ἠδύνατο, λόγῳ τῶν ἀσχολιῶν του, νὰ διδάξῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐν σχολῇ,
προοριζομένη νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ ἔθνους. Ἡ τελετὴ
ἔληξε δι' ἐνάρξεως τῆς πρώτης διδασκαλίας ὑπὸ τοῦ καὶ ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητοῦ Κυριάκου Βαρβαρέσου. Πρῶ-

τος πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπῆρξεν ὁ καὶ ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητῆς Στυλιανὸς Σεφεριάδης καὶ πρῶτος διευθυντὴς ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης. Ὡς ἔμβλημα τῆς σχολῆς ὠρίσθη ἡ κεφαλή τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἐναρξίς τῆς καταρτίσεως τῆς βιβλιοθήκης τῆς σχολῆς ἐγένετο δωρήσαντος τοῦ Γεωργίου Φραγκοῦδης εἰς τὴν σχολὴν ἅπασαν τὴν βιβλιοθήκην του. Τῇ 5 Ἰουνίου 1931 διὰ συμβάσεως ὑπογραφείσης μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης Πάντου καὶ τοῦ προέδρου τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως Γεωργίου Φραγκοῦδης ἡ τελευταία αὕτη ἐδῶρκε τὸ κτίριον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ὑπὲρ πραγματώσεως τοῦ σκοποῦ τῆς διαθήκης Πάντου. Ἐκτοτε ἡ σχολὴ ὠνομάσθη «Πάντειος». Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς κληρονομίας ἐγένετο μερικὴ ἐπέκτασις τοῦ κτιρίου τῆς σχολῆς. Τῇ 18 Μαρτίου 1934 ἐγένετο τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων, καθ' ἣν ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας Ἰωάννου Μακροπούλου ἡ προτομὴ Πάντου καὶ ἐγένετο ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων εἰς τοὺς πρῶτους πτυχιούχους. Χάρις εἰς τὸν ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γεώργιον Κονδύλην, ὁμιλήσαντα ἐν τῇ σχολῇ περὶ τῆς στρατηγικῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τῇ 29 Ἀπριλίου 1934, ἐψηφίσθη κατ' Ὀκτώβριον 1934 ὁ πρῶτος ἀφορῶν εἰς τὴν σχολὴν νόμος 6346. Οὕτως ἀπὸ τοῦ 1930 μέχρι τοῦ 1937 ἀπετέλεσεν ἡ σχολὴ ἰδιωτικὸν ὄργανισμὸν, παρέχουσα εἰς τοὺς ἀκροατὰς αὐτῆς μόρφωσιν εἰς τὰς πολιτικάς, οἰκονομικάς καὶ κοινωνικάς ἐν γένει ἐπιστήμας, ὡς εἶδος ἐλευθέρου φροντιστηρίου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐδίδαξαν ἐν αὐτῇ οἱ Κ. Ἀμαντος, Κ. Βαρβαρέσος, Μ. Βολονάκης, Χρ. Εὐελπίδης, Δ. Καλιτσουνάκης, Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης, Π. Κανελλόπουλος, Ἀ. Κεραμόπουλος, Σ. Κουγέας, Θ. Κουτούπης, Β. Λαμπρινάκης, Ν. Λούβαρις, Ἡ. Λιακόπουλος, Σ. Μενάρδος, Ἀ. Μυράτ, Κ. Παπαλεξάνδρου, Γ. Πετρόπουλος, Χρ. Σγουρίτσας, Στ. Σεφεριάδης, Ἀ. Σίδερης, Π. Σκουριώτης, Ἀ. Σπουργίτης, Ἰ. Συκουτρῆς, Θ. καὶ Κ. Τσάτσος, Γ. Φραγκοῦδης, Π. Φωτήλας κ.ἄ. Κατὰ τὴν 8ην Αὐγούστου 1939, ἡμέραν Κυριακὴν, ἀπεβίωσεν ὁ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τῆς Σχολῆς ἀείμνηστος Γ. Φραγκοῦδης ἐν Ἀθήναις ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος.

Οὕτως ἡ ἵδρυσις τῆς σχολῆς ὀφείλεται εἰς ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ὁ ἐν νεότητι ἀποθανὼν εὐγενὴς βλαστὸς τοῦ Πηλίου Ἀλέξανδρος Πάντος λευκὸς τὴν ψυχὴν καὶ μεγαλόδωρος, καὶ τὴν διάνοιαν φωτεινὸς μύστης, λατρεύσας τὰς ἐπιστήμας τῆς πολιτικῆς καὶ ὀνειροπολήσας τὴν ἀνάστασιν τούτων ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τοῦ Πλάτωνος, κατέλιπε διὰ τῆς διαθήκης του ἅπασαν τὴν περιουσίαν του χάριν τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ εὐγενοῦς τούτου σκοποῦ. Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ὁ Γεώργιος Φραγκοῦδης, ἐπιλεκτος γόνος τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς Κύπρου, ποθήσας διακαῶς νὰ συνεργήσῃ εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξευγένισιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τῆς καλλιέργειας τῶν πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ δημοσιογραφικῶν ἐπιστημῶν, εἰργάσθη ἀόκνως διὰ τὴν ἵδρυσιν σχολῆς πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπι-

στημῶν ἐν Ἑλλάδι. Ὦν ἄπορος, δὲν εἶχε χρήματα καὶ περιουσίαν, ἵνα διαθέσῃ. Διέθεσεν ὅμως ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς ιδρύσεως καὶ προκοπῆς τῆς τοιαύτης σχολῆς, ἀναλώσας χάριν ταύτης ἅπασαν τὴν προσωπικότητά του. Ἡ μήτηρ ἐλληνικὴ πατρὶς δικαίως δύναται νὰ ᾗ ὑπερήφανος, διότι γεννᾷ ἀφθόνως τοιούτους χριστιανούς ἀφανεῖς ἥρωας, αὐτοθυσιάζομένους ὑπὲρ πληρώσεως εὐγενῶν σκοπῶν ἐξυπηρετήσεως τῶν συνανθρώπων.

Τέλος, ἐπικουροῦντος τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κωνσταντίνου Γεωργακοπούλου, ἔχοντος ὡς συμπαραστάτην τὸν καθηγητὴν Δ. Σταύρου, ἡ κυβερνήσις Ἰωάννου Μεταξᾶ διὰ τοῦ νόμου 886 τοῦ 1937 ἀνεγνώρισε τὴν Πάντειον ὡς δημοσίαν ἀνωτάτην σχολὴν ἐν τῇ τάξει τῆς πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας. Ὡς πρῶτος πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς σχολῆς ὠρίσθη ὁ Δ. Λάμπας καὶ ὡς πρῶτος διευθυντὴς ὁ Δ. Σταύρου. Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1939 ἰδρύθη ἐν τῇ Παντείῳ παρὰ τὴν σχολὴν τοῦ πολιτικοῦ τμήματος καὶ δευτέρα σχολὴ δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, λειτουργήσασα μόνον ἐπὶ διετίαν. Βάσεις νέας ἀκαδημαϊκῆς προωθήσεως τῆς σχολῆς ἔθετο ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Παιδείας ὁ καθηγητὴς Ν. Λούβαρις διὰ τοῦ νόμου 540 ἔτους 1943. Ταῦτο χρόνως προσβλέφθη καὶ ἡ ἴδρυσις παρὰ τῇ Παντείῳ καὶ σχολῆς δημοσιογραφικῶν σπουδῶν. Κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1937 μέχρι τοῦ 1943 περίοδον ἐδίδαξαν μετὰ ξὺ ἄλλων εἰς τὴν σχολὴν ὡς καθηγηταὶ οἱ Π. Βάλληνδας, Ἡ. Γάφος, Δ. Δεληβάνης, Π. Δερτιλῆς, Χρ. Εὐελπίδης, Ξ. Ζολώτας, Γρ. Κασιμάτης, Κ. Καραβᾶς, Σ. Κατηφόρης, Ἀ. Κεραμόπουλος, Β. Λαμπρινάκης, Κ. Τσάτσος, ὡς καὶ ἀρκετοὶ ἐκ τῶν νῦν ἐν ἐνεργείᾳ καθηγητῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἐγένετο ἐπίταξις τοῦ κτιρίου τῆς σχολῆς διαδοχικῶς ὑπὸ συμμαχικῶν δυνάμεων, στρατοῦ κατοχῆς καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὑπὸ ἐλληνικῶν δυνάμεων. Ἐντεῦθεν ἐπῆλθον ἐκτεταμέναι καταστροφαὶ εἰς τὸ κτίριον, τὴν ἐπίπλωσιν, τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὰ ἀρχεῖα. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ σχολὴ ἐλειτούργησεν εἰς ξένα οἰκήματα. Ἐπὶ προεδρίας τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου Παναγιώτου Πέρδικα ὠρίσθη οἰκοδομικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν καθηγητῶν Ἰ. Γεωργάκη καὶ Ἰ. Παπαζαχαρίου. Διὰ συντόνου ἐργασίας ταύτης καὶ ἐπικουρούντων τῶν διαδοχικῶν διοικητικῶν συμβουλίων Π. Πέρδικα, Χ. Εὐελπίδου, καὶ Μ. Στασινοπούλου ἐπεσκευάσθη καὶ μερικῶς ἐπεξετάθη τὸ κτίριον τῆς σχολῆς. Ἐγκαίνια ἐγένοντο παρουσίᾳ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου τῇ 10 Νοεμβρίου 1949. Ἐπὶ ὑπουργίας ἐπὶ τῆς Παιδείας Ἰωάννου Μιχαήλ ἐξεδόθη Β. Διάταγμα κατὰ Νοέμβριον 1951 περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ πρυτάνεως, τῆς συγκλήτου ὅπερ ἀπένεμμεν εἰς τὸν Πρύτανιν καὶ τὴν Σύγκλητον τῆς Παντείου Σχολῆς, ἀπάσας τὰς ἀρμοδιότητας καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῆς Συγκλήτου τῆς Α.Σ.Ε.Ο.Ε. Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου διὰ συντόνου ἐργασίας τῆς αὐτῆς οἰκοδομικῆς ἐπιτροπῆς ἐπετεύχθη νέα ἐπέκτασις καὶ διασκευὴ τοῦ κτιρίου, μὴ ἀποπερατωθεῖσα

εἰσέτι, εἰς μέγαρον ἀντάξιον πρὸς τὸν προορισμὸν τῆς σχολῆς ὡς ἀνωτάτου ἐθνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, ἔχοντος δὲ πρόσψιν πρὸς τὴν λεωφόρον Συγγροῦ. Ὁ θεμέλιος λίθος τῆς νέας ἐπεκτάσεως καὶ διασκευῆς ἐτέθη ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ν. Πλαστήρα τῇ 2 Νοεμβρίου 1951. Τὸν Ἀγιασμὸν ἐτέλεσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σπυρίδων. Ἀρχιτέκτων ὑπῆρξεν ὁ Ῥένος Κουτσούρης καὶ ἐκτελεστής τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ὁ πολιτικὸς μηχανικὸς Δημοσθένης Λεωνίδας.

Κατὰ τὴν 31 Αὐγούστου 1955 καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἀπεχώρησαν εἰ ἐπίλεκτοι καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς κ.κ. Νικόλαος Λούβαρις καὶ Δημήτριος Σταύρου, μεταταγέντες εἰς τὴν τάξιν τῶν ὁμοτίμων καθηγητῶν.

✓ II. Ἡδη ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ἰσότιμος πρὸς τὰ δύο παρ' ἡμῖν Πανεπιστήμια καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ Κράτους (Πολυτεχνεῖον, Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν Σχολήν). Λειτουργεῖ δ' ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς πολιτείας, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Ἀλεξ. Πάντου, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ὀρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ. Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ἰσότιμον καὶ ἰσοδύναμον πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ τμήματος πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ διὰ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν ὡσαύτως διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς κοινωφελῆ ἰδρύματα, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

Ὁ κύκλος τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς εἶναι οὐσιωδῶς διάφορος ἐν σχέσει πρὸς τὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποίαν παρέχουσι τὰ λοιπὰ ἐν Ἑλλάδι ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα. Μολονότι ἔχει ἔδρας τινὰς ἀντιστοιχοῦσας πρὸς ἔδρας ἐτέρων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἢ σχολῶν τινων τῶν Πανεπιστημίων, ἐν τούτοις ἔχει ὅλως ἄλλοιαν ἀποστολήν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηνῶν, ἀκολουθοῦσα τὰς νεωτάτας κρατούσας ἀντιλήψεις παρὰ τῇ διεθνῇ ἐπιστημονικῇ κοινωνίᾳ περὶ τοῦ ἐνδεικνυομένου ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς πολιτικῆς, περιλαμβάνει κύκλους νομικῆς (ιδίως περὶ τὸ δημόσιον δίκαιον), οἰκονομικῆς, κοινωνιολογικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ ἱστορικῆς φύσεως, ὡς ἀπαραίτητον περιεχόμενον ἀρτίας ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἡ ὀργανικὴ τῆς Σχολῆς νομοθεσία τηρεῖ ἑαυτήν, καὶ κατὰ συνταγματικὴν ἄλλως τε ἐπιταγὴν, ἐν συντονισμῷ πρὸς τὴν θέλησιν τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς, ἀποφοίτων τῆς ἐν Παρισίοις ἀπὸ τοῦ 1871 λειτουργούσης

Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Οὗτοι ἀντελαμβάνοντο ὡς σκοποὺς τῆς μελλούσης νὰ ἰδρυθῇ ἐν Ἑλλάδι ἀντιστοίχου Σχολῆς τὴν πολιτικὴν τῶν νέων ἀγωγὴν, τὴν εὐρεῖαν κατάρτισιν αὐτῶν εἰς τοὺς κλάδους τῶν κοινωνικῶν, τῶν οικονομικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, τὴν ἐκπαίδευσιν δημοσιοὑπαλλήλικῶν στελεχῶν ἀνωτέρας μορφώσεως καὶ ἡθους, τὴν διαμόρφωσιν ἐν γένει προσωπικοτήτων, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐξυψώσεως τῆς στάθμης τοῦ δημοσίου βίου καὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπίστευον δ' ὅτι Σχολή, τοιαύτην ἔχουσα ἀποστολήν, εἶναι ἀπαραίτητος ἐν χώρᾳ, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ πατρίς τοῦ Ἀριστοτέλους, ἡ κοιτίς τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, ἡ φωτοδότεira πηγὴ τοῦ παγκοσμίου πνεύματος τῶν συγχρόνων καιρῶν.

Εἰδικώτερον ἡ Πάντειος Σχολὴ ἔχει ὡς σκοποὺς :

α') Παροχὴν ἀνωτέρας πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως, ἡθικῆν καὶ πνευματικὴν συγκρότησιν ἡγετικῶν στελεχῶν μετ' ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς εὐθύνης αὐτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον ἐν γένει τῆς Πατρίδος.

β') Ἐκπαίδευσιν καὶ μετεκπαίδευσιν δημοσίων ὑπαλλήλων.

γ') Τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν τοῦ λαοῦ διαπαιδαγώγησιν.

δ') Τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀνύψωσιν τῶν δημοσιογραφικῶν ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι.

Γενικῶς ἡ Πάντειος συμπληροῦ καὶ ὁλοκληροῦ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς πολιτικὰς, κοινωνικὰς καὶ δημοσιογραφικὰς ἐπιστήμας, ἐκπληροῦσα ἰδίαν ἀποστολήν καὶ ἴδιον προορισμὸν διάφορον ἐκείνου, ὃν ἐπιδιώκουσιν ἕτεραι Σχολαὶ πανεπιστημιακῆς ἱεραρχίας. ~~Οὐκ ἄλλαι Σχολαὶ καλλιεργοῦσι τὴν «ἐμπορικὴν καὶ οικονομικὴν σκέψιν», ἕτεραι δὲ τὴν «νομικὴν», διότι ὁ κύριος προορισμὸς αὐτῶν εἶναι ἡ ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις τῶν μελλόντων νὰ διαχειρισθῶσιν εἴτε τὰ ἐπαγγέλματα τῶν οικονομικῶν λειτουργῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων ἐν ἐμπορικαῖς ἐπιχειρήσεσιν, εἴτε τὰ καθαρῶς νομικὰ λειτουργήματα, ὡς τοῦ δικηγόρου, τοῦ δικαστοῦ, τοῦ συμβολαιογράφου. Τοῦναντίον ἡ Πάντειος Σχολή, ἀποσκοποῦσα ἰδίως εἰς τὴν παρασκευὴν διὰ τὸν δημόσιον καὶ κοινωνικὸν βίον, ἐπιζητεῖ νὰ καλλιεργήσῃ τὴν «πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν σκέψιν», τὴν ἱκανότητα δηλ. τῆς κατανοήσεως τῶν πνευματικῶν ρευμάτων τῆς ἐποχῆς, τῶν ἱστορικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀναγκῶν, τῶν ἐπιταγῶν τῆς πραγματικότητος καὶ τὴν ἱκανότητα τῆς ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν διὰ δημιουργικῆς, ἀποφασιστικῆς, ἀνιδιοτελοῦς καὶ ἀνωτέρας ἡθικῆς ἀνοῆς δράσεως.~~

✓ Οὕτω διαπαιδαγωγεῖ τοὺς φοιτητὰς αὐτῆς εἰς τὸ νὰ ἀποβλέπωσιν εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα, οὐχὶ δ' ἀπὸ τῆς οικονομικῆς ἢ νομικῆς μόνον πλευρᾶς, ἀλλ' ὡς «ζωντανὴν σύνθεσιν», ὡς συνισταμένην καὶ ὡς συνάρτησιν τῶν ἀνταγωνιζομένων κοινωνικῶν, ἱστορικῶν, οικονομικῶν κλπ.

δυνάμεων. Ἀσχεῖ τούτους εἰς τὸ νὰ ἀποκτήσωσι διανοητικὴν εὐκίνησιν καὶ ἰκανότητα προσαρμογῆς πρὸς τὰς διαρκῶς μεταβαλλομένας περιστάσεις, νὰ δύνανται ν' ἀναπτύσωσι πρωτοβουλίαν καὶ νὰ αἰσθανθῶσι τὴν χαρὰν τῆς δημιουργικῆς δράσεως, νὰ δίδωσιν εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα λύσεις λογικὰς καὶ κοινωνικῶς ἐπωφελεῖς καὶ οὐχὶ γραφειοκρατικές, αἱ ὁποῖαι διαστρεβλώνουσι τὰ ζητήματα καὶ ἀνακόπτουσι τὴν κοινωνικὴν πρόδον.

Διὰ τοῦτο σπουδαίαν θέσιν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς κατέχουν τὰ ἱστορικά, φιλοσοφικά καὶ κοινωνιολογικά μαθήματα, ἡ φιλοσοφία τοῦ δικαίου, ἡ φιλοσοφία τοῦ πολιτισμοῦ, ἡ φιλοσοφία τῆς ἱστορίας, ἡ κοινωνικὴ βιολογία, ἡ κοινωνικὴ παθολογία καὶ ἡ ἐγκληματολογία (~~αἰτιολογία τῶν πάσης φύσεως κοινωνικῶν πληγῶν καὶ κοινωνικῶν παθολογικῶν φαινομένων καὶ ἡ κατ' αὐτῶν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ πολιτικὴ~~), ἡ πολιτικὴ ἱστορία κτλ., ἅτινα ἐξυψώνουσι τὸ πνευματικὸν ἐπίπεδον καὶ εὐρύνουσι τὸν διανοητικὸν ὀρίζοντα, διότι προικίζουσι τὸν νοῦν διὰ πλούτου πρωτοτύπων ἀπόψεων καὶ προφυλάσσουσιν οὕτως ἀπὸ τῆς μονομερείας καὶ τῆς μονοπλεύρου ἀντιλήψεως τῶν ζητημάτων. Ἡ Πάντειος Σχολὴ φιλοδοξεῖ νὰ συμβάλῃ, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων τῆς, εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀναδημιουργίαν καὶ ἀναγέννησιν, καλλιεργοῦσα τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἰδεώδη, ἡ θεραπεία τῶν ὁποίων ἀναδεικνύει τοὺς ἥρωας τῆς ἀρετῆς καὶ ἀπεργάζεται τὴν θέωσιν τῶν ἀνθρώπων. Θέλει ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἐμπνευσμένης ταύτης διδασκαλίας νὰ ἀσκήσῃ παιδαγωγικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν φοιτητῶν αὐτῆς, ὥστε νὰ ἀποκτήσωσιν οὗτοι ἀνώτερα ἰδανικὰ ζωῆς, νὰ γίνωσι φορεῖς πνευματικῶν ἀξιῶν, νὰ ἀποκτήσωσι φρόνημα ἀνωτέρας πνοῆς καὶ νὰ λάβωσι συνείδησιν τῆς εὐθύνης αὐτῶν διὰ τὴν ἥθικὴν καὶ ὕλικὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ, ὡς προσήκει εἰς ἐκείνους, οἵτινες παρασκευάζονται διὰ νὰ ἀποτελέσωσι τὴν «ἡγέτιδα τάξιν». Ὁ προορισμὸς τῆς Σχολῆς δὲν εἶναι νὰ μεταδώσῃ μόνον γνώσεις, ἀλλὰ νὰ συντελέσῃ, ὥστε νὰ μετουσιωθῶσιν αὐταὶ εἰς «ιδέας-δυνάμεις», εἰς ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις, αἵτινες ἀσκοῦσιν ἐπίδρασιν καὶ γίνονται ὁδηγοὶ εἰς τὴν ζωὴν. Ὁ ἐν τῇ Σχολῇ ἀποκτώμενος πνευματικὸς ἐξοπλισμὸς πρέπει ν' ἀποτελέσῃ «κτῆμα ἐσαεῖ», διαρκῇ πηγὴν ὑψηλῶν ἐμπνεύσεων καὶ φρονητισμοῦ.

Ἡ Πάντειος Σχολὴ εἶναι τὸ μόνον ἴδρυμα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὸ ὁποῖον δύνανται νὰ μορφωθῶσιν ὑπάλληλοι, δημόσιοι, δημοτικοὶ ἢ ἄλλοι. ~~Λειτουργοῦσα ἐν τῇ κατὰ τὰς ἀπορροματινὰς καὶ ἐσπερινὰς ὥρας, παρέχει τὴν εὐχέριαν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, καὶ ἐν γένει εἰς πάντα ἐργαζόμενον καὶ ἔχοντα ἐφεσιν πρὸς μόρφωσιν νὰ παρακολουθήσῃ ἀνωτάτης σπουδᾶς, νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν δίψαν τῆς μαθήσεως, νὰ αἰσθανθῇ οὕτω τὸ θεῖον συναίσθημα τῆς «διανοητικῆς ἀνυψώσεως», νὰ βελτιώσῃ δὲ συγχρόνως τοὺς δρῶντας τῆς ἐκπαιδευτικῆς αὐτοῦ σταδιοδρομίας καὶ προκοπῆς.~~

III. Ἡ Σχολὴ παρέχει εἰς τοὺς ἀποφοίτους τοῦ πολιτικοῦ τμήματος αὐτῆς «πτυχίον πολιτικῶν ἐπιστημῶν», εἰς δὲ τοὺς ὑποστάντας τὴν καθιερωμένην ἀκαδημαϊκὴν ἐξέτασιν (ἄσκησις, ἐπιστημονικὴ διατριβή, ἐξέτασις) καὶ «δίπλωμα διδάκτορος».

IV. Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1952-53 ἤρξατο λειτουργοῦν παρὰ τῇ Παντείῳ Σχολῇ, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς συγκλήτου αὐτῆς, Ἰνστιτοῦτον Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν. Παρ' αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954-1955 ἤρξατο λειτουργοῦν ἐλεύθερον «Ἀνώτατον Φροντιστήριον Κοινωνικῆς Προνοίας», εἰς ὃ φοιτοῦσι κατ' ἀρχὴν πτυχιούχοι ἀνωτάτων σχολῶν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ Σχολὴ πληροῖ σπουδαιότατον κενὸν καταρτίζουσα «λειτουργοὺς κοινωνικῆς προνοίας» ἀνωτάτης παιδείας. Ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους θὰ ἀρχίσωσι λειτουργοῦντα παρὰ τῇ Σχολῇ, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς συγκλήτου αὐτῆς, Ἰνστιτοῦτον Δημοσιογραφικῶν Σπουδῶν καὶ Ἰνστιτοῦτον Διεθνῶν Σπουδῶν.

Πάντως ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1955-1956, κατόπιν συμβάσεως μεταξὺ τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβανίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ ἐν ὄψει ἐξυπηρετήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ διωκομένων σκοπῶν, θὰ ἀρχίσῃ ἐφαρμοζόμενον ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ ἐκτεταμένον πρόγραμμα μετεκπαιδεύσεως δημοσίων λειτουργῶν καὶ ἀναπτύξεως τῆς δημοσίας διοικήσεως.

V. Ἡ ὀργανικὴ τῆς Σχολῆς νομοθεσία συνίσταται νῦν ἐκ τοῦ ν. 6346 τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1934, ἀ.ν. 205 τῆς 30 Σεπτεμβρίου/6 Ὀκτωβρίου 1936, ἀ.ν. 886 τοῦ 1937 [388], ἀ.ν. 2026 τοῦ 1939 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων» [449], ν.δ. 215 τῆς 24/25 Ἰουνίου 1941 «περὶ συμπτύξεως τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν 1940-1941 καὶ 1941-1942 καὶ παροχῆς εὐεργετημάτων εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων» [210], ν.δ. 438 τῆς 30 Αὐγούστου 1941 «περὶ φοιτήσεως μαθητῶν τέως Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Σχολῶν εἰς ἀνωτάτας σχολὰς τοῦ κράτους» [293], ν.δ. 613 τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1941 «περὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς τῶν ἀπεργούντων φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν καὶ ἐκτοπίσεως τῶν πρωταιτίων» [369], ν. δ. 696 τῆς 27 Ὀκτωβρίου-14 Νοεμβρίου 1941 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων» [391], ν.δ. 775 τῆς 19 Νοεμβρίου-4 Δεκεμβρίου 1941 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ τῶν σπουδαστῶν τῶν ἀνωτάτων σχολῶν ἐν γένει» [420], ν.δ. 1596 τῆς 7 Ἰουλίου-7 Αὐγούστου 1942 «περὶ σωματικῆς ἀγωγῆς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων [199], ν. δ. 1932 τῆς 17/28 Ὀκτωβρίου 1942 «περὶ τῆς καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Παντείου Σχολῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου» [277], ν. 540

τῆς 30 Αὐγούστου 1943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ν.δ. 696/1941 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» [283], ν. 1222 τοῦ 1944 [37], ν. 1828 τοῦ 1944 [212], πρᾶξις ὑπουργικοῦ συμβουλίου 355 τοῦ 1945 [187], ν. 851 τοῦ 1946 [17], πρᾶξις ὑπουργικοῦ συμβουλίου 318 τοῦ 1946 [181], ν. 132 τοῦ 1946 [301], ν.δ. 457 τῆς 30/31 Ὀκτωβρίου 1947 [245], ἀ.ν. 799/1948 [248], β.δ. τῆς 6/14 Δεκ. 1949 [347], «περὶ ἰδρύσεως βιβλιοθήκης παρὰ τῇ Παντείῳ Α.Σ.Π.Ε.», β.δ. τῆς 25/30 Ἰανουαρίου 1950 [29] «περὶ καθορισμοῦ ἐδρῶν καὶ διδασκτέων μαθημάτων ἐν τῇ Π.Α.Σ.Π.Ε.», ἀ.ν. 1502 τοῦ 1950 [215], ἀ. 3, 15, ἀ.ν. 1537 τοῦ 1950 [250], ἀ. 5 § 4, ν. 1756/1951 [110], β.δ. τῆς 4/21 Ἀπρ. 1951 [118], ν. 1811 τοῦ 1951 [141] «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη κλπ., β.δ. τῆς 15 Μαρτ./31 Μαΐου 1951 [157] «περὶ ἀπονομῆς διδακτορικῶν διπλωμάτων ὑπὸ τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε.», β.δ. τῆς 5/10 Νοεμβρίου 1951 [296] «περὶ τῶν ἀρμοδιότητων τοῦ πρυτάνεως, τῆς συγκλήτου καὶ τῆς συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Α.Σ.Π.Ε.», ν. 2028 τοῦ 1952 [67], ν. 2142 τοῦ 1952 [152], ν.δ. 2194 τοῦ 1952, β.δ. τοῦ 1952 [233] «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἀρωγῆς ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας», ἀ. 3, ν. 2289 τοῦ 1952, ἀ. 13, ἀ. 22 [301], ν. 2309 τοῦ 1953 [58], ν.δ. 2393 τοῦ 1953 [118], β.δ. τῆς 30 Ἰουνίου/10 Ἰουλίου 1953 [176] «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ν. 1811/1951 «περὶ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων» ὡς πρὸς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», β.δ. τῆς 6/31 Αὐγούστου 1953 [234] «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ν.δ. 457/1947 καὶ εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», ν.δ. 2650 τῆς 17/29 Ὀκτωβρίου 1953 [296] «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 696/1941 ν.δ. «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν», πρᾶξις ὑπουργικοῦ συμβουλίου 1418 τοῦ 1954 [12], πρᾶξις ὑπουργικοῦ συμβουλίου 131 τοῦ 1954 [28], ν. 2760 τῆς 27 Φεβρουαρίου/3 Μαρτίου 1954 [35], ν. 2770 τῆς 4/9 Μαρτίου 1954 [40], ν. 2822 τοῦ 1954 [78], δ. τῆς 10/20 Αὐγούστου 1954 «περὶ καθορισμοῦ εἰσακτέων φοιτητῶν εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1954–1955 [191], ν.δ. 2979 τῆς 26 Αὐγούστου–2 Σεπτεμβρίου 1954 «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1418 τῆς 7 Δεκ. 1953 πράξεως τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου «περὶ εἰσαγωγῆς ἐπιλαχόντων τῶν καταγομένων ἐκ τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης κ.τ.λ. εἰς ἀνωτάτας σχολὰς» [207], ν.δ. 3011 τῆς 10 Αὐγούστου/15 Σεπτεμβρίου 1954 «περὶ τρόπου ἐγγραφῆς τῶν φοιτητῶν εἰς τὰς Σχολὰς τῶν Πανεπιστημίων, τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου καὶ τὰ λοιπὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα» [216], ν. 3113 τῆς 29 Δεκεμβρίου 1954–3 Ἰανουαρίου 1955 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Παρισίοις ὑπογραφείσης κατὰ Δεκέμβριον

1953 συμβάσεως μεταξύ τῶν κρατῶν-μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης περὶ τῆς ἰσοτιμίας τῶν διπλωμάτων, τῶν παρεχόντων δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς πανεπιστημιακὰ ἱδρύματα» [1], ν. 3227 τῆς 26 Ἀπριλίου-6 Μαΐου 1955 «περὶ παροχῆς βοηθήματος εἰς ἀποχωροῦντας καθηγητὰς κ.τ.λ. τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἑπιστημῶν» [115], ν. 3234 τῆς 11/14 Μαΐου 1955 «περὶ παρατάσεως προθεσμίας ἐξετάσεων τῶν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 132 /1946 ν.δ. ὑπαγομένων φοιτητῶν καὶ περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως πανεπιστημιακῶν τινων κ.τ.λ. διατάξεων» [120].

VI. Ἡ Σχολὴ δὲν ἐπιβαρύνει τὸν δημόσιον προϋπολογισμόν, λαμβάνουσα μόνον τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δρχ. ὡς συνολικὴν ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν, ἔχουσιν οἰονεὶ συμβολικὸν χαρακτῆρα. Ἀπασαὶ αἱ δαπάναι τῆς Σχολῆς ἀνεξαιρέτως διὰ μισθούς, οἰκοδομικὰς ἐργασίας κ.τ.λ. καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῆς Σχολῆς. Ἀπάσας τὰς οἰκοδομικὰς αὐτῆς ἐργασίας ἐξετέλεσε καὶ ἐξακολουθεῖ ἐκτελοῦσα ἡ σχολὴ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς οἰκονομικῶν μέσων, ὑποβοηθηθεῖσα ἐκ δύο οἰκοδομικῶν δανείων (δρχ. 500.000 καὶ 1.000.000), ἅτινα ἔλαβεν ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς.

VII. Ἡ σφραγὶς τῆς Σχολῆς ἔχει ὡς ἔμβλημα τὸν Ἀριστοτέλη. Ἡ αἵθουσα τελετῶν αὐτῆς φέρει τὸ ὄνομα τοῦ ἱδρυτοῦ τούτου τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, τὸ δὲ ἀμφιθέατρόν της τὸ τοῦ Πλάτωνος. Τὸ μέγαρον τῆς Σχολῆς κεῖται ἐπὶ τῆς λεωφόρου Συγγροῦ.

VIII. Πρόεδροι τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς διετέλεσαν οἱ Δ. Λάμπας (1937-1941), Ν. Λούβαρις (1941-1943), Χρ. Εὐελπίδης (1944-1946), Σωκρ. Κουγέας (1946-1948), Παν. Πέρδικας (1948-1950), Χρ. Εὐελπίδης (1950-1951) καὶ Μ. Στασινόπουλος (1951), ὅστις καὶ διατελεῖ Πρύτανις τῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1951 καὶ ἐφεξῆς μέχρι καὶ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1955-56.

Ἐν Ἀθήναις λήγοντος τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1955

Ἀντιπρύτανις Καθηγητῆς Ι. Κ. ΠΑΠΑΧΑΧΑΡΙΟΥ

Α'

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

I

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

II

ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

Πρύτανης :

Μιχαήλ Στασινόπουλος

Ἀντιπρύτανης :

Ἰωάννης Παπαζαχαρίου

Συγκλητικοί :

Ἰωάννης Γεωργάκης

Διονύσιος Ζακυθινός

Ἀριστομένης Καλλιαβᾶς

Παναγιώτης Πέρδικας

Ἐκπρόσωπος Ἐκπαιδευ-
τικῆς Ἀναγεννήσεως :

Μενέλαος Μπακατσούλας

Εἰσηγητής :

Εὐθύμιος Κάρναβος (Γεν. Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς)

Γραμματεὺς :

Κωνσταντῖνος Χρυσάνθης (Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς)

Β'

ΤΜΗΜΑΤΑ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ (πολιτικὸν τμήμα)

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (δὲν ἤρξατο εἰσέτι λειτουργ-
γοῦν)

Γ'

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

I. ΟΜΟΤΙΜΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΣ

ΚΟΥΓΕΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΛΟΥΒΑΡΙΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

II. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΒΕΖΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, τῆς Γεν. Πολιτειολογίας καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΒΛΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.

(Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)

ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, καὶ τῆς Ποινικῆς Πολιτικῆς.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας καὶ τῆς Κοινωνιολογικῆς Στατιστικῆς.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ.

(Τακτικός: 14 Μαΐου 1951)

ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Φιλοσοφίαν.

(Τακτικός: 25 Φεβρουαρίου 1950)

ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας καὶ τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς.

(Τακτικός: 9 Ἰανουαρίου 1951)

ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ—ΣΤΡΑΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας καὶ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

(Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)

ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Κοινωνικῆς Παθολογίας καὶ τῆς Ἑγκληματολογίας.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός: 27 Νοεμβρίου 1943)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Θεωρητικῆς Πολιτικῆς Οἰκονομικῆς.

(Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)

ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός: 30 Αὐγούστου 1943)

ΣΟΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)

ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.

(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)

III. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς καὶ τῆς
Λογιστικῆς.

(25 Αὐγούστου 1950)

ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου.

(11 Μαρτίου 1952)

IV. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Δ'

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΣΑΚΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

βοηθὸς τῶν Νομικῶν Μαθημάτων.

ΚΑΦΟΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,

βοηθὸς τῶν Οἰκονομικῶν Μαθημάτων.

ΣΚΟΠΕΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ,

βοηθὸς τῶν Φιλοσοφικῶν Μαθημάτων.

Ε'

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

I. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΚΑΡΝΑΒΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ, Γενικὸς Διευθυντής.

II. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Τμηματάρχης α'

III. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΜΙΧΑΛΟΥ-ΚΟΥΓΕΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ, Προϊσταμένη, Τμηματάρχης α'

ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ-ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΧΡΥΣΑΥΓΗ,	Γραφεύς α΄
ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ,	Γραφεύς α΄
ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ,	Δακτυλογράφος, γραφεύς α΄
ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ,	Γραφεύς α΄

IV. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Α΄ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ—Β΄ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΔΕΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ,	Προϊστάμενος, Τμηματ. α΄
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ,	Τμηματ. α΄
(Θέσις κενή)	Εισπράκτωρ, γραφεύς α΄

V. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ ΒΑΛΙΛΕΙΟΣ,	Προϊστάμενος, βιβλιοφύλαξ,
ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΕΛΕΝΗ,	Τμηματ. α΄
	Γραφεύς α΄

VI. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

(Θέσις κενή)	κλητήρ.
(Θέσις κενή)	κλητήρ.
ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ,	κλητήρ α΄
ΑΛΒΕΡΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ,	θυρωρός, κλητήρ α΄
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ,	καθαρίστρια, κλητήρ β΄
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ,	καθαρίστρια, κλητήρ β΄

ΣΤ΄

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΑ

I. ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ

Α΄. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἐφορος : Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Β΄. ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἐφορος : ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

II. ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

Διευθυντής : Α'. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
Μ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής : Β'. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ
Υποδιευθυντής : Γ. ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ

Διευθύντρια : Γ'. ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
Η βοηθός των Φιλοσοφικών Μαθημάτων.

III. ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΑ

Ι. ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
(Έν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβανίας)

Ζ'

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ, ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΕΦΟΡΙΑΙ

Α'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤ' ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ
ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Πρόεδρος : Μιχαήλ Στασινόπουλος
Γενικός Γραμματεὺς : Ἰωάννης Γεωργάκης
Μέλη : Διονύσιος Ζακυθινός
Σπυρίδων Καλογερόπουλος-Στράτης

Β'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

Πρόεδρος : Παναγιώτης Πέρδικας
Μέλη : Δημήτριος Βεζανής
Σπυρίδων Καλογερόπουλος-Στράτης
Γεώργιος Παπαχατζής
Μιχαήλ Στασινόπουλος

Γ'. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΟΣ

Ἰωάννης Παπαζαχαρίου

Δ'. ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

Γεώργιος Παπαχατζής

Ε'. ΕΦΟΡΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ἔφορος :

Ἰωάννης Παπαζαχαρίου

Διευθύνται σπουδαστηρίου
νομικῶν ἐπιστημῶν :Γεώργιος Παπαχατζής καὶ Παναγιώτης
ΠέρδικαςΔιευθύνται σπουδαστηρίου
οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν :Ἀριστομένης Καλλιαβᾶς καὶ Δημήτριος
ΚαλιτσουνάκηςΔιευθύνται σπουδαστηρίου
φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν :Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος καὶ Νικόλ.
Λούβαρις

Γραμματεὺς :

Βασίλειος Βακατάσης (Βιβλιοφύλαξ)

ΣΤ'. ΕΠΙ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΟΣ

Ἔφορος :

Ἰωάννης Παπαζαχαρίου

Ζ'. ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Ἔφορος :

Ἰωάννης Παπαζαχαρίου

Καθηγ. Σωματικῆς Ἀγωγῆς: Γρ Πανουτσόπουλος

Ζ'. ΕΠΙ ΤΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Μιχαὴλ Στασινόπουλος

Η'. ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΠΑΡΑ Τῷ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΙ
ΙΔΡΥΜΑΤΙ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝΒ' Ἀντιπρόεδρος Ἐπιτροπῆς
Ἑλλάδος :

Ἰωάννης Παπαζαχαρίου

Γραμματεὺς Ἐπιτροπῆς
Ἀθηνῶν :

Ἰωάννης Παπαζαχαρίου

Ἐκπρόσωποι τῆς Σχολῆς :

Δ. Ζακυθινός καὶ Μ. Στασινόπουλος

Ι'. ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

Έφορος : **Ί. Γεωργάκης**

ΙΑ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ

Μέλη : **Ί. Σπανδανόπουλος**

Γ. Τενεκίδης

Γεν. Γραμματεύς : **Ε. Κάρναβος**

ΙΒ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

Καθηγητής : **Άριστομένης Καλλιαβᾶς**

Γεν. Γραμματεύς : **Εύθύμιος Κάρναβος**

Γραμματεύς : **Κωνσταντίνος Χρυσάνθης**

ΙΓ'. ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Έφορος : **Μιχαήλ Στασινόπουλος**

ΙΔ'. ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

ΙΕ'. ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΙ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ο ΠΡΥΤΑΝΙΣ

Η ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ

ΙΣΤ'. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ

Μιχαήλ Στασινόπουλος

Η'

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

I. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΛΟΣ, ύφηγητής τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ (διὰ παθολογικά), Δ. ΔΕΔΕΣ, καθηγητής Πανεπιστημίου (διὰ χειρουργικά), ΕΙΡ. ΑΝΤΥΠΑ—ΜΑΡΟΥΛΗ, (ὀδοντίατρος), ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, (ὀδοντίατρος), Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, καθηγητής Πανεπιστημίου, (ψυχιατρικά, νευρολογικά), ΣΠΥΡ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ, Δ)ντῆς Κρατικοῦ Σανατορίου Πεντέλης, (φυματιολόγος καὶ ἀκτινολόγος), ΤΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, (ὀφθαλμολόγος), ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, (μικροβιολόγος).

II. ΧΟΡΩΔΙΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Διευθυντής: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΡΜΗΛΙΟΣ, Καθηγητής τῆς μουσικῆς καὶ διευθυντής ὀρχήστρας. Θεωρητικά μαθήματα προαιρετικά: Ἱστορία καὶ μορφολογία τῆς μουσικῆς.—Θεωρία, σολφέζ, ἁρμονία.—Διαλέξεις ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς μουσικῆς.

III. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ

Διευθυντής: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ.

IV. ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

V. ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(ὁδ. Κοδριγκτῶνος καὶ Μαυρομματαίων)

Διευθυντής: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

VI. ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ (ΑΜΙΣΘΟΙ)

MARIE LOUISE ASSERIN, τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

G. M. SPANKIE, τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Γ. ΚΕΡΠΙΝΗΣ, τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

A. ΚΙΤΣΟΥ, τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

WERNER GUENTHER, τῆς γερμανικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

CARLO DE MARCHI, τῆς ἰταλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

ELENN ΜΠΟΖΩΝΗ, τῆς στενογραφίας.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α' ΕΤΟΥΣ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Βλάχος Νικόλαος

1. Πολιτικήν Ιστορίαν τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἐκαστον Σάββατον 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκαστον Σάββατον 8-9 μ.μ.

Δασκαλάκης Γεώργιος

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον. Ἐκάστην Τρίτην 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. Συνταγματικὸν Δίκαιον. Ἐκαστον Σάββατον 5-6 μ.μ.
3. Συνταγματικὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐκάστην Τετάρτην 6-7 μ.μ.
4. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Τετάρτην 7-8 μ.μ.

Ἐλευθεριάδης Δημοσθένης

1. Κοινωνικὴν Βιολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 4-5 μ.μ. καὶ Τετάρτην 4-5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Πέμπτην 4-5 μ.μ.

Ζακυθινὸς Διονύσιος

1. Ἱστορίαν τοῦ Πολιτισμοῦ. Ἐκάστην Πέμπτην 5-6 μ.μ. καὶ 6-7 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Πέμπτην 7-8 μ.μ.

Θεοδωρακόπουλος Ἰωάννης

Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6-7 μ.μ. καὶ Σάββατον 4-5 μ.μ.

Καλλιαβᾶς Ἀριστομένης

1. Οἰκονομικὴν Γεωγραφίαν. Ἐκάστην Τρίτην 5-6 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ.

Παπαχατζῆς Γεώργιος

1. Διοικητικὸν Δίκαιον. Ἐκάστην Πέμπτην 3-4 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.

Παρασκευόπουλος Ἰωάννης

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Κοινωνικὰς καὶ Οἰκονομικὰς Ἐπιστήμας. Ἐκάστην Τρίτην 3-4 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Παρασκευὴν 3-4 μ.μ.

Στασινόπουλος Μιχαὴλ

1. Διοικητικὸν Δίκαιον. Ἐκάστην Δευτέραν 4-5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Παρασκευὴν 4-5 μ.μ.

-
1. *Εισαγωγὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου.* Ἐκάστην Δευτέραν, 7-8 καὶ 8-9 μ.μ.
 2. *Φροντιστήριον.* Ἐκάστην Παρασκευὴν 7-8 μ.μ.
Σταύρου Δημήτριος (ὁμότιμος καθηγητῆς)
 1. *Θέματα εἰσαγωγῆς τῆς φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου.* Ἐκάστην Δευτέραν 6-7 μ.μ.

Β'. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Σπανδανόπουλος Ἰωάννης

1. *Λογιστικὴν.* Ἐκάστην Δευτέραν 3-4 μ.μ. καὶ Τετάρτην 3-4 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον.* Ἐκάστην Τετάρτην 5-6 μ.μ.

Γ'. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Πανουτσόπουλος Γρηγόριος

1. *Σωματικὴν ἀγωγὴν, ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα στίβου.*
Καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Πανελληνίῳ Γυμναστηρίῳ ἀπὸ 7-9 π.μ.
2. *Ἐκδρομάς.* Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ἑκάστοτε καθοριζομένας.

Β' ΕΤΟΥΣ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Βεζανῆς Δημήτριος

1. *Πολιτειολογίαν.* Ἐκάστην Τρίτην 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Συνταγματικὸν Δίκαιον.* Ἐκάστην Παρασκευὴν 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
3. *Φροντιστήριον.* Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀρισθησομένας.

Γεωργάκης Ἰωάννης

1. *Ποινικὸν Δίκαιον (Γενικὸν Μέρος).* Ἐκάστην Τετάρτην 6-7 καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Ποινικὸν Δίκαιον (Εἰδικὸν Μέρος).* Ἐκάστην Πέμπτην 6-7 μ.μ.
3. *Ποινικὴν Πολιτικὴν καὶ Ποινικὴν Δικονομίαν.* Ἐκάστην Πέμπτην 7-8 μ.μ.
4. *Φροντιστήριον.* Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀρισθησομένας.

Ἐλευθεριάδης Δημοσθένης

1. *Στατιστικὴν.* Ἐκάστην Τρίτην 5-6 μ.μ.
2. *Δημογραφίαν.* Ἐκάστην Τετάρτην 5-6 μ.μ.

Καλλιαβᾶς Ἀριστομένης

1. *Δημοσίαν Οἰκονομικὴν.* Ἐκάστην Τρίτην 4-5 μ.μ., Παρασκευὴν 4-5 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον.* Ἐκάστην Δευτέραν 4-5 μ.μ.

Παπαχατζής Γεώργιος

1. Διοικητικὸν Δίκαιον. Ἐκάστην Πέμπτην 4-5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Πέμπτην 5-6 μ.μ.

Παρασκευόπουλος Ἰωάννης

1. Πολιτικὴν Οἰκονομίαν. Ἐκάστην Δευτέραν 3-4 μ.μ. καὶ Πέμπτην 3-4 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁρισθησομένης.

Πέρδικας Παναγιώτης

1. Ἐμπορικὸν Δίκαιον. Ἐκάστην Τετάρτην 3-4 μ.μ. καὶ 4-5 μ.μ.
2. Ναυτικὸν Δίκαιον. Ἐκαστον Σάββατον 4-5 μ.μ.
3. Ἀσφαλιστικὸν Δίκαιον. Ἐκαστον Σάββατον 5-6 μ.μ.
4. Φροντιστήριον. Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁρισθησομένης.

Στασινόπουλος Μιχαὴλ

1. Διοικητικὸν Δίκαιον. Ἐκάστην Δευτέραν 6-7 μ.μ.
-
1. Ἀστικὸν Δίκαιον (Οἰκογενειακόν). Ἐκάστην Παρασκευὴν 3-4 μ.μ.
2. Ἀστικὸν Δίκαιον (Ἐμπράγματον). Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.

Β'. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ**Σπανδανόπουλος Ἰωάννης**

1. Λογιστικὴν καὶ Ἰδιωτικὴν Οἰκονομικὴν. Ἐκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ. καὶ Τρίτην 3-4 μ.μ.

Τενεκίδης Γεώργιος

1. Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον. Ἐκάστην Δευτέραν 6-8 μ.μ., ἐκάστην Παρασκευὴν 5-6 μ.μ., ἕκαστον Σάββατον 6-7 μ.μ. καὶ 7-8 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὁρισθησομένης.

Γ'. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ**Πανουτσόπουλος Γρηγόριος**

1. Σωματικὴν ἀγωγὴν, ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ ἀγωνίσματα στίβου. Καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Πανελληνίῳ Γυμναστηρίῳ 7-9 π.μ.
2. Ἐκδρομάς. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

Γ' ΕΤΟΥΣ**Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ****Θεοδωρακόπουλος Ἰωάννης**

1. Φιλοσοφίαν τοῦ Πολιτισμοῦ. Καθ' ἑκάστην Τετάρτην 7-8 μ.μ.

Καλιτσούνακης Δημήτριος

1. Ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν καὶ Πολιτικὴν. Ἐκάστην Δευτέραν 7-8 μ.μ.

2. *Ἐφηρμοσμένην Πολιτικὴν Οἰκονομίαν*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6-7 μ.μ.
3. *Ἱστορίαν τῶν Κοινωνικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Θεωριῶν*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 7-8 μ.μ.

Καλογερόπουλος-Στράτης Σπυρίδων

1. *Διπλωματικὴν Ἱστορίαν*. Ἐκάστην Τρίτην 5-6 μ.μ.
2. *Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον*. Ἐκάστην Τρίτην 7-8 μ.μ.
3. *Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον*. Ἐκάστην Τρίτην 6-7 μ.μ.

Παπαχατζῆς Γεώργιος

1. *Διοικητικὸν Δίκαιον*. Ἐκαστον Σάββατον 4-5 μ.μ.

Παπαζαχαρίου Ἰωάννης

1. *Γενικὴν αἰτιολογίαν τῆς βιοκοινωνικῆς παθολογίας καὶ γενικὴ πολιτικὴ κατὰ τῶν βιοκοινωνικῶν παθολογικῶν φαινομένων*. Ἐκάστην Δευτέραν 3-5 μ.μ.
2. *Ἀτομικὴν αἰτιολογίαν τῆς βιοκοινωνικῆς παθολογίας καὶ γενικὴ πολιτικὴ κατὰ τῶν βιοκοινωνικῶν παθολογικῶν φαινομένων*. Ἐκάστην Τετάρτην 5-7 μ.μ.
3. *Ἀτομικὴ θεραπευτικὴ τῶν πασχόντων ἐκ τῶν βιοκοινωνικῶν πληγῶν*. (Σωφρονιστική). Ἐκάστην Τρίτην 3-5 μ.μ.
4. *Ψυχολογίαν τῶν πασχόντων ἐκ τῶν βιοκοινωνικῶν πληγῶν καὶ παιδαγωγικὴ αὐτῶν*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 3-5 μ.μ.
5. *Ἀνακριτικὴ*. Ἐκάστην Πέμπτην 5-6 μ.μ. καὶ ἕκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ. (Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ εἰδικοῦ κ. **Μαρκάτου**).
6. *Στοιχεῖα φιλοσοφίας καὶ τῆς Θρησκείας*. (Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ θεολόγου κ. **Θεοδώρου**). Ἐκαστον Σάββατον 5-6 μ.μ.
7. *Ἱατροδικαστικὴν*. (Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ὑψηγγοῦ ἱατροδικαστικῆς κ. **Β. Κωνσταντέλλου**) (ἐν τῷ ἱατροδικαστικῷ ἀμφιθεάτρῳ). Ἐκάστην Τετάρτην 3 καὶ 30' — 4 καὶ 30' μ.μ.
8. *Ἀνώτερον Φροντιστήριον*. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.
9. *Ἐπισκέψεις ἰδρυμάτων, κέντρων, ὑπηρεσιῶν κλπ.* Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.
10. *Πρακτικὴν ἐξάσκησιν*. (Συνεργασία μετὰ διαφόρων ἰδρυμάτων, κέντρων, ὑπηρεσιῶν κτλ.). Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

Σόντης Ἰωάννης

1. *Ἀστικὸν Δίκαιον* (Ἐνοχικόν). Ἐκάστην Πέμπτην 6-7 μ.μ. καὶ 7-8 μ.μ.
2. *Ἀστικὸν Δίκαιον* (Κληρονομικόν). Ἐκαστον Σάββατον 6-7 μ.μ.
3. *Πολιτικὴν Οἰκονομίαν*. Ἐκαστον Σάββατον 7-8 μ.μ.
4. *Φροντιστήριον*. Καθ' ἡμέραν καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

Στασινόπουλος Μιχαὴλ

1. *Διοικητικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Δευτέραν 5-6 μ.μ.

2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Παρασκευὴν 5-6 μ.μ.
3. Δημόσιον Λογιστικόν. Ἐκάστην Πέμπτην 3-4 μ.μ.
4. Δημοσιονομικὸν Δίκαιον. Ἐκάστην Πέμπτην 4-5 μ.μ.

Β'. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Πανουτσόπουλος Γρηγόριος

1. Ἐκδρομάς. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Μαθήματα διδασχθησόμενα καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ὁρισθησομένης.

I. Γενικῆς φύσεως :

1. Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.
2. Ἱστορία τοῦ Πολιτισμοῦ.
3. Εἰσαγωγή εἰς τὰς πνευματικὰς ἐπιστήμας.
4. Εἰσαγωγή εἰς τὴν φιλοσοφίαν.
5. Γενικὴ θεωρία τοῦ δικαίου.
6. Συνταγματικὴ ἱστορία καὶ συνταγματικὸν δίκαιον.
7. Πολιτειολογία.
8. Κοινωνικὴ βιολογία.
9. Δημογραφία.
10. Γενικαὶ οἰκονομικαὶ γνώσεις.
11. Κοινωνιολογία.
12. Κοινωνικὴ Παθολογία.
13. Ψυχολογία.
14. Ἑλληνικὴ φιλολογία καὶ λογοτεχνία (ἀρχαία, βυζαντινὴ, νεωτέρα).
15. Ξένη φιλολογία καὶ λογοτεχνία. (ἰταλική, γαλλικὴ κλπ.).
16. Πολιτικὴ.
17. Πολιτικὰ κόμματα.
18. Στενογραφία.
19. Ξέναι γλῶσσαι.

II. Εἰδικῆς φύσεως :

1. Ἱστορία τοῦ τύπου (ἐλληνικοῦ καὶ ξένου).
2. Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ τύπου.
3. Θεωρία τοῦ τύπου.
4. Τεχνικὴ τῆς ἐφημερίδος.
5. Τυπογραφικὴ καὶ Γραφικαὶ Τέχναι.
6. Κοινωνιολογία τοῦ τύπου.

7. *Έντυπος λόγος και κοινή γνώμη.*
8. *Πολιτική.*
9. *Αισθητική, Ιστορία Τεχνοτροπιῶν, Κριτική.*
10. *Συγκριτική έρευνα τοῦ τύπου.*

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Δευτέραν

- 3-5 μ.μ. *Ίστορίαν τῆς κοινωνικῆς προνοίας.*
- 5-6 μ.μ. *Οἱ κλάδοι τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας (εἰσαγωγή εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐργασίαν).*
- 6-7 μ.μ. *Κοινωνικὴν ἐργασίαν κατ' ἐπὶ μέρους περιπτώσιν.*
- 7-8 μ.μ. *Ψυχολογίαν.*
- 8-9 μ.μ. *Κοινωνιολογίαν.*

Τρίτην

- 3-5 μ.μ. *Βιοκοινωνικὴν Παθολογίαν.*
- 5-6 μ.μ. *Κοινωνικὴν ἐργασίαν καθ' ὁμάδας.*
- 6-7 μ.μ. *Ὁργάνωσιν Κοινότητος καὶ ἔρευναν.*
- 7-8 μ.μ. *Ψυχολογίαν τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας.*
- 8-9 μ.μ. *Συνεργασία μετὰ τῆς ἐπιμελητείας δικαστηρίων ἀνηλίκων.*

Πέμπτην

- 3-4 μ.μ. *Οἰκονομικὴν Κοινωνιολογίαν.*
- 4-5 μ.μ. *Κοινωνικὴν Νομοθεσίαν.*
- 5-6 μ.μ. *Διεθνὲς Δίκαιον Κοινωνικῆς Προνοίας.*
- 6-7 μ.μ. *Υγιεινὴν.*
- 7-9 μ.μ. *Γενικὰς Ψυχιατρικὰς γνώσεις.*

Σάββατον

- 5-6 μ.μ. *Χριστιανικὴν Κοινωνιολογίαν.*

Τετάρτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον

Πρακτικὴν ἐξάσκησιν εἰς ἰδρύματα, σταθμοὺς, ὑπηρεσίας κτλ.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΕΝ ΤΩΙ ΕΛΕΥΘΕΡΩΙ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΙ :

Διευθυντὴς ὁ καθηγητὴς κ. **Ί. Κ. Παπαζαχαρίου**, Ὑποδιευθυντὴς ὁ καθηγητὴς κ. **Γ. Τενεκίδης**, ὁ ὕφηγος τοῦ Πανεπιστημίου κ. **Δοξιάδης**, ὁ ὕφηγος τοῦ Πανεπιστημίου κ. **Φιλιππόπουλος**, ὁ Δ/τὴς ἐν τῷ ΙΚΑ κ. **Τσουκᾶτας**, ἡ σύμβουλος Ὑπουργ. Συντονισμοῦ Δ/νίς **Μπρισίμη**, ὁ θεολόγος κ. **Ε. Θεοδώρου**, ὁ δικηγόρος κ. **Γ. Λεώπουλος**, ἡ καθηγήτρια Δ/νίς **Μορφίνη**, ὁ τμημ. Ὑπουργ. Ἑσωτερικῶν κ. **Πλατῆς**.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Α'. ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

I. ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΡΙΩΝ

Ἀναστασία Κίτσου

1. Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

Marie Asserin Louise

1. Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

Werner Guenther

1. Γερμανικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

Carlo de Marchi

1. Ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Δευτέραν 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.

II. ΤΜΗΜΑ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

Γεώργιος Κερπίνης

1. Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.

Marie Asserin Louise

1. Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.

Werner Guenther

1. Γερμανικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.

Carlo de Marchi

1. Ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.

III. ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

G. M. Spankie

1. Ἀγγλικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.

Marie Asserin Louise

1. *Γαλλικήν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.*

Werner Guenther

1. *Γερμανικήν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.*

Carlo de Marchi

1. *Ἰταλικήν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.*

Β'. ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

I. ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΑΡΙΩΝ

Μποζώνη Ἑλένη

1. *Ἐκάστην Δευτέρα 2-3 μ.μ. καὶ Πέμπτην 2-3 μ.μ.*

II. ΤΜΗΜΑ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

Μποζώνη Ἑλένη

1. *Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.*

III. ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ

Μποζώνη Ἑλένη

1. *Ἐκάστην Τετάρτην 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.*

Γ'. ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἑρμῆλιος Θάνος

1. *Φοιτητικὴ χορωδία. Ἐκάστην Τρίτην 2-3 μ.μ. καὶ Παρασκευὴν 2-3 μ.μ.*
1. *Ἱστορία τῆς μουσικῆς. Ἐκαστον Σάββατον 3-4 μ.μ.*

Δ'. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ

Οἰκονόμου Δημήτριος

1. *Βυζαντινὴν χορωδίαν. Ἐκάστην Δευτέρα 2-3 μ.μ. καὶ Σάββατον 2-3 μ.μ.*

Ε'. ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Σκοπέτου Ἀναστασία

1. *Ἐπαναληπτικὸν φροντιστήριον ἐλληνικῆς γλώσσης. Ἐκάστην Τετάρτην 2-4 μ.μ.*

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ
ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ
Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

I

Ἔννοια καὶ ἀντικείμενον τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἱστορικὴ αὐτῆς ἐξέλιξις.—Ἔννοια καὶ ἀποστολὴ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἐννοιολογικὴ σχέσις μεταξὺ τῆς καθ' ὅλου φιλοσοφίας καὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου, ὡσαύτως δὲ μεταξὺ τῆς τελευταίας ταύτης καὶ τῆς νομικῆς ἐπιστήμης.—Φιλοσοφία τοῦ δικαίου καὶ «φυσικὸν» δίκαιον.—Μέθοδοι ἐρεύνης ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τοῦ δικαίου.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἕλληνες (οἱ προσωκρατικοὶ—οἱ σοφισταὶ—Σωκράτης—Πλάτων—Ἀριστοτέλης—στωϊκοὶ—ἐπικουρεῖοι).—Ρωμαῖοι.—Τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ δικαίου κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Ἀναγέννησις.—Νεώτεροι χρόνοι: Machiavelli—Bodin—Hugo Grotius—Hobbes—Spinoza—Pufendorf—Locke—Leibniz—Thomassius—Wofl—Vico—Montesquieu—Rousseau—Kant—Νεοκαντιανοὶ—Fichte.—Ἡ ἱστορικὴ σχολή.—Ὁ 19ος αἰὼν ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ.

Ἡ ἰδέα τοῦ δικαίου εἰς τὰς ἀνθρωπίνας κοινωνίας.—Θέσις αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ συναφῶν ἐννοιῶν.—Δικαιολογητικὸς λόγος καὶ ἀναγκαιότης τοῦ δικαίου.—Δίκαιον καὶ ἰσχὺς.—Δίκαιον καὶ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου.—Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ δικαίῳ.—Ἀνθρώπιναι κοινωνίαι.—Ἡ ἔννοια τοῦ φυσικοῦ δικαίου.—«Ἄγραφοι νόμοι».—Θετὸν δίκαιον.—Ἡ ἔννοια τοῦ «ὀρθοῦ», «δικαίου», «εὐλόγου», δικαίου.—Ἰδεῶδες δίκαιον.—Κοινὰ καὶ σταθερὰ στοιχεῖα ἐν τῷ δικαίῳ.—Μορφή καὶ περιεχόμενον τοῦ δικαίου.—Ἀξιολογικὰ κριτήρια.—Δίκαιον καὶ ἠθικὴ.—Τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως.—Αἱ θεωρίαι τῶν αἰτιοκρατῶν.—Ἡ ἠθικὴ προσταγὴ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἡ ἰδέα τοῦ δικαίου.—Ἡ καθ' ὅλου στάσις τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἡ ρύθμισις αὐτῆς διὰ κανόνων δικαίου καὶ διὰ κανόνων ἠθικῆς.—Τὸ «αἶσθημα τοῦ δικαίου» ἔμφυτον εἰς τὸν ἄνθρωπον.—Σκεπτικιστὰι καὶ ρεαλισταί.—Ἡ θεολογικὴ θέσις τοῦ ζητήματος.—Ἡ ἀποψις τῆς ἱστορικῆς σχολῆς.—Ἡ ὠφέλιμιστικὴ ἀποψις.—Σύγχρονοι ἀντιλήψεις περὶ τῶν λογικῶν βάθρων τῶν κανόνων τοῦ δικαίου.

Οἱ κανόνες δικαίου, ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν καὶ αἱ καθ' ἕκαστα κατηγορίαι αὐτῶν.—Οἱ κανόνες τοῦ δικαίου.—Γενικότης αὐτῶν.—Ρύθμισις εἰδικῶν

περιπτώσεων καὶ ἀξιολογικὴ κρίσις ἀπὸ φιλοσοφικῆς σκοπιᾶς τοῦ τοιοῦτου νομικοῦ φαινομένου.—Τὸ πρόβλημα τῆς ἐρμηνείας τοῦ δικαίου.—Θέσις δικαίου καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ δικαίου.—Τὸ ἀναγκαστὸν τῶν κανόνων δικαίου.—Ἡ ἀρχὴ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως.—Ἀναγκαστὸν καὶ ἐνδοτικὸν δίκαιον.—Ἡ δημοσία τάξις καὶ τὸ θετὸν δίκαιον.—Δίκαιον καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα.—Δίκαιον καὶ κεκτημένα δικαιώματα.—Ὑποκείμενα δικαίου.—Ἐννομοὶ σχέσεις.—Δικαιώματα (ὑποκειμενικὰ δίκαια) ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Ἡ ἔννοια τοῦ «νομικῶς ἰσχύοντος» καὶ τὰ μέσα πραγματούσεως τοῦ δικαίου.

Εἰδικὰ θέματα τῆς θεωρίας καὶ φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.—Εἰδικὰ θέματα.—Φιλοσοφία τοῦ δικαίου καὶ νομικὴ ρύθμισις θεμελιωδῶν πραγματικοτήτων τοῦ κοινωνικοῦ βίου.—Τὸ πρόσωπον ἐν τῷ κόσμῳ τῶν νομικῶν ἐννοιῶν.—Ὁ γάμος, ἡ οἰκογένεια, ἡ ἰδιοκτησία, ἡ πολιτεία, ἡ δικαιοπραξία, ἐρευνώμενα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου.

Τὸ δίκαιον καὶ ἡ πολιτικὴ ἐξουσία.—Δίκαιον καὶ κράτος.—Κοινωνία καὶ κράτος.—Λαός, ἔθνος, πολιτεία.—Ἡ ἔννοια τῆς κυριαρχίας ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τοῦ δικαίου.—Ἀποστολὴ τῆς πολιτείας.—Εὐδαιμονιστικὴ θεωρία.—Πολιτιστικὴ ἀποστολὴ τοῦ κράτους.—Τὸ «κράτος δικαίου».—Τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος καὶ ἡ πραγμάτωσις αὐτῶν ἐν τῷ δικαίῳ.—Δίκαιον καὶ πραγμάτωσις τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας.—Δίκαιον καὶ «ἀνθρωπισμός».—Αἱ ἐν τοῖς νομικοῖς φαινομένοις ἐκδηλώσεις τῆς ἐνότητος τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.—Ἀντιστοιχία θεσμῶν παρὰ τοῖς καθ' ἕκαστα λαοῖς.—Ἡ ἐπιστήμη τοῦ συγκριτικοῦ δικαίου.—Ἡ ἔννοια ἐνὸς παγκοσμίου δικαίου.—Ἀνάλογα πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ ρεύματα εἰς τὰς συγχρόνους μορφὰς τοῦ κράτους.—Ἡ κρίσις τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας.—Κοινωνίαι πολιτειῶν.—Ἐνώσεις.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις καὶ ἀπόψεις διὰ μελλοντικὰ ἐπιτεύγματα.—Ἡ ἔννοια τοῦ παγκοσμίου κράτους.

II

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ δικαίου.—Διαίρεσις καὶ πηγαὶ αὐτοῦ.—Περὶ προσώπων, δικαιωμάτων καὶ δικαιοπραξιῶν.—Οἱ κλάδοι τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ δικαίου.—Ἐννοια, σκοπός, δικαιολογία τοῦ δικαίου.—Διάκρισις τοῦ κανόνος τοῦ δικαίου ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἔθιμοτυπίας, τῆς αὐθαιρεσίας, τῆς ἠθικῆς.—Κανόνες δικαίου καὶ θέσπισις αὐτῶν.—Ἡ πολιτικὴ ἐξουσία τοῦ κράτους καὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ δικαίου.

Διαίρεσις καὶ πηγαὶ αὐτοῦ.—Ἰσχυὸν δίκαιον, φυσικὸν ἢ ἰδεῶδες ἢ ὀρθὸν δίκαιον.—Δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν δίκαιον.—Θετὸν δίκαιον.—Γραπτὸν καὶ ἄγραφον δίκαιον.—Αἱ κύριαι βάσεις τοῦ δημοσίου δικαίου καὶ οἱ κλάδοι αὐτοῦ.—

Αἱ πηγαὶ τοῦ δικαίου, ὁ νόμος, τὸ ἔθιμον, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομολογία.—Τὰ διάφορα εἶδη τῶν κανόνων τοῦ δικαίου.—Ἀναγκαστικὸν καὶ ἐνδοτικὸν δίκαιον.—Κανόνες δημοσίας τάξεως.—Γενικὸν καὶ εἰδικόν, κοινὸν καὶ ἐξαιρετικὸν δίκαιον.—Ἡ κριτικὴ, ἡ ἑρμηνεία καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου.

Περὶ προσώπων, δικαιωμάτων καὶ δικαιοπραξιῶν.—Ἰκανότης δικαίου.—Ἵποκείμενα δικαίου.—Διάκρισις εἰς φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα.—Ἐννομοὶ σχέσεις μεταξὺ προσώπων.—Περὶ δικαιωμάτων.—Κατηγορίαι δικαιωμάτων.—Περὶ τῶν νομικῶν γεγονότων.—Περὶ τῶν δικαιοπραξιῶν.—Εἶδη αὐτῶν.—Περιεχόμενον τῶν δικαιοπραξιῶν.—Νομικὴ βούλησις καὶ ἐκδηλώσεις αὐτῆς.—Ἀποδοχὴ καὶ μορφαὶ ταύτης.—Συναίνεσις καὶ ἔγκρισις.—Ἡ σιωπὴ ἢ παράλειψις ὡς ὑποκατάστατον τῆς δηλώσεως βουλήσεως.—Περὶ ἀντιπροσωπεύσεως καὶ πληρεξουσιότητος.—Αἱρέσεις.—Προθεσμίαι.—Ἀκυρότητες τῶν δικαιοπραξιῶν.—Νομικὰ ἐλαττώματα τῆς δηλώσεως βουλήσεως.—Περὶ τῶν πραγμάτων, ὡς ἀντικειμένων τῶν δικαιωμάτων.—Περὶ ἀδικοπραξιῶν.—Περὶ πταίσματος.—Περὶ παραγραφῆς.—Περὶ διαφυλάξεως ἢ ἐπιφυλάξεως δικαιωμάτων ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ.

Οἱ κλάδοι τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.—Πηγαὶ τοῦ παρ' ἡμῶν ἰσχύοντος ἀστικοῦ δικαίου.—Τὸ ἐμπράγματον δίκαιον.—Τὰ ἐμπράγματα δικαιώματα.—Οἱ τρόποι κτήσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων.—Ἡ νομῆ.—Τὸ ἐνοχικὸν δίκαιον.—Πῶς γεννῶνται, ἀλλοιοῦνται, καὶ ἀποσβέννυνται αἱ ἐνοχαί.—Τὸ κληρονομικὸν δίκαιον.—Οἱ κύριοι θεσμοὶ τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου.—Ἡ ἐκ διαθήκης καὶ ἡ ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴ.—Τὸ δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.—Τὸ οἰκογενειακὸν δίκαιον.—Ὁ γάμος.—Αἱ θετικαὶ καὶ ἀρνητικαὶ προϋποθέσεις αὐτοῦ.—Ἡ λύσις τοῦ γάμου.—Ἡ πατρικὴ ἐξουσία.—Ἡ ἐπιτροπεία.—Ἡ κηδεμονία.

III

Τύποι τῆς διαδικασίας.—Ἐνώσεις προσώπων, δικαιωμάτων, δηλώσεων βουλήσεως.

Τύποι τῆς διαδικασίας καὶ χρονικοὶ προσδιορισμοί.—Τύποι διαδικασίας ἐν τῷ δικαίῳ.—Συστατικοὶ τύποι δικαιοπραξιῶν.—Τύποι τεταγμένοι εἰς δημοσίου δικαίου νομικὰς πράξεις.—Κοινοποιήσεις.—Δημοσιεύσεις.—Ἐπισημα κείμενα.—Ἐγγραφα.—Δημόσια καὶ ἰδιωτικά ἔγγραφα.—Προθεσμίαι.—Ἀναβλητικαὶ καὶ διαλυτικαὶ προθεσμίαι.—Ἐνδεικτικαὶ καὶ ἀνατρεπτικαὶ προθεσμίαι.—Παραγραφαί.—Ἀποσβεστικαὶ προθεσμίαι.—Ὁ χρόνος ἐν γένει ἐν τῷ δικαίῳ.—Χρονικοὶ προσδιορισμοὶ ἐν νόμοις καὶ δικαιοπραξίαις.—Τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου.—Ἀφετηρία καὶ λήξις προθεσμιῶν.—Μεταβατικοὶ νομικοὶ κανόνες.—Ἵποκειμενικὰ δίκαια ὑπὸ προθεσμίαν.—Ἀναδρομὴ ἐν τῷ δικαίῳ (εἰς νομικοὺς κανόνες καὶ δικαιοπραξίας).—Προϋποθέσεις τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς ἀναδρομῆς.

Σύμπτωσις βουλήσεων καὶ συλλογικῇ βούλῃσις.—*Ἐνώσεις προσώπων καὶ δικαιωμάτων ἐν τῷ δικαίῳ.*—*Συλλογικὰ πρόσωπα.*—*Δημοσίου δικαίου νομικὰ πρόσωπα.*—*Σωματεῖα.*—*Ἰδρύματα.*—*Ἄλλαι ἐνώσεις προσώπων ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ.*—*Ἡ κοινωνία ἐν τῷ ἐνοχικῷ καὶ ἐν τῷ ἐμπραγμάτῳ δικαίῳ.*—*Ἐταιρία.*—*Συγκυριότης.*—*Συλλογικαὶ νομικαὶ πράξεις.*—*Ἡ ἐννοια τῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐν τῷ συγχρόνῳ ἐργατικῷ δικαίῳ.*

IV

Ἐξουσίαι βουλήσεως ἀνεγνωρισμέναι ὑπὸ τοῦ δικαίου.

Δικαιώματα, ἐννοια καὶ εἶδη αὐτῶν, γένεσις, λήξις καὶ προστασία αὐτῶν.—*Ἡ ἐννοια τοῦ ὑποκειμενικοῦ δικαίου (δικαιώματος).*—*Ἡ πολιτικὴ ἐξουσία.*—*Περιπτώσεις ἐκδηλώσεως αὐτῆς ὡς πρωτογενοῦς καὶ ὡς δευτέρας.*—*Τὰ δημοσίου δικαίου δικαιώματα τῶν ἰδιωτῶν.*—*Τὰ δικαιώματα ἐν τῇ σφαίρᾳ τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου.*—*Πηγὴ αὐτῶν τὸ δίκαιον.*—*Κτῆσις καὶ ἀπώλεια δικαιωμάτων.*—*Νομικαὶ πράξεις καὶ νομικὰ γεγονότα παράγοντα δικαιώματα.*—*Ὁ νόμος καὶ ἡ δικαιοπραξία ὡς ἐρείσματα δικαιωμάτων.*—*Λόγοι λήξεως τῶν δικαιωμάτων.*—*Προστασία τῶν δικαιωμάτων.*—*Εἶδη προστασίας ἀναγνωριζόμενα ὑπὸ τοῦ δικαίου.*—*Ἀσκησις δικιωμάτων.*—*Αὐτοδικία.*—*Ἀμυνα.*—*Κατάστασις ἀνάγκης.*—*Δικαστηριακὴ προστασία.*—*Προστασία μέσῳ ἄλλων δημοσίων ἀρχῶν (διοικητικῶν).*—*Ἀποδείξεις δικιωμάτων, εἶδη αὐτῆς καὶ κανόνες ἀποδείξεως.*—*Τὸ «βάρος τῆς ἀποδείξεως».*—*Ἡ ἐννοια τῆς «καταχρήσεως δικαιώματος» ἐν τῷ ἰδιωτικῷ δικαίῳ.*—*Τὸ δεδικασμένον.*—*Ἐννοια καὶ ἔκτασις αὐτοῦ ἐκάστοτε.*

V

Ἑρμηνεία τῶν νομικῶν κανόνων καὶ τῶν δικαιοπραξιῶν.

Ἑρμηνεία τῶν κανόνων τοῦ δικαίου.—*Εἶδη ἐρμηνείας.*—*Γραμματικὴ καὶ λογικὴ ἐρμηνεία.*—*Ἡ λεγομένη «ἐλευθέρα ἐρμηνεία».*—*Συσταλτικὴ καὶ διασταλτικὴ ἐρμηνεία.*—*Ἀναλογία.*—*Ἐπιτρεπτόν αὐτῆς.*—*Αὐθεντικὴ ἐρμηνεία.*—*Ἐννοια καὶ προϋποθέσεις ταύτης.*—*Κενὰ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἀποστολὴ τοῦ ἐφαρμοστοῦ τοῦ δικαίου.*

Ἑρμηνεία τῶν συμβάσεων καὶ τῶν αἰτίᾳ θανάτου δικαιοπραξιῶν.—*Κανόνες ἐρμηνείας διμερῶν νομικῶν πράξεων καὶ δικαιοπραξιῶν αἰτίᾳ θανάτου.*

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Τὰ σύγχρονα συνταγματικὰ κράτη.—**Τὰ κοινοβούλια εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.**—**Τὰ πολιτεύματα.**—**Αἱ ἐξουσίαι τῆς πολιτείας καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας.**—**Πολιτικὰ δικαιώματα καὶ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.**—**Ἐκκλησία καὶ πολιτεία.**

Ἀπὸ τῆς μοναρχίας εἰς τὰ σύγχρονα συνταγματικὰ κράτη.—**Αἱ μορφαὶ τοῦ συγχρόνου κράτους.**—**Συνταγματικὰ κράτη.**—**Αἱ εἰδικώτεραι μορφαὶ τῶν**

δημοκρατικῶν πολιτευμάτων.—Λαϊκὴ βασιλεία (βασιλευομένη δημοκρατία) καὶ καθαρὰ δημοκρατία.—Ρουσσώ, Montesquieu καὶ οἱ λοιποὶ πρὸ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως δημοσιολόγοι καὶ φιλόσοφοι τοῦ κράτους.—‘Ο ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγὼν τῶν βορειοαμερικανῶν.—‘Η Ἀγγλία ὡς μήτηρ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος.—‘Η μεγάλη γαλλικὴ ἐπανάστασις.—Αἱ ρίζαι τῆς συγχρόνου δημοκρατίας.—‘Η λαϊκὴ κυριαρχία.

Τὰ κοινοβούλια εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.—‘Η ἀρχὴ τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπεύσεως, ἡ συντακτικὴ ἐξουσία καὶ ἡ κοινὴ νομοθετικὴ ἐξουσία.—‘Η νομικὴ θέσις τοῦ κοινοβουλίου ἐναντι τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.—‘Η σχέσις τοῦ κοινοβουλίου πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.—‘Η ὀργάνωσις τοῦ κοινοβουλίου.—‘Η ἀρχὴ τῆς μιᾶς βουλῆς.—Καθεστῶς ὑπάρξεως ἄνω καὶ κάτω βουλῆς εἰς τὰ σύγχρονα δημοκρατικὰ κράτη.—Κανόνες ὀργάνωσεως καὶ λειτουργίας τῶν βουλῶν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ ἐκλογικοῦ δικαίου.—‘Η καθολικότης τῆς ψήφου.—Τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα ἐν τῇ νεωτέρᾳ δημοκρατίᾳ.—Κίνδυνοι ἐξ ὑπερβαλοῦσης ἰσχύος τῆς πλειοψηφίας.—‘Η ἀντιπροσώπευσις τῶν μειοψηφιῶν.—Τὰ καθ’ ἑκάστα συστήματα τῆς ἀναλογικῆς ἐκλογῆς.—‘Ιστορικὴ ἀνασκόπησις καὶ συγκριτικὸν δίκαιον.—Αἱ πολιτικαὶ μερίδες εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.

Φραγμοὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ κοινοβουλίου ἐκ τοῦ συντάγματος.—‘Ο κανονισμὸς τῆς βουλῆς.—Αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαί.—‘Η «λαϊκὴ πρωτοβουλία».—Τὸ δημοψήφισμα.—Συγκριτικὸν δίκαιον.

‘Η ἐκτελεστικὴ ἐξουσία.—‘Ο ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.—Οἱ ὑπουργοί.—Νομικὴ αὐτῶν θέσις εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ πολιτεύματα καὶ τὰ ὑπὸ διάκρισιν ἐξουσιῶν καθεστῶτα.—Οἱ ὑπουργοὶ ἐν τῇ βορειοαμερικανικῇ δημοκρατίᾳ.—Οἱ ὑπουργοὶ ἐν τῇ ἀμέσῳ δημοκρατίᾳ καὶ εἰς τὰ καθεστῶτα τῆς μὴ γνησίας μορφῆς τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος.—‘Ισοστάθμισις τῶν ἐξουσιῶν καὶ παντοδυναμία τοῦ κοινοβουλίου.—Αἱ εὐθῦναι τῶν ὀργάνων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Σχέσεις τῶν ἐξουσιῶν τῆς πολιτείας πρὸς ἀλλήλας.—Αἱ ἐξουσίαι (συγκροτήματα ὀργάνων) τῆς πολιτείας καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας.—Σχέσεις τῆς βουλῆς πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν.—‘Η ἐπίδρασις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐπὶ τοῦ ἔργου τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.—Κατανομὴ τῶν ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ ἐκτελεστικῆς καὶ νομοθετικῆς ἐξουσίας.—‘Η δικαστικὴ ἐξουσία.—‘Η ἀρχὴ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς.—‘Εξουσία τῶν δικαστῶν τοῦ ἐλέγχειν τὴν συνταγματικότητα τῶν νόμων καὶ τὴν νομιμότητα τῆς δράσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.

Τὰ πολιτικὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Συνταγματικῶς κατωχυρωμένα ἀτομικὰ δικαιώματα εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.—‘Ιστορικὴ ἀνασκόπησις.—‘Αγῶνες ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἀτομικῶν δικαιω-

μάτων.—Ἡ σημασία τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων εἰς τὰς συγχρόνους δημοκρατίας.—Συγκριτικὸν δίκαιον.—Τὰ πολιτικὰ δικαιώματα εἰς τὰ σύγχρονα δημοκρατικὰ πολιτεύματα.

Ἐκκλησία καὶ πολιτεία.—Ἡ θέσις τῆς ἐκκλησίας εἰς τὰ σύγχρονα κράτη.—Καθεστῶς χωρισμοῦ ἐκκλησίας καὶ κράτους καὶ καθεστῶς ἐπισήμου ἐκκλησίας ἐν τῇ πολιτείᾳ.—Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας ἐν τῇ νεωτέρᾳ δημοκρατίᾳ.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Σκοπὸς καὶ μέθοδος.—Ἐννοια Πολιτικῆς.—Τὸ κράτος καὶ ἡ ἐξουσία.

Πολιτικὴ συμπεριφορὰ.—Ἡγεσία καὶ ὁπαδοί.—Τὸ σύνολον καὶ εἰδικαὶ ὁμάδες συμφερόντων.—Ἐκλογαὶ καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ.—Τὰ πολιτικὰ κόμματα—ὁμάδες πίεσεως.

Ἀξίαι καὶ δυνάμεις τῆς πολιτικῆς ζωῆς.—Ἐννοια ἐλευθερίας.—Ἐννοια ἰσότητος.—Δύναμις καὶ βία.—Κοινωνικοὶ ἔλεγχοι.

Ὁ δημοκρατικὸς τρόπος συμπεριφορᾶς.—Πολιτικὴ ἀγωγή.—Συμμετοχὴ εἰς κρατικὴν καὶ κοινωνικὴν δράσιν.—Ἐννοια τοῦ πολίτου.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰσαγωγή.—Ἡ περίοδος τῶν τοπικῶν συνταγμάτων καὶ τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων (τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας).—Ὁ «νόμος τῆς Ἐπιδαύρου» (καταστατικὸς χάρτης τοῦ 1822).—Ἡ Β' ἐν Ἀστροὶ Ἐθνοσυνέλευσις (1823).—Ἡ τρίτη Ἐθνοσυνέλευσις (ἐν Τροιζῆνι, 1827).—Ἡ διακυβέρνησις τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου.—Ἡ Δ' Ἐθνοσυνέλευσις (ἐν Ἀργεῖ, 1829).—Ἐπικύρωσις τοῦ πολιτικοῦ πραξικοπήματος.—Δολοφονία τοῦ Καποδιστρίου καὶ Ἐθνοσυνέλευσις ἐν Προνοίᾳ.—Ἡ περίοδος τῆς ἀπολύτου μοναρχίας (1833–1843).—Ἡ περίοδος τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας (1844–1862).—Ἡ περίοδος τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας μετὰ βάσιν τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ (ἀπὸ τοῦ 1864).—Ἡ περίοδος τοῦ ἀναθεωρηθέντος συντάγματος (ἀπὸ τοῦ 1911).—Ἡ περίοδος τῆς δευτέρας Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας (1927–1935).—Ἡ σύγχρονος περίοδος.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐννοια.—Πηγαί.—Συντακτικὴ ἐξουσία.—Ἡ βασιλευομένη δημοκρατία ἐν Ἑλλάδι.—Ὁργάνωσις τοῦ κράτους.—Βουλὴ.—Τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστῶς.—Αἱ λειτουργίαι τῆς πολιτείας.—Ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Εἰδικὰ θέματα.

Θεμελιώδεις ἔννοιαι.—Ἐννοια καὶ ἀντικείμενον τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Πηγαὶ τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Σύνταγμα, νόμοι καὶ συνταγμα-

τικά ἔθιμα («συνθῆκαι τοῦ πολιτεύματος»).—Οὐσιαστική, καὶ τυπικὴ ἔννοια τοῦ συντάγματος.—'Ο καταστατικὸς χάρτης τῆς χώρας.—'Η συντακτικὴ ἐξουσία καὶ αἱ συντεταγμένοι ἐν τῷ κράτει ἐξουσίαι.—'Η διαδικασία τῆς ἀναθεωρήσεως ἐξουσία συντεταγμένη.—Τὸ ἐν Ἑλλάδι σύνταγμα (1864/1911 καὶ τινες διατάξεις τοῦ συντάγματος τοῦ 1927).—Τὸ ἰσχύον Σύνταγμα ἔτους 1952.—Παράλληλος ἰσχύς πρὸς τὸ συνταγματικὸν κείμενον καὶ ἐτέρων ἡϋξημένης τυπικῆς δυνάμεως κειμένων.—Οἰκουμενικὴ διακήρυξις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἔτους 1948.—Διάκρισις συντάγματος καὶ συνταγματικοῦ κειμένου.—Τακτικὴ, ἔκτακτος καὶ ἐξαιρετικὴ ἀσκήσις τῆς συντακτικῆς ἐξουσίας.—Νομικὴ ἰσχύς τῶν διαφόρων συνταγματικῶν κανόνων.—'Αρχὴ τοῦ ἐνιαίου συντάγματος.—Τὸ συνταγματικὸν κείμενον τῆς 1-1-1952.—'Ερμηνευτικαὶ δηλώσεις.—Συντακτικαὶ πράξεις καὶ ψηφίσματα.—'Αγραφοὶ κανόνες δικαίου συνταγματικῆς ἰσχύος.—Γενικαὶ ἀρχαί.—Γενικαὶ ρῆτραι, συνθετικαὶ ἀρχαὶ τῆς ἐννοίας τοῦ συντάγματος.—Τὸ πνεῦμα τοῦ νέου ἐλληνικοῦ συντάγματος ἔτους 1952.—Τὸ πνεῦμα τοῦ ἐλληνικοῦ συντάγματος.—Λαϊκὴ κυριαρχία.—Δημοκρατία.—Κράτος δικαίου.—'Ατομικαὶ ἐλευθερίαι.—Οἱ θεμελιώδεις θεσμοὶ τοῦ συντάγματος.—Διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν».—'Αντιπροσωπευτικὸν σύστημα.—Αἱ ἀρχαὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος.

'Η κατὰ τὸ σύνταγμα ὀργάνωσις τῆς πολιτείας.—'Ο λαὸς ἀνώτατον ὄργανον τοῦ κράτους.—'Η διάκρισις τῶν «ἐξουσιῶν».—'Ο ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας.—Παρ' ἡμῖν ισόβιος καὶ κληρονομικός.—Αἱ κατὰ τὸ σύνταγμα ἀρμοδιότητες αὐτοῦ.—Νομικὴ αὐτοῦ θέσις ἐν τῇ νομοθετικῇ, τῇ ἐκτελεστικῇ καὶ τῇ δικαστικῇ «ἐξουσίᾳ».—Περὶ διαδοχῆς καὶ ἀντιβασιλείας.—Οἱ Ὑπουργοί.—Νομικὴ θέσις καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῶν κατὰ τὸ σύνταγμα.—'Αρμοδιότης προσυπογραφῆς τῶν βασιλικῶν πράξεων.—Ποινικαί, ἀστικαὶ καὶ κοινοβουλευτικαὶ εὐθύναι τῶν ὑπουργῶν.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν καθεστὼς ἐν Ἑλλάδι.—Σχέσεις μεταξύ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ κοινοβουλίου.—'Ο Βασιλεὺς, οἱ Ὑπουργοὶ καὶ ἡ Βουλὴ ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι.—Συνέπειαι τῆς ἀποδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ τῆς βουλῆς.—'Ο βασιλεὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς βουλῆς.—Σύνοδοι τῆς βουλῆς τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι.—Τὸ δικαίωμα διαλύσεως τῆς βουλῆς καὶ ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν.—Οἱ ἐν γένει κανόνες λειτουργίας τοῦ συστήματος τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως.

'Οργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς Βουλῆς.—'Η ἐκλογὴ τῆς Βουλῆς.—Καθολικὴ, ἀμεσος καὶ μυστικὴ ψηφοφορία.—Τὸ ἐκλογικὸν σῶμα.—'Εκλογικὸν δίκαιον.—'Εκλογικὸν δικαίωμα ἐνεργητικὸν καὶ δικαίωμα ἐκλογιμότητος.—'Η διενέργεια τῶν ἐκλογῶν.—'Εκλογικὰ συστήματα (πλειοψηφικόν, ἀναλογικὸν κλπ.).—'Ανακήρυξις τῶν ἐπιτυχόντων καὶ διαδικασία αὐτῆς.—'Ενστάσεις κατὰ τῆς ἐκλογῆς.—'Εκλογοδικεῖον.—'Η ὀργάνωσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ

λειτουργία αὐτῆς.—Κανονισμός τῆς Βουλῆς.—'Απαρτία.—Πλειοψηφία.—'Ελευθερία τοῦ λόγου καὶ ὅρια αὐτῆς.—Πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Προέδρου τοῦ Σώματος ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ.—'Αρμοδιότητες τῆς Βουλῆς (νομοθετικὸς παράγων—συγκατάθεσις εἰς ὠρισμένας βασιλικὰς πράξεις, σύναψιν συνθηκῶν, ἀπονομὴν χάριτος εἰς ὑπουργοὺς κλπ., ἔλεγχος τῆς κυβερνήσεως).—Διαδικασία καταρτίσεως τῶν νόμων.—'Επερωτήσεις, ἐρωτήσεις, συστάσεις.—Προνομίαι καὶ ἀσυλίας τοῦ βουλευτῶν ἐκ τοῦ συντάγματος.

Αἱ λειτουργίαι τῆς πολιτείας.—Κριτήρια διακρίσεως τῶν κρατικῶν πράξεων ὑπὸ ἔποψιν οὐσιαστικοῦ περιεχομένου.—Νομοθετικὴ, διοικητικὴ καὶ δικαστικὴ λειτουργία.—Εἰδικώτερον «οὐσιαστικὸς νόμος» καὶ «τυπικὸς νόμος».—Νόμος καὶ διάταγμα.—Νόμοι ἀντισυνταγματικοί.—Κυρώσεις τῶν παραβάσεων τῆς συνταγματικῆς τάξεως καὶ τῆς νομιμότητος, ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.—'Η νομιμότης ἐν τῇ διοικήσει.—Εἶδη διαταγμάτων.

Συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν, κατάρτισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, χάρις, ἀμνηστία.—'Η ὑπὸ τοῦ Βασιλέως συνομολόγησις διεθνῶν συνθηκῶν καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς βουλῆς.—Συνταγματικοὶ περιορισμοί.—'Η διαδικασία καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους.—'Ιδιότυπος νόμος.—Τὸ οὐσιαστικὸν περιεχόμενον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου.—Περὶ χάριτος καὶ ἀμνηστίας.

Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.—Περὶ πολιτικῶν, ἀστικῶν καὶ ἀτομικῶν δικαιωμάτων ἐν γένει.—'Η προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας.—'Η ἐλευθερία τῆς πνευματικῆς κινήσεως (τύπος, ἀλληλογραφία, τηλεπικοινωνία, ἐκπαίδευσις, συναθροίσεις, σωματεῖα).—'Η συνταγματικὴ προστασία τῆς ιδιοκτησίας.—Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι εἰς τὰς ἀρχάς.

'Εκκλησία καὶ πολιτεία.—'Η «ἐπικρατοῦσα θρησκεία» κατὰ τὸ σύνταγμα.—'Επίσημος ἐλληνικὴ ἐκκλησία.—'Η ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς λατρείας (ἐρμηνεία τῶν σχετικῶν ἄρθρων τοῦ συντάγματος).—'Απαγόρευσις τοῦ προσηλυτισμοῦ.—Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἐλληνικῆς ἐκκλησίας.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΝΝΟΙΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Εἰσαγωγή.—Πολιτικὴ ἐπιστήμη καὶ δημοσία Διοικήσεις.—Διοικητικὸν δίκαιον καὶ δημοσία Διοικήσεις.—'Ιστορία τῆς δημοσίας Διοικήσεως.

'Οργάνωσις.—'Εννοια ὁργανώσεως.—Σχέδιον καὶ πρόγραμμα.—Κατανομὴ ἐργασίας.—Σύνθεσις προσωπικοῦ.—'Ιεραρχία.—Προσδιορισμός καὶ μεταβίβασις ἀρμοδιότητος.—'Επιταγὴ καὶ ἐκτέλεσις.—'Ελεγχος.

Συντονισμός.—'Εννοια συντονισμοῦ.—Λόγοι συντονισμένης ἐνεργείας.—'Εκτασις συντονισμοῦ.—Συντονιστικὰ ὅργανα.—Συντονισμός καὶ ὁργάνωσις.

Σύνταγμα καὶ Δημοσία Διοίκησις.—Ὁργανωτικὸς ρόλος τοῦ συντάγματος.—Σχῆμα κρατικῆς ὁργανώσεως.—Συντονιστικὸς ρόλος τοῦ συντάγματος.—Τὸ Σύνταγμα εἰς τὸ σχέδιον τῶν σχεδίων.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου καὶ γενικοὶ κανόνες ὁργανώσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ δράσεως αὐτῆς (ὑπὸ ἔποψιν νομιμότητος).

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Τὸ κράτος καὶ ἡ διοίκησις.—Ἡ διοίκησις ὡς ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας.—Φορεὺς αὐτῆς ἡ πολιτεία.—Θεωρία τῆς νομικῆς προσωπικότητος.—Διοίκησις ἐν οὐσιαστικῇ ἐννοίᾳ (ἡ διοικητικὴ λειτουργία).—Αἱ λειτουργίαι τῆς πολιτείας.—Διοίκησις καὶ Δικαιοσύνη.—Διοίκησις ἐν ὁργανικῇ ἐννοίᾳ.—Ἡ θεωρία τῆς «διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν».—Συνάρτησις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου πρὸς τὴν ὁργάνωσιν.—Ἐννοια καὶ ὁρισμὸς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Θέσις τούτου ἐν τῷ εὐρυτέρῳ κλάδῳ τοῦ δημοσίου δικαίου.—Νομικὴ αὐτορρύθμισις τῆς κρατικῆς ἐξουσίας.—Τὸ Διοικητικὸν Δίκαιον ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξελίξει.—«Ἀστυνομικὸν κράτος» καὶ «Δικαιοκρατουμένη πολιτεία» ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ.

Πηγαὶ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (Σύνταγμα, νόμοι, διατάγματα καὶ λοιπαὶ ὑπὸ διοικητικὸν τύπον πράξεις μὲ νομοθετ. περιεχόμενον).—Διοικητικὴ πρακτικὴ.—Ἐγκύκλιοι.—Νομολογία.—Ἐναρξεις καὶ λήξεις ἰσχύος νόμων καὶ διαταγμάτων.—Ἡ θεωρία τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.—Ἐννοιολογικὴ ταύτης διαταγμάτων.—Μέθοδος ἐρεῦνης ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.—Νομικοὶ τύποι τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου μεταφυτευθέντες εἰς αὐτήν.

Γενικοὶ κανόνες ὁργανώσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως.—Δημόσιος διοικητικὸς ὁργανισμὸς.—Διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι.—Τὰ καθ' ἑκαστὰ ὅργανα.—Ἐννοια καὶ κατηγορίαι αὐτῶν.—Ὅργανα ἄμεσα καὶ ἔμμεσα.—Ἀτομα καὶ συμβούλια.—Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὅργανα.—Ἡ διοικητικὴ ἱεραρχία.—Τὰ συστήματα διοικητικῆς ὁργανώσεως (ἀτομικὸν καὶ συλλογικόν, συγκεντρωτικὸν καὶ ἀποκεντρωτικόν, αὐτοδιοικήσις τοπικὴ καὶ καθ' ὅλην κλπ.).—Ἡ κυβέρνησις καὶ οἱ ὕπουργοι.—Τὰ συμβούλια τῆς κεντρικῆς διοικήσεως.—Αἱ διοικητικαὶ περιφέρειαι τοῦ κράτους.—Ὁργάνωσις τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως γενικῆς ἀρμοδιότητος (Γενικοὶ Διοικηταί, Νομάρχαι, Ἐπαρχοί).—Περιφερειακαὶ ἀρχαὶ εἰδικῶν κλάδων.

Γενικοὶ κανόνες δράσεως τῆς διοικήσεως (ὑπὸ ἔποψιν νομιμότητος).—Ἡ γενικὴ ἀρχὴ τῆς νομιμότητος, ἡ ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας, τὸ συναφὲς πρὸς ταύτην «προνόμιον» τῆς αὐτεπαγγέλτου ἐνεργείας κλπ.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ

Εισαγωγικαὶ γνώσεις.—Κοινωνικαὶ ἐπιστῆμαι.—Μεθοδολογία.—Θεμελιώδεις οἰκονομικαὶ ἀρχαί.—Οἱ συντελεσταὶ τῆς οἰκονομίας καὶ ἡ ἀλληλεξάρτησις αὐτῶν.

Εισαγωγικαὶ γνώσεις.—Τὸ ἄτομον καὶ ἡ κοινωνία.—Κοινωνικὴ ὀργάνωσις.—Πολιτικὴ ὀργάνωσις.—Οἰκονομικὴ ὀργάνωσις.—Αἱ θεωρίαι περὶ οἰκονομικῶν βαθμίδων.—Μορφαὶ ὀργανώσεως τῆς οἰκονομίας.

Κοινωνικαὶ ἐπιστῆμαι.—Διάκρισις τῶν ἐπιστημῶν.—Κοινωνιολογία.—Δίκαιον.—Οἰκονομική.—Ἡ σημασία τῆς τεχνικῆς.

Μεθοδολογία.—Γενικά.—Ἀφηρημένη μέθοδος.—Ἱστορικὴ μέθοδος.—Μονογραφίαι.—Στατιστικὴ.—Μαθηματικὴ μέθοδος.—Τελεολογικὴ μέθοδος.—Κριτικὴ τῶν διαφόρων μεθόδων.—Ἐπιστήμη καὶ πολιτικὴ.

Θεμελιώδεις οἰκονομικαὶ ἀρχαί.—Αἱ ἀνάγκαι καὶ ἡ ἱκανοποίησις των.—Ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι.—Ἡ ἀξία καὶ αἱ περὶ αὐτῆς θεωρίαι.—Ἡ τιμὴ καὶ ὁ νόμος προσφορᾶς καὶ ζητήσεως.—Τὸ νόμισμα.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀγαθῶν.—Παρατηρήσεις.

Οἱ συντελεσταὶ τῆς οἰκονομίας καὶ ἡ ἀλληλεξάρτησις αὐτῶν.—Φυσικοὶ συντελεσταί.—Κοινωνικοὶ συντελεσταί.—Οἰκονομικοὶ συντελεσταί.—Ἡ ὀργάνωσις τῆς παραγωγῆς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Περὶ οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Φυλαί, θρησκείαι καὶ πολιτισμοί.—Τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον.—Εὐρώπη.

Περὶ οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Εἰσαγωγή.—Τὸ περιεχόμενον τῆς οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Οἱ σκοποὶ τῆς οἰκονομικῆς γεωγραφίας.—Ἡ φύσις.—Ἔδαφος (Γενικαὶ παρατηρήσεις, αἱ διαφοραὶ τοῦ ἐδάφους κλπ.).—Κλίμα (Ζώνη ἰσημερινοῦ, δύο τροπικαὶ ζῶναι περὶ τὸν ἰσημερινὸν κλπ.).

Φυλαί, θρησκείαι καὶ πολιτισμοί.—Ἡ λευκὴ φυλὴ ἢ ἡ λεγομένη εὐρωπαϊκὴ κλπ.—Θρησκείαι.—Ἡ ἀντίθεσις πρὸς τὴν θρησκείαν.—Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι κλπ.—Γλῶσσαι.—Πολιτισμοί.—Ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς.—Ὁ ἀνατολικὸς πολιτισμὸς κλπ.—Ἡ γεωργία.—Χειροτεχνία, βιοτεχνία, καὶ βιομηχανία.—Τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα.—Αἱ οἰκονομικαὶ βαθμίδες.—Ὁ πληθυσμὸς, ἡ πυκνότης καὶ ἡ αὐξήσις αὐτοῦ.—Συμπέρασμα.

Τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον.—Γενικαὶ παρατηρήσεις.—Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις κλπ.—Ἀγοραὶ καὶ χρηματιστήρια ἐμπορευμάτων.

Εὐρώπη. (Γεωγραφικαὶ συνθῆκαι, κλίμα κλπ.).—Μεγάλη Βρεταννία (Ἐπιφάνεια, ἔδαφος κλπ.).—Τὸ ἀνεξάρτητον κράτος τῆς Ἰρλανδίας (Γενικαὶ παρατηρήσεις, πληθυσμὸς κλπ.).—Γερμανία (Εἰσαγωγή, γεωγραφικὴ θέσις τῆς Γερμανίας κλπ.).—Ἡ παλαιὰ Αὐστρουγγαρία (Γενικαὶ παρατηρήσεις, Αὐστρία κλπ.).—Τσεχοσλοβακία (Γενικαὶ παρατηρήσεις, οἰκονομία κλπ.).—Ἰταλία (Γεωγραφικαὶ συνθῆκαι, ἐξωτερικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους κλπ.).—Ἄλλαι χῶραι τῆς Εὐρώπης.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Περὶ λογαριασμῶν λογιστικῶν βιβλίων, καὶ μεθόδου τηρήσεως διαφορῶν λογαριασμῶν.

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Ὅρισμός, ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῆς περιουσίας.—Πηγαὶ προελεύσεως τῆς περιουσίας (Ἴδιον καὶ ξένον κεφάλαιον).—Ταξινομήσεις τῆς περιουσίας καὶ τῶν πηγῶν προελεύσεώς της (ἔννοια καὶ ὅρισμός τοῦ λογαριασμοῦ).—Ἐννοια τῶν ὄρων Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ.—Ἐννοια, ὅρισμός καὶ ἀπεικόνισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ.—Μορφαὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ.—Ὅρισμός, περιεχόμενον καὶ σκοπὸς τῆς Λογιστικῆς.—Διάκρισις τῆς Λογιστικῆς εἰς στατικὴν, δυναμικὴν καὶ στατιστικὴν.

Περὶ λογαριασμῶν, λογιστικῶν βιβλίων καὶ μεθόδου τηρήσεως διαφορῶν λογαριασμῶν.—Περὶ λογαριασμῶν.—Ἀπεικόνησις τῶν λογαριασμῶν, παρακολούθησις τῆς κινήσεως τῶν λογαριασμῶν.—Περὶ διπλογραφικοῦ συστήματος.—Περὶ λειτουργίας τῶν λογαριασμῶν (ἀξιών, προσωπικῶν καὶ ἐξόδων, καὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως).—Περὶ λογιστικῶν βιβλίων : ἐπισήμων (βιβλίων ἀπογραφῶν, Ἡμερολογίου καὶ βιβλίου ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν) καὶ προαιρετικῶν (Γενικῶν Καθολικῶν, Προχείρων, Ἀναλυτικῶν Καθολικῶν, Βιβλίων Ταμείου, Γραμματίων κλπ.).—Περὶ ἀπογραφῆς (καταμέτρησις καὶ ἀποτίμησις).—Περὶ προσωρινοῦ ἰσοζυγίου καὶ καταστάσεως συμφωνίας, περιληπτικῶν καὶ εἰδικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἀριθμοῖσοζυγίων.—Περὶ μικτῶν λογαριασμῶν (Ὅρισμός καὶ διακρίσεις αὐτῶν. Περὶ ἐκκαθαρίσεως μικτῶν λογαριασμῶν).—Περὶ ἀντιθέτων λογαριασμῶν.—Περὶ διαμέσεων καὶ στατιστικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἐξ ἀντικρυζομένων χρεωπιστώσεων λογαριασμῶν (Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ τῶν πάσης φύσεως μετὰ γραμματίων συναλλαγῶν).—Μέθοδος τηρήσεως τοῦ λογαριασμοῦ «Ἐμπορεύματα» (ὡς μικτῶν, ὡς ἀμιγῶν, λογαριασμῶν ἀξίας, διὰ πολλαπλῶν λογαριασμῶν).—Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν γενικῶν ἐξόδων ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐμπορεύματος κέρδους.—Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ λογαριασμοῦ «Ἐμπορεύματα παρὰ τρίτοις».—Περὶ προαγορῶν καὶ προπωλήσεων ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ περὶ ἀγοραπωλησίας ἐμπορευμάτων μέσῳ ἀνταποκριτῶν.—Περὶ λογαριασμῶν τάξεως.—Περὶ τῶν ὑπὸ ἀλρεσιν λογαριασμῶν.—Περὶ ἀπλογραφίας.—Περὶ ἀποσβέσεων.—Περὶ συντά-

ξεως Ἰσολογισμοῦ τέλους χρήσεως, ὡς καὶ περὶ κλεισίματος τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἐκ νέου ἀνοίγματος αὐτῶν.—Περὶ ἐγγραφῶν εἰς ξένον νόμισμα.—Περὶ λογιστικῆς τῶν ἐμπορικῶν ἐταιριῶν (ὁμορρυθμῶν, ἑτερορρυθμῶν, ἀνω-νύμων καὶ συμμετοχικῶν).—Περὶ συγκεντρωτικοῦ συστήματος ἐγγραφῶν, ὡς καὶ τῶν κυριωτέρων ἄλλων συστημάτων ἐγγραφῶν (ἀμερικανικοῦ κλπ.).—Περὶ λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς ὁργανώσεως ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου.—Περὶ λογιστικῶν σχεδίων.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ περίοδος τῆς ἐθνεγερσίας.—Ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας μέχρι τοῦ 1844.—Περίοδος συνταγματικῆς μοναρχίας (1844—1862).—Περίοδος βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α' μέχρι τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου.—Περίοδος 1915-1940 —Ἡ πρόσφατος πολιτικὴ ἱστορία.

Ἡ περίοδος τῆς ἐθνεγερσίας.—Ἐκρηξίς τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.—Ἐθνοσυνελεύσεις.—Πολιτικοὶ ἡγέται κατὰ τὸν ἀγῶνα.—Πολιτικαὶ μερίδες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως.—Στάσις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐναντι τοῦ ἀγῶνος.—Φιλελληνισμός.—Προπαρσχευὴ τοῦ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν πολιτικοῦ βίου τῆς χώρας.

Ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας μέχρι τοῦ 1844.—Τὸ πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου.—Ἡ περίοδος τοῦ κυβερνήτου Καποδιστρίου.—Ἡ ὀθωνικὴ μοναρχία.—Ἡ βαυαρικὴ ἀντιβασιλεία.—Ἐνγλικίωσις τοῦ Ὁθωνος καὶ περίοδος ἀπολύτου μοναρχίας.—Πολιτικαὶ στάσεις.

Περίοδος συνταγματικῆς μοναρχίας (1844—1862).—Κατάλυσις τῆς ἀπολύτου μοναρχίας καὶ σύγκλησις τῆς Α' ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνελεύσεως.—Τὸ σύνταγμα τοῦ 1844.—Πρῶται βουλευτικαὶ ἐκλογαί.—Πολιτικαὶ μερίδες.—Ὁ πολιτικὸς βίος τῆς χώρας μέχρι τῆς ἐξώσεως τοῦ Ὁθωνος.

Περίοδος βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α' μέχρι τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου.—Ἐπανάστασις τοῦ 1862 καὶ ἐξωσις τοῦ Ὁθωνος.—Ἡ Β' ἐν Ἀθήναις Συντακτικὴ Συνέλευσις καὶ τὸ σύνταγμα τοῦ 1864.—Ὁ πολιτικὸς βίος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1864 μέχρι τοῦ 1909.—Χαρ. Τρικούπης.—Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις.—Α' Κοινοβουλευτικὴ πρωθυπουργία Χ. Τρικούπης.—Θ. Δεληγιάννης.—Πτώχευσις τοῦ κράτους.—Παραίτησις Χ. Τρικούπης.—Πόλεμος τοῦ 1897.—Κυβέρνησις Γ. Θεοτόκη.—Στρατιωτικὸς Σύνδεσμος καὶ ἐπανάστασις τοῦ Γουδί.—Ἡ πολιτικὴ ζωὴ ἀπὸ τοῦ 1909 μέχρι τῶν βαλκανικῶν καὶ τοῦ α' παγκοσμίου πολέμου.—Ἐλευθέριος Βενιζέλος.—Ἡ συνταγματικὴ ἀναθεώρησις τοῦ 1911.

Περίοδος 1915—1940.—Νέα ἐποχὴ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας συνεπείᾳ τῆς παγκοσμίου συρράξεως.—Ζωηροὶ πολιτικοὶ ἀγῶνες.—Τὰ πολιτικὰ

γεγονότα τῶν ἐτῶν 1917, 1920, 1922.—Δικτατορία καὶ κατάλυσις αὐτῆς.—Τὸ σύνταγμα τοῦ 1927.—Ἡ τετραετία 1928–1932.—Πολιτικὰ γεγονότα τῶν ἐτῶν 1933 καὶ 1935.—Ἡ δικτατορία τῆς τετραετίας 1936–1940.—Ἡ εἴσοδος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν β' παγκόσμιον πόλεμον.

Ἡ πρόσφατος πολιτικὴ ἱστορία.—Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐν Κρήτῃ καὶ Αἰγύπτῳ.—Ἡ Ἑλλάς ὑπὸ κατοχὴν.—Ἀπελευθέρωσις καὶ ὁ πολιτικὸς βίος τῆς χώρας κατὰ τὴν μεταπελευθερωτικὴν ἐποχὴν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Ἀρχαία ἱστορία.—Οἱ μέσοι αἰῶνες.—Ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τοὺς τούρκους.—Ἡ νεωτέρα Ἑλλάς.

Ἀρχαία ἱστορία.—Προϊστορικοὶ χρόνοι.—Κρητικὴ ἡ μινωικὴ ἐποχὴ.—Οἱ αἰγᾶιοι.—Κάθοδος τῶν δωριέων.—Ὀμηρικὴ ἐποχὴ.—Τὰ μεγάλα ἀποικιακὰ ρεύματα.—Ἀνάπτυξις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Σπάρτης.—Πολιτεύματα τῶν ἐλλήνων.—Ἀμυντικοὶ ἀγῶνες κατὰ τῆς περσικῆς εἰσβολῆς.—Ἀκμὴ τῶν Ἀθηνῶν.—Πελοποννησιακὸς πόλεμος.—Στρατιωτικὴ κυριαρχία τῆς Σπάρτης.—Τελευταία ἀνθρώπις τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡγεμονία τῶν Θηβῶν.—Ἡ Ἑλλάς ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα.—Ἡ κοσμοκρατορία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.—Ἡ Ἑλλάς ἐπὶ τῶν Ἐπιγόνων.—Ἡ Ἑλλάς μέχρι τῆς ὑποταγῆς αὐτῆς εἰς τοὺς Ῥωμαίους.—Ἀχαϊκὴ καὶ αἰτωλικὴ συμπολιτεία.—Συμμαχικὸς πόλεμος.—Ἄλωσις Κορίνθου.—Ὁ ἑλληνισμὸς ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας.—Ὁ χριστιανικὸς ἑλληνισμὸς.—Διαίρεσις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους.—Ἑλληνικότης τοῦ βυζαντινοῦ κράτους.

Οἱ μέσοι αἰῶνες.—Ἡ βυζαντινὴ Ἑλλάς.—Τὰ ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ θέματα.—Ἐπιβίωσις ἀρχαίων πόλεων καὶ νέαι πόλεις τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ.—Ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις.—Λόγιοι.—Ἐντόπια γένη.—Ἡ φραγκοκρατία.—Οἱ φράγκοι ἰδίᾳ ἐν Ἀθήναις καὶ Πελοποννήσῳ.—Τὸ βυζαντινὸν κράτος.—Ἀκμὴ αὐτοῦ.—Πλήρης ἐξελληνισμὸς.—Ἀρχομένη πτώσις.—Αἱ σταυροφορίαι καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῶν.—Ἡ περίοδος μέχρι τῆς εἰσβολῆς τῶν ὀθωμανῶν καὶ τῆς Ἀλώσεως τοῦ 1453.

Ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τοὺς τούρκους.—Ἕλληνας ἐν Ἑσπερίᾳ.—Ὁ βίος ἐν Ἑλλάδι.—Οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον.—Ἐκκλησία.—Διοικητικὰ καθεστῶτα.—Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Φαναρίου.—Ἕλληνας παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ.—Πολιτικὸς (κοινωνικὸς) βίος.—Αὐτοδιοίκησις.—Ἡ παιδεία καὶ τὰ γράμματα.—Ἀρματωλοὶ καὶ κλέφτες.—Ναυτιλία.—Ἐπανάστασις 1769–1770.—Τὰ πρόθυρα τῆς μεγάλης Ἐπαναστάσεως.—Φιλικὴ Ἑταιρία.

Ἡ νεωτέρα Ἑλλάς.—Ἡ ἐπανάστασις 1821–1828.—Ἡ ἰδρυσις τοῦ νεωτέρου ἑλληνικοῦ κράτους.—Καποδίστριας.—Ἐκλογὴ καὶ ἀφίξις τοῦ Ὀθωνος.—

Ἐπανάστασις τῶν βαυαρῶν.—Ἡ ἀπόλυτος μοναρχία τοῦ Ὁθωνος.—Ἡ ἐπανάστασις τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1843.—Ἡ συνταγματικὴ μοναρχία τοῦ Ὁθωνος.—Ἡ ἔκρηξις τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου καὶ αἱ συνέπειαι διὰ τὴν Ἑλλάδα.—Ἀντιδυναστικαὶ τάσεις.—Ταραχαὶ καὶ συνωμοσίαι.—Ἐπανάστασις τοῦ 1862.—Γεώργιος Α΄.—Ἐνωσις Ἑπτανήσου.—Κρητικὴ Ἐπανάστασις.—Ρωσοτουρκικὸς πόλεμος.—Ἡ κοινοβουλευτικὴ ζωὴ μέχρι τοῦ πολέμου τοῦ 1897.—Ἡ οἰκονομικὴ, ἡ κοινωνικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ ζωὴ τῆς χώρας.—Ὁ ἀτυχὴς πόλεμος τοῦ 1897.—Μακεδονικὸς ἀγὼν.—Στρατιωτικὸς σύνδεσμος καὶ ἐπανάστασις τοῦ Γουδί.—Ἐλευθέριος Βενιζέλος.—Βαλκανικοὶ πόλεμοι.—Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος.—Πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἀντίκτυποι αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Ἐμφύλιοι διαμάχαι.—Ἀλέξανδρος ὁ Α΄.—Ἐπιστράτευσις καὶ πόλεμος.—Συνθήκη τῶν Σεβρῶν.—Πόλεμος ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.—Ἡ μικρασιατικὴ καταστροφή.—Γεώργιος ὁ Β΄.—Συνθήκη τῆς Λωζάννης.—Ἀνακήρυξις τῆς Δημοκρατίας.—Δικτατορία Παγκάλου.—Πτώσις αὐτοῦ καὶ σύνταγμα τοῦ 1927.—Κυβέρνησις Ε. Βενιζέλου 1928–1932.—Ἐπίδρασις τῆς μεγάλης διεθνοῦς οἰκονομικῆς κρίσεως τοῦ 1929 εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Κινήματα πολιτικά (1933–35).—Τετραετία 1936–1940.—Ἐπίθεσις ἐξωτερικὴ κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ θαυμαστὴ ἄμυνα αὐτῆς.—Τὸ Ἀλβανικὸν ἔπος.—Αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.—Ἡ Ἑλλάς ὑπὸ κατοχὴν.—Ἡ ἀπελευθέρωσις καὶ ἡ πρόσφατος ἱστορία.—Ἄμυνα κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ καὶ ἔργον οἰκονομικῆς καὶ λοιπῆς ἐσωτερικῆς ἀνασυγκροτήσεως.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Οἱ ἀνατολικοὶ πολιτισμοί.—Σῖναι.—Ὁ πολιτισμὸς τῶν Αἰγυπτίων.—Πολιτισμοὶ ἐν τῇ δυτικῇ Ἀσίᾳ.—Ἀσσύριοι.—Βαβυλώνιοι.—Φοίνικες.—Ἡ κάθοδος τῶν Ἰνδοευρωπαίων.—Τὸ Ἰνδοευρωπαϊκὸν πνεῦμα ἐν Ἀσίᾳ.—Ἰνδοί.—Πέρσαι.

Προελληνικοὶ πολιτισμοὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσονήσῳ.—Μινῶοι.—Αἰγαῖοι.

Ἡ ἔλευσις τῶν πρώτων ἑλληνικῶν φύλων.—Ἀχαιοί.—Μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς.—Ἡ ἐποχὴ τοῦ ὀρειχάλκου.—Ἡ τέχνη.—Ἡ κατὰ χῶρον μεγάλη αὐτῆς ἑκτασις.—«Μυκηναϊκὴ κοινὴ».—Ἡ κάθοδος τῶν δωριέων.—Καταστροφαί.—«Μεσαίων».—Φυγὴ ἰωνικῶν καὶ αἰολικῶν πληθυσμῶν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν Αἰγαῖον.

Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα μέχρι τοῦ θου αἰῶνος.—Θρησκεία.—Λατρεία.—Πολιτικοὶ θεσμοί.—Οἰκονομία.—Ἥθη.—Ἰδιωτικὸς βίος.—Γλῶσσα καὶ γραφὴ.—Ἐπικὴ ποίησις.—Ραψῳδοί.—Ἡρωϊκὸν καὶ διδακτικὸν ἔπος.

Ἀναγέννησις ἐν τῷ ἀνατολικῷ Αἰγαίῳ.—Ὁ ἕκτος αἰὼν.—Φιλόσοφοι καὶ ἐπιστήμονες τῆς φύσεως.—Ἡ σχολὴ τῆς Μιλήτου.—Ἡ διανόησις ἐν Σάμῳ (Πυθαγόρας), ἐν Ἐφέσῳ (Ἡράκλειτος), καὶ εἰς τὰς ἀποικίας τῆς Σικελίας

καὶ τῆς κάτω Ἰταλίας.—Ἡ λυρική ποίησις ἐν Ἰωνίᾳ καὶ Αἰολίδι.—Μουσική.—
Ἀρχιτεκτονική.—Εἰκαστικά τέχνη.—Ἡ ἀρχαῖκή ἐποχὴ ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι.

Ἀκμὴ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.—Ὁ «χρυσοὺς αἰὼν» τῶν Ἀθηναίων.—
Τὰ μετὰ τοὺς μηδικοὺς πολέμους.—Ἀκμὴ τῶν Ἀθηναίων.—Δημοκρατία.—
Οἰκονομική, κοινωνική, πολιτικὴ ζωή.—Ὁ ἰδιωτικὸς βίος.—Οἰκονομικὴ
ἀκμή.—Ἡ μεγάλη ἀνάπτυξις τῶν καλῶν τεχνῶν.—Ἡ δραματικὴ ποίησις.—
Οἱ μεγάλοι λυρικοί.—Ἡ ἱστοριογραφία.—Ἡ φιλοσοφία.—Ἡ ρητορική.—
Ἄλλαι ἐκδηλώσεις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος κατὰ τὴν περίοδον τῆς μεγάλης
ἀκμῆς.

Ὁ πολιτισμὸς κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι.—
Ἡ ἐπιβίωσις τοῦ ἀττικοῦ πνεύματος μετὰ τὴν πολιτικὴν πτῶσιν.—Ἀττικὴ
παιδεία.—Γλῶσσα πανελληνικὴ («κοινὴ»).—Αἱ καλὰ τέχνη.—Σκόπας.—
Πραξιτέλης.—Ἀπελλῆς.—Λύσιππος.—Ἡ ἱστοριογραφία.—Ξενοφῶν.—Ἡ ρη-
τορική.—Ἰσοκράτης.—Δημοσθένης.—Ἡ φιλοσοφία.—Πλάτων.—Ἀριστοτέ-
λης.—Αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι καὶ τὰ μαθηματικά.

Οἱ ἑλληνιστικοὶ χρόνοι.—Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα εἰς τὰ κράτη τῶν Ἐπιγό-
νων.—Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ παιδεία.—Τὰ ἥθη.—Οἱ θεσμοί.—Ἡ κατὰ χῶ-
ρον ἔκτασις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος κατὰ τὴν μεταλεξανδρινὴν περίοδον.—
Λαγίδαι, Σελευκίδαι, Ἀτταλίδαι.—Ἀλεξάνδρεια καὶ Πέργαμος.

Ρωμαϊκὴ περίοδος.—Ἐπίδρασις τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ τοῦ ἑλλη-
νικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸν ρωμαϊκὸν κόσμον.—Ποίησις.—Φιλοσοφία.—Ἱστο-
ριογραφία.—Ρητορική.—Τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι ὑπὸ τὴν
ρωμαϊκὴν κατοχὴν.

Βυζαντινὸς πολιτισμὸς καὶ ἑλληνικότης τούτου.—Τὰ γράμματα.—Ἡ
φιλοσοφικὴ διανόησις.—Οἱ θεσμοί.—Τὰ ἥθη.—Δημόσιος καὶ ἰδιωτικὸς βίος
τῶν βυζαντινῶν.

Ἡ Ἀναγέννησις ἐν τῇ ἐσπερίᾳ Εὐρώπῃ.—Αἱ μεγάλοι ἐν Ἰταλίᾳ σχολαί.—
Εἰκαστικά τέχνη.—Ἀρχιτεκτονική.—Ποίησις.—Ἡ Ἰταλία καὶ τὸ πνεῦμα
τῆς Δύσεως.—Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς.—Ἡ πρόοδος τῶν ἐπιστημῶν.—
Ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις. —

Ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς.—Ἐπίδρασις τοῦ ἑλληνορρωμαϊκοῦ πνεύματος εἰς
τὴν διαμόρφωσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.—Ἡ συμβολὴ τοῦ χριστιανισμοῦ
καὶ τοῦ πνεύματος τῶν λαῶν τοῦ βορρᾶ.—Ἡ ποίησις.—Αἱ καλὰ τέχνη.—
Ἡ ἀρχιτεκτονική.—Οἱ ρυθμοί.—Ἡ παιδεία.—Τὰ πανεπιστήμια.—Ἡ θρη-
σκευτικὴ μεταρρύθμισις.—Λούθηρος καὶ Καλβῖνος.—Ὁ οὐμανισμὸς.—Ἡ
γερμανικὴ τέχνη κατὰ τὸν 15ον καὶ 16ον αἰῶνα.—Ντύρερ.—Ἀκμὴ τῆς ποιη-
σεως καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν ἐν Ἰσπανίᾳ.—Καμόενς.—Θερβάντες.—Ἡ προ-
σωπικότης τοῦ Γκρέκο.—Οἱ μεγάλοι ἰσπανοὶ καλλιτέχνη τοῦ χρωστῆρος.—
Ἡ φλαμανδικὴ καὶ ὁλλανδικὴ τέχνη.—Μέμλινγκ.—Ροῦμπενς.—Βάν Ντάϊκ.—

Τὸ ἔργον τοῦ Ρέμπραντ.—'Αγγλία.—'Η φιλοσοφία τοῦ Βάκωνος.—Ποίησις.—'Ελισαβετιανὴ περίοδος.—Σαίκσπηρ.—Μίλτων.—'Η φιλοσοφικὴ διανόησις μετὰ τὰς μεγάλας ἀνακαλύψεις τῆς φυσικῆς καὶ τῆς μηχανικῆς τοῦ σύμπαντος.—Thomas Hobbes.—Τὸ ἔργον τοῦ Νεύτωνος.—'Η γαλλικὴ λογοτεχνία κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα.—Ραμπελαί.—'Η ποίησις.—Ρονσάρ.—'Η φιλοσοφία.—Montaigne.—Τὸ γαλλικὸν κλασσικὸν πνεῦμα.—'Ο 17ος αἰὼν ἐν Γαλλίᾳ.—Μαλέρμ.—Ντ' Ὠμπινιέ.—'Η γαλλικὴ ἀκαδημία.—Μεγάλῃ ἀκμῇ τῆς δραματικῆς ποιήσεως.—Κορνήλιος καὶ Ρακίνας.—Μολιέρος.—Λαφονταίν.—'Η φιλοσοφικὴ διανόησις.—Descartes.—Spinoza.—'Η προσωπικότης τοῦ Pascal.—'Εκκλησιαστικοὶ ρήτορες.—'Ο 18ος αἰὼν.—'Ο Montesquieu.—'Ετερα μεγάλα ἐν Γαλλίᾳ πνεύματα.—Ρουσσώ.—'Η στροφή πρὸς τὴν φύσιν.—Βολταίρος.—Diderot.—Οἱ ἐγκυκλοπαιδισταί.—'Επίδρασις τῶν ἐπὶ τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.—Κοινωνικαὶ διαφοροποιήσεις.—'Ανοδος τῆς ἀστικῆς τάξεως.—'Η ἀγγλικὴ φιλοσοφικὴ διανόησις κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα.—Hume.—'Η ἀγγλικὴ λογοτεχνία καὶ ποίησις.—'Η ἰταλικὴ λογοτεχνία τοῦ 18ου αἰῶνος.—'Η φιλοσοφία τῆς ἱστορίας τοῦ Bino.—Αἱ εἰκαστικαὶ τέχναι ἐν Γαλλίᾳ, 'Αγγλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα.—'Ακμὴ τῆς μουσικῆς δημιουργίας ἐν τῇ κεντρικῇ Εὐρώπῃ.—Οἱ μεγάλοι γερμανοί.—Bach.—Hændel.—Mozart.—Haydn.—'Η πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωή.—'Η προσωπικότης Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου.—'Η ποίησις.—Κλόπστοκ.—Λέσσινγκ.—'Η φιλοσοφία τῆς ἱστορίας τοῦ Χέρντερ.—'Η προσωπικότης καὶ ἡ φιλοσοφία τοῦ Leibniz.—'Ο Kant καὶ ἡ κριτικὴ φιλοσοφία του.—Αἱ μεγάλοι σχολαὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ 18ου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος.—Κλασσικισμὸς καὶ ρωμαντισμὸς.

'Ο 19ος αἰὼν καὶ τὸ ἀπόγειον τοῦ πολιτισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ.—Οἱ νέοι πολιτικοὶ θεσμοί.—'Επαναστατικὰ κινήματα κατὰ ξένων δυναστῶν καὶ κατὰ μοναρχικῶν καθεστώτων.—'Η κοινωνία καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ 19ου αἰῶνος.—Μεγάλῃ ἀκμῇ τῆς ποιήσεως καὶ τῆς μουσικῆς ἐν τῇ κεντρικῇ Εὐρώπῃ μετὰ τοὺς ναπολεοντεῖους πολέμους.—Τὸ πρῶτον τρίτον τοῦ 19ου καὶ ὁ νέος «χρυσὸς αἰὼν».—Goethe καὶ Schiller.—'Η μουσικὴ δημιουργία τοῦ Beethoven.—'Υψιστὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.—'Ο «Faust» καὶ αἱ συμφωνίαι 5ῃ καὶ 9ῃ.—'Ο γερμανικὸς ρωμαντισμὸς εἰς τὴν λυρικὴν καὶ τὴν δραματικὴν ποίησιν, εἰς τὴν μουσικὴν, εἰς τὴν φιλοσοφικὴν διανόησιν.—Οἱ νεοκαντιανοί.—Fichte.—Schelling.—'Η ἰδεοκρατία τοῦ Ἐγέλου καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτοῦ εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν φιλοσοφικὴν διανόησιν.—Οἱ μεγάλοι γάλλοι ρωμαντικοί (Chateaubriand, Mme de Staël, Hugo, Lamartine, de Musset, de Vigny).—'Η ποίησις ἐν Ἰταλίᾳ (Foscolo, Silvio, Pellico, Leopardi, Manzoni).—'Ο ρωμαντισμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ.—Οἱ μεγάλοι λυρικοὶ (Wordsworth, Keets, Schelley, Byron).—Οἱ μεγάλοι παιδαγωγοὶ τοῦ 19ου αἰῶνος (Pestalozzi κλπ.).—'Η μυθιστορηματικὴ λογοτεχνία τῶν ρώσων (Ντοστογιέβσκι, Τολστόι).—Οἱ σκανδινάβοι.—'Ιψεν.—Οἱ μετὰ τὸν Beethoven μεγάλοι μουσικοὶ ἐν τῇ κεντρικῇ

Εὐρώπῃ.—Τὸ ἔργον τοῦ Wagner.—Παράλληλος ἀνάπτυξις τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν.—Τεχνικαὶ ἐφαρμογαί.—Αἱ ἐφευρέσεις τοῦ 19ου αἰῶνος.—Πρόοδοι τῆς φιλολογίας καὶ τῆς ἱατρικῆς.—Οἱ μεγάλοι φυσιοδίφαι.—Πρωτοφανὲς ἀκμὴ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἐπὶ τῆς φιλοσοφικῆς διανοήσεως.—Αἱ μηχαναί.—Ἐπίδρασις αὐτῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.—Αἱ μεγάλοι βιομηχανία.—Κοινωνικαὶ διαφοροποιήσεις.—Ἀστυφιλία.—Μεγάλα ἀστικά καὶ βιομηχανικά κέντρα.—Ἡ παγκοσμία ἐπικοινωνία κατόπιν τῆς τελειοποιήσεως τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων.—Ἀρχομένη πτώσις.—Φυσιοκρατικαὶ ὑλιστικαὶ θεωρίαι.—Ἡ θετικὴ φιλοσοφία τοῦ Auguste Comte.—Ὁ Σπένσερ.—Οἱ μονισταί.—Darwin καὶ Häckel.—Ἡ ὑπερβολικὴ πίστις εἰς τὴν παντοδυναμίαν τῆς ἐπιστήμης.

Ὁ 20ὸς αἰὼν ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἰς τὰς χώρας τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.—Αἱ δύο παγκόσμιαι συρράξεις.—Περαιτέρω πρόοδος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνικῶν ἐφαρμογῶν των.—Ἀπότομος πτώσις τῆς στάθμης τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ.—Οἱ νέοι ὅροι ζωῆς καὶ ὁ τεχνικοοικονομικὸς πολιτισμὸς τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Οἱ κλάδοι τῆς φιλοσοφίας.—Ἠθικότης.—Καλλιέργεια τῆς προσωπικότητος.—Ἱστορία τῶν φιλοσοφικῶν θεωριῶν.—Αἱ σχολαί.

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Ἐννοια τῆς φιλοσοφίας καὶ ἀντικείμενα αὐτῆς.—Φιλοσοφία καὶ πνευματικὸς βίος.—Φιλοσοφία καὶ ἐπιστήμη.—Φιλοσοφία καὶ θρησκεία.—Φιλοσοφία καὶ Τέχνη.—Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κόσμος.—Ἡ κατ' αἴσθησιν ἀντίληψις (Αἰσθήσεις—Αἰσθήματα—Ἀντίληψις—Παραστάσεις).—Ἡ νόησις.—Τὸ θυμικὸν (συναίσθημα καὶ βούλησις).—Ἡ προσωπικότης καὶ ἡ συνοχὴ τοῦ ψυχικοῦ βίου.—Φιλοσοφία καὶ ψυχολογία.

Οἱ κλάδοι τῆς φιλοσοφίας.—Μεταφυσική.—Γνωσιολογία.—Φιλοσοφία τῶν ἀξιῶν.—Προβλήματα μεθοδολογικὰ καὶ γνωσιολογικά.—Ἡ κατ' ἐμπειρίαν γνῶσις.—Αἰσθησιοκρατία.—Ἡ διὰ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ λόγου γνῶσις.—Νοησι-αρχικοί.—Ἡ κριτικὴ σχολή.—Τὰ ὅρια τῆς γνώσεως.—Δογματικοί.—Σκεπτικισταί.—Ἡ σχετικότης τῆς γνώσεως.

Ἠθικότης.—Κοινωνικὸς βίος.—Ἠθικὴ καὶ δίκαιον.—Ἀνθρωπισμός.

Καλλιέργεια τῆς προσωπικότητος.—Μόρφωσις διὰ γνώσεων.—Μόρφωσις δι' αὐτοελέγχου καὶ ἐσωτερικῆς βελτιώσεως.—Νομιμότης τοῦ ψυχικοῦ βίου.—Καλλιέργεια τῆς διανοίας καὶ τῆς βουλήσεως.—Συναίσθηματικὸς βίος.—Συνείδησις.—Αἱ ἔννοιαι τοῦ χρέους καὶ τῆς ἀρετῆς.—Ἐσωτερικὸς πολιτισμός.—Φιλαλληλία, ἀνθρωπισμὸς καὶ ἐλευθερία.

Ἱστορία τῶν φιλοσοφικῶν θεωριῶν.—Οἱ προσωκρατικοί.—Οἱ σοφισταί.—*Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς.*—Σωκράτης καὶ Πλάτων.—Ἀριστοτέλης.—Στωϊκοί.—Ἐπικούρειοι.—Νεοπλατωνικοί.—Ἡ φιλοσοφία τῶν ἑλληνιστικῶν καὶ τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων.—Οἱ φιλόσοφοι—πατέρες τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Ἡ σχολαστικὴ φιλοσοφία.—Ἡ Ἀναγέννησις.—Νέα περὶ κόσμου παράστασις συνεπείᾳ τῆς προόδου τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.—Τὰ μεγάλα συστήματα τοῦ 17ου αἰῶνος.—Descartes καὶ καρτεσιανοί.—Ὁ πανθεῖσμός τοῦ Σπινόζα.—Ἡ φυσιοκρατία τοῦ Hobbes.—Ἡ μεταφυσικὴ ιδιοκρατία τοῦ Leibniz.—Οἱ χρόνοι τῆς Διαφωτίσεως (Ἀγγλία, Γαλλία, Γερμανία).—Ἡ κριτικὴ φιλοσοφία τοῦ Kant.—Γερμανοὶ ιδιοκράται καὶ ρωμαντικοί.—Φίχτε.—Έγελος.—Περίοδος τῆς ἐπικρατήσεως τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.—Ὁ Auguste Comte καὶ ὁ γαλλικὸς θετικισμός.—Σπένσερ.—Νίτσε.—Ἀντίδρασις κατὰ τοῦ θετικισμοῦ.—Ὁ εἰκοστὸς αἰὼν.

Αἱ Σχολαί.—Ἐνιάρχικοί καὶ διαρχικοί.—Ὑλισμός.—Πνευματοκρατία κλπ.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Περὶ κληρονομικότητος.—Περὶ ἐπιλογῆς.—Ὑπογεννητικότης, ἐκφυλισμός καὶ βιολογικὴ ἠθικὴ.

Περὶ κληρονομικότητος.—Ἀντικείμενον, σημασία καὶ ἱστορικόν.—Οἱ νόμοι τῆς κληρονομικότητος (στοιχειώδης Μενδελισμός καὶ κληρονομικότης τοῦ φύλου).—Περιβάλλον καὶ κληρονομικότης.—Φυσικὴ καὶ τεχνητὴ ἐπιλογή.—Τὸ πρόβλημα τῆς κληρονομικότητος τῶν ἐπικτήτων ιδιοτήτων.—Ἐφαρμογὰι τῶν νόμων τῆς κληρονομικότητος ἐν τῇ ἱατροδικαστικῇ καὶ ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ.—Οἱ νόμοι τῆς κληρονομικότητος ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου.—Αἱ φυσιολογικαὶ κληρονομικαὶ ιδιότητες τοῦ ἀνθρώπου.—Φυλαὶ καὶ φυλετικὰ ζητήματα.—Αἱ κληρονομικαὶ νόσοι καὶ ἡ σημασία των διὰ τὸ ἄτομον καὶ τὴν κοινωνίαν.—Ψυχώσεις καὶ ψυχοπάθειαι ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως.

Περὶ ἐπιλογῆς.—Φυσικὴ ἐπιλογή ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις κοινωνίαις.—Κοινωνικὴ ἐπιλογή.—Κοινωνικαὶ τάξεις.—Σχέσεις μεταξὺ βιολογικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐπιλογῆς.

Ὑπογεννητικότης, ἐκφυλισμός καὶ βιολογικὴ ἠθικὴ.—Ὑπογεννητικότης καὶ ποιοτικὴ δημολογικὴ πολιτικὴ.—Ζητήματα ἐκφυλισμοῦ καὶ ἐξαφάνισης μεγάλων φυλῶν καὶ λαῶν.—Πολιτικὴ καὶ μορφή τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς πολιτείας ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως.—Παιδεία καὶ ἀγωγή ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως.—Εὐγονιστικὰ μέτρα καὶ βιολογικὴ ἠθικὴ.—Τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΑ

Θεμελιώδεις καὶ εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.

I. Αἱ θεμελιώδεις ἔννοιαι.—Τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ νομικὴ ἐπιστήμη.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ φιλοσοφία τοῦ δικαίου.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ κοινωνιολογία.—Γενικὴ πολιτειολογία καὶ πολιτικὴ.—Γενικὴ καὶ εἰδικὴ πολιτειολογία.—Ἡ θέσις τῆς πολιτειολογίας ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐπιστημῶν.—Ἡ μέθοδος τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.—Ἡ χρησιμότης τῆς γενικῆς πολιτειολογίας.

II. Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι. 1. Προέλευσις, ἐξέλιξις καὶ θάνατος τοῦ κράτους.—Βασικαὶ γραμμαὶ μιᾶς κοινωνιολογίας τοῦ κράτους : α) Γενικά—Κοινωνιολογία καὶ Φιλοσοφία τῆς Ἱστορίας.—Ἡ ἔννοια τοῦ ἱστορικοῦ νόμου (Ἡ φιλοσοφία τοῦ Hegel.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ.—Ἡ φιλοσοφία τοῦ Spengler.—Ἡ ἱστορικοφιλοσοφικὴ θεωρία τοῦ Φυλετισμοῦ).—β) Στοιχεῖα κοινωνιολογίας τοῦ κράτους (Ἡ προέλευσις τοῦ κράτους : Πρωτότυπος, παράγωγος προέλευσις, αἱ θεωρίαι.—Ἡ ἐξέλιξις τοῦ κράτους : Ἡ κοινωνικοποίησις τοῦ κράτους. Ἡ ἀνακύκλησις τῶν πολιτειακῶν μορφῶν. Τὸ σύγχρονον στάδιον ἐξελιζέως).—γ) Ὁ θάνατος τοῦ κράτους.

2. Ἡ δικαιολόγησις τοῦ κράτους. (Αἱ ἀναρχικαὶ θεωρίαι. Αἱ προσθετικαὶ θεωρίαι περὶ δικαιολογήσεως τοῦ κράτους. Ἡ θετικὴ δικαιολόγησις τοῦ κράτους).

Θεωρία τοῦ κράτους.

Ἡ ἔννοια τοῦ κράτους.—Τὰ λογικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.—Τὰ κοινωνιολογικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.—Τὰ πολιτικὰ στοιχεῖα τῆς ἐννοίας τοῦ κράτους.

Προβλήματα τῆς κυριαρχίας.

Ὁμοσπονδιακὰ καὶ συνομοσπονδιακὰ κράτη.

Ἡ ἔννοια τῆς συντακτικῆς καὶ ἀναθεωρητικῆς ἐξουσίας.

Ἡ ἔννοια τοῦ δικαίου.—Ὁρισμός τοῦ δικαίου καὶ διάκρισις αὐτοῦ ἀπὸ συναφῶν φαινομένων.—Ἡ θετικὴ θεωρία τοῦ ἐθίμου.—«Νομικός» καὶ «νομοθετικός» ὁρισμός καὶ χαρακτηρισμός.—Ὁ «ἀποδέκτης» τοῦ «κανόνος δικαίου».—Δίκαιον καὶ δικαίωμα.—Αἱ σχολαὶ τοῦ δικαίου.—Ἡ διαίρεσις τοῦ δικαίου.—Ἡ ἐρμηνεία τοῦ δικαίου.

Κράτος καὶ δίκαιον.

Κράτος καὶ διεθνὲς δίκαιον.

Τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς θεωρίας τοῦ κράτους.

Κριτική ἀνάλυσις τῶν περὶ κράτους συγχρόνων θεωριῶν.—Ἡ θεωρία τοῦ Jellinek.—τοῦ Kelsen.—τοῦ Duguit.—τοῦ Max Weber.—τοῦ Σοσιαλισμοῦ.—τοῦ Smend.—τοῦ Carl Schmitt.—τοῦ Oswald Spengler.—τοῦ Laski.—τοῦ Radbruch.—τοῦ Stammler.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Νομικά πρόσωπα ἀσχοῦντα δημοσίαν διοίκησιν.—Νομικὴ ρύθμισις τῆς δράσεως τῆς διοικήσεως ἐν γένει.—Κυρώσεις κατὰ παρανομιῶν τῆς διοικήσεως καὶ θεσμοὶ διοικητικῆς δικαιοσύνης.

Δημοσίου δικαίου νομικά πρόσωπα.—Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως (δῆμοι καὶ κοινότητες).—Σύστασις καὶ κατάργησις αὐτῶν.—Ἐδαφικαὶ μεταβολαί.—Καθορισμὸς ὁρίων.—Δημόται.—Μητρῶα.—Δημοτικά καὶ κοινοτικά ἄρχαί.—Ὅργανα βουλευόμενα καὶ ἐκτελεστικά.—Ἀνάδειξις αὐτῶν, ἀρμοδιότητες, κανόνες λειτουργίας τῶν συλλογικῶν ὀργάνων.—Ἐποπτεία τῆς πολιτείας ἐπὶ τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων.—«Πειθαρχικὰ» καὶ ἄλλα διοικητικά μέτρα κατὰ τῶν δημοτικῶν καὶ τῶν κοινοτικῶν ἄρχων.—Μορφαὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν βουλευομένων συλλογικῶν ὀργάνων (ἐποπτεία νομιμότητος καὶ οὐσιαστικῆ, προληπτικῆ καὶ κατασταλτικῆ).—Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι.—Ὑπηρεσιακὴ κατάσταση, μονιμότης κλπ. (ἐρμηνεία τοῦ νέου κώδικος).—Περιουσία καὶ πόροι τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων.—Προϋπολογισμός.—Προαιρετικά καὶ ὑποχρεωτικά δαπάναι. Διαδικασία καταρτίσεως καὶ ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπ' αὐτοῦ (ἀρμοδιότης τοῦ νομάρχου πρὸς αὐτεπάγγελτον ἐγγραφὴν κλπ.).—Ἀπολογισμός.—Ταμειακὴ ὑπηρεσία.—Ἔργα καὶ προμήθειαι δήμων καὶ κοινοτήτων.—Συμβάσεις παραχωρήσεως δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐκποιήσεως ἀκινήτων, μισθωτικά, δανειστικά.—Δουλεῖαι δημοσίου δικαίου ἐπὶ δημοτικῶν ἀκινήτων.—Σύνδεσμοι δήμων καὶ κοινοτήτων.—Ἡ ἔννοια τῆς δευτεροβαθμίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι.

Οἱ ὀργανισμοὶ τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως.—Νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἀσχοῦντα διοίκησιν, ἕτερα πλὴν τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν.—Νομικὴ προσωπικότης καὶ ἄσκησις δημοσίας ἐξουσίας.—Κριτήρια διακρίσεως αὐτῶν ἀπὸ παρεμφερῶν νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου.—Τρόπος συστάσεως τῶν τοιούτων ὀργανισμῶν.—Διατί ἀνήκουσιν εἰς τὸν δημόσιον διοικητικὸν ὀργανισμόν.—Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης ιδιότητος αὐτῶν.—Πληθωρισμὸς αὐτῶν εἰς τὰ νεώτερα κράτη.—Μεινεκτῆματα τῆς ὑπερβαλλούσης ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος. Κατηγορίαι τῶν ὀργανισμῶν τῆς καθ' ὕλην αὐτοδιοικήσεως.—Κανόνες ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν.—Διοικητικά

θετοι διοικητικαὶ ἐνέργειαι.—Κανονιστικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως μὴ περιέχουσαι νομικοὺς κανόνες (ἐσωτερικοὶ κανονισμοὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ.).

Αἱ ἔννομοι σχέσεις δημοσίου δικαίου.—Δημόσια ἐξ ὑποκειμένου δίκαια.—Πηγὴ τούτων ἡ αὐθυπαγωγὴ τῆς κρατικῆς ἐξουσίας εἰς νομικοὺς φραγμούς.—Δημόσιαι ὑποχρεώσεις τῶν ιδιωτῶν.—Ἀντιστρόφως δικαιώματα τῆς δημοσίας διοικήσεως καὶ ὑποχρεώσεις ταύτης ἐναντι τῶν διοικουμένων.—Ὑποκείμενα ἐν γένει τῶν δημοσίων ἐννόμων σχέσεων.—Σύστασις, ἀλλοιώσις καὶ κατάλυσις αὐτῶν.—Περιεχόμενον αὐτῶν.—Αἱ δημοσίου δικαίου παροχαί.—Εἰδικώτερον ἡ δημοσίου δικαίου ἀποζημίωσις.—Ἀστικὴ εὐθύνη τοῦ κράτους καὶ τῶν ἀσκούντων διοίκησιν νομικῶν προσώπων διὰ ζημίας προξενθείσας ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν.

Κυρώσεις κατὰ παρανομίῶν τῆς διοικήσεως.—Θεσμοὶ τῆς διοικ. δικαιοσύνης.—Αἱ ἔννομοι τῆς διοικητικῆς διαφορᾶς καὶ τῆς διοικητικῆς δικαιοδοσίας.—Τὸ «κράτος δικαίου» ὡς θεμέλιον τῆς ἐννοίας τῆς διοικητικῆς δικαιοσύνης.—Αἱ καθ' ἑκάστα κατηγορίαι τῶν διοικητικῶν διαφορῶν.—Συστήματα διοικητικῆς δικαιοσύνης.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ Δικαίου τῶν διοικητικῶν διαφορῶν ἐν Ἑλλάδι.—Οἱ δικασταὶ τῶν διοικητικῶν διαφορῶν κατὰ τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους.—Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια.—Γενικοὶ χαρακτηρὲς αὐτῶν.—Κανόνες ἀρμοδιότητος καὶ λειτουργίας.—Ἡ ἐνώπιον αὐτῶν τηρουμένη διαδικασία.—Αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ τῆς «οὐσίας» ἢ τῆς «πλήρους δικαιοδοσίας».—Ὁ θεσμὸς τῆς συγκρούσεως καθηκόντων.—Ὁ θεσμὸς τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως.—Ἐνδίκαια μέσα κατ' ἀποφάσεων διοικητικῶν δικαστηρίων.—Ἡ αἵτησις ἀναιρέσεως.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννομοι.

Ἔννοια, ὅρισμός καὶ ἀντικείμενον τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου.—Θέσις αὐτοῦ ἐν τῷ δικαίῳ.—Πηγαί.—Νεωτέρα πολιτικὴ ἱστορία καὶ ἐξέλιξις τῶν διεθνῶν σχέσεων, ἥτις ἤγαγεν εἰς τὴν ἀνάγκην νομικῆς ρυθμίσεως τῶν μεταξὺ τῶν κρατῶν σχέσεων.—Ἔννοια τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Ἀμφισβητήσεις τῆς ὑπάρξεως διεθνοῦς δικαίου.—Διατεινομένη ἑλλειψὶς διεθνοῦς ἐξουσίας καὶ κυρώσεων.—Θεμελίωσις τῶν νομικῶν κανόνων διεθνοῦς δικαίου.—Πηγαὶ τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Διεθνεῖς συμβάσεις, δηλώσεις, συνθήκαι, ἔθιμα.—Αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ δικαίου.—Νομολογία τῶν διεθνῶν διαιτητικῶν δικαστηρίων.—Ἐσωτερικὸν δίκαιον καὶ διεθνὲς δίκαιον.—Συγκρούσεις κανόνων ἐσωτερικοῦ δικαίου καὶ διεθνοῦς δικαίου.—Κλάδοι τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Διεθνὲς δημόσιον δίκαιον, ιδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον κλπ.—Κωδικοποιήσεις.—Βιβλιογραφία.

Ἐκτασις ἐφαρμογῆς καὶ ἱστορικῇ ἐξέλιξις τοῦ δημοσίου διεθνοῦς δικαίου.—
Ἐκτασις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Τὰ κράτη τοῦ
εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.—Ἱστορικῇ ἐξέλιξις τοῦ δημοσίου διεθνοῦς δικαίου.—
Ἐξέλιξις τῆς διεθνοῦς κοινωνίας.—Σύστημα τῆς ἰσορροπίας.—Ἀρχὴ τῶν
ἐθνικοτήτων.—Θεωρία τοῦ Μονρόε καὶ θεωρία παναμερικανισμοῦ.

**Ὑποκείμενα τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου.—Δικαιώματα καὶ
ὕποχρεώσεις αὐτῶν.**

Πολιτεῖται καὶ ἔθνη οἱ σχέσεις διεθνοῦς δικαίου.—Διεθνὴς νομικὴ προσω-
πικότης.—Ἐνώσεις πολιτειῶν καὶ πολιτεῖται ἐξηρητημένοι.—Κράτη ὑπὸ ἐντο-
λῆν, ὑπὸ κηδεμονίαν, ὑπὸ προστασίαν κλπ.—Πολιτεῖται ὑποτελεῖς.—Κτήσεις.—
Ἀποικίαι.—Ἐλευθεραὶ πόλεις.—Ἡ ἔννοια τοῦ ἔθνους ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ.—
Μειονότητες ἔθνους, γλώσσης, φυλῆς καὶ θρησκείας.—Δίκαιον τῶν μειονοτή-
των.—Διομολογήσεις.—Ἡ Παπῶσύνη («Ἀγία Ἐδρα») ὡς ὑποκείμενον τοῦ
δημοσίου διεθνοῦς δικαίου.—Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.—Ἐπαναστά-
ται.—Σύνθεσις πολιτειῶν ὑποκειμένων ἐννόμων σχέσεων διεθνοῦς δικαίου.—
Προσωπικαὶ καὶ πραγματικαὶ ἐνώσεις.—Ὁμόσπονδοι πολιτεῖται.—Ὁμοσπον-
δία πολιτειῶν ἢ συμπολιτεῖται.—Πολιτεῖται ἐν διαρκεῖ οὐδετερότητι.—Συνθή-
και ἐγγράμμεναι τὴν ἀκεραιότητα καὶ ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν.—Διεθνὴς ἀναγνώ-
ρισις τῶν πολιτειῶν.—Ποικίλοι τρόποι ἀναγνώρισεως.—Θεμελιώδη δικαιώματα
καὶ ὑποχρεώσεις τῶν πολιτειῶν.—Ἀσκήσις πολιτειακῆς ἐξουσίας.—Τὸ δι-
καίωμα τῆς αὐτοσυντηρήσεως καὶ τῆς ἀμύνης.—Ἐτεροδικία.—Τὸ δίκαιον
τοῦ ἀποικισμοῦ.—Αἱ μεταναστεύσεις.—Δικαίωμα ἀνεξαρτησίας ἢ κυριαρχίας.—
Αὐτοπεριορισμοὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Δικαίωμα διακυβε-
ρήσεως ἐλευθερίας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.—Ἐλευθερία νομοθετικῆς καὶ διοικητικῆς
ἐξουσίας.—Δικαίωμα κυριαρχίας ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας.—Διεθνεῖς δουλείαι.—
Δικαίωμα τῆς ἰσότητος ἐν τῷ διεθνεῖ δικαίῳ.—Δικαίωμα ἀμοιβαίου σεβα-
σμοῦ.—Περιπτώσεις προσβολῆς οἰκονομικῶν συμφερόντων.—Οἰκονομικὸς ἀπο-
κλεισμός.—Δικαίωμα ἐλευθερίας ἐπικοινωνίας.—Ὑποχρεώσεις τῶν πολιτειῶν
ἐκ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Ὑποχρέωσις τῆς μὴ ἐπεμβάσεως.—Θεμιτὰ παρεκ-
κλίσεις ἐκ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς.—Στοιχεῖα τῆς πολιτείας : λαός, ἐξουσία, ἔδα-
φος.—Γένεσις καὶ τέλος τῶν πολιτειῶν ὡς ὑποκειμένων τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—
Γένεσις καὶ ἀναγνώρισις.—Ἀναγνώρισις τῶν de facto κυβερνήσεων.—Προσ-
αρτήσεις χωρῶν.—Ἐδαφικαὶ ἐν γένει μεταβολαί.—Συνέπειαι περιουσιακαὶ
καὶ πολιτικαὶ (ὡς πρὸς τὰς συνθήκας, τὰ οἰκονομικὰ δικαιώματα, τὴν νομο-
θεσίαν, τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις, τὴν ἰθαγένειαν).—Τέλος τῶν πολιτειῶν.—
Ὁργάνωσις τῆς διεθνοῦς κοινωνίας.—Ἱστορικῇ ἐξέλιξις.—Κοινωνία τῶν
ἔθνων καὶ ὁ νῦν ὀργανισμός τῶν «Ἡνωμένων Ἐθνῶν».

Ἀντικείμενα τοῦ διεθνοῦς δημοσίου δικαίου.

Λαός, ὑπήκοοι καὶ ἀλλοδαποί.—Ἑδαφικὴ κυριαρχία.—Διὰ κρίσις τῆς σχέσεως ἐξουσίας πρὸς τὴν ἐμπράγματον σχέσιν.—Ἑδαφικὴ ἔκτασις τῶν ἐπικρατειῶν.—Σύνορα.—Χωρικαὶ θάλασσαι.—Αἰγιαλίτις ζώνη.—Δικαιώματα τῶν ἐπικρατειῶν ἐπὶ τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης.—Κόλποι καὶ ὄρμιοι.—Λιμένες καὶ καθεστῶς αὐτῶν.—Ἑσωτερικαὶ θάλασσαι.—Κλεισταὶ θάλασσαι.—Στενά.—Διεθνεῖς ποταμοί.—Τὸ καθεστῶς τοῦ Ρήνου καὶ τοῦ Δουνάβεως.—Διεθνεῖς ποταμοὶ καὶ δικαιώματα ἐκ τῶν ὕδατοπτώσεων.—Διώρυγες.—Διώρυγες διεθνεῖς.—Ἀνοικτὴ θάλασσα.—Τὸ δόγμα τῆς ἐλευθερίας τῶν θαλασσῶν.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις αὐτοῦ.—Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας ναυσιπλοίας.—Ἀστυνομία καὶ ἐποπτεία τῶν ἀνοικτῶν θαλασσῶν.—Ἡ πειρατεία ἐν τῷ διεθνεί δικαίῳ.—Ἐναέρια στρώματα.—Κανονισμοὶ τοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ διεθνοῦς δικαίου περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀεροπορίας.—Διεθνεῖς συνδιασκέψεις καὶ συναφεῖς συμβάσεις.—Νομικὸν ἐν γένει καθεστῶς τῶν διεθνῶν συγκοινωνιῶν (χερσαίας, ποταμίας, λιμναίας, θαλασσίας, ἐναερίου).—Τρόποι κτήσεως τῆς ἑδαφικῆς κυριαρχίας.—Κατάληψις.—Ἡ θεωρία τῆς ἐσχωρώρας.—Ὁ θεσμὸς τῶν ἀποικιακῶν προτεκτοράτων καὶ τῶν ζωνῶν τῆς ἐπιρροῆς.—Διεθνεῖς ἐντολαί.—Πρόσκτησις παράγωγος.—Ἀνταλλαγὴ ἐδαφῶν.—Παραχώρησις καὶ ἀναγνώρισις ταύτης διὰ δημοψήφισματος.—Πολυετῆς ἐνοικίασις ἐδαφῶν ἐν τῷ διεθνεί δικαίῳ.

Ὅργανα τῶν διεθνῶν σχέσεων (ἐθνικὰ καὶ διεθνῆ) : Διεθνεῖς ἀντιπροσωπεῖαι, ἀρχαὶ διπλωματικαὶ καὶ προξενικαί.

Διεθνεῖς παραστάται τῶν πολιτειῶν.—Πρεσβευταί.—Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κράτους.—Προνομίαι τῶν ξένων ἀρχηγῶν κρατῶν, κατοχυροῦνται ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—Ὑπουργοὶ τῶν Ἑξωτερικῶν.—Διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι.—Τὸ δίκαιον τῆς πρεσβεύσεως ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ ἐξέλιξει.—Τὰ νῦν ἰσχύοντα.—Διαβάθμισις τῶν τάξεων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—Συγκρότησις τῶν διπλωματικῶν ἀρχῶν.—Τὸ διπλωματικὸν σῶμα.—Δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων.—Προνομίαι καὶ ἀσυλίας.—Ποινικὴ καὶ ἀστικὴ ἑτεροδικία.

Ἀρχαὶ προξενικαί.—Ὁ θεσμὸς τῆς προξενίας εἰς τὰς ἀρχαίας ἐλληνικὰς πολιτείας.—Ἐξέλιξις αὐτοῦ ἐν τῷ ρωμαϊκῷ κόσμῳ καὶ κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Σύγχρονος ἐποχῇ.—Συμβατικὴ κατάστασις τοῦ θεσμοῦ.—Βαθμολογικὴ τάξις τῶν προξένων.—Τακτικοὶ καὶ ἐπίτιμοι ἢ ἄμισθοι πρόξενοι.—Ἱερραρχικαὶ διακρίσεις.—Προνομίαι καὶ ἀσυλίας.—Καθήκοντα ἐν γένει : διοικητικά, δικαστικά, ληξιαρχικά, συμβολαιογραφικά κλπ.

Διεθνῆ ὄργανα.—Ἐπιτροπαί, ἐνώσεις, γραφεῖα.—Διεθνῆς ὀργάνωσις ἐργασίας.—Συνέπειαι παραβιάσεως τῶν διεθνῶν κανόνων καὶ διεθνῆς εὐθύνης τῶν πολιτειῶν.

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Πνευματικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀπόψεις τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ θεωρία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς.

Πνευματικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀπόψεις τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.— Πνευματικὰ ρεύματα καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη.—Τὸ πρόβλημα τῆς ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ ἔκτασίς του.—Ἡ «κρίσις» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Ὁ «φιλελευθερισμὸς» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Ὁ «κοινωνισμὸς» εἰς τὴν ποινικὴν ἐπιστήμην.—Κριτικὴ φιλοσοφία καὶ ποινικὴ ἐπιστήμη.—Τὸ σύγχρονον «ἀντιορθολογικόν» κίνημα καὶ ἡ ποινικὴ ἐπιστήμη.

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ μεθοδολογικὴ διάρθρωσις τῆς καθόλου ποινικῆς ἐπιστήμης καὶ τὰ κριτήρια αὐτῆς.—Τὰ ἀντικείμενα τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Αἱ βασικαὶ ἔννοιαι τῆς ἐπιστήμης τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Ἐπισκόπησις τοῦ συγχρόνου ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.—Αἱ «σχολαί» τοῦ ποινικοῦ δικαίου.—Ἡ «πολιτικὴ» καὶ τὸ «ποινικὸν δίκαιον».

Ἡ θεωρία τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς ποινῆς.—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἔννοια τοῦ ποινικοῦ νόμου.—Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις ὀρισμένου δράστου.—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις (τυπικὴ καὶ οὐσιαστικὴ).—Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις τοῦ ἐνόχου.

Ἐμφανίσεις τοῦ ἐγκλήματος.—Τὸ ἐγκλημα ὡς μὴ περατωθεῖσα πρᾶξις (ἀπόπειρα).—Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις πλειόνων δραστῶν (συμμετοχὴ)—Τὸ ἐγκλημα ὡς πραγματικὴ ἢ νομικὴ ἐνότης (συρροή)

Ἡ ποινὴ ὡς ἔννομος συνέπεια τοῦ ἐγκλήματος.—Ἡ νομικὴ φύσις τῆς ποινῆς.—Λόγοι αἵροντες ἢ μετριάζοντες τὴν ποινὴν.—Τὰ εἶδη τῶν ποινῶν καὶ ἡ ἱστορία των.—Κριτικὴ τοῦ «συστήματος» τῶν ποινῶν τοῦ νόμου.—Ἡ φιλοσοφία τῆς ποινῆς.

Τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.—Ἡ νομικὴ φύσις τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.—Ἡ ἱστορία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέσων.—Ὁ νέος Ποινικὸς Κώδιξ καὶ τὰ ἀσφαλιστικὰ μέσα.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἑρμηνεῖα θεμάτων ἐκ τοῦ εἰδικοῦ μέρους τοῦ ποιν. νόμου.—Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος.—Ἐγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας.—Ἐγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀσκήσεις ἐπὶ πρακτικῶν θεμάτων.

Στοιχεῖα ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ γενικὴ διάπλασις τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Ἐννοια καὶ περιεχόμενον τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Μορφή καὶ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ποινικῆς

δικονομίας.—Αἱ ἀρχαὶ τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Αἱ πηγαὶ τῆς ἐλληνικῆς ποινικῆς δικονομίας.—Προβλήματα ἐφαρμογῆς καὶ ἐρμηνείας τῶν κανόνων τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἡ ποινικὴ δίκη.—Ἡ ποινικὴ δίκη ὡς ἐννομος σχέσις.—Τὰ στάδια τῆς διαδικασίας.—Τὰ δικαστήρια.—Ἀρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία.—Οἱ παράγοντες τῆς ποινικῆς δίκης.—Τὰ ἀποδεικτικά μέσα.

Αἱ ἀποφάσεις.—Ἡ ἔφεσις.—Ἡ ἀναίρεσις.—Ἡ ἀναψηλάφησις.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐμπράγματον δίκαιον.

Τὰ πράγματα καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα.—Νομὴ : κτήσεις, ἀπώλεια, προστασία.—Κυριότης καὶ περιεχόμενον αὐτῆς, περιορισμοί, τρόποι κτήσεως, προστασία, μεταγραφή.—Δουλεῖαι : προσωπικαί, πραγματικαί, περιεχόμενον, σύστασις, προστασία, ἀπόσβεσις.—Ἐνέχυρον : σύστασις, ἀπόσβεσις, προστασία, νόμιμον ἐνέχυρον, γεωργικὸν ἐνέχυρον κλπ.—Ὑποθήκη : σύστασις, ἔκτασις, ἀπόσβεσις, προσημείωσις.

Οἰκογενειακὸν Δίκαιον.

Μνηστεία : σύστασις, λύσις, συνέπειαι, παραγραφή.—Γάμος : ὄροι πρὸς σύναψιν, ἰκανότης, κωλύματα.—Ἄκυρος καὶ ἀκυρώσιμος γάμος, ἀνυπόστατος γάμος.—Προσωπικαὶ σχέσεις μεταξύ τῶν συζύγων.—Περιουσιακαὶ σχέσεις τῶν συζύγων.—Προῖξ : σύστασις, εἶδη προικός, δικαιώματα ἀνδρὸς ἐπὶ τῆς προικός, ἀσφάλεια προικός, ἢ προῖξ λυθέντος τοῦ γάμου, χωρισμὸς προικός.—Διαζύγιον : λόγοι διαζυγίου, διαδικασία, ἀποτελέσματα.—Γνησιότης τέκνου, ἀποκήρυξις.—Διατροφή ἐκ τοῦ νόμου.—Σχέσεις γονέων καὶ τέκνων, πατρικὴ ἐξουσία.—Ἐξώγαμα τέκνα, ἀναγνώρισις, νομιμοποίησις.—Υἱοθεσία : ὄροι, ἀποτελέσματα.—Ἐπιτροπεία, παρεπίτροπος, συγγενικὸν συμβούλιον.—Κηδεμονία χειραφέντων ἀνηλίκων.—Ἐπιτροπεία ἀπηγορευμένων, ἐπιτροπεία ἀπόντος.—Δικαστικὴ ἀντίληψις.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικὸν μέρος.—Δίκαιον Ἑταιρειῶν.—Ναυτικὸν Δίκαιον.—Πτωχευτικὸν Δίκαιον.

Γενικὸν μέρος.—Ἱστορία τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου.—Ἐμπορικαὶ πράξεις.—Ἐμπόροι.—Ἐπωνυμία καὶ σήματα.—Ἐμπορικὰ βιβλία.—Χρηματιστήρια.—Παραγγελία.—Μεταφορά.—Συναλλαγματικά.—Γραμμάτια.—Ἐπιταγαί.—Τραπεζιτικά πράξεις ἐν γένει.—Ἀνοικτὸς λογαριασμὸς.—Χερσαία ἀσφάλεια.—Δίκαιον Ἑταιριῶν.—Ομόρρυθμοι, ἑτερόρρυθμοι, ἀνώνυμοι ἑταιρίαι.

Ναυτικὸν Δίκαιον.—Ἱστορία.—Πλοῖον ἐν γένει.—Πλοίαρχος.—Ναῦται.—Προστασία ναυτικῆς πίστεως.—Ναύλωσις.—Ἀσφάλεια.—Πλοιοκτῆτης καὶ ἐφοπλιστής.—Τρόποι κτήσεως πλοίου.—Συμπλοιοκτησία.—Ἀβαρταί.—Σύγκρουσις πλοίων.—Ρυμούλκῃσις.

Πτωχευτικὸν Δίκαιον.—Ἱστορία.—Προϋποθέσεις κηρύξεως πτωχεύσεως.—Ἀπόφασις δικαστηρίου.—Ὅργανα πτωχευτικῆς διαδικασίας.—Συνέπεται ἐν γένει τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως.—Ὑποπτος περίοδος.—Διεκδίκησις ἐν πτωχεύσει.—Ἡ σύζυγος τοῦ πτωχεύσαντος.—Ἐπαλήθευσις ἀπαιτήσεων.—Συμβιβασμὸς ἐν γένει.—Ἐνωσις, διανομή.—Παῦσις τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως.—Ἀποκατάστασις.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Ἔννοια καὶ ἀποστολή τῆς οἰκονομίας τοῦ κράτους.—Ἡ πολιτεία καὶ ἡ οἰκονομία αὐτῆς.—Ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῆς κρατικῆς οἰκονομίας.—Κατευθυντήριοι γραμμαὶ τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς.—Σχέσις μεταξὺ δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς οἰκονομίας.—Ἡ θέσις τῆς κρατικῆς οἰκονομίας ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας.

Ἡ δημοσία οἰκονομική ὡς ἐπιστήμη.—Ἔννοια καὶ περιεχόμενον.—Ἀποστολή τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τῆς κρατικῆς οἰκονομίας.—Κλάδοι τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς.—Τοποθέτησις τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.—Ἡ αὐτοτέλεια τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς.—Μέθοδοι ἐρεῦνης.—«Δημοσιονομικοὶ νόμοι».

Κατηγορίαι δημοσιονομικῶν ἐνεργειῶν καὶ ἐπιδράσεις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ βίου.—Αἱ κύριαι μορφαὶ τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως.—Κρατικαὶ δαπάναι καὶ κρατικὰ ἔσοδα.—Χαρακτῆρες τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως.—Ὁ οἰκονομικοπολιτικὸς αὐτῆς χαρακτήρ.—Ἐπιδράσεις τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως ἐπὶ τῆς παραγωγῆς, ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ εἰσοδήματος, ἐπὶ τῆς καταναλώσεως, ἐπὶ τῆς ἀποταμιεύσεως, ἐπὶ τοῦ νομίσματος, ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν διακυμάνσεων.—Τὰ ὅρια τῆς δημοσιονομικῆς δράσεως καὶ ἡ ἀνάγκη προσαρμογῆς ταύτης πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας.—Ἡ φορολογικὴ δυναμικότης.

Ἱστορία τῶν δημοσιονομικῶν θεωριῶν.—Ἕλληνες.—Ρωμαῖοι.—Βυζαντινοί.—Μεσαίων.—Φεδουαρχικὸν σύστημα ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ.—Ἐμποροκράται.—Καμεραλισταί.—Ἡ δημοσιονομικὴ θεωρία τοῦ φυσικοῦ δικαίου.—Φυσιοκράται.—David Hume καὶ Adam Smith.—Ρωμαντικὴ Σχολή.—Ἱστορικὴ Σχολή.—Lorenz von Stein.—Shaeffle.—Roscher.—Οἱ λοιποὶ θεωρητικοὶ τοῦ 19ου αἰῶνος.—Ἀδόλφος Wagner.—Σύγχρονος ἐποχῇ.

Κρατικαὶ ἀνάγκαι, πολιτικὴ τῶν δαπανῶν καὶ τρόποι ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν.—Προϋοῦσα ἐπέκτασις τῶν δαπανῶν εἰς τὰ σύγχρονα κράτη.—Κατηγορίαι κρατικῶν δαπανῶν (παραγωγικαὶ καὶ ἀποδοτικαί, τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι κλπ.).—Διάκρισις τῶν δαπανῶν βάσει τῶν διοικητικῶν σκοπῶν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς πολιτικῆς τῶν δαπανῶν.—Ἀρχαὶ διαχειρίσεως (αἱ ἀρχαὶ τῆς μεγίστης κοινωνικῆς ὠφελείας, τῆς οἰκονομικότητος, τῆς ἀναλογικότητος κλπ.).—Ἀρχαὶ καλύψεως τῶν δαπανῶν (φορολογία, δανειακὴ πολιτικὴ κλπ.).—Ἀντιμετώπισις τῶν κρατικῶν δαπανῶν.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις συστημάτων πορισμοῦ κρατικῶν ἐσόδων (περίοδος κτηματικῆς οἰκονομίας τοῦ κράτους, νομηματικὴ κρατικὴ οἰκονομία, φορολογικὴ περίοδος, κοινωνικὴ περίοδος).—Ταξινόμησις τῶν κρατικῶν ἐσόδων.—Τὸ κράτος ὡς ἐπιχειρηματίας.—Ἐσοδα ἐκ φόρων.—Ἐσοδα ἐκ δανείων.—Δημοσιονομικοὶ κανόνες, διέποντες τὴν ἐπιχειρηματικὴν δρᾶσιν τοῦ κράτους.—Αἱ κατ' ἰδίαν κρατικαὶ ἐκμεταλλεύσεις (ἀγροτικὰ κτήματα, συγκοινωνίαι, τηλεπικοινωνίαι κλπ.).

Γενικὴ θεωρία τῆς φορολογίας.—Δικαιολογικὸς λόγος τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους.—Ἀντικείμενα τῆς φορολογίας.—Σκοποὶ καὶ λειτουργίαι τῆς φορολογίας.—Φορολογικὰ ἀξιώματα.—Ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη ἐν τῇ κατανομῇ τῶν φορολογικῶν βαρῶν.—Ἡ νομικὴ ἄποψις ἐν τῇ συνταγματικῇ κατοχυρώσει τῆς «ἰσότητος» ἐν τῇ φορολογίᾳ.—Λοιπαὶ βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς φορολογίας.—Ἐκτασις τῆς φορολογίας καὶ ὅρια αὐτῆς.—Κατανομή τῶν φορολογικῶν βαρῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς φοροδοτικῆς ἱκανότητος (φορολογικὴ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἐλαχίστου συντηρήσεως, προοδευτικὴ φορολογία κλπ.).—Γενικότης τῆς φορολογίας καὶ αἱ ἐκ φόρων ἀπαλλαγαί.

Μορφαὶ φορολογικῶν συστημάτων.—Φόρος ἐνιαῖος καὶ πολλαπλοῦν σύστημα φόρων.—Κατάταξις τῶν φόρων (ἄμεσοι καὶ ἔμμεσοι, τακτικοὶ καὶ ἔκτακτοι, προσωπικοὶ καὶ πραγματικοὶ κλπ.).—Ἡ φοροτεχνικὴ τοῦ κράτους.—Ἐπιδράσεις τῆς φορολογίας καὶ συναφεῖς ἀντιδράσεις τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας.—Ἐπίπτωσις τῶν φόρων.

Εἶδη τῶν φόρων.—Ἄμεσοι φόροι : Φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος καὶ τῆς περιουσίας.—Ἐμμεσοὶ φόροι : Ἐπὶ τῶν δαπανῶν (γενικὸς φόρος καταναλώσεως καὶ εἰδικοί τοιοῦτοι : ἐπὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καὶ εἰδῶν γενικῆς χρήσεως καὶ ἐπὶ εἰδῶν πολυτελείας).—Φορολογικὰ μονοπώλια εἰδικώτερον.—Δασμοί.—Εἶδη αὐτῶν.—Δασμολόγια καὶ συστήματα αὐτῶν.—Φόροι μικτοὶ : ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας.

Κάλυψις κρατικῶν δαπανῶν διὰ δανείων.—Γενικὴ θεωρία τῆς δημοσίας πίστεως.—Ἐννοια τῆς δημοσίας πίστεως.—Θέσις τῶν δανείων εἰς τὴν κρατικὴν οἰκονομίαν.—Προϋποθέσεις ἐπιτρεπτῆς προσφυγῆς εἰς τὸ δάνειον.—Τρόποι συνάψεως κρατικῶν δανείων.—Προνόμια τῶν τίτλων ἐθνικῶν δανείων.—Μορφαὶ δανείων (διαρκῆ καὶ ἀποσβεστέα δάνεια—κυμαινόμενον γρῆος—ἐκς

σια καὶ ἀναγκαστικά δάνεια—ἐσωτερικά καὶ ἐξωτερικά—ἡγγυημένα δάνεια).—Μέθοδοι ἀποσβέσεως τῶν κρατικῶν δανείων καὶ δημοσιονομικὰ μέσα ἀποπληρωμῆς αὐτῶν.

Ἡ δημοσιονομικὴ διοίκησις.—*Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους.*—Περιεχόμενον τῆς δημοσιονομικῆς διοικήσεως.—Νομικὴ φύσις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀναγκαιότης αὐτοῦ.—Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ (δημοσιότης, καθολικότης κλπ.).—Διαδικασία καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.—Ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἔλεγχοι ταύτης (διοικητικός, δικαστικός, κοινοβουλευτικός).

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι.—Περιεχόμενον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας.—Κοινωνικοοικονομικὰ προβλήματα καὶ αἰτία γενέσεως αὐτῶν.—Ἀντικείμενον τῆς θεωρητικῆς οἰκονομικῆς καὶ θέσις αὐτῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν.—Θεμελιώδεις ἔννοιαι ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ : οἰκονομικαὶ ἀξίαι, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος, παραγωγὴ κλπ.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας : οἰκιακὴ παραγωγὴ, ἀγοραστικὴ παραγωγὴ, ἐμπορικὴ παραγωγὴ, προκεφαλαιοκρατικὴ καὶ κεφαλαιοκρατικὴ.—Μορφαὶ τῆς κοινωνικοοικονομικῆς ὁργανώσεως (ἀτομιστικὴ, κοινωνιστικὴ κλπ.).—Διευθυνομένη ἢ προγραμματικὴ οἰκονομία.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς ἐπιστήμης τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας παρ' ἄλλοδαποῖς καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Παραγωγὴ, ἐργασία, κεφάλαιον, ἔδαφος.—Μέσα ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ.—Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία τῆς παραγωγῆς.—Ἐργασία καὶ εἶδη αὐτῆς.—Ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας.—Ἡ συνεργασία πρὸς παραγωγὴν.—Ἡ συγκέντρωσις τῆς παραγωγῆς.—Τὰ οἰκονομικὰ φαινόμενα τῆς στενότητος ἐργασίας καὶ τῆς ἀνεργίας.—Τὸ ἔδαφος ὡς φορεὺς πρώτων ὑλῶν.—Τὸ ἔδαφος ὡς τόπος ἐγκαταστάσεως τῆς παραγωγῆς.—Τὸ κεφάλαιον.—Τὰ κίνητρα τῆς ἀποταμιεύσεως.—Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀποταμιεύσεως.

Γενικὴ θεωρία τῶν τιμῶν.—Ἡ ζήτησις οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ αἱ δαπάναι προμηθείας (τιμαὶ) αὐτῶν.—Οἰκονομικοὶ νόμοι συναφεῖς.—Σχηματισμὸς τῆς τιμῆς ἰσορροπίας ἢ ἐνιαίας τιμῆς.—Προσδιοριστικὰ αἰτία τῶν τιμῶν.—Μονοπώλια.—Ἡ διανομὴ τοῦ εἰσοδήματος.—Οἱ μισθωτοί.—Οἱ ἐργατικοὶ μισθοί.—Ἡ ἔγγειος πρόσδοδος.—Ὁ τόκος καὶ τὰ προσδιοριστικὰ αὐτοῦ αἰτία.—Αἱ περὶ τόκου θεωρίαι.—Τὸ ἐπιχειρηματικὸν κέρδος.

Χρῆμα, πίστις καὶ νομοθετικὰ συστήματα.—Ἡ κυκλοφορία τῶν ἀγαθῶν.—Ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία τοῦ χρήματος καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτοῦ ἀξία.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ ἡ διεθνὴς συναλλαγὴ.—Ἡ πίστις ἐν τῇ κοινωνικῇ οἰκονομίᾳ.—Αἱ τράπεζαι καὶ τὰ εἶδη αὐτῶν.—Θεωρία τῶν

νομισματικῶν συστημάτων.—Ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ διμεταλλικὸς κανὼν.—Τὰ διευθυνόμενα νομισματικὰ συστήματα : τὸ τιμαριθμικὸν νόμισμα—τὸ νόμισμα σταθερᾶς κυκλοφορίας—τὸ σύστημα τῆς σταθερᾶς ἀξίας τοῦ χρήματος.

Ἡ κατανομή τῶν ἀγαθῶν.—Τὸ κρατοῦν σύστημα.—Οἱ σοσιαλιστικοὶ τρόποι.—Οἱ κεφαλαιούχοι εἰσοδηματῖαι.—Οἱ μισθωτοί.—Οἱ ἐπιχειρηματῖαι.

Αἱ οἰκονομικαὶ διακυνάσεις.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Ὅρισμός, ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῆς ιδιωτικῆς οἰκονομικῆς.—Διακρίσεις τῆς ιδιωτικῆς οἰκονομικῆς.—Οἰκονομικαὶ μονάδες : ἐκμετάλλευσις, ἐπιχειρήσεις.—Κατηγορίαι ἐπιχειρήσεων.—Μορφαὶ ἐπιχειρήσεων.—Ὁργάνωσις ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἐπιχειρήσεων.—Ἐννοια τῆς περιουσίας : σύνθεσις, ἀποτίμησις, μετασχηματισμοί.—Ἐννοια τοῦ κόστους.—Ρευστότης.—Τὰ ἐξοδα ἐν τῇ ἐπιχειρήσει.—Ἀποτελεσματικότης.—Ἐννοια τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους.—Κύκλος ἐργασιῶν.—Ἐννοια καὶ ὁρισμὸς τῆς πίστεως.—Περιεχόμενον αὐτῆς καὶ κατηγορίαι.—Ἐργασία, ὀργάνωσις αὐτῆς, μέθοδοι ἀντιμισθίας.—Ἀσφάλις.—Στατιστικὴ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐκμεταλλεύσεων.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Λογιστικὴ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.—Λογιστικὴ τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων.—Ἐφαρμογαὶ λογιστικῆς διάφοροι.—Στοιχεῖα ἐλεγκτικῆς.—Ἀνάπτυξις διαφόρων λογιστικῶν θεωριῶν.—Σύντομος ἐξιστόρησις τῆς ἐξελίξεως τῶν λογιστικῶν μηχανῶν.—Πρακτικὸν Γραφεῖον.

Λογιστικὴ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.—Διάκρισις τῶν δύο θεμελιωδῶν τμημάτων τῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.—Τμῆμα ἐμπορικόν.—Σκοπὸς τούτου καὶ κύκλος ἀντιστοίχων ἐργασιῶν.—Τμῆμα τεχνικόν.—Σκοπὸς τούτου καὶ κύκλος ἀντιστοίχων ἐργασιῶν.—Τρόπος ὀργάνωσεως εἰς τὰς διαφόρους βιομηχανίας.

Βιομηχανικὸν τμῆμα καὶ στοιχεῖα αὐτοῦ (πρῶτοι ὕλαι, βοηθητικαὶ ὕλαι, ἡμερομίσθια, γενικὰ βιομηχανικὰ ἐξοδα).

Προσαρμογὴ τῆς λογιστικῆς ὀργανώσεως τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως πρὸς τὰ δύο ὡς ἄνω κύρια τμήματα (ἐμπορικὴ λογιστικὴ, βιομηχανικὴ λογιστικὴ).

Συστηματικὴ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανικῆς λογιστικῆς.—Πρῶται καὶ βοηθητικαὶ ὕλαι, σημασία καὶ κίνησις τούτων ἐν τῇ ἐπιχειρήσει καὶ ἀντίστοιχος λογιστικὴ ὀργάνωσις.—Ἡμερομίσθια, σημασία τούτων, εἰδικοί ὅροι τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς τούτων, ἔλεγχος τῶν ἐργατῶν.—Καθορισμὸς τῆς προσφερομένης ὑφ' ἐκάστου ἐργάτου ἐργασίας.—Λογιστικὴ ὀργάνωσις τῆς

ύπηρεσίας ήμερομισθίων.—Γενικά βιομηχανικά έξοδα.—Φύσις και σημασία τούτων διά τήν ἐπιχείρησιν.—Διάκρισις εἰς ἄμεσα και ἔμμεσα.—Προσδιορισμός τοῦ μεγέθους τούτων και τρόπος ἐφαρμογῆς αὐτῶν εἰς τὰ παραγόμενα προϊόντα.—Λογιστική παρακολούθησις τούτων.—Εἰδικώτερον (ἐκ τῶν ἐμμέσων βιομηχανικῶν ἐξόδων) τὰ τῶν ἀποσβέσεων.—Ἡ βιομηχανική ἐπιχείρησις ἐξεταζομένη ἀναλόγως τοῦ τρόπου κατεργασίας τῆς πρώτης ὕλης και τοῦ εἶδους τῶν παραγομένων προϊόντων.—Περίπτωσις παραγωγῆς ἐνός εἶδους προϊόντος και συνολικόν τίμημα αὐτοῦ.—Περίπτωσις παραγωγῆς διακεκριμένων εἰδῶν ἢ ποιότητων ἐνός εἶδους και εἰδικόν τίμημα ἐκάστου εἶδους ἢ ποιότητος.—Περίπτωσις διαδοχικῶν μετασχηματισμῶν τῆς πρώτης ὕλης ἐν μιᾷ και τῇ αὐτῇ ἐπιχειρήσει.—Ἐξέτασις τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων καθ' ἑαυτά (ἡμιτελῆ, ἔτοιμα, κύρια και δευτερεύοντα).—Καθορισμός τοῦ τιμήματος τῶν ὡς ἄνω προϊόντων : 1) διά συστηματικῆς λογιστικῆς, 2) ἐξωλογιστικῶς, και 3) δι' εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ.—Ὁ λογαριασμός «παραγωγῇ προϊόντων» ὡς ὄργανον προσδιορισμοῦ τοῦ βιομηχανικοῦ τιμήματος.—Τρόποι τηρήσεως αὐτοῦ και ἀντίστοιχοι πληροφορίες.—Εἰδικαί περιπτώσεις ἐμφανιζόμεναι και ἀντίστοιχοι τρόποι ἐνεργείας.—Ὁ λογαριασμός «Ἀποθήκη» ἢ «Ἐτοιμα προϊόντα».—Προορισμός τούτου και τρόπος λειτουργίας αὐτοῦ.—Τιμὴ πωλήσεως τῶν προϊόντων τοῦ ἐργοστασίου.—Προσδιορισμός αὐτῆς ἐκ τοῦ ἐξηγμένου ἀντιστοίχου βιομηχανικοῦ τιμήματος διά προσθήκης τοῦ προσήκοντος ποσοστοῦ ἐκ τῶν γενικῶν ἐξόδων τοῦ ἐμπορικοῦ τιμήματος και τοῦ ἀναλόγου ποσοστοῦ κέρδους.—Λογαριασμός «Πώλησις προϊόντων» τοῦ ἐργοστασίου.—Προορισμός αὐτοῦ και τρόποι τηρήσεως τούτου και ἀντίστοιχοι πληροφορίες.—Παραδείγματα.—Αἱ βοηθητικαί ὑπηρεσίαι και λογιστικὴ ἐκάστης τούτων και σχέσεις τούτων πρὸς τήν κυρίαν βιομηχανικήν ἐπιχείρησιν, ἐπὶ τῇ βάσει παραδειγμάτων.—Συνήθεις περιπτώσεις ἐμφανιζόμεναι ἐν τῇ βιομηχανικῇ λογιστικῇ κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως και ἀντίστοιχοι λογιστικά ἐνέργειαι.—Ἐξαγωγή ἀποτελεσμάτων χρήσεως και διάθεσις τοῦ καθαροῦ κέρδους.—Μελέτη και ἀνάλυσις ἰσολογισμοῦ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Λογιστικὴ τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων.—Διοικητικὴ ὀργάνωσις.—Τμήματα ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας (Διεύθυνσις, γραμματεία, ἐπιθεώρησις προσωπικοῦ, ἀρχεῖον, διεκπεραίωσις, δικαστικόν τμήμα, τμ. διαχειρίσεως ὕλικου, τμ. οἰκονομικῶν μελετῶν και πληροφοριῶν, λογιστήριον κλπ.).—Τμήματα ἀμέσως ἐπικοινωνοῦντα πρὸς τὸ κοινόν (καταθέσεις, τμ. χορηγήσεων και δανείων, τμ. μεταφορᾶς χρήματος, τμ. συναλλάγματος, εἰσπράξεις ἀξιῶν τρίτων, ταμεία μετρητῶν και χρεωγράφων).—Σχέσεις συνδέουσαι ταῦτα πρὸς ἄλληλα.

Λογιστικὴ ὀργάνωσις.—Δικαιολογητικά ἔγγραφα και ἀναλυτικά βιβλία (ἐπεξηγήσεις τῶν κυριωτέρων τούτων διά παραδειγμάτων).—Διάκρισις τῶν πράξεων τῆς τραπεζῆς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς μεσολαβήσεως ἢ μὴ τοῦ λογα-

ριασμοῦ «Ταμεῖον» κατ' αὐτάς : α) ταμειακαὶ καὶ β) συμψηφιστικαὶ ἢ ἡμερολογιακαί.—Διάκρισις τῶν πράξεων τῆς τραπέζης ἐν σχέσει πρὸς τὸ νόμισμα, εἰς δ' αὐταὶ ἀνάγονται : α) αἱ πράξεις εἰς δραχμὰς καὶ β) πράξεις εἰς ξένον νόμισμα.—'Εξέτασις τῶν λογιστικῶν ἐγγραφῶν τῶν πράξεων τῆς τραπέζης κατὰ τμήματα, ὡς ἡ ἐξῆς σειρά : α) καταθέσεις, β) τρεχοῦμενοι λογαριασμοί, γ) δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ χρεωγράφων, δ) δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων, ἐνεχυρογράφων γενικῶν ἀποθηκῶν καὶ γεωργικῶν ἐνεχυρογράφων, ε) προκαταβολαὶ ἐναντι φορτωτικῶν καὶ ἐνέγγροι πιστώσεις, στ) δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων, ζ) συνάλλαγμα, η) ἐκδόσεις καὶ πληρωμαὶ ἐπιταγῶν ἐσωτερικοῦ, πιστωτικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ ἀνταποκριταί, θ) χρεώγραφα, ι) εἴσπραξις ἀξιῶν διὰ λογαριασμὸν τρίτου, ια) χορήγησις ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν.—Συγκέντρωσις ἐγγραφῶν, συμφωνία καὶ ἔλεγχος (ἡμερήσιοι, περιοδικοί).—Λογιστήριον.—Συγκεντρωτικὸν ἡμερολόγιον.—Συγκεντρωτικὸν καθολικόν.—'Αναλυτικὰ καθολικά : α) πελατῶν καὶ β) ἀποτελεσμάτων.—Συμφωνία λογαριασμῶν παρὰ τρίτοις.—Σύντομος ἐξέτασις τῶν λογαριασμῶν *nostro* καὶ *vostro*.—Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως.—'Εξαγωγή τόκων καὶ προμηθειῶν, διαφόρων κερδῶν, κρατήσεων καὶ ἀποσβέσεων διαφόρων, ἐντοκισμὸς (ἢ ἀναπροεξόφλησις) χαρτοφυλακίου, συγκέντρωσις ἀποτελεσμάτων καὶ διαθέσις τοῦ καθαροῦ κέρδους.—'Ανάλυσις λογαριασμοῦ «Ζημίαι καὶ Κέρδη», σύνταξις ἰσολογισμοῦ, μελέτη καὶ ἀνάλυσις τούτου, ὡς καὶ ἐτέρων τοιοῦτων ἀνεξαρτήτως θεωρουμένων.

'Εφαρμογαὶ τῆς λογιστικῆς.—'Επὶ Γεωργικῶν ἐπιχειρήσεων.—'Ασφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων.—'Ατμοπλοϊκῶν ἐπιχειρήσεων.—Σιδηροδρόμων.—Ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων.—Σωματείων.—'Οργανισμῶν δημοσίου δικαίου.—Οἰκιακῆς λογιστικῆς.

Στοιχεῖα ἐλεγκτικῆς.—Περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς σημασίας τοῦ λογιστικοῦ ἐλέγχου εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἐπιχειρήσεις.—Εἰδικοί ἐλεγχοί.—'Ελεγχος βιβλίων, ἐγγραφῶν καὶ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.—Μετρητῶν καὶ λοιπῶν ἀξιῶν.—'Υποχρεώσεων καὶ ἀπαιτήσεων.—Λογιστικαὶ ἐκθέσεις καὶ ἐφηρμοσμένη στατιστική.—'Εκθέσεις ἐλεγκτῶν.—'Υποχρεώσεις καὶ δικαιώματα ἐλεγκτῶν, ἰδίᾳ τῶν κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ ἄνων. ἐταιριῶν.

'Ανάπτυξις διαφορῶν λογιστικῶν θεωριῶν.

Σύντομος ἐξιστόρησις τῆς ἐξελίξεως τῶν λογιστικῶν μηχανῶν.

Πρακτικὸν Γραφεῖον.—'Οργάνωσις λογιστικοῦ γραφείου βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.—Τραπεζιτικῆς ἐπιχειρήσεως.—Γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως.—'Ασφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως.—'Ατμοπλοϊκῆς ἐπιχειρήσεως.—Σιδηροδρομικῆς ἐπιχειρήσεως.—Ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως.—'Οργανισμοῦ δημοσίου δικαίου.—Σωματείου.—Φορολογικοῦ ἐλέγχου.

Γ'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Στοιχεῖα συνδυαστικῆς.—Ἡ στατιστικὴ ὡς ἐπιστῆμη καὶ ὡς μέθοδος ἐρεῦνης.—Ἐφαρμογαὶ ἐν τῇ δημογραφίᾳ.

Στοιχεῖα συνδυαστικῆς.—Στοιχειώδεις γνώσεις τῆς θεωρίας καὶ τοῦ λογισμοῦ τῶν πιθανοτήτων.

Ἡ στατιστικὴ ὡς ἐπιστῆμη καὶ ὡς μέθοδος ἐρεῦνης.—Παρασκευὴ τοῦ στατιστικοῦ ὕλικου, κατάταξις αὐτοῦ καὶ στατιστικοὶ πίνακες.—Στατιστικαὶ σειραὶ καὶ γραφικὴ παράστασις αὐτῶν.—Μέσαι τιμαί.—Τιμαὶ διασπορᾶς.—Θεωρία τῶν λαθῶν.—Στατιστικὴ τῶν αἰτίων.—Ἐναλλακτικὴ παραλλακτικότης.—Στοιχειώδεις γνώσεις τῆς συσχετίσεως.—Ἐφαρμογαὶ τινες ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς ἐπιστήμαις.—Εἶδη στατιστικῶν.

Ἐφαρμογαὶ ἐν τῇ δημογραφίᾳ.—Συλλογὴ καὶ ἐπεξεργασία τοῦ δημογραφικοῦ ὕλικου.—Κατάστασις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ κατανομὴ αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τοὺς κυριωτέρους δημογραφικοὺς χαρακτῆρας.—Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τοὺς κυριωτέρους δημογραφικοὺς χαρακτῆρας.—Πίνακες ἐπιβιώσεως καὶ καθαρὰ (θνησιμότης, γαμηλιότης, γεννητικότης).—Πίνακες ἐπιβιώσεως καὶ καθαρὰ ἀναπαραγωγῆς.—Τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα ἐν γένει, καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἑλλάδος.—Σχέσεις πληθυσμοῦ καὶ οἰκονομίας.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΤΟΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Α'. ΚΥΚΛΟΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΔΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Δίκαιον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.—Εἰδικὸν μέρος τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.—Τεχνικὴ τῆς διοικήσεως.

Οἱ δημοσιοὑπαλληλικοὶ θεσμοὶ ἐν Ἑλλάδι.—Ἐννοια τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.—Πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, διοικητικοὶ καὶ δικαστικοί, ἰσόβιοι, μόνιμοι, δόκιμοι, ἑκτακτοὶ, ἐπὶ θητεία, ἐπὶ συμβάσει.—Νομικὸς χαρακτὴρ τῆς δημοσιοὑπαλληλικῆς σχέσεως.—Ἰδρυσις ταύτης (διορισμός).—Προσόντα, κωλύματα.—Καθήκοντα καὶ περιορισμοί.—Δικαιώματα ὑλικά καὶ ἠθικά.—Εὐθύναι ποινικαί, ἀστικαί, πειθαρχικαί.—Πειθαρχικὸν δίκαιον ἐν γένει (οὐσιαστικὸν καὶ διαδικαστικόν).—Μεταβολαὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως (προαγωγαί, μετατάξεις κλπ.).—Ἡ μονιμότης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.—Λύσις τῆς δημοσιοὑπαλληλικῆς σχέσεως.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ διοικητικοῦ δικαίου.—Ἀστυνομία καὶ ἀντικείμενα ταύτης.—Δημοσία ἀσφάλεια.—Ἀγορανομία.—Νομοθετικὴ ρύθμισις τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς.—Δημόσια κτήματα.—Δημόσια ἔργα.—Ὀδονομία.—Ἀπαλλοτριώσεις.—Ἐπιτάξεις.—Ἀποκατάστασις ἀκτημόνων.—Δημοσία ἐκπαίδευσις.—Ἐποπτεία τοῦ κράτους ἐπὶ τῆς ἰδιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως.—Κοινωνικὴ πρόνοια.—Κρατικαὶ προμήθειαι.—Δασονομικὸν καὶ μεταλλευτικὸν δίκαιον.—Συγκοινωνίαι καὶ τηλεπικοινωνίαι.—Ὁργάνωσις τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ κλάδοι αὐτῆς.

Τεχνικὴ τῆς διοικήσεως καὶ «δημοσία διοίκησις» (*public administration*).—Τεχνικὴ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς διοικητικῆς μηχανῆς.—Κατάστρωσις σχεδίων ὀργανώσεως.—Ὁργάνωσις μεγάλων καὶ συνθέτων ὑπηρεσιῶν.—Ὁργάνωσις ὑπηρεσιῶν ἀπλῶν καὶ εἰς μικρὰ πλαίσια.—Ἀνάθεσις τῶν ὁμοειδῶν καθηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν ὑπηρεσιακὴν μονάδα.—Τὸ ἐμψυχον ὑλικόν.—Τρόποι στρατολογίας αὐτοῦ.—Διορισμός ἢ ἐκλογή;—Δοκιμασίαι πνευματικῆς ἱκανότητος κατὰ τὴν πρόσληψιν.—Εἰδικαὶ σχολαὶ προπαρασκευάζουσαι δημοσίους λειτουργοὺς ἢ μετεκπαιδευσις διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας;—Συγχρονισμός ἐν τῇ λειτουργίᾳ δημοσίων ὑπηρεσιῶν (ἰδίᾳ οἰκονομικῶν) διὰ τῆς χρήσεως μηχανῶν.—Ὁ παράγων τῆς ἀκρίβειας καὶ τῆς οἰκονομίας χρόνου.—Ἡ ἐπαφὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τὸ κοινὸν (δεοντολογικοὶ κανόνες).—Ὑπαλληλικὴ ἀγωγή.—Οἱ παράγοντες τῆς μεγίστης δυνατῆς ἀποδόσεως μὲ ὅσον ἔνεστι ὀλιγάριθμον προσωπικόν.—Μόρφωσις τῶν προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν, ἀποστολὴ καὶ καθήκοντα αὐτῶν.—Ἔργον συντονιστικὸν ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς διοικητικῆς μηχανῆς.—Κατανομή τῆς ἐργασίας.—Οἱ

κατάλληλοι ἄνθρωποι εἰς τὰ κατάλληλα ἔργα.—'Ο ἀριθμὸς τῶν ὑφισταμένων οὐχὶ ἀνώτερος τοῦ δεκτικοῦ συντονισμοῦ ἐκ μέρους προϊσταμένου τινός.—'Ενδεδειγμένα ὅρια εἰδικεύσεως.—'Οργάνωσις πολυετῶν σχεδίων ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς δημοσίας διοικήσεως.—'Αποκέντρωσις εἰς τὰς διοικητικὰς ἐνεργείας καὶ τὰς συναφεῖς εὐθύνας.—Συντονισμὸς καὶ κατεύθυνσις ἐκ μέρους τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων.—'Ομογένεια εἰς τὰς μεθόδους καὶ τὴν διαδικασίαν.—Γενικαὶ ἀρχαὶ διέπουνσαι γενικὴν ὀργανωτικὴν ἔρευναν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοικήσει.—Προπαρασκευὴ (προκαταρκτικαὶ μελέται), ἐξεύρεσις, ταξινόμησις καὶ ἀνάλυσις στοιχείων, ὑποβολὴ καὶ υἱοθέτησις προτάσεων, παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς.— Διαγράμματα πορείας ἐνεργειῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ διοικήσει.—Γενικοὶ κανόνες καὶ συμπεράσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Εἰδικὸν Μέρος.

Περὶ τῶν συμβατικῶν κανόνων.— Γενικὰ περὶ συνθηκῶν, διάκρισις καὶ κατὰταξις αὐτῶν.—Τρόπος συνομολογήσεως, ἱκανότης δικαίου, στοιχεῖα ἐγκυρότητας, ἐκδήλωσις τῆς βουλήσεως τῆς πολιτείας, δόλος καὶ βία.—Διαπραγματεύσεις καὶ σύνταξις τοῦ κειμένου τῆς συνθήκης, διάρθρωσις, γλῶσσα καὶ ἔλεγχος τῶν πληρεξουσίων.—Μονογράφησις.—Προσχώρησις.—'Επιφύλαξις.—Περὶ ἐπικυρώσεως τῆς συνθήκης, ἀρμόδια ὄργανα, τρόποι, ὑποχρεωτικὴ ἰσχὺς.—'Εφαρμογὴ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἔννομον τάξιν, μετατροπὴ.—Πρωτοκόλλησις καὶ καταχώρησις.—'Αποτελέσματα τῶν συνθηκῶν.—'Ερμηνεία αὐτῶν.—Συγκρούσεις πρὸς ἄλλας πηγὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου.—'Αἴτις τῆς ἰσχύος αὐτῶν.—Καταγγελία.—Ρήτρα *rebus sic stantibus*.—'Αναθεώρησις.—'Επίδρασις τοῦ πολέμου.

'Οργάνωσις τῆς διεθνοῦς κοινωνίας.

Εἰρηνικὸς διακανονισμὸς τῶν διεθνῶν διαφορῶν.— Διαπραγματεύσεις.— «Καλαὶ ὑπηρεσίαι».—Μεσολαβήσεις.—Διεθνεῖς ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαί.—'Επιτροπαὶ συνδιαλλαγῆς.—Μέσα δικαστικοῦ χαρακτῆρος.—Διεθνὴς διαιτησία καὶ διεθνὴς δικαιοσύνη.—Παραδείγματα ἐκ τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας.—Διεθνῇ διαιτητικᾷ δικαστήριον.—Διαρκὲς δικαστήριον διεθνοῦς δικαιοσύνης.—Συγκρότησις, ἀρμοδιότης καὶ λειτουργία αὐτοῦ.—'Η ἐνώπιον αὐτοῦ τηρουμένη διαδικασία.—'Ασφάλεια καὶ κυρώσεις.—'Εγγυήσεις.—'Αφοπλισμός.—Παραίτησις ἀπὸ τῆς αὐτοδικίας.—Μόνιμοι ὀργανισμοὶ ἀσφαλείας.—Κοινωνία τῶν ἔθνων.—'Ηνωμένα ἔθνη.—'Οργανισμοὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς παλαιᾶς Κοινωνίας τῶν ἔθνων καὶ τοῦ συγχρόνου ὀργανισμοῦ ἠνωμένων ἔθνων.—'Οργάνωσις τῶν ἠνωμένων ἔθνων (Γενικὴ Συνέλευσις—Συμβ. Ἀσφαλείας—Οἶκον. Συμβ.—Συμβ. Κηδεμονιῶν).

Διεθνὴς ἀσφάλεια.—'Εγγυήσεις.—Κυρώσεις.—'Αφοπλισμός.—'Ιστορικὴ ἐξέλιξις τῆς θεωρίας τοῦ πολέμου καὶ τῆς πρακτικῆς περὶ περιορισμοῦ τῆς χρήσεως τῆς βίας.—Οἱ περιορισμοὶ τοῦ πολέμου κατὰ τὸ θετικὸν δίκαιον, εἰς τὰ πλαίσια τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ τοῦ Ο.Η.Ε., ὡς καὶ εἰς τὰ διάφορα περιφερειακὰ σύμφωνα.—Νόμιμος ἄμυνα, ἀντίποινα στρατιωτικῆς φύσεως, μέτρα καταναγκασμοῦ τοῦ Ο.Η.Ε.—'Αμβλυνσις τοῦ δικαιώματος τοῦ πολέμου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον.—Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου καὶ ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων.

Τὸ δίκαιον τοῦ πολέμου καὶ τῆς οὐδετερότητος.

'Η προσφυγὴ εἰς πόλεμον ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ διεθνoῦς δικαίου.—'Η ἱστορικὴ ἄποψις.—'Η φιλοσοφικὴ ἄποψις.—'Ο πόλεμος καὶ ὁ χριστιανισμός.—Αἱ νομικαὶ βάσεις τοῦ πολέμου.—Μορφαὶ τῶν πολέμων (πόλεμοι ἀνεξαρτησίας, ἐπαναστάσεις, πόλεμοι ἐπιθετικοί, ἀμυντικοί κλπ.).—Πόλεμοι «ἡπειρωτικοὶ» καὶ ἀποικιακοί.—'Ο πόλεμος ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ διεθνoῦς δικαίου.—Κήρυξις πολέμου.—'Η ἑναρξίς πολέμου καὶ αἱ διπλωματικαὶ καὶ προξενικαὶ ἀρχαί.—Προϋφιστάμεναι μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων συνθῆκαι καὶ συμβάσεις.—Καθεστὼς προσωπικῆς μεταχειρίσεως τῶν ὑπηκόων τοῦ πολέμου.—Τύχη τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν.—Μεσεγγυήσεις.—Κατασχέσεις.—Καθεστὼς, ὅφ' ὃ διατελοῦν οἱ ὑπήκοοι οὐδετέρων κρατῶν, οἱ ἀνταποκριταὶ τύπου, οἱ κληρικοί, οἱ ὑγειονομικοὶ κλπ.—'Οπλα θεμιτὰ καὶ ἀπηγορευμένα προσβολῆς καὶ ἀμύνης.—Κατασκοπεΐα.—'Αποκλεισμός καὶ πολιορκία.—Καθεστὼς τῶν αἰχμαλώτων.—Μεταχειρίσεις τῶν τραυματιῶν.—Στρατιωτικὴ κατάληψις ἐχθρικῶν ἐδαφῶν καὶ νομικαὶ συνέπειαι ταύτης.—'Η ἀρχὴ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν περιουσιῶν.—'Επιτάξεις.—Δαπάναι κατοχῆς.—'Επιβολὴ χαρτονομίσματος.—Φορολογικὴ διοίκησις, τύχη νομοθεσίας, διοικήσεις ἐν γένει καὶ ἀπονομὴ δικαιοσύνης.—'Εγκλήματα πολέμου καὶ συναφεῖς κυρώσεις.—'Ιδιοὶ κανόνες τοῦ κατὰ ξηράν, τοῦ κατὰ θάλασσαν καὶ τοῦ ἐναερίου πολέμου.—Τὸ δίκαιον τοῦ κατὰ θάλασσαν πολέμου.—Θέατρον πολέμου καὶ ἐμπόλεμοι.—'Εχθροπραξίαι.—Λεΐαι—Συλοδικεΐα.—Πολεμικὰ σκάφη.—'Εμπορικὰ σκάφη.—Νοσοκομειακὰ σκάφη.—Ναυαγοί.—Λαθρεμπόριον πολέμου.—Νηοψΐαι.—Πολεμικὸς ἀποκλεισμός.—Συνοδεΐαι σκαφῶν.—'Ο ἐναερίος πόλεμος.—'Ισχύοντες κανόνες.—Δίκαιον τῆς οὐδετερότητος.—Οὐδετερότης εἰς τὸν κατὰ ξηράν, εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν καὶ εἰς τὸν ἐναερίον πόλεμον.—Διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων.—Κήρυκες, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, συνθηκολόγησις.—Λῆξις πολέμου.—Συνθήκη εἰρήνης.—'Επανορθώσεις.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

Γενικὸν μέρος.—'Εννοια, ἔκτασις, ὅρισμός καὶ φύσις τῶν κανόνων τοῦ ἰ.δ.δ.—'Ιστορικὴ ἐξέλιξις.—Πηγαί: νόμος καὶ ἔθιμον, διεθνὴς συνθήκη καὶ

διεθνές ἔθιμον.—Κατὰ χρόνον ἰσχὺς τῶν κανόνων τοῦ ἰ.δ.δ.—Θεμελιώδεις ἔννοιαι: Συνδετικά σημεῖα—νομικοὶ χαρακτηρισμοὶ—ἀναπαραπομπή—ἐφαρμογή καὶ ἀπόδειξις τοῦ ἀλλοδαποῦ δικαίου.—Ἐπιφύλαξις τῆς δημοσίας τάξεως, καταδολῆσεις τοῦ πατρίου νόμου.—Ἰκανότης φυσικῶν καὶ νομικῶν προσώπων.—Νομικὴ κατάστασις τῶν ἀλλοδαπῶν προσώπων ἐν Ἑλλάδι.—Ἀπαγόρευσις—χειραφέτησις.—Ἰκανότης δικαίου τῶν πολιτειῶν.—Τύποι δικαιοπραξιῶν.—Περιγραφή.

Εἰδικὸν μέρος.—Γενικὰ περὶ σχέσεων ἐνοχικῶν, ἐμπραγμάτων, οἰκογενειακῶν καὶ κληρονομικῶν.—Εἰδικὰ θέματα ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ ἐκ τοῦ διεθνοῦς δικονομικοῦ δικαίου.—Ἰθαγένεια (τρόπος κτήσεως καὶ ἀπωλείας) καὶ νομικὴ κατάστασις τῶν ἀλλοδαπῶν.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἐνοχικὸν δίκαιον.

Ἐννοια τῆς ἐνοχῆς.—Διάφορα εἶδη ἐνοχῶν.—Παροχαὶ ὡς ἀντικείμενα τῶν ἐνοχῶν.—Ἀδυναμία παροχῆς καὶ ὑπερμερία τοῦ ὀφειλέτου.—Ὑπερμερία τοῦ δανειστοῦ.—Ἐννοια τοῦ διαφέροντος.—Ἐννοια τοῦ τόκου.—Ἐνοχαὶ ἐκ συμβάσεων.—Ἀρχαὶ ἐπὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων.—Συμβατικὴ ὑπαναχώρησις.—Ἀρραβὼν καὶ ποινικὴ ρήτρα.—Σύμβασις ὑπὲρ τρίτου καὶ εἰς βάρος τρίτου.—Ἀπόσβεσις τῶν ἐνοχῶν.—Ἐκχώρησις.—Ἀναδοχὴ χρέους.—Ἐνοχὴ εἰς ὀλόκληρον.—Δωρεά.—Πώλησις καὶ ἀνταλλαγή.—Μίσθωσις: διάφορα εἶδη μισθώσεως (μισθωσις πράγματος, μισθωσις ἀγροτικοῦ κτήματος ἢ ἄλλου προσοδοφόρου ἀντικειμένου, ἐπίμορτος ἀγροληψία, μισθωσις ἐργασίας, μισθωσις ἔργου).—Μεσιτεία.—Προκήρυξις.—Ἐντολή.—Διοίκησις ἄλλοτριων.—Ἐταιρία.—Κοινωνία.—Δάνειον.—Χρησιδάνειον.—Παρακαταθήκη.—Ἐγγύησις, συμβιβασμός, ἀναγνώρισις χρέους.—Ἀνώνυμα χρεώγραφα.—Ἀδικαιολόγητος πλουτισμός.—Ἀδικοπραξίαι.—Καταδολῆσεις τῶν δανειστῶν.

Κληρονομικὸν δίκαιον.

Κληρονομικὴ διαδοχὴ ἐν γένει.—Ἐννοια κληρονόμων.—Διαδοχὴ ἐκ διαθήκης.—Σύνταξις, ἀνάκλησις καὶ δημοσίευσις τῶν διαθηκῶν.—Περιεχόμενον τῆς διαθήκης.—Ἐξ ἀδιθέτου διαδοχὴ.—Δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.—Νόμιμος μοῖρα.—Κλησις εἰς τὴν κληρονομίαν.—Ἀποδοχὴ καὶ ἀποποίησης τῆς κληρονομίας.—Κτῆσις αὐτῆς.—Κληρονομικὴ ἀναξιοτήτης.—Σχολάζουσα κληρονομία.—Ἀγωγή περὶ κλήρου.—Σχέσις μετὰ πλειόνων κληρονόμων.—Συνεισφορά.—Κληρονόμος ἐξ ἀπογραφῆς.—Δικαστικὴ ἐκκαθάρισις τῆς κληρονομίας.—Κληρονομικὸν καταπίστευμα.—Ἐκποίησης τῆς κληρονομίας.—Κληρονομητήριον.—Κληροδοσία.—Τρόπος.—Ἐκτελεσται διαθηκῶν.—Ἡ αἰτία θανάτου δωρεά.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ (ΣΤΟΙΧΕΙΑ)

Ὁργανισμὸς πολιτικῶν δικαστηρίων.—Διαδικασίαι.—Δικαιοδοσία καὶ ἀρμοδιότης δικαστηρίων.—Εἶδη ἀρμοδιότητος (καθ' ὕλην, κατὰ τόπον κλπ.).—Δωσιδικαίαι.—Ἀποφάσεις καὶ εἶδη αὐτῶν.—Ἀποδεικτικὰ μέσα.—Ἐνδίκαια μέσα.—Ἐκτέλεσις.

Β'. ΚΥΚΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Σημασία τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.—Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον.—Ἰσοζύγιον λογαριασμῶν.—Θεωρία πολιτικῆς ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.—Ἀνάπτυξις τῶν σχολῶν ἐλευθέρου ἐμπορίου καὶ προστατευτισμοῦ.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς.—Περιορισμοὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.—Ἐπίδρασις τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν τιμῶν.—Ἐμπορικαὶ διεθνεῖς συμβάσεις.

Σημασία τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.

Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον.—Γενικά.—Ἐμπορεύματα.—Κεφάλαιον.—Ἐργασία.—Ὑπηρεσία μεταφορᾶς.—Μεσολάβησις ὑπηρεσίας ἐμπορίου.—Μεσολάβησις ὑπηρεσίας πίστεως.—Μεσολάβησις ὑπηρεσίας ἀσφαλιστικῆς.—Ἄλλαι περιπτώσεις μεσολαβήσεως.—Συνέπειαι τῆς διεθνοῦς ἐπικοινωνίας.—Σχηματισμὸς τῆς τιμῆς τῶν πιστωτικῶν ὀργάνων.

Ἰσοζύγιον λογαριασμῶν.—Γενικά.—Θεωρία Riccardo.—Θεωρία κυκλοφορικῶν μέσων.—Πολιτικὴ τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου.—Ἄλλα μέσα πρὸς ἰσοσκέλισιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν.

Θεωρία πολιτικῆς ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.—Γενικά.—Θεωρία Riccardo ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου.

Ἀνάπτυξις τῶν σχολῶν ἐλευθέρου ἐμπορίου καὶ προστατευτισμοῦ.—Σχολὴ ἐλευθέρου ἐμπορίου.—Ἐξαίρέσεις ἐλευθέρου ἐμπορίου.—Σχολὴ προστατευτισμοῦ.—Συμπεράσματα.

Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς.—Γενικά.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς ἀπὸ τοῦ 15ου αἰῶνος μέχρι τοῦ 1870.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ συστήματος τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.—Ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ πολιτικὴ ἀπὸ τοῦ 1870-1902.—Ἡ διεθνὴς οἰκονομία ἀπὸ τοῦ 1902-1914.—Χαρακτηριστικὰ τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας ἀπὸ τοῦ 1902-1914.—Ἡ διεθνὴς οἰκονομία μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον.—Προταθέντα μέτρα πρὸς ἄρσιν τῆς ἀνωμαλίας.—Συμπεράσματα.

Περιορισμοὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.—Μέτρα ἐκτὸς τῶν δασμῶν ρυθμιστικὰ τῆς διεθνοῦς συναλλαγῆς.—Ἐπίδρασις τῶν περιορισμῶν ἐπὶ τῆς οἰκο-

νομίας.—Συμψηφιστικά γραφεῖα.—Δασμοὶ (ἐξαγωγικοί, εἰσαγωγικοί).—Τεχνική τοῦ δασμοῦ.—Τεχνική κατάρτισις δασμολογίου.

Ἐπίδρασις τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν τιμῶν.—Γενικά.—Ἐπίδρασις προστατευτικῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν τιμῶν.

Ἐμπορικαὶ διεθνεῖς συμβάσεις.—Προϋποθέσεις τοῦ κύρους.—Οἰκονομικὸν ἀντικείμενον καὶ γενικοὶ συντελεσταὶ ἐνεργοῦντες κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων.—Εἰδικαὶ δασμολογικαὶ συμβάσεις.—Ἡ ρήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν καὶ πολιτικὴν.—Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι.—Οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ σημασία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.—Αἱ γεωργικαὶ κρίσεις.—Σύγχρονοι τάσεις τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.—Εἰδικὰ τινα ζητήματα.

Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν.—Ἡ γεωργία καὶ αἱ οἰκονομικαί, κοινωνικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐπιστῆμαι.—Τί εἶναι γεωργία ;—Φυσικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐπιστῆμαι.—Οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ.—Συναφεῖς ἐπιστῆμαι.

Ἀγροτικὴ οἰκονομία καὶ οἰκονομική.—Ὅρισμός καὶ περιεχόμενον.—Ἐξέλιξις τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας.—Γένεσις τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς γεωργίας.—Ὁ γεωργικὸς πολιτισμός.—Πρόοδοι τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους.—Ἀνάπτυξις τῆς γεωργικῆς οἰκονομικῆς.—Ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία.—Ἡ ἐκχρηματισμένη οἰκονομία.—Ζητήματα ἐρεῦνης τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομικῆς.

Ἀγροτικὴ πολιτικὴ.—Ἐννοία καὶ σκοπός.—Ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ εἰς τὴν πρᾶξιν.—Ἀρχαῖος πολιτισμός : Αἴγυπτος, Βαβυλωνία, Ἀσσυρία, Ἀρχαία Ἑλλάς, Μακεδονικὸν Κράτος, Ρώμη, Βυζάντιον, Μεσαίων.—Ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν χωρικῶν.—Ὁ ἐσωτερικὸς ἐποικισμὸς καὶ αἱ ἀποικίαι.—Νεώτεροι χρόνοι.—Ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ ὡς ἐπιστήμη.—Ἱστορικὴ ἄποψις.—Τὰ προβλήματα τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.

Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι.—Ἐπὶ τουρκοκρατίας καὶ βενετοκρατίας :—Ἐγγεῖος ἰδιοκτησία.—Φορολογία.—Πληθυσμός.—Ἐμπόριον.—Βιοτεχνία.—Ναυτιλία.—Κοινωνικὴ ζωὴ.—Παρατηρήσεις.—Εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος καὶ τὰς προσαρτηθείσας περιφερείας :—Ἐπανάστασις καὶ Καποδίστριας.—Βασιλεία Ὁθωνος.—Βασιλεία Γεωργίου τοῦ Α΄.—Περίοδος τῶν πολέμων.—Ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος καὶ ἡ κρίσις.—Κατευθύνσεις καὶ συμπεράσματα.—Γενικά.—Δημογραφία

καὶ ἡμερομίσθια.—Γεωγραφία, κτηνοτροφία, δάση.—Βιοτεχνία, βιομηχανία, μεταλλευτική, ἐμπόριον καὶ πίστις.—Ναυτιλία καὶ συγκοινωνία.—Δημοσιονομικὴ ἀποψις.

Οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ σημασία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.—Ὑπεροχὴ καὶ μειονεκτήματα τῆς γεωργίας.—Τὰ πλεονεκτήματα τῆς γεωργίας.—Γεωργικὴ καὶ βιομηχανικὴ παραγωγή.—Κατευθύνσεις βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἐν Ἑλλάδι.—Ὁ γεωργικὸς πληθυσμός.—Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα.—Ὅρισμός καὶ ἐξηγήσεις.—Κατανομὴ καὶ διακυμάνσεις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.—Παρατηρήσεις καὶ συμπεράσματα.—Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἐμπορίου γεωργικῶν προϊόντων.

Αἱ γεωργικαὶ κρίσεις.—Γεωργικαὶ καὶ κυκλικαὶ κρίσεις.—Ὅρισμός καὶ ἐξηγήσεις.—Γενικαὶ αἰτίαι τῶν κρίσεων.—Ἱστορία τῶν γεωργικῶν κρίσεων.—Ἡ παγκόσμιος γεωργικὴ κρίσις τοῦ 1929.—Συμπτώματα.—Αἰτίαι τῆς κρίσεως.—Ληφθέντα μέτρα.—Ἀποτελέσματα καὶ συμπεράσματα.—Ἡ κρίσις εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Ἡ πτώσις τῶν τιμῶν.—Συνέπειαι τῆς κρίσεως.—Ληφθέντα μέτρα.—Κριτικὴ τῶν μέτρων καὶ ἀποτελέσματα.—Οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως.

Σύγχρονοι τάσεις τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.—Ὁ προστατευτισμός εἰς τὴν γεωργίαν.—Ἱστορικὴ ἀποψις.—Θεωρητικὴ ἀποψις.—Πρακτικὴ ἀποψις.—Ὁ προστατευτισμός εἰς τὴν Ἑλλάδα.—Ἡ τάσις πρὸς τὴν αὐτάρκειαν.—Ἡ αὐτάρκεια εἰς τὴν θεωρίαν.—Ἡ αὐτάρκεια εἰς τὴν πράξιν.—Ἡ τάσις πρὸς τὴν αὐτάρκειαν ἐν Ἑλλάδι.—Ἡ διευθυνομένη ἀγροτικὴ οἰκονομία.—Ἱστορία καὶ περιεχόμενον.—Σκοπὸς καὶ μέσα.—Ὁργάνωσις.—Ἡ διευθυνομένη οἰκονομία ἐν Ἑλλάδι.—Δυσχέρεια.—Συμπέρασμα.

Εἰδικά τινα ζητήματα.—Τὰ παραγωγικὰ ἔργα.—Ἡ ἀγροτικὴ μεταρρύθμισις.—Οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοί.—Ἡ ἀγροτικὴ πίστις.—Αἱ γεωργικαὶ ἀσφαλίσεις.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

Αἱ κοινωνικαὶ θεωρίαι.—Εἰσαγωγή (θεωρία καὶ πραγματικότης).—Ἱστορία καὶ σημασία τῶν οὐτοπιῶν.—Ὁ μῦθος τῆς χρυσοῦς ἐποχῆς.—Ἐξέλιξις τῶν οὐτοπιῶν ἀναλόγως πρὸς τὸ περιβάλλον.—Ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν φύσιν.—Αἱ κυριώτεραι οὐτοπιαί.—Οἱ πρόδρομοι : Ἀντισθένης, Φαλεύς, Ἰππόδαμος.—Ἡ «Πολιτεία» καὶ οἱ «Νόμοι» τοῦ Πλάτωνος.—Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης.—Ἀλεξανδρινοὶ οὐτοπισταί.—Οἱ οὐτοπισταί τῆς Ἀναγεννήσεως.—Ἰδιομορφίαι καὶ παρατηρήσεις.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν οὐτοπιστικῶν θεωριῶν.—Ἡ ὀργάνωσις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.—Θρησκεία, ἠθικὴ καὶ μόρφωσις.—Ἰσότης καὶ ὁμοιομορφία.—Οὐτοπισταὶ καὶ πραγματισταί.—Κοινωνιολόγοι.—Τεχνοκρίται.—Βιολόγοι.

Αἱ οικονομικαὶ θεωρίαι.—Ἡ ἰδέα τῆς προόδου.—Κοινωνικὴ τάσις τῆς οἰκονομικῆς.—Πολιτειοκρατικαὶ τάσεις τῆς οἰκονομικῆς.—Ἐξέλιξις τῶν οἰκονομικῶν θεωριῶν καὶ περιβάλλον.—Συμπεράσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ

Εἰσαγωγή.—Προϋπολογισμὸς ἐν γένει.—Τὸ νέον λογιστικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος.—Περὶ κρατικῶν προμηθειῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ δημ. ἔργων.—Ἀπολογισμὸς καὶ γεν. ἰσολογισμὸς.—Περὶ χρεῶν τοῦ δημοσίου.—Ὁργάνωσις τῆς Γεν. Δ/νσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὀργανισμὸς δημοσίων ταμείων.—Περὶ εἰσπραξέων καὶ πληρωμῶν.—Περὶ δημοσίων ὑπολόγων.—Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Εἰσαγωγή.—Ὅρισμὸς δημ. λογιστικοῦ.—Διάκρισις δημοσιολογιστικοῦ ἀπὸ τοῦ δημοσιονομικοῦ συστήματος.—Διαίρεσις δημ. λογιστικοῦ.—Διάκρισις ἐλέγχου.—Κεντρικὰ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα τοῦ δημ. λογιστικοῦ.—Νομοθετήματα δημ. λογιστικοῦ.

Προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους.—Τρόπος καταρτίσεως προϋπολογισμοῦ ἐν ταῖς Ἑνωμ. Πολιτείαις τῆς Β. Ἀμερικῆς.—Σχέσις κυβερνήσεως καὶ βουλῆς ἐν τῇ καταρτίσει καὶ ψηφίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ.—Περιορισμοὶ ἑκατέρας τῶν ἐξουσιῶν τούτων.—Οἰκονομικὸν ἔτος καὶ χρήσις.

Τὸ νέον λογιστικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος καὶ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἑν. Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἰσχύον.—Βεβαίωσις ἐσόδων.—Εἰσπραξις ἐσόδων.—Ἀνάληψις ὑποχρεώσεων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου.—Ἐκκαθάρισις ἐξόδων καὶ ἐντολὴ πληρωμῆς αὐτῶν.—Προληπτικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων, ἐνασκούμενος ὑπὸ τῶν παρέδρων ἢ ἐπιτρόπων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—Ἀποστολὴ καὶ ἐξόφλησις τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἀπὸ τοῦς ταμίας.—Διάκρισις πληρωμῶν τοῦ δημοσίου.—Συμφωνίαι διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Περὶ κρατικῶν προμηθειῶν, δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ δημ. ἔργων.—Ὑπηρεσία κρατικῶν προμηθειῶν.—Ἀρμοδιότης αὐτῆς.—Τίνες προμήθειαι ἐξαίρουνται τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ὑπ. κρατ. προμηθειῶν ;—Τίνες εἶναι δεκτοὶ εἰς τοὺς δημοσίους διαγωνισμοὺς καὶ τίνες ἀποκλείονται ;—Τρόποι διεξαγωγῆς διαγωνισμῶν.—Τίς ἡ σύνθεσις τῆς ἐπιτροπῆς κρατ. προμηθειῶν ;—Στέγασις δημοσίων ὑπηρεσιῶν.—Ἀνέγερσις, ἐπισκευή, συντήρησις καὶ ἐπίπλωσις δημοσίων κτιρίων.—Μίσθωσις ἰδιωτικῶν ἀκινήτων δι' ἐγκατάστασιν κρατικῶν προμηθειῶν.—Περιεχόμενον διακηρύξεως.—Διεξαγωγή δημοπρασίας.—Συμφωνίαι πρὸς ἐκτέλεσιν δημ. ἔργων.

Ἀπολογισμὸς καὶ γενικὸς ἰσολογισμὸς.—Περὶ χρεῶν τοῦ δημοσίου.—Παραγραφή τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου.—Ὅρισμὸς παραγραφῆς καὶ δικαιολο-

γικός λόγος τῆς βραχείας παραγραφῆς τῶν κατὰ τοῦ δημοσίου ἀπαιτήσεων.— Διαφορὰ μεταξὺ παραγραφῆς τοῦ λογιστικοῦ νόμου καὶ τῆς ἀποσβεστικῆς.— Ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ δημοσίου, μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν πενταετῇ παραγραφῇ.— Διακοπὴ καὶ ἀναστολὴ τῆς παραγραφῆς.— Συμπλήρωσις τῆς παραγραφῆς.— Ἀποτελέσματα τῆς παραγραφῆς.— Παραγραφή τῶν ἀγωγῶν τῶν δημοσ. ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν.— Ἐναρξίς παραγραφῆς.— Κατά-σχεσις παρὰ τῷ δημοσίῳ.— Ἐκχώρησις τῶν χρεῶν τοῦ δημοσίου.

Ὁργάνωσις τῆς Γεν. Διοικήσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὀργανισμὸς δημοσίων ταμείων.— Ἀρμοδιότης τῶν δημ. ταμείων.— Διάκρισις τοῦ προσωπικοῦ τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους.— Ἐγγύησις διδομένη ὑπὸ τῶν ταμ. ὑπολόγων.— Ἐπιμελεῖται κατασχέσεων.

Περὶ εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.— Λογιστικὸν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.— Περὶ τῆς συγκεντρώσεως τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ δημοσίου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.— Πρωτόκολλον τῆς Γενεῦης τοῦ 1927 καὶ τρόπος ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐτοῦ εἰς τὰ ταμεῖα.— Πράκτωρ τῆς Ἑλλάδος.— Εἰδικοί ταμίαι.— Ὁρισμὸς εἰδικοῦ ταμίου.— Προξενικὰ ἄρχαι.— Τελωνειακαὶ ἄρχαι.— Τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι κλπ.

Περὶ δημοσίων ὑπολόγων.— Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπολόγους ἐν γένει.— Ἐπιθεώρησις τῶν δημοσίων ὑπολόγων.— Ἐλλείμματα ὑπολόγων.

Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.— Ἀρμοδιότης Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.— Συγκρότησις καὶ διαίρεσις αὐτοῦ.— Ἐλεγχος ἐξόδων ἐνασκούμενος ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.— Παρακολούθησις δημ. ἐσόδων.— Ἐξέτασις ἀπολογισμοῦ καὶ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ.— Ἐπιτήρησις καὶ ἔλεγχος δημ. ὑπολόγων (μηνιαῖοι καὶ ἐτήσιοι λογαριασμοί).— Ἐνδίκαια μέσα κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου.— Λογαριασμοὶ ὑπολόγων ἐξ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.— Εὐθύνη δημ. ὑπαλλήλων διὰ ζημίας ἐπενεχθείας ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ δημόσιον.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Περὶ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ φορολογικοῦ δικαίου.— Ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος.— Τὸ μετὰ τὸ ἔτος 1919 διαμορφωθὲν σύστημα τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐν Ἑλλάδι.— Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας.— Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ πλούτου.— Οἱ φόροι καταναλώσεως.— Φορολογικὰ μονοπώλια ἐν Ἑλλάδι καὶ περὶ δασμῶν ἐν γένει.— Νεώτεροι φορολογικοὶ νόμοι.

Περὶ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ φορολογικοῦ δικαίου.— Ποῖον τὸ ἀντικείμενον τοῦ δημοσιονομικοῦ δικαίου ἐν γένει καὶ τίνες οἱ κυριώτεροι κλάδοι αὐτοῦ.— Φορολογικὸν δίκαιον.— Φορολογικὰ συστήματα καὶ ἐξέλιξις

ρώπη, Ἰσπανία, Νοτίῳ Ἀμερικῇ, Βελγίῳ, Πολωνίᾳ.—Ἡ ἑλληνικὴ ἀνεξαρτησία εἰδικώτερον.—Κρίσις εἰς τὴν Ἀνατολὴν (1832-1841).—Ἀνταγωνισμὸς τῶν μεγάλων Δυνάμεων (1841-1848).—Ἡ εὐρωπαϊκὴ κρίσις τοῦ 1848 (ἐπαναστάσεις).

1856—1897—1912.—Κριμαϊκὸς πόλεμος.—Συνέδριον ἐν Παρισίοις.—Συνθήκη καὶ δῆλωσις τῶν Παρισίων τοῦ 1856.—Ἰδρυσις τοῦ ἰταλικοῦ Βασιλείου.—Βαλκανικὰ ζητήματα καὶ ἑνώσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος.—Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ Ναπολέοντος τοῦ Γ'.—Ἡ μετὰ τὸ 1870 ἐν Εὐρώπῃ κατάστασις.—Ἰδρυσις τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ συνθήκη τῆς Φραγκφούρτης.—Ὁ ρωσοτουρκικὸς πόλεμος καὶ ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου (1878).—Ἑλληνοτουρκικὸς πόλεμος τοῦ 1897.—Πολιτικὴ τῆς Γερμανίας.—Συνθῆκαι ἀνακωχῆς καὶ εἰρήνης.—Τὰ μέχρι τῶν βαλκανικῶν πολέμων γεγονότα τῆς διπλωματικῆς ἱστορίας.

Ἡ ἀποικιακὴ πολιτικὴ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων κατὰ τὰς προλαβούσας δεκαετίαις.—Συνδιασκέψεις καὶ συμβάσεις τῆς Χάγης καὶ τοῦ Λονδίνου.—Συνδιασκέψεις καὶ συμβάσεις ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἰδίᾳ τοῦ 20οῦ αἰῶνος.—Αἱ διασκέψεις τῆς Χάγης (1899, 1907).—Ἡ ἐν Λονδίνῳ ναυτικὴ διάσκεψις (1908-1909) καὶ ἡ Λονδίνειος δῆλωσις.

Ἡ διπλωματικὴ ἱστορία κατὰ τὸ α' ἡμισυν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.—Τὸ νεοτουρκικὸν κίνημα καὶ τὸ σύνταγμα.—Ἐκδηλώσεις τουρκικοῦ ἐθνικισμοῦ.—Βαλκανικαὶ συμβάσεις καὶ συνασπισμοί.—Βαλκανικοὶ πόλεμοι καὶ συνθῆκαι εἰρήνης.—Τριπλῇ συνενόησις καὶ τριπλῇ συμμαχία.—Ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος καὶ αἱ τερματίσαι αὐτὸν συνθῆκαι.—Εἰδικώτερον αἱ συνθῆκαι τῶν Σεβρῶν καὶ τῆς Λωζάννης.—Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ τὰ ὄργανα ταύτης.—Ἡ ἐποχὴ τοῦ μεσοπολέμου καὶ ἡ χρεωκοπία τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.—Κομμουνισμός, φασισμός, δημοκραταί.—Μεγάλοι συνασπισμοὶ δυνάμεων.—Ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἡ νίκη τῆς ἐλευθερίας.—«Ἡνωμένα Ἔθνη».—Ἀμυντικὰ σύμφωνα.—Ἀνταγωνισμὸς τῶν Μεγάλων εἰς Εὐρώπῃ καὶ Ἀνατολήν.

Δ'. ΚΥΚΛΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Φιλοσοφία τῶν ἀξιῶν ἐν τῇ κοινωνικῇ ζωῇ.—Οὐσία τοῦ πολιτισμοῦ.—Φιλοσοφία τῆς ἱστορίας, τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.—Τομεῖς τοῦ πνεύματος : θρησκεία, καλλιτεχνία, ἐπιστημονικὴ καὶ φιλοσοφικὴ διανόησις κλπ.—Βαθμοὶ ἐπιτεύξεως τῶν πολιτιστικῶν ἀξιῶν : ἐξωτερικεύσις τοῦ πνευματικοῦ ἐνεργήματος, ἀναγνώρισις, βίωσις.—Τὸ πρόβλημα τῆς πηγῆς τοῦ πολιτισμοῦ : θεωραὶ τῶν Comte, Freud, Spengler, Jung.—Τὸ πολιτιστικὸν ἰδεῶδες.—Διδαχθεῖσαι ἀπόψεις.—Ὁ ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ ἐλευθερία.—Ἐξέ-

λιζις τῶν πολιτισμῶν.—'Ακμή, πτώσις καὶ ἀνακύκλωσις τῶν πολιτισμῶν.—Προσωπικὸς πολιτισμὸς καὶ καλλιέργεια τῆς προσωπικότητος («Μόρφωσις» ἐν εὐρείᾳ ἔννοιά. 'Αγωγή τῶν βουλευτικῶν κλίσεων, τῆς ἠθικῆς συνειδήσεως, τοῦ συναισθήματος, τῆς αἰσθητικῆς συνειδήσεως).—Συμβολὴ τῶν ἀτόμων εἰς τὸν προϋόντα πολιτισμόν.—Οἱ «μεγάλοι ἄνδρες» ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πνεύματος.

Ε'. ΚΥΚΛΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΒΙΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Εἰσαγωγή.

Ἔργον καὶ ἔννοια τῆς ἐπιστήμης.

Μεθοδολογία.—'Ατομικὴ καὶ ὁμαδικὴ (στατιστικὴ) παρατήρησις.—Πειραματικαὶ καὶ παθολογικαὶ μέθοδοι.

Γενικαὶ βιολογικαὶ γνώσεις.

Σωματικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων.

Πνευματικὸς καὶ ψυχικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων.

Κοινωνικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων.

Τὰ διάφορα βιοκοινωνικὰ παθολογικὰ φαινόμενα.

Σωματολογικὰ παθολογικὰ φαινόμενα (σωματικὴ καχεξία, σωματικαὶ ἀνωμαλίαι, σωματικαὶ νόσοι, θνησιγενὴ στοιχεῖα τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας).

Πνευματικὰ παθολογικὰ φαινόμενα (ὀλιγοφρενία, ἀμβλύνοια).

Ψυχικὰ παθολογικὰ φαινόμενα (ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι, ψυχικαὶ νόσοι).

Κοινωνικὰ παθολογικὰ φαινόμενα (ἐγκληματικότης, ἐπαιτεία, ἀλητεία, ἐταιρίασις, οἰνοφλυγία, τοξικομανία, αὐτοκτονία, ἀθεΐα, ἀνατρεπτικαὶ ιδέαι, ἀπαίδευσία, πενία, πόλεμοι κ.τ.λ.).

Αἰτιολογία τῶν βιοκοινωνικῶν παθολογικῶν φαινομένων. Ἔσωγενεῖς παράγοντες.—Ἐξωγενεῖς παράγοντες.—Θεωρίαι κτήσεως: (ἐμφύτου ἐπικτήτου, συγχλίνουσα).—Θεωρίαι χρήσεως.—Εὐθύνη.

Πάλῃ κατὰ τῶν βιοκοινωνικῶν παθολογικῶν φαινομένων.

Προληπτικὰ μέτρα.—Εὐγονικὴ πολιτικὴ κλπ.

Κατασταλτικὰ μέτρα.

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΛΗ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗ, ΠΑΝΤΕΙΩ, ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

I

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Πνευματικός και ψυχικός βίος τῶν ἀνθρώπων.

Ἱστορία τῆς ψυχολογίας.—Ἡ πρωτόγονος καὶ ἡ μυθολογικὴ ψυχολογία.—Αἱ πρῶται φιλοσοφικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ περὶ ψυχῆς καὶ περὶ πνευματικοῦ βίου θεωρίαι.—Ἡ ψυχολογία κατὰ τὸν Μεσαίωνα.—Ἡ ψυχολογία κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναγεννήσεως καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους.—Ἡ ψυχολογία ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 19ου αἰῶνος μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ W. Wundt.—Ἡ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ W. Wundt σύγχρονος ψυχολογία.

Γενικὴ ψυχολογία.—Τὰ οὐσιώδη χαρακτηριστικὰ τῶν βασικῶν ψυχικῶν ἐκδηλώσεων καὶ αἱ παθήσεις των (συνείδησις, αἴσθησις, συγκινητικότης, ἔνστικτον καὶ βούλησις, μνήμη, ἀντίληψις, παράστασις καὶ γνῶσις).—Αἱ βιολογικαὶ βαθμίδες ἐμφανίσεως τῶν βασικῶν ψυχικῶν ἐκδηλώσεων.—Ἡ σημασία τῆς ἐπαλληλίας τῶν βασικῶν ψυχικῶν ἐκδηλώσεων (ψυχικὴ ἐξέλιξις, ψυχὴ).—Συνείδητος καὶ ἀσυνείδητος ψυχικός βίος.—Ἐνιαία ψυχικὴ ὁλότης (τὸ ἐγώ, ἡ φύσις τῆς ψυχικῆς ὁλότητος, χαρακτήρ καὶ ἰδιοσυγκρασία, προσωπικότης).—Ὁμαλὴ ψυχικὴ λειτουργία.—Ἀνώμαλος καὶ νοσηρὰ ψυχικὴ λειτουργία.—Ὁ κοινὸς ψυχικός ἀνθρώπινος τύπος.—Αἱ ψυχικαὶ διαφοραὶ τῶν ἀνθρώπων κατ' ἰδιοσυγκρασίαν καὶ χαρακτῆρα.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ κατὰ γένη.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ καθ' ἡλικίας.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ κατ' ἔθνη ἢ ἀνθρωποφυλάς.—Ψυχικαὶ διαφοραὶ κατὰ φυλάς καὶ ἔθνη.—Ὁμαδικὴ ψυχολογία.

Ψυχολογίαι τοῦ βάθους.—1. Ψυχανάλυσις.—Ὡς μέθοδος ἐρεῦνης.—Ὡς μέθοδος θεραπείας.—Ἐφαρμογαὶ τῆς ψυχανάλυσεως εἰς τὴν ἀγωγὴν.—2. Ἡ ἀτομικὴ ψυχολογία.—3. Ἡ ἀναλυτικὴ ψυχολογία.

Ψυχολογία τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

Ψυχολογία τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Ψυχολογία τῆς γεροντικῆς ἡλικίας.

Χαρακτηρολογία.—Ὑπόστασις καὶ ιδιότητες τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτῆρος.—Ἡ ἀνέλιξις τοῦ χαρακτῆρος.—Χαρακτήρ καὶ κληρονομικότης.—Ἡ θεμελίωσις τοῦ χαρακτῆρος.—Αἱ βασικαὶ μορφαὶ χαρακτῆρος κατὰ τὸν Kretschmer.—Ἡ χαρακτηρολογία κατὰ τὸν C. G. Jung.—Διάγνωσις χαρακτῆρος γενικῶς.—Εἰδικὴ διάγνωσις χαρακτῆρος.—Χαρακτήρ, ἐπάγγελμα καὶ γάμος.—Χαρακτη-

ρολογικαὶ παθολογικαὶ μορφαί : νευρασθενικοί, καταθλιπτικοί, γενετήσιοι παρεκκλίσεις, ὑστερικοί, σχιζοειδεῖς, ἐξ ἐπιδράσεως σωματικῶν ἀσθενειῶν, ἐπιληπτικῆς φύσεως, σχιζοφρενικῆς φύσεως κλπ.

II

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Κοινωνικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων.

Θεμελιώδεις ἔννοιαι καὶ ἱστορικὴ ἀνασκόπησις.—Ἐννοια, ὅρισμός καὶ ἀντικείμενον τῆς κοινωνιολογίας.—Ἡ θέσις τῆς κοινωνιολογίας ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν.—Ἀρχὴ καὶ ἐξέλιξις τοῦ κοινωνικοῦ βίου.—Ἡ κοινωνικὴ πραγματικότητα.—Ἡ κοινωνιολογικὴ θεώρησις τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος καὶ ἡ μέθοδος ἐρεύνης.—Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς κοινωνιολογίας ὡς ἐπιστήμης (κοινωνικὴ θεωρία τοῦ φυσικοῦ δικαίου—κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ φιλοσοφία τῶν Γερμανῶν ἰδεαλιστῶν καὶ ρωμαντικῶν—οἱ Γάλλοι καὶ Ἕλληνες κοινωνιολόγοι : ὁ θετικισμὸς τοῦ 19ου αἰῶνος, Saint Simon, Auguste Comte, Herbert Spencer—οἱ νεώτεροι Γερμανοὶ κοινωνιολόγοι : ἐγγεληνὴ φιλοσοφία τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἱστορίας, Lorenz von Stein, Karl Marx, Γουλιέλμος Ἑρρίκος Riehl, Ἑρρίκος von Treitschke, Max Weber, σύγχρονοι κοινωνιολόγοι).—Ἡ συμβολὴ τῶν ἡμετέρων Α. Ἐλευθεροπούλου καὶ Π. Καλλιμαχίδου.—Βιβλιογραφία.—Εἶδη κοινωνιολογίας.

Ἀπόψεις ἐρεῦνης ἐν τῇ κοινωνιολογίᾳ.—Αἱ ποικίλαι ὀψεις τοῦ κοινωνικοῦ βίου καὶ αἱ σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας.—Ἀντικείμενα ἐρεύνης τῆς κοινωνιολογίας : θρησκεία, ἱστορία, θεσμοί, τέχνη, κοινότητες καὶ ἐνώσεις, κοινωνικαὶ τάξεις, οἰκονομία καὶ λοιπαὶ ἐκδηλώσεις κοινωνικοῦ καὶ πνευματικοῦ βίου.—Ἐπισκόπησις τῶν συγχρόνων κατευθύνσεων τῆς κοινωνιολογίας.—Ἡ κοινωνιολογία ὡς ἐπιστήμη τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς πραγματικότητος.

III

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι

1. Γενικῶς.
2. Περὶ Κοινωνιολογίας.
3. Περὶ Κοινωνικῆς Παθολογίας.

Μεθοδολογία.

1. Γενικῶς.
2. Ἀτομικαὶ μέθοδοι.
3. Ὁμαδικαὶ μέθοδοι, ἰδίως Στατιστικά.

Τὰ ἐπὶ μέρους βιοκοινωνικὰ παθολογικὰ φαινόμενα, αἰτιολογία αὐτῶν, κρατική καὶ κοινωνική πάλη κατ' αὐτῶν.

Ἐγκληματικότητα, ἑταιρίασις, οἰνολυγία, ταξικομανία, ἀλητεία, ἐπαιτεία, πενία, σαθρὰ βιβλιογραφία, σαθρὰ δημοσιογραφία, σαθρὰ τέχνη, ἀθεΐα, δεισιδαιμονίαι, κομματισμός, πόλεμοι, τυχηρὰ παίγνια, διατεταραγμένοι καὶ διαλελυμένοι οἰκογένειαι, ὀρφανία, νόθος γέννησις, διαζύγια, ἀνεπιτυχεῖς γάμοι, σωματικαὶ ἀνωμαλίαι, πνευματικὴ καθυστέρησις, ψυχικαὶ ἀνωμαλίαι, ψυχικαὶ νοσηρότητες, ὕλιστικαὶ θεωρίαι, ἀνατρεπτικαὶ ἰδέαι, συγκριτικὴ ψυχοπαθολογία τῶν φυλῶν, κληρονομικαὶ ἐπιβαρύνσεις κ.τ.λ.

Αἰτιολογία τῶν βιοκοινωνικῶν νόσων.

1. Ἑρμηνεία ὑπὸ τὸ πρῶμα τῶν ψυχολογιῶν τῆς κτήσεως (θεωρία τοῦ ἐμφύτου, θεωρία τοῦ ἐπικτήτου, συγκλίνουσα θεωρία) καὶ τῶν ψυχολογιῶν τῆς χρήσεως (ἐντελέχεια, ἀρχὴ τοῦ αὐτοκαθορισμοῦ).

2. Παράγοντες ἀτομικοί.

3. Παράγοντες τοῦ φυσικοῦ καὶ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος.

Βιοκοινωνικὴ Ὑγιεινὴ.—Θεραπευτικὴ.

IV

ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗ

Εἰσαγωγή. Ἡ σωφρονιστικὴ ἐπιστήμη.—Σωφρονιστικὰ Συνέδρια κλπ. Ἱστορία τῶν στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν.—Ἡ θεωρία τῆς ποινῆς καὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας.

Αἱ ποιναὶ καὶ τὰ μέτρα ἀσφαλείας. Ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.—Ἡ μαστίγωσις.—Ἡ ποινὴ εἰς χρῆμα.—Αἱ στερητικαὶ τῆς ἐλευθερίας ποιναί.—Αἱ παρόμεναι ποιναί.—Μέτρα ἀσφαλείας μὴ ἐγκείμενα ἐν τῇ στερήσει τῆς ἐλευθερίας (ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, ἀπαγόρευσις διαμονῆς, ἀπέλασις, δήμευσις, ἀπαγόρευσις φοιτήσεως εἰς καπηλεῖον, παροχὴ ἐγγυήσεως περὶ νομιμόφρονος συμπεριφορᾶς, ἀποζημίωσις τοῦ ἐκ τοῦ ἐγκλήματος παθόντος κ.τ.λ.).—Μέτρα ἀσφαλείας ἐγκείμενα ἐν τῇ στερήσει τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ διὰ καθείρξεως σωφρονισμός. Ἡ ἔκτισις τῆς ποινῆς ὡς ἔννομος σχέσις δημοσίου δικαίου.—Ἡ ὀργάνωσις τῶν σωφρονιστηρίων.—Ἡ σωφρονιστικὴ στατιστικὴ.—Ἡ ψυχολογία τοῦ κρατουμένου καταδίκου.—Τὰ σωφρονιστικὰ συστήματα.—Ἡ ἀόριστος καταδίκη.—Τὰ ἀγροτικά σωφρονιστήρια.—Αἱ ἀνακριτικαὶ φυλακαί.—Αἱ στρατιωτικαὶ φυλακαί.—Ἡ ὕγιεινὴ καὶ τάξις ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ.—Ἡ ἐν τῷ σωφρονιστηρίῳ ἐργασία.—Ἀγωγή καὶ μόρφωσις τῶν καταδικῶν.

Ὁ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ σωφρονισμός.—Ἡ ὕψ' ὄρον ἀπόλυσις τοῦ καταδίκου.—Ἡ ὕψ' ὄρον ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.—Ἡ προστασία ἢ προστα-

τευτική επίβλεψις τῶν καταδίκων.— Ἡ ἀποκατάστασις τοῦ καταδίκου.— Ἡ χάρις καὶ ἡ ἀμνηστεία.

Αἱ εἰδικαὶ κατηγορίαι τῶν ἐγκληματιῶν καὶ ἡ σωφρονιστικὴ μεταχείρισις αὐτῶν.—Οἱ ἀκατολογίστου καὶ οἱ ἡλαττωμένου καταλογισμοῦ ἐγκληματῖαι.— Οἱ καθ' ἑξιν καὶ καθ' ἐπάγγελμα ἐγκληματῖαι.—Οἱ φυγόπονοι καὶ ἀλλήται.— Οἱ οἰνόφλυγες καὶ τοξικομανεῖς ἐγκληματῖαι.—Οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματῖαι.

V

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Εἰσαγωγικά : Ἔννοια, ἔργον καὶ διαίρεσις τῆς Φιλοσοφίας τῆς Θρησκείας.

I. Αἱ μέθοδοι τῆς Φιλοσοφίας τῆς Θρησκείας : Θρησκευοῖστορική, θρησκευοψυχολογική, λαοψυχολογική, ὑπερβατικὴ ἢ κριτικὴ, θεωρητικὴ, φαινομενολογικὴ μέθοδος.

II. Ἡ οὐσία τῆς Θρησκείας : 1) Ἡ θρησκευτικὴ ἐμπειρία καὶ τὸ θρησκευτικὸν ἀξιολογικὸν βίωμα. 2) Τὰ θρησκευτικὰ ἐνεργήματα.

III. Ἡ αὐτονομία τῆς Θρησκείας καὶ ἡ θέσις αὐτῆς ἐν τῷ πνευματικῷ βίῳ : Σχέσις τῆς Θρησκείας πρὸς τὴν Ἠθικὴν, τὴν Τέχνην, τὴν Φιλοσοφίαν, τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὸν καθ' ὅλου Πολιτισμὸν.

IV. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀληθείας τῆς Θρησκείας : 1) Αἱ μορφαὶ τῆς ἀρνήσεως τῆς ἀληθείας τῆς Θρησκείας. 2) Παλαιαὶ καὶ νέαι προσπάθειαι θεμελιώσεως τῆς ἀληθείας τῆς Θρησκείας. 3) Ἡ αὐτοθεμελιώσις τῆς Θρησκείας. 4) Ἡ φιλοσοφικὴ θεμελιώσις τῆς ἀληθείας τῆς Θρησκείας : Ἀνθρωπολογική, γνωσιολογικὴ, πραγματιστικὴ, μεταφυσικὴ καὶ ἀξιολογικὴ θεμελιώσις.

V. Τὸ πρόβλημα τῆς Θεοδικίας : 1) Ἡ θεωρία τῆς αἰσιοδοξίας (optimismus). 2) Ἡ θεωρία τῆς ἀπαισιοδοξίας (pessimismus). 3) Ἡ θεϊτικὴ χριστιανικὴ ἐποψις.

VI. Αἱ οὐσιώδεις μορφαὶ τῆς Θρησκείας : 1) Φυσικαί, νομικαὶ καὶ ἀπολυτρωτικαὶ θρησκεῖαι.—2) Μυστικιστικαὶ καὶ ἠθικαὶ θρησκεῖαι.

VI

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

1. Ἀντικείμενον, μέθοδοι καὶ ὅρια τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.—Κοινωνικὴ Ἀσφάλεια.—Κοινωνικαὶ Ὑπηρεσίαι.

2. Πληθυσμός.—Εργατικὸν δυναμικόν.—Επαγγελματικὴ κατανομή.

3. Ἐθνικὸν εἰσόδημα.—Επίπεδον διαβιώσεως.—Ὁ οἰκογενειακὸς προϋπολογισμός ὡς δείκτης καὶ μέσον διαγνώσεως τοῦ ἐπιπέδου διαβιώσεως.

4. Πλήρης ἀπασχόλησις.—Ἔννοια.—Μέσα ἐπιτευξέως αὐτῆς.

5. Ἔργασία.—Ρυθμός.—Παραγωγικότης.
6. Τὸ πρόβλημα τῆς διατροφῆς.
7. Τὸ πρόβλημα τῆς κατοικίας.
8. Προστασία τῶν ἐργαζομένων (διάρκεια ἐργασίας, ἄδειαι κλπ.).—
Προστασία ἐργαζομένων γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων.
9. Μισθός.—Προσδιοριστικοὶ παράγοντες τούτου.—Προστασία μισθοῦ.—
Κοινωνικὸς μισθός.
10. Ἐργατικαὶ διενέξεις.—Ὑποχρεωτικὴ διαιτησία.
11. Κοινωνικὴ Ἀσφάλις.
12. Πνευματικὴ Ὁργάνωσις.
13. Συνεταιρισμοί.
14. Μετανάστευσις.

VII

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ

1. Ἡ Κοινωνικὴ Πρόνοια ὡς ἐφηρμοσμένη Κοινωνικὴ Ἐπιστήμη.
2. Βασικαὶ Ἀρχαί.—Μέθοδοι Κοινωνικῆς Προνοίας.
3. Ἡ ἔννοια τῆς κοινωνικῆς προσαρμογῆς.
4. Ἐξέτασις τῶν ἐπὶ μέρους τομέων Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ καθορισμὸς
ἐπιθυμητῶν ἐπιπέδων ἐφαρμογῆς προγραμμάτων αὐτῆς εἰς ἕκαστον κλάδον,
ἥτοι :
- α) Ὑπηρεσίαι Προνοίας δι' Οἰκογενείας.
- β) Ἐνδο-ιδρυματικὴ Προστασία Παίδων.
- γ) Τοποθέτησις Παίδων παρ' Οἰκογενείαις.
- δ) Παιδικαὶ Στέγαι.
- ε) Κέντρα Καθοδηγήσεως Παίδων.
- στ) Δικαστήρια Ἀνηλίκων.
- ζ) Κέντρα Κοινωνικῆς Ἀναπτύξεως.
- η) Κοινωνικαὶ Ὑπηρεσίαι εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Ψυχιατρεῖα.
- θ) Ὑπηρεσίαι Προνοίας εἰς Βιομηχανίας.
- ι) Ὑπηρεσίαι Προνοίας εἰς Σχολικὰ Ἰδρύματα κλπ.

VIII

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ—ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

1. Κοινωνία καὶ Κοινωνικὴ Οἰκονομία.—Ἀλληλοεξάρτησις καὶ σχέσις
Κοινωνικῶν καὶ Οἰκονομικῶν φαινομένων.
2. Ἐπιστήμη.—Ἐπιστημονικὴ Μέθοδος.—Κοινωνικαὶ Ἐπιστῆμαι (κύ-
ριαι καὶ βοηθητικαί).—Οἰκονομικαὶ Σχολαί.

3. Θεωρητική Κοινωνική Οικονομική.

4. Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομική. Ἐκ τῶν κλάδων τῆς ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς :

α) Ἐξωτερική Ἐμπορική Πολιτική.

β) Ἀγροτική Πολιτική.

γ) Βιομηχανική Πολιτική καὶ τὰ ληφθέντα μέτρα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνικὴν Οἰκονομίαν.

δ) Ἐργατική Πολιτική.

ε) Τουρισμός καὶ Ἐμπορική Ναυτιλία εἰς τὴν Ἑλλάδα.

5. Σύνθεσις καὶ περιεχόμενον τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας.—Αὐξησις τῆς Ἑλληνικῆς Παραγωγικότητος.—Ἡ σημασία τοῦ τριτεύοντος κλάδου διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν.

IX

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΕΠΙΤΕΥΞΙΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

I. 1. Ἡ ὀργανωμένη Κοινοτική δρᾶσις, ὡς μία τῶν βασικῶν μεθόδων Κοινωνικῆς Προνοίας.

2. Τεχνική προωθήσεως προγραμμάτων εἰς τοὺς κοινωνικοὺς τομεῖς.—Ἐπιδίωξις τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς εὐρεῖαν κλίμακα.

3. Διαπίστωσις προβλημάτων καὶ ἀναγκῶν.—Συμπλήρωσις τῶν ὑφισταμένων κενῶν.

4. Συντονισμός προγραμμάτων σκοπούντων εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας.—Μέθοδοι ἀξιολογήσεως αὐτῶν.

5. Συνεργασία κοινωφελῶν ὀργανώσεων καὶ κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς καθορισμὸν ἐλαχίστων ὁρίων καὶ ἐπιθυμητῶν ἐπιπέδων ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἔργου τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας.

6. Χρηματοδότησις κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν βάσει προτεραιότητος ἀναγκῶν.—Συνδυασμέναι ἐκκλίσεις καὶ Κοινὰ Ταμεῖα Κοινωφελῶν Ὀργανώσεων.

7. Δημοσιότης.

II. 1. Κυριώτεραι μέθοδοι Κοινωνικῆς ἐρεῦνης.

2. Ὑποθέσις.—Δειγματοληψία.—Ἐρωτηματολόγιον καὶ Τεχνική κατάρτισις αὐτοῦ.

3. Κλίμακες μετρήσεως γνωμῶν καὶ πεποιθήσεων.—Κοινωνιομετρικαὶ κλίμακες ἀξιολογήσεως κοινωνικῶν θεσμῶν.

4. Ἐρευναι ἐπὶ βιοτικῶν ἐπιπέδων.

5. Συγκέντρωσις κοινωνικῶν στοιχείων καὶ κατάρτισις σχετικῶν στατιστικῶν.

X

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ

1. Ἡ Κοινωνικὴ Ἑργασία ἀτομικῶν περιπτώσεων ὡς βασικὴ μέθοδος Κοινωνικῆς Προνοίας.
2. Βασικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Κοινωνικῆς Ἑργασίας ἀτομικῶν περιπτώσεων.
3. Ὁργανώσεις παρὰ ταῖς ὁποίαις ἀσκεῖται αὕτη.
4. Ἑπαφή.—Συνέντευξις.—Αἴτησις εἰς τὴν Κοινωνικὴν Ἑργασίαν ἀτομικῶν περιπτώσεων.
5. Τεχνικὴ Διαγνώσεως καὶ ἀξιολογήσεως ἐκάστης περιπτώσεως.
6. Θεραπευτικὰ μέτρα καὶ μέθοδοι ἐφαρμογῆς αὐτῶν.
7. Τήρησις Ἐκθέσεων.
8. Ἀνάλυσις ἀντιπροσωπευτικῶν περιπτώσεων.

XI

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΟΜΑΔΙΚΩΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ

1. Ἡ Κοινωνικὴ Ἑργασία καθ' ὁμάδας ὡς βασικὴ μέθοδος Κοινωνικῆς Προνοίας.—Ἐπιδιώξεις αὐτῆς.
2. Ἀρχαὶ τῆς Κοινωνικῆς Ἑργασίας καθ' ὁμάδας
3. Τεχνικὴ τῆς Κοινωνικῆς Ἑργασίας καθ' ὁμάδας.
4. Ἡ «Ὁμάς» ἐν τῇ Κοινωνιολογικῇ ἐννοίᾳ.—Ὁρισμὸς τῆς ὁμάδος ἐν τῇ Κοινωνικῇ ἐργασίᾳ καθ' ὁμάδας.
5. Τὸ ἄτομον ὡς μέλος τῆς Ὁμάδος.
6. Τεχνικὴ καταρτίσεως Προγράμματος δι' ὁμάδας.
7. Ἀποστολὴ τοῦ στελέχους Κοινωνικῆς Προνοίας ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς μεθόδου (Ἀρχηγὸς—Σύμβουλος κλπ.).
8. Χρησιμότης τῆς μεθόδου τῆς Κοινωνικῆς Ἑργασίας ὁμαδικῶν περιπτώσεων καὶ πλαίσια, ἐντὸς τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν νὰ ἀσκηθῇ αὕτη.

XII

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗΝ

1. Ἱστορικὴ Εἰσαγωγή.
2. Βασικαὶ Ἀρχαὶ τῆς Ἀναλυτικῆς Ψυχολογίας.
3. Φάσεις τῆς Ψυχοσεξουαλικῆς ἐξελιξέως τοῦ ἀνθρώπου.
4. Μηχανισμοὶ ἀμύνης τοῦ Ἑγώ.
5. Ψυχονευρωτικαὶ Διαταραχαί.
6. Διαταραχαὶ τῆς Προσωπικότητος.
7. Ψυχοσωματικαὶ Διαταραχαί.
8. Ψυχωτικαὶ ἀντιδράσεις.

9. Ὁργανικαὶ παθήσεις τοῦ Ἐγκεφάλου.
10. Διανοητικὴ Καθυστέρεσις.
11. Ψυχοδιαγνωστικὴ.
12. Θεραπεία τῶν ψυχικῶν νοσημάτων.
13. Περὶ ψυχικῆς Ὑγιεινῆς.
14. Πρακτικὴ ἐξάσκησις ἐπὶ κλινικῶν περιπτώσεων.

XIII

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

1. Σωματικὴ Ἀνάπτυξις καὶ προβλήματα σχετικὰ πρὸς αὐτήν. Πρόωρα Νεογνά.
2. Ἀνάπτυξις τῶν νοητικῶν λειτουργιῶν καὶ προβλήματα σχετικὰ. Τὸ καθυστερημένο παιδί.—Τὸ προικισμένο παιδί.
3. Ἀνάπτυξις τοῦ χαρακτῆρος.—Προβλήματα συμπεριφορᾶς.—Φόβοι καὶ νοοτροπία γονέων.
4. Γενικαὶ γνώσεις διὰ τὰς λοιμώδεις νόσους.
5. Λοιμώδεις νόσοι ἔχουσαι κοινωνικὴν σημασίαν.
6. Νόσοι πεπτικοῦ συστήματος.
7. Νόσοι θρέψεως.
8. Νόσοι ἀναπνευστικοῦ συστήματος.
9. Νόσοι κυκλοφοριακοῦ συστήματος καὶ αἵματος.
10. Νόσοι νευρικοῦ συστήματος.
11. Ἀτυχήματα.
12. Καρκίνος.

XIV

ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Εἰσαγωγή.—Βασικαὶ παρατηρήσεις.—Ἐννοια.—Σύστημα.—Ἐπισκόπησις περὶ τῆς γενέσεως τοῦ ἰσχύοντος δικαίου κοινωνικῆς προνοίας.

Φορεῖς καὶ ὄργανα τῆς κοινωνικῆς προνοίας.—Εἶδη.—Ἀποστολή.—Ὁργανα.—Κεντρικὴ καὶ περιφερειακὴ κοινωνικὴ πρόνοια.—Πρόνοια τῆς νεότητος (Εἶδη τῶν φορέων. Ἀποστολή. Ὁργανα. Κεντρικὴ καὶ περιφερειακὴ κοινωνικὴ πρόνοια).

Ἡ νομοθεσία περὶ τοῦ ἔργου τῆς κοινωνικῆς προνοίας.—Γενικῶς.—Ὑποχρέωσις πρὸς παροχὴν κοινωνικῆς προνοίας.—Πρόνοια ὑπὲρ τῆς νεότητος.—Περιπτώσεις παροχῆς κοινωνικῆς προνοίας.

Ἡ τάξις περὶ κοινωνικῆς προνοίας.

Ἀρμοδιότης ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς κοινωνικῆς προνοίας.—Καθ' ὅλην καὶ κατὰ τόπον.

Ἡ ἔννομος θέσις τῶν δεομένων περιθάλψεως.—Δικαιώματα. Ὑποχρεώσεις.

Ἡ ἔννομος θέσις τῆς ιδιωτικῆς κοινωνικῆς προνοίας.

Συγκριτικὴ ἔρευνα.—Ἡ Διεθνὴς κοινωνικὴ πρόνοια.—Ἡ ἐν τῇ ξένῃ κοινωνικὴ πρόνοια.—Ἡ ἐν Ἑλλάδι κοινωνικὴ πρόνοια (κρατικὴ, ἐκκλησιαστικὴ, ιδιωτικὴ).

XV

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Γενικὰ περὶ διεθνούς κοινωνίας.—Προσπάθειαι ὁργανώσεως αὐτῆς : Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν καὶ ὁ Ὅργανισμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.—Ἡ θέσις τοῦ ἀτόμου ἐν τῇ Διεθνεῖ Κοινωνίᾳ.

Ἡ διεθνὴς κοινωνικὴ πρόνοια.—Αἱ πρῶται βάσεις : α) ἀπαγόρευσις τῆς ἐμπορίας τῶν δούλων, β) ἀπαγόρευσις τῆς σωματεμπορίας, γ) ἀπαγόρευσις τῆς ἐμπορίας ναρκωτικῶν, δ) διεθνὴς ὁργάνωσις πρὸς πρόληψιν τῶν ἀσθενειῶν, ε) προστασία καὶ περίθαλψις τῶν προσφύγων καὶ ἀπατρίδων, στ) ἡθικὴ προστασία τοῦ ἀτόμου.

Τὸ ἔργον τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Η.Ε. ἐπὶ θεμάτων κοινωνικῆς προνοίας.

Ἡ Διεθνὴς Ὅργάνωσις τῆς Ἑργασίας.

Ἡ προστασία τοῦ ἀτόμου εἰς τὰς μὴ προηγμένας (μὴ αὐτοκυβερνωμένας) χώρας.

Ἡ προστασία τῶν μειοτήτων καὶ τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὴν Οἰκουμένην Διακήρυξιν τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου «κοινωνικὰ» δικαιώματα.

Ἡ προστασία τῶν ἀμάχων ἐν περιόδῳ πολέμου καὶ ἡ Σύμβασις τῆς Γενεύης τῆς 12ης Αὐγούστου 1949.

XVI

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

I. Γενικῶς.

II. Κοινωνικὴ πρόνοια παρὰ τοῖς πρωτογόνοις.

III. Κοινωνικὴ πρόνοια ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι.

Κοινωνικὴ πρόνοια ἐν Ρώμῃ.

Κοινωνικὴ πρόνοια παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀνατολικοῖς λαοῖς.

IV. Κοινωνικὴ πρόνοια ἐν τῷ Βυζαντίῳ καὶ ἐν τῇ Δύσει. Ἐπίδρασις τοῦ Χριστιανισμοῦ.

V. Κοινωνικὴ πρόνοια κατὰ τὴν νεωτέραν ἐποχὴν ἐν ταῖς ξέναις χώραις (Ἀμερικῇ, Μεγάλῃ Βρετανίᾳ, Σκανδιναυικαῖς χώραις κτλ.).

VI. Ἐξέλιξις τῆς κοινωνικῆς προνοίας ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τουρκοκρατίας καὶ κατὰ τὴν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐποχὴν. Σημερινὴ κατάστασις.

VII. Σύγχρονα ρεύματα ἐν τῇ κοινωνικῇ προνοίᾳ.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΟΥ

Δικαίωμα έγγραφης

Ὡς φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐγγράφονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς καὶ ἐπιτυχόντες εἰς εἰσιτήριο διαγωνισμόν, προκηρυσσόμενον κατ' ἔτος δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων.

Πτυχιούχοι τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, Ἰκάρων, Ὑπαξιωματικῶν, Διαχειρίσεως, τῆς Γεωργικῆς Συνεταιριστικῆς Σχολῆς, τῆς Σχολῆς Τηλεγραφητῶν, τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἄλλων ἀνωτάτων σχολῶν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς, ἐγγράφονται εἰς τὸ α' ἔτος ἄνευ εἰσιτηρίου δοκιμασίας.

Ἐπίσης ἄνευ εἰσιτηρίου ἐξετάσεως ἐγγράφονται καὶ οἱ ἀλλοδαποί, ὡς καὶ οἱ ὁμογενεῖς, ὧν ἡ οἰκογένεια διαμένει μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τίτλους σπουδῶν, οἱ οἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμενοι.

Σπουδασταὶ ἄλλης ἀνωτάτης ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς σχολῆς μετεγγράφονται εἰς τὴν Σχολὴν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς συγκλήτου ἥτις ἀποφασίζει καὶ περὶ τοῦ ἔτους τῶν σπουδῶν, εἰς ὃ δέον νὰ ἐγγραφῇ ὁ μετεγγραφόμενος, καὶ κατόπιν κατατακτηρίων ἐξετάσεων.

Πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἑκατέρου τῶν ἐν Ἑλλάδι Πανεπιστημίων ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῶν Σχολῶν Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, δικαιοῦνται νὰ ἐγγραφῶσιν ἐνδεχομένως καὶ εἰς τὸ τελευταῖον ἔτος τῶν σπουδῶν, ἐφ' ὅσον ὑποστῶσιν ἐπιτυχῇ ἐξέτασιν, εἰς ἃ μαθήματα ἐκ τῶν διδασκομένων κατὰ τὸ α' καὶ β' ἔτος ἐν τῇ Σχολῇ δὲν ὑπέστησαν ἐπιτυχῇ ἐξέτασιν εἰς τὰς Σχολάς, ἐξ ὧν προέρχονται.

Εἰσιτήριος διαγωνισμός

Ὁ εἰσιτήριος διαγωνισμὸς εἶναι γραπτός, διεξάγεται δ' ἐνώπιον ἐπιτροπῶν ἐκ καθηγητῶν, ὡς καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας. Ὁ διαγωνισμὸς γίνεται δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν θέσεων, διενεργεῖται δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

Τὰ ἐξεταστέα μαθήματα ἀναφέρονται : α) εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς, β) εἰς ἑκθεσιν ἰδεῶν, γ) εἰς γραφὴν καθ' ὑπαγόρευσιν καὶ μετάφρασιν εἰς τὴν νεοελληνικὴν ἀρχαίου ἐλληνικοῦ κειμένου. Ἐξ αὐτῶν ἡ ἑκθεσις ἰδεῶν καὶ τὰ ἀρχαῖα ἐλληνικὰ θεωροῦνται ὡς βασικὰ μαθήματα.

Ἡ βαθμολογία γίνεται ἀπὸ τοῦ 0—10. Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται ὅσοι ἔλαβον ἐν τῇ βαθμολογίᾳ γενικὸν μέσον ὅρον εἰς τὰ τρία ἐξεταζόμενα μαθήματα (Ἑκθεσιν, Ἀρχαῖα Ἑλληνικά καὶ Ἱστορίαν) τοῦλάχιστον 6, γενικὸν μέσον ὅρον εἰς τὰ δύο ἐξεταζόμενα βασικά μαθήματα (Ἑκθεσιν καὶ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά) τοῦλάχιστον 5.

Οἱ ἐκ Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Νοτιοσλαβίας καταφυγόντες ἐν Ἑλλάδι, ὁμογενεῖς ἀπὸ τοῦ 1947 καὶ ἐντεῦθεν καὶ οἱ ἐκ Ρωσίας ἀπὸ τοῦ 1938 καὶ ἐντεῦθεν ἐγγράφονται ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἐκάστοτε ὀριζομένου ἀριθμοῦ εἰσακτέων.

Καὶ κατὰ τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1954—55 καὶ 1955—56 δικαιοῦνται νὰ ἐγγραφῶσιν ἄνευ εἰσιτηρίου δοκιμασίας καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὀριζομένου ἀριθμοῦ εἰσακτέων οἱ γεννηθέντες ἢ διαμείναντες ἐν Δωδεκανήσῳ μαθηταὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἰταλικῆς κατοχῆς, ἐφ' ὅσον ἐφοίτησαν καὶ ἀπελύθησαν ἐκ γυμνασίων τῆς Δωδεκανήσου.

Οἱ ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐλληνισμοῦ προερχόμενοι ἐγγράφονται εἰς τὴν σχολὴν ἄνευ εἰσιτηρίου δοκιμασίας καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἐκάστοτε ὀριζομένου ἀριθμοῦ εἰσακτέων, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς των, παρὰ τῶν ὁποίων συντηροῦνται, ἐξακολουθοῦσι νὰ διαμένωσι μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, κέκτῃνται δὲ καὶ πάντα τὰ λοιπὰ πρὸς ἐγγραφὴν προσόντα. Ὅμοιως ἐγγράφονται ἄνευ εἰσιτηρίου δοκιμασίας καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἐκάστοτε ὀριζομένου ἀριθμοῦ εἰσακτέων τὰ τέκνα τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπηρετούντων πλέον τῆς τριετίας ἐλλήνων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον κέκτῃνται ἀπολυτήριον ἀλλοδαποῦ σχολείου μέσης ἐκπαιδεύσεως, παρέχον τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς εἰς σχολὴν πανεπιστημίου ἢ ἄλλου ἰσοτίμου ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος.

Οἱ ἐκ τῶν ὑφισταμένων τὴν εἰσιτήριον δοκιμασίαν δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ἐὰν λάβωσι τὴν ὡς εἴρηται βάσιν τῆς βαθμολογίας, ἐγγράφονται καὶ πέραν τοῦ ὀρισθέντος ἀριθμοῦ εἰσακτέων, δυνάμει εἰδικῆς διατάξεως ἰσχυούσης ὡς πρὸς τὴν Πάντειον.

Ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὸν εἰσιτήριον διαγωνισμόν εἶναι τὰ ἑξῆς :

1) Ἀπολυτήριον ἢ ἀποδεικτικὸν Γυμνασίου ἢ ἄλλης Σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

2) Πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητῶα Δήμου ἢ Κοινότητος.

3) Ἀπόσπασμα Ποινικοῦ μητρώου.

4) Μία φωτογραφία.

5) Αἰτησις συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις.

6) Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δέον νὰ προσκομίζωσι βεβαίωσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἐμφαίνουσιν τὴν ιδιότητά των.

Τὰ ἐξετάστρα καθορίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας.

Αἱ ἐξετάσεις διενεργοῦνται κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου ἢ κατὰ τὸ πρῶτον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἀκριβὴς ἡμερομηνία διενεργείας των δημοσιεύεται εἰς τὸν Τύπον.

Ἑγγραφαι

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν τινος ὡς φοιτητοῦ εἰς τὴν Σχολὴν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολή : α) σχετικῆς αἰτήσεως, β) συμπληρωμένου στατιστικοῦ δελτίου, γ) διπλοτύπου πληρωμῆς τῶν τελῶν ἐγγραφῆς, δ) ἀποσπάσματος ποινικοῦ μητρώου, ε) ἀπολυτηρίου (ἢ ἀποδεικτικοῦ) τοῦ γυμνασίου ἢ τῆς ἰσοτίμου σχολῆς, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησεν, ἐφ' οὗ ἐπικεκολλημένη ἢ φωτογραφία τοῦ αἰτούντος, ἐσφραγισμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἢ ἐτέρας ἐντεταλμένης δημοσίας ἀρχῆς, στ) πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὸ δημοτολόγιον, καὶ ζ) τριῶν φωτογραφιῶν.

Εἰς τὸν ἐγγραφέντα παρέχεται δελτίον ἀναγνωρίσεως καὶ βιβλιάριον σπουδῶν

Διὰ τοὺς αἰτοῦντας μετεγγραφὴν ἐξ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀπαιτεῖται ἐπιπροσθέτως ἡ ὑποβολή σχετικοῦ ἀποφοιτηρίου.

Ἐπὶ κατατακτηρίων ἐξετάσεων τῶν προερχομένων ἐξ ἄλλων Σχολῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ὑποβολή πιστοποιητικοῦ ἐμφαινόντος τὰ μαθήματα, ἅτινα ὁ αἰτῶν ἐδιδάχθη καὶ εἰς αὐτὰ ἐξητάσθη, ὡς καὶ τοὺς βαθμοὺς, οὓς ἔλαβε κατὰ τὰς ἐξετάσεις εἰς ἕκαστον μάθημα.

Ἀκαδημαϊκὸν καὶ διδακτικὸν ἔτος

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὸ διδακτικὸν ἔτος ἄρχεται τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἡ Σχολὴ ἀργεῖ κατὰ τὰς Κυριακάς, τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας ἑορτάς καὶ κατὰ τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου.

Φοίτησις

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν εἶναι τριετής. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους οἱ φοιτηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσιν ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν διδαχθέντων κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος μαθημάτων. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τριετοῦς κύκλου τῶν σπουδῶν καὶ τὴν πάροδον τῆς κατὰ νόμον ὀλιγομήνου προθεσμίας δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ πτυχίῳ.

Τμηματικά εξετάσεις

I. Αι τμηματικά εξετάσεις του πρώτου και του δευτέρου έτους τής φοιτήσεως είναι εις άλλα μαθήματα γραπταί και εις άλλα μαθήματα προφορικά. Έπιτυχών θεωρείται ό λαβών εις έκαστον μάθημα τουλάχιστον 5. Η βαθμολογία είναι 0, 1, 2 (κακώς), 3 και 4 (μετρίως), 5 και 6 (καλώς), 7 και 8 (λίαν καλώς), 9 και 10 (άριστα).

Αι τμηματικά εξετάσεις ενεργοϋνται εις τέσσαρας εξεταστικάς περιόδους, ήτοι κατ' Ιούνιον, Οκτώβριον, Ιανουάριον έκάστου έτους, ως και κατ' Ιούνιον του έπομένου έτους. Διά τούς νέους φοιτητάς από του έτους 1955-56 και έφεξής αι τμηματικά εξετάσεις ενεργοϋνται εις δύο εξεταστικάς περιόδους, ήτοι κατ' Ιούνιον και Οκτώβριον.

Συμψηφισμός κατὰ τὰς τμηματικάς εξετάσεις εν τῇ βαθμολογία τῶν διαφόρων μαθημάτων δεν γίνεται.

Ό άποτυχών τετράκις εξετάζεται ενώπιον τριμελοϋς επιτροπῆς εκ καθηγητῶν.

Οί εκ τῶν εξεταζομένων μη έπαρκῶς καταρτισμένοι εις τὴν έλληνικὴν γραμματικὴν και σύνταξιν άπορρίπτονται παραπεμπόμενοι εις τὸ παρά τῇ σχολῇ λειτουργοῦν φροντιστήριον έλληνικῆς γλώσσης.

II. Αι τμηματικά εξετάσεις τῶν από του άκαδημαϊκοϋ έτους 1955-1956 έγγραφησομένων φοιτητῶν διεξάγονται από 1-15 Ιουνίου και από 1-15 Οκτωβρίου. Ό προσελθών κατὰ τὴν εξεταστικὴν περίοδον του Ιουνίου και λαβών εις άπαντα τὰ μαθήματα τὸν βαθμὸν τουλάχιστον 5 θεωρείται έπιτυχών. Ό μη προσελθών κατὰ τὴν εξεταστικὴν ταύτην περίοδον, ως και ό άποτυχών εις άπαντα ἢ εις τινα μόνον μαθήματα, επανεξετάζεται κατὰ τὴν άμέσως έπομένην εξεταστικὴν περίοδον του Οκτωβρίου. Ό κατὰ τὴν εξεταστικὴν περίοδον Οκτωβρίου προσελθών και λαβών εις άπαντα τὰ μαθήματα βαθμὸν τουλάχιστον 5 θεωρείται έπιτυχών. Ό λαβών εις τρία μαθήματα κάτω του 5 θεωρείται άποτυχών και υποχρεοϋται νὰ επαναλάβῃ τὰ μαθήματα του αϋτοϋ έτους. Ό κατὰ τὴν εξεταστικὴν περίοδον Οκτωβρίου άποτυχών εις δύο μόνον μαθήματα επανεξετάζεται εντὸς μηνὸς από τῆς εκδόσεως τῶν άποτελεσμάτων ενώπιον επιτροπῆς όριζομένης υπό του πρυτάνεως. Έπιτυχών κατὰ τὴν εξέτασιν ταύτην θεωρείται ό λαβών τουλάχιστον 5 παρά πάντων ἢ δύο τουλάχιστον μελῶν τῆς επιτροπῆς εις έκαστον μάθημα, άλλως θεωρείται άποτυχών και υποχρεοϋται νὰ επαναλάβῃ τὰ μαθήματα του αϋτοϋ έτους. Υπό επιτροπῆς τοιαύτης δύναται, μετ' άπόφασιν τῆς Σχολῆς, νὰ εξετασθῇ και φοιτητῆς μηδόλως προσελθών κατ' άμφοτέρας τὰς προηγηθείσας περιόδους, Ιουνίου και Οκτωβρίου, ένεκεν άσθενείας ένόρκως πιστοποιουμένης. Οϋτος θεωρείται έπιτυχών, έφ' όσον έλαβεν εις άπαντα τὰ μαθήματα τὸν βαθμὸν τουλάχιστον 5, άλλως θεωρείται άποτυχών και υποχρεοϋται νὰ επαναλάβῃ τὰ μαθήματα του αϋτοϋ έτους.

Προνομία

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῶν Πανεπιστημίων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναβολὴν κατατάξεως εἰς τὸν στρατόν, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν καὶ ἀπολαμβάνουσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν στράτευσιν, τὰς ὑποτροφίας, τὰς ἀτελείας, τὰς συγκοινωνιακὰς εὐχερείας καὶ τὴν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν.

Τήρησις κανόνων καλῆς συμπεριφορᾶς (*)

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρονται κατὰ τρόπον καταδεικνύοντα ὅτι ἔχουν τύχει καλῆς ἀγωγῆς. Πρέπει διαρκῶς νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως συμπληρώσωσι τὰ κενὰ καὶ τὰς τυχόν ἐλλείψεις των ἐν προκειμένῳ. Δέον νὰ συμπεριφέρονται μετὰ λεπτότητος ἐναντι τῶν συναδέλφων των, νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἐν γένει συμπεριφορὰν κοσμίαν καὶ εὐπρεπῇ καὶ νὰ τηρῶσι τὸν ἐναντι τῶν πρεσβυτέρων των ὀφειλόμενον σεβασμόν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσαγορεύουν τοὺς καθηγητὰς των ἄλλως ἢ διὰ τοῦ τίτλου αὐτῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σπεύδουν νὰ διέρχωνται πρῶτοι εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ τὰς κλίμακας, ὡς αἱ συμπύση νὰ διέρχεται πρεσβύτερος των. Δέον νὰ ἀποτείνουν τὸν πρὸς τοὺς διερχομένους καθηγητὰς των ὀφειλόμενον χαιρετισμόν. Νὰ μὴ σταματοῦν αὐτοὺς εἰς τοὺς διαδρόμους ἢ καθ' ὁδὸν πρὸς ζήτησιν πληροφοριῶν. Εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ κτιρίου, τῶν ἐπίπλων καὶ τῶν λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Σχολῆς. Νὰ μὴ γράφωσι καὶ χαράττωσιν ἐπὶ τῶν τοίχων ἢ ἐπίπλων. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτουν χαρτιά εἰς τοὺς διαδρόμους κλπ. Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐκ τῶν φοιτητῶν καπνιστὰς νὰ τηροῦν τοὺς κανόνας καλῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ κάπνισμα (π.χ. νὰ μὴ ρίπτωσι τὴν στάχτην κατὰ γῆς, νὰ μὴ εἰσέρχωνται εἰς γραφεῖον καπνίζοντες, νὰ μὴ ἀπευθύνουν καπνίζοντες τὸν λόγον πρὸς πρεσβυτέρους, νὰ ρίπτωσι τὰ ἀπορρίμματα εἰς τὰ εἰδικὰ δοχεῖα, νὰ μὴ καπνίζωσιν ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν κλπ.).

Κατὰ τὰς ὥρας τῶν μαθημάτων των δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ εὐρίσκωνται οἱ φοιτηταὶ εἰς τὸ κυλικεῖον ἢ τοὺς διαδρόμους. Ὅφειλουν νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰ φροντιστήρια. Ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν παραδόσεων καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασκαλίας ἀπαγορεύεται καὶ ὁ ἐλάχιστος ἔστω θόρυβος ἢ ψιθυρος.

Οἱ φοιτηταὶ ὀφείλουν νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως συνειδητοποιήσωσι σὺν τῷ χρόνῳ τὴν ὀρθὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ καλὴ ἀγωγή, ἡ τήρησις τῶν κανόνων εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς, ἡ μέριμνα διὰ τὴν καθαριότητα πανταχοῦ τῆς Σχολῆς κλπ., ἐπιβάλλονται ὄχι ἀπλῶς διὰ τὸν φόβον πειθαρχικῆς

(*) Κανονιστικὴ διάταξις τῆς Συγκλήτου τῆς Σχολῆς τῆς 25 Μαΐου 1951.

τιμωρίας, ἀλλὰ κυρίως ἐξ ἐσωτερικῆς ἀνάγκης παντὸς πεπολιτισμένου ἀνθρώπου, ἐκ καθήκοντος εὐπρεπείας, ὅπερ οὐδεὶς καλλιεργημένος ἄνθρωπος δέχεται νὰ παραβῇ, καὶ μὴ ἀπειλούμενος τυχὸν διὰ τιμωρίας.

Πειθαρχικά

Πᾶσα κακὴ συμπεριφορὰ ἐναντι πρεσβυτέρων ἢ συναδέλφων, πᾶσα πρᾶξις ἀπάδουσα πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ φοιτητοῦ, πᾶσα παράβασις κανονιστικῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τῆς Σχολῆς ἢ ἔλλειψις τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὰς ἀκαδημαϊκὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς διδάσκοντας σεβασμοῦ ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν παράπτωμα.

Πλὴν τῶν ἄλλων, πειθαρχικά παραπτώματα ἀποτελοῦσι καὶ τὰ ἐξῆς :

1) Πᾶσα διατάραξις τῆς ἐν τῇ σχολῇ τάξεως καὶ ἡσυχίας.

2) Τὸ ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν διδασκαλίας κάπνισμα, ἔστω καὶ κατὰ τὰ διαλείμματα.

3) Ἡ ἔστω καὶ ἀθόρυβος παραμονὴ εἰς τοὺς διαδρόμους, καθ' ἣν ὥραν εἰς τὴν παράπλευρον αἴθουσαν γίνεται διδασκαλία.

4) Ἡ κατὰ τὰ διαλείμματα χρησιμοποίησις τῆς καθηγητικῆς ἑδρας ὡς βήματος ὁμιλίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ φοιτητάς.

5) Βαρὺ πειθαρχικὸν παράπτωμα ἀποτελεῖ ἡ ἀπάντησις τοῦ φοιτητοῦ, ὅτι δὲν φέρει μεθ' ἑαυτοῦ τὴν φοιτητικὴν του ταυτότητα, ἂν ᾔθελεν αὕτη τῷ ζητηθῇ ὑπὸ καθηγητοῦ ἢ τοῦ γεν. γραμματέως τῆς Σχολῆς ἢ παρ' ὑπαλλήλου τῆς γραμματείας ἐντεταλμένου τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

6) Ἐξαιρετικῶς βαρὺ παράπτωμα εἶναι ἡ προσπάθεια, ἔστω καὶ μὴ καρποφόρος, πρὸς ἀντιγραφὴν ἢ ἀπάτην εἰς τὰς ἐξετάσεις, καθότι ἀπιδεικνύει, ὅτι ὁ ἀποτολμῶν τοῦτο φοιτητὴς στερεῖται συνειδήσεως τῆς εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὴν κοινωνίαν ἀποστολῆς του καὶ εἶναι ἀνίκανος καὶ ἀνάξιος νὰ γίνῃ ἐπιστήμων (Κύρωσις : μηδένισις εἰς τὸ δεδομένον μάθημα, ἀποκλεισμός ἐκ τῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ὑπόλοιπα μαθήματα, βμηνος ἀποβολή. Ἐπίτασις τῆς ποινῆς ἐν ὑποτροπῇ μέχρι καὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς).

7) Ἡ χρησιμοποίησις πλαγίων μέσων κατὰ τὰς ἐξετάσεις, ἀποδεικνύουσα ἔλλειψιν ἐπιστημονικοῦ ἥθους.

8) Αἱ πολιτικαὶ καὶ κομματικαὶ συζητήσεις ἐν τῇ σχολῇ.

9) Ἡ πάσης φύσεως φθορὰ ἢ ρύπανσις χώρων κ.τ.λ. τῆς σχολῆς, ιδίως καὶ τῶν λουτρῶν καὶ τῶν ἀποχωρητηρίων.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι α) ἐπίπληξις, β) αὐστηρὰ ἐπίπληξις ἐνώπιον τῆς Συγκλήτου μετ' ἐνδεχομένης, ἀποφάσει αὐτῆς, δημοσιεύσεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς δι' ἐπικολλήσεως ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν οἰκείαν πινακίδα, γ) ἔγγραφος ἀπειλὴ προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀποβολῆς, δ) ἀποβολὴ ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρι 6 μηνῶν, ε) ἀποβολὴ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἢ καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον καὶ στ) ὀριστικὴ ἀποβολή.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. α' ποινὴ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐκ τοῦ νόμου ἀπορρεουσῶν ἀρμοδιότητων. Ἐπὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς χωρεῖ προσφυγὴ τοῦ φοιτητοῦ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιβολὴ πειθαρχικῆς ποινῆς ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. γ'—ζ' δημοσιεύεται. Πᾶσα ἐν γένει πειθαρχικὴ ποινὴ σημειοῦται ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ φοιτητοῦ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ γνωστοποιεῖται δι' ἐγγράφου τῆς Σχολῆς πρὸς τὸν κηδεμόνα αὐτοῦ.

Γραφεῖον ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν

Παρὰ τῇ Γραμματείᾳ λειτουργεῖ εἰδικὸν γραφεῖον «ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν». Τοῦτο ἀπαντᾷ εἰς αἰτήσεις πληροφοριῶν ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων γονέων καὶ κηδεμόνων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν. Γραπταὶ ἀπαντήσεις δίδονται μόνον πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ διαμένοντας, παρακαλοῦνται ὅμως οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅπως συναποστέλλωσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον τὰ γραμματόσημα τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀπαντήσεως. Ταυτοχρόνως τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον ἀναγγέλλει εἰς αὐτοὺς τὰ τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς τῶν τέκνων αὐτῶν, τὰς τυχόν ἐπιβληθείσας πειθαρχικὰς ποινὰς ἢ ἀπονεμηθείσας ἀμοιβάς, χορηγηθείσας ὑποτροφίας κ.ο.κ.

Ὑποτροφία

I. Εἰς φοιτητὰς καὶ φοιτητριάς τῆς Παντείου παρέχεται ὠρισμένος ἀριθμὸς ὑποτροφιῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ κεκατονισμένα.

II. Ὁμοίως εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν, διαπρεπόντων, παρέχεται ὑποτροφία ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς, παρακρατουμένου πρὸς τοῦτο κατόπιν ἐντολῆς αὐτῶν ὠρισμένου ποσοστοῦ ἐκ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

III. Ὁ ἐν Καλάμῃς Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν Γραμμάτων καθιέρωσε δαπάναις τοῦ ἐκ Μεσσηνίας καταγομένου πρυτάνεως τῆς Σχολῆς κ. Στασινοπούλου ὑποτροφίαν ὑπὲρ ἐνὸς ἀπόρου καὶ διακρινομένου σπουδαστοῦ τῆς Σχολῆς, ἐπιλεγομένου ἐκ τῶν καταγομένων ἐκ Μεσσηνίας.

IV. Πρὸς τὴν Πάντειον Σχολὴν ἐκοινοποιήθη ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν (I.K.Y.) τὸ ἀκόλουθον ἐγγράφον :

«ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ (Ι.Κ.Υ.)

Λεωφόρος 'Αμαλίας 52 (τηλ. 35-580)

'Αριθ. πρωτ. 412-3430

'Εγκύκλιος αριθ. 39/ΚΔ/Εκ

'Εν 'Αθήναις τῇ 19 'Ιουνίου 1955

Θέμα : «Χορήγησις ἐνισχύσεων εἰς δευτεροετείς σπουδαστάς»

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἀνωτ. Σχολῶν τὰ κάτωθι :

Εἰς τὸν ἤδη ἐγκριθέντα προϋπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος διὰ τὴν χρῆσιν 1955-56 ἀνεγράφη κονδύλιον πρὸς χορήγησιν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς δευτεροετείς μὴ ὑποτρόφους σπουδαστάς τυχόντας βαθμοῦ Λίαν Καλῶς καὶ ἄνω κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῶν σπουδῶν τῶν...

Ἡ ἐνίσχυσις θέλει χορηγεῖσθαι κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας, βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν δύο πρώτων ἐξεταστικῶν περιόδων, καὶ συμφώνως πρὸς τὸν καθοριζόμενον ἀριθμὸν ἐνισχύσεων, ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦς ὅρους :

α') Ἐὰν τὴν θέσιν τοῦ δικαιουμένου ἐνισχύσεως καταλαμβάνη σπουδαστὴς τελῶν ὑπότροφος τοῦ Ι.Κ.Υ., ἡ ἐνίσχυσις δὲν παρέχεται.

β') Ἐὰν τὴν διατιθεμένην πρὸς ἐνίσχυσιν θέσιν καταλαμβάνη πρόσωπον κεκτημένον ἐπαρκῇ ἴδια οἰκονομικὰ μέσα, ἡ ἐνίσχυσις ἐπίσης δὲν παρέχεται. Ἡ περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ὑποψηφίων κρίσις ἐκφέρεται παρὰ τῆς οἰκείας κατὰ Σχολὴν Ἐπιτροπῆς τοῦ Ι.Κ.Υ., εἰδοποιουμένης παρὰ τοῦ Ἰδρύματος περὶ τῶν ὑποτρόφων....Σημειωτέον ὅτι καὶ ὑποτροφία χορηγουμένη ἄλλοθεν, ἐφ' ὅσον ἐξασφαλίζει ὡς ἐκ τοῦ ὕψους τῆς σχετικῆς ἐπάρκειαν μέσων, ἀποκλείει τὴν ἐνίσχυσιν.

γ') Ἐν περιπτώσει ἰσοβαθμίας μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων...προτιμᾶται ὁ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ὑποτροφίων συγκεντρῶν μέγιστον βαθμόν. Ἐφ' ὅσον ὁ διαφορισμὸς οὗτος δὲν ἐπαρκέσῃ, προτιμᾶται ὁ συγκεντρώσας τὸν μεγαλύτερον βαθμόν εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις. Ἐὰν καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου παρουσιάζεται ἰσοβαθμία, χορηγεῖται μία ἐπὶ πλέον ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ ποσοστοῦ ἀσφαλείας.

δ') Ἐν περιπτώσει ἰσοβαθμίας, καθ' ἣν τινὲς τῶν ἰσοβαθμούντων ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις α' καὶ β' τοῦ παρόντος, ἡ κρίσις γίνεται ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων ἰσοβαθμούντων χωρὶς νὰ μειωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνισχύσεων.

Ἡ ἐνίσχυσις διὰ τὸ ἔτος 1955-56 ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 4000, θὰ χορηγηθῇ δὲ εἰς δόσεις ἀντιστοίχους πρὸς τὰς δόσεις τῶν ὑποτροφιῶν.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο, ἀνταποκρινόμενον εἰς εὐχὴν καὶ τῶν Σχολῶν καὶ τῶν περὶ τὴν ἀγωγὴν τῶν νέων ἀχολουμένων θέλει ἱκανοποιήσῃ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τὴν ὑπάρχουσαν ἀνάγκην καὶ θὰ προαγάγῃ τὸν ζῆλον τῶν σπουδαστῶν.

Κατὰ ταῦτα ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως, εὐαρεστούμενοι, μεριμνήσητε διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν εὐρυτέραν κοινοποίησιν τοῦ περιεχομένου τῆς παρούσης μεταξύ τῶν σπουδαστῶν τῆς Ὑμετέρας Σχολῆς.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Κ. Θ. ΔΗΜΑΡΑΣ»

Μία τοιαύτη ὑποτροφία δευτεροετοῦς φοιτητοῦ ἐχορηγήθη εἰς τὴν Πάντειον Σχολήν.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΑΝΩΤΕΡΩΝ
ΚΑΙ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Πρόγραμμα (195...—195...)

ΔΗΛΩΣΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Σχολή: Ἐκπαιδ. ἔτος:
Ἐπώνυμον δηλοῦντος Ὄνομα
Τόπος γεννήσεως Ἔτος γεννήσεως
Διεύθυνσις μονίμου κατοικίας
Διεύθυνσις προσωρινῆ λόγῳ σπουδῶν
ΣΗΜ.: Τῶν ἀνωτέρω διευθύνσεων ἐφ' ὅσον τύχῳ ὑποτροφίας, δηλῶ, ὅτι θέλω ἀναγγέλλει
πᾶσαν μεταβολὴν πάραυτα εἰς τὸ Ἰδρυμα.

Ὄνοματεπώνυμον πατρὸς Ἐν ζωῇ; Ἔτος γεννήσεως
Ἐπάγγελμα Διεύθυνσις
Ὄνοματεπ. μητρὸς Ἐν ζωῇ; Τὸ γένος
Ὄνομα καὶ ἡλικία ἀδελφῶν
.....

Ὄνοματεπώνυμον κηδεμόνος Διεύθυνσις
Ἐπάγγελμα
(Συμπληρώσατε τὸ ἀκόλουθον ἐρωτηματολόγιον)

1. Ἐπιθυμεῖτε νὰ λάβετε ὑποτροφίαν;
(Ἄν ναί, συμπληρώσατε τὰ ὑπόλοιπα, ἂν ὄχι, υπογράψατε εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν)
2. Ἀπὸ ποῖον συντηρεῖσθε;
(Ὄνοματεπώνυμον, σχέσις συγγενείας, ἐπάγγελμα, διεύθυνσις)
.....
3. Ποία ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἀνωτέρω καὶ εἰς ποίαν Οἶκον. Ἐφορίαν
ὑπάγεται οὗτος;
(Περιουσία, ἔσοδα, βάρη)
.....
.....

4. "Εχετε ἄλλοθεν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ;.....
(Δώσατε πλήρη στοιχεῖα)

5. "Εχετε ἰδίαν περιουσίαν καὶ ἴδια εἰσοδήματα ;.....
(Ἄν ναί, ἀναλύσατέ τα)

6. "Εργάζεσθε ;.....
(Φύσις ἐργασίας καὶ ἀπολαυαί)

7. "Εχετε οἰκογενειακὰ βάρη ;
(Ἀναγράψατέ τα λεπτομερῶς)

8. "Εχετε ἐργασθῇ κατὰ τὸ παρελθόν ;.....
(Φύσις ἐργασίας καὶ ἀπολαυαί)

9. Ἀναλύσατε τὰ μηνιαῖα ἀτομικά ἐξοδὰ σας.....
(γράφατε ἐδῶ τὸ σύνολον)

Ἐνοίκιον

Τροφή

Ἐξοδα σπουδῶν

Λοιπὰ ἐξοδα

(Ἄν δὲν δαπανᾷτε διὰ μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, ἀναγράψατε τοὺς λόγους)

Ἀναγράψατε ὀνόματα προσώπων δυναμένων νὰ παράσχουν πληροφορίας περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς οἰκογενείας σας.

Ὄνομα	Ἐπάγγελμα	Διεύθυνσις
.....		
.....		
.....		
.....		

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Γνωρίζω τὰς γενικὰς συνεπειάς, αἱ ὁποῖαι δυνατόν νὰ προκύψουν ἐκ ψευδοῦς δηλώσεως, εἰς βάρος τοῦ δηλοῦντος. Γνωρίζω ἐπίσης ὅτι εἰδικῶς ἐν προκειμένῳ πᾶσα ἀνακριβὴς δήλωσίς μου θὰ μὲ κατεδίκασεν ἠθικῶς, καί, συνεπῶς, θὰ μὲ ἐστέρει, κατὰ τὸν νόμον, παντὸς δικαιώματός μου ἐπὶ τῶν Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν, καὶ βεβαιῶ ὅτι πάντα τὰ ἀνωτέρω δηλούμενα ἀνταποκρίνονται πλήρως πρὸς ὅσα γνωρίζω περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν ἐν τῇ δηλώσει ἀναφερομένων προσώπων, συμφώνως πρὸς στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐζήτησα εἰδικῶς διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς παρούσης δηλώσεως, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν οἰκονομικὴν μου κατάστασιν. Δηλῶ ἐπίσης ὅτι ἐν περιπτώσει ἐπὶ τὰ βελτίω

μεταβολῆς τῶν οἰκονομικῶν μου δυνατοτήτων εἰς βαθμὸν ἐπιτρέποντα τὴν ἄνευ Κρατικῆς Ὑποτροφίας συνέχισιν τῶν σπουδῶν μου, θέλω ἀναφέρει πά-
ραυτα περὶ τοῦτου εἰς τὸ "Ἴδρυμα πρὸς διακοπὴν τῆς ὑποτροφίας μου. Εἰς τὴν
περίπτωσιν ἡ ἀνωτέρω δῆλωσις οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐλεγχθῇ ἀνακρι-
βῆς μετὰ τὴν χορήγησιν ὑποτροφίας, ἥ δὲν δηλώσω ἐγκαίρως τὴν ὡς ἄνω μετα-
βολήν, θέλω ἐπιστρέψῃ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως τὰ ἀδικοιολογήτως εἰσπρα-
χθέντα.

Ἐν τῇ

Ὁ δηλῶν..... Ὁ κηδεμὼν
Παρελήφθη ἐν..... τῇ..... Ὁ παραλαβὼν

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἐν..... τῇ

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ὑποχρεωτικαὶ παρουσίαι εἰς τὴν γυμναστικὴν (*)

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ
δευτέρου ἔτους εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συμπλήρωσις εἴκοσι τοῦλάχιστον δι'
ἐκάτερον τῶν ἐτῶν τούτων ὠριαίων μαθημάτων εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν,
διαπιστουμένη δι' ὑπογραφῆς σχετικῆς βεβαιώσεως τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ
τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ φοιτητικὸν βιβλίариον σπουδῶν. Ὡς ὠριαῖον
μάθημα γυμναστικῆς θεωρεῖται καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ φοιτητοῦ εἰς ἐκδρομὴν
τῆς Σχολῆς.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ λοιπῶν ἐργαζομένων, ὁ
καθηγητὴς τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἔχει ὀρίσει εἰδικῶς πολὺ πρωϊνὰς ὥρας
μαθημάτων (7-8 καὶ 8-9 π.μ.) εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου
Γυμναστικοῦ Συλλόγου (γων. ὁδ. Μαυροματαίων καὶ Κοδριγκτῶνος).

Τῶν ὑποχρεωτικῶν τούτων παρουσιῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν ἀπαλλάσ-
σονται : α) οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντες φοιτηταί, ὀφείλοντες νὰ προσκο-
μίσωσι σχετικὴν πιστοποίησιν τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ τῆς χωροφυλα-
κῆς τῆς περιφερείας των, β) οἱ ἀθληταί, ὧν πῖναξ ὀνομάτων ἔχει κατατεθῇ
εἰς τὴν Σχολὴν πρὸ τῶν ἐξετάσεων, γ) οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατόν,
δ) οἱ ἀφυπηρετήσαντες καὶ ἔχοντες ἀπολυτήριον στρατοῦ καὶ ε) οἱ ἄνδρες τῶν
σωμάτων ἀσφαλείας.

Οἱ φοιτηταὶ κατανέμονται χάριν ἀθλητικοῦ ἀνταγωνισμοῦ εἰς δύο ἀθλη-
τικούς συλλόγους, τῶν λευκῶν καὶ τῶν κυανῶν.

(*) Κανονιστικὴ ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου τῆς 15 Μαΐου 1951.

Ἐπιτροπὴ ἐκπροσωπήσεως τῶν φοιτητῶν (*)

Εἰς τὴν Σχολὴν ἔχει ἰδρυθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκπροσωπήσεως τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» ἔχουσα ἰδίαν σφραγίδα καὶ τελοῦσα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς. Αὕτη στερεῖται ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος, ἔχει δ' ὡς σκοπὸν τὴν ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἔργων καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς ἐξασφάλισιν τῆς σωματικῆς, ψυχικῆς, πνευματικῆς, ἡθικῆς, θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀγωγῆς τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.

Ἡ ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐξ ἑννέα μελῶν, ἀπαρτιζομένη ἐκ τριῶν ἀντιπροσώπων (δύο φοιτητῶν καὶ μιᾶς φοιτητρίας ἐξ ἑκάστης κατηγορίας) : α) τοῦ πρώτου ἔτους, β) τοῦ δευτέρου ἔτους, γ) τοῦ τρίτου ἔτους.

Ἡ ἐκλογὴ τούτων γίνεται κατὰ τὴν πρώτην ἐβδομάδα ἐκάστου Δεκεμβρίου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἑλεγχον τῆς Σχολῆς κεχωρισμένως κατ' ἑτὴ καὶ φῶλον. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουσι μόνον οἱ ἐν ἐνεργείᾳ φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι.

Ἡ θητεία τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς διαρκεῖ ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Οἱ ἐκλεγέντες, συνερχόμενοι ἀμέσως μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς, ἐκλέγουσι διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τρίτου ἔτους ἓνα πρόεδρον. Ὁμοίως, ἀδιακρίτως τήξεως, ἐκλέγεται ἐπιπροσθέτως εἰς γραμματεὺς. Ὁ ταμιακὸς ἑλεγχος ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν φοιτητῶν, ἀποτελουμένης ἐκ Καθηγητῶν.

Ἡ Σχολὴ ἐξασφαλίζει γραφεῖον χάριν τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διορίζει τακτικὰς τριμελεῖς ἐφορίας χάριν καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας ἐκ φοιτητῶν διαφόρων ἐτῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ ἐφορίαι αὗται εἶναι :

α) Πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν φοιτητῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, β) ἀθλητισμοῦ καὶ γυμναστικῆς, γ) ἐκδρομῶν καὶ ὑγιεινῆς, δ) διαλέξεων, ε) κυλικείου καὶ ψυχαγωγίας, στ) ἡθικῆς ἀγωγῆς, θρησκευτικῆς ἀγωγῆς καὶ περιθάλψεως ἀπόρων, ζ) τηρήσεως εὐταξίας καὶ διαφυλάξεως κτιρίου καὶ ἐπίπλων, η) φοιτητικοῦ ταχυδρομείου, θ) ἀναγνωστηρίου.

Ὅσάκις ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκπροσωπήσεως τῶν φοιτητῶν ἐκτρέπεται τῶν σκοπῶν τῆς, εἶναι δυνατόν νὰ ἀντικατασταθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ἢ μερικῶς δι' ἀποφάσεως τῆς Σχολῆς, διὰ τῶν ἐπιλαχόντων ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, προκηρυσσομένων ἐντὸς εὐλόγου χρόνου νέων ἐκλογῶν.

(*) Κανονιστικὴ ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀποκλείει τὴν ὑπαρξίν φοιτητικῶν σωματείων, ἅτινα ἔχουσι νομικὴν προσωπικότητα καὶ διέπονται ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ συντάγματος καὶ τῶν νόμων. Διὰ τῆς συστάσεως τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἀπλῶς ἐπιθυμεῖ ἡ Σχολὴ νὰ ἔχῃ ὠρισμένους ὑπευθύνους διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν εὐρυθμίαν τῆς φοιτητικῆς ζωῆς.

Ἐθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Παντείου

Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος Σπουδαστῶν Π.Α.Σ.Π.Ε., ἰδρυθεὶς τῷ 1946 καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον συλλογικὸν ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν φοιτητικῶν συμφερόντων. Ὁ Σύλλογος ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ γραφεῖα αὐτοῦ εὐρίσκονται ἐν τῇ Σχολῇ. Μέλη αὐτοῦ εἶναι φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς, ὅσοι δι' αἰτήσεώς των εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ μητρώον τοῦ Συλλόγου.

Σύλλογος πτυχιούχων τῆς Σχολῆς

Ι. Ὁ Σύλλογος τῶν πτυχιούχων ἰδρύθη ἐν ἔτει 1942, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 5834 τῆς 24-10-1942 ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν. Ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς, ἐπαγγελματικῶν, ἐπιστημονικῶν, ἠθικῶν ἢ ἄλλων, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐξύψωσιν καὶ προώθησιν τῶν πτυχιούχων πρὸς ἀνωτέρας σφαίρας ἠθικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ κοινωνικῆς καὶ δημοσίας δράσεως. Ὁμοίως ἀποβλέπει εἰς τὴν προώθησιν τῶν συμφερόντων τῶν φοιτῶντων ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ. Τέλος δὲ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν μεταξὺ πτυχιούχων, φοιτητῶν καὶ Σχολῆς.

Εἰδικώτεροι σκοποὶ τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ εἶναι :

- α) Ἡ διὰ παντὸς νομίμου μέσου ἐξυπηρέτησις γενικῶς τῶν πτυχιούχων, ἡ φροντίς διὰ τὴν λήψιν μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς των, ἡ μέριμνα πρὸς προστασίαν κεκτημένων δικαιωμάτων των, ἡ προσπάθεια ἐπιλύσεως ἐκκρεμούντων ὁμαδικῶν αἰτημάτων εὐλόγως θεωρουμένων ὡς ὀρθῶν καὶ λογικῶν, ἡ ἐξύψωσις τῆς Σχολῆς πρὸς εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκει ἐν συνεργασίᾳ πάντοτε μετὰ τῆς Διοικήσεώς της καὶ τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, β) Ἡ προσπάθεια δημιουργίας Ἐπιστημονικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς, γ) Ἡ ὁργάνωσις διαλέξεων Ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου, ὡς καὶ καλλιτεχνικῶν παραστάσεων, συναυλιῶν, τελετῶν καὶ ἐκδρομῶν πρὸς ψυχαγωγίαν καὶ ψυχικὴν ἐπικοινωνίαν τῶν μελῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξις συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης καὶ πειθαρχίας.

Πλεῖστοι ὅσοι ἐκλεκτοὶ πτυχιούχοι εἰργάσθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς εὐοδόσεως τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν καὶ σημαντικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ των.

Λόγῳ ὅμως τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων τὰ ἐκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια κυριολεκτικῶς ἐπάλαισαν κατὰ ποικίλων ἀντιξοοτήτων.

Τὸ νῦν Διοικητικὸν Συμβούλιον προῆλθεν ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 10ης Ἰουλίου 1955. Παραθέτομεν ἀπόσπασμα ἐξ ἐκθέσεώς του :

«Αἱ πρῶται προσπάθειαι μας ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Νέοι ὀρίζοντες διανοίγονται διὰ τοὺς πτυχιούχους μας. Ἡ ἐπὶ μέρους συμβολὴ τῶν μελῶν ἀναγνωρίζεται καὶ τιμᾶται ἐπαξίως, αἱ δὲ ἐπιτυχίαι τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀποτελοῦν τίτλον τιμῆς διὰ τὸν Σύλλογον. Τὰ αἰτήματα τῶν μελῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι λογικά καὶ δίκαια, γίνονται ἀμέσως αἰτήματα τοῦ Συλλόγου καὶ ἀκολουθοῦν τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιλύσεως.

Ἐάν αἱ ἐπιτεύξεις τοῦ Δ. Συμβουλίου θεωροῦνται ὑπὸ τινων ὡς ἀνεπαρκεῖς, δὲν ἀπομένει εἰμὴ νὰ συμβάλλουν καὶ ἐκεῖνοι πρὸς ἐπαύξησίν των. Πιστεύομεν ὅτι ἡ δύναμις εὐρίσκεται ἐν τῇ ἐνώσει καὶ ὅτι διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν περισσότερα τῶν ὧν ἐπιτελοῦνται, ἐπιβάλλεται ὅλοι οἱ πτυχιούχοι νὰ συνδέσουν τὴν τύχην των μετὰ τοῦ Συλλόγου καὶ νὰ συνενώσουν τὰς δυνάμεις των μετ' αὐτοῦ.

Κατόπιν ἐπιμόνων προσπαθειῶν κατωρθώσαμεν νὰ συμπεριληφθῶμεν εἰς τὸν Νόμον περὶ Ὁρκωτῶν Λογιστῶν. Τὸ αἶτημα τῆς ἐξασφαλίσεως δικαιώματος παραστάσεως εἰς τὰς Φορολογικὰς Ἐπιτροπὰς Ἐνστάσεων καὶ ἐν καιρῷ εἰς τὰ Φορολογικὰ Δικαστήρια, βαίνει πρὸς ρύθμισιν. Διὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου διετέθη χωριστὴ αἴθουσα ἐν τῇ Σχολῇ.

Τὸ δικαίωμα νὰ γινώμεθα δεκτοὶ εἰς τὸν Διπλωματικὸν Κλάδον τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ νὰ διοριζώμεθα ὡς καθηγηταὶ εἰς τὰς Μέσας Ἐμπορικὰς Σχολάς, ἡ λειτουργία τοῦ Δημοσιογραφικοῦ Τμήματος τῆς Σχολῆς, ἡ ἀπονομὴ Διδακτορικῶν Διπλωμάτων, ἡ πλήρωσις κενῶν ἐν τῇ Σχολῇ θέσεων καθηγητῶν, βοηθῶν, ἐπιμελητῶν κλπ. ἀπὸ πτυχιούχους μας κατὰ πρῶτον λόγον, ἀποτελοῦν τὰ κύρια θέματα—αἰτήματα ποὺ ἀπασχολοῦν ἤδη τὸ Δ. Συμβούλιον.

Ἐγκαλοῦμεν ἅπαντας τοὺς πτυχιούχους ὅπως θεωρήσουν πρωταρχικὸν μέλημα τὴν ἐγγράφην των εἰς τὸν Σύλλογον καὶ νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των ἀπὸ ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται. Ἐάν ἐπιθυμοῦμεν νὰ λέγωμεν ὅτι εἴμεθα πτυχιούχοι τῆς Α.Σ.Π.Ε. χωρὶς τὸ ἐλάχιστον συναίσθημα μειονεκτικότητος ἐναντι πτυχιούχων ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ μάλιστα με ὑπερηφάνειαν, ὀφείλομεν νὰ κινηθῶμεν δραστηρίως πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, νὰ ἄρωμεν τὰς εἰς βάρος μας ἐπιγιγνομένας ἀδικίας καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν πλήρη ἀναγνώρισιν τοῦ πτυχίου μας.

Ἡ Σὴ Πρυτανεὶα τῆς Σχολῆς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ μᾶς βοηθήσῃ προθύμως εἰς τὰς ἐπιδιώξεις μας καὶ ὅτι θὰ εὐρίσκεται συμπαραστατικὴς μας ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας καὶ ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης μετὰ τῆς ὁποίας θὰ μᾶς περιβάλῃ.

Πρὸς τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς παρέχομεν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατόν διὰ νὰ προσλάβῃ τὸ πτυχίον, τὸ ὁποῖον καὶ ἐκείναι θὰ ἀποκτήσουν ἐν καιρῷ, βαρύτητα καὶ ἀναμφισβήτητον ἀξίαν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Κοκκαλιάρης Χρῆστος Πρόεδρος.

Ἰατρίδης Γεώργιος Ἀντιπρόεδρος, Σωτηρόπουλος Βρασίδης Γενικὸς Γραμματεὺς, Ἀνδρουτσὸς Νικόλαος Ταμίας, Γεωργόπουλος Γεώργιος Ἐφορος καὶ Σύμβουλοι Μιχαέας Ἰωάννης, Γεωργιάς Χαράλαμπος, Σταυρόπουλος Ἐλευθέριος, Στυλιανέα Αἰκατερίνη».

II. Ἡ Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν πτυχιούχων αὐτῆς, πρὸς οὓς προσπαθεῖ νὰ παρέχῃ ἀμέριστον φιλόστοργον ἀρωγὴν, θεωροῦσα αὐτοὺς ὡς προσφιλέστατα πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα.

Ἡ Σχολὴ ἐξησφάλισε καὶ γραφεῖον ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτῆς χάριν τοῦ «Συλλόγου τῶν πτυχιούχων» αὐτῆς.

Ἐκαστος λαμβάνων τὸ πτυχίον του παρὰ τῆς Σχολῆς ἐγγράφεται ταῦτο-χρόνως ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ὡς μέλος τοῦ ἐν λόγῳ Συλλόγου.

Καταχωρῶμεν ἐνιαῦθα ἐγκύκλιον ἐκ μέρους τοῦ Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς καθηγητοῦ κ. Μ. Στασινοπούλου, ἀπευθυνομένην πρὸς τοὺς λαμβάνοντας τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς :

«Διὰ τὴν ἐπιτυχῇ περαίωσιν τῶν πτυχιακῶν σας ἐξετάσεων καὶ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς μας, ἀπευθύνω διὰ τῆς παρούσης τὰ θερμά μου συγχαρητήρια.

Ἦδη ὅτε κατωρθώσατε, κατόπιν ἐργασίας τόσων ἐτῶν, νὰ συγκαταλεχθῇτε μετὰ τῶν νέων ἐπιστημόνων, τοὺς ὁποίους ἡ Σχολὴ μας δημιουργεῖ, θὰ ἔχετε μορφώσει ἀκριβῆ ἀντίληψιν τῆς πνευματικῆς ἐργασίας, ἡ ὁποία συντελεῖται εἰς τὸ Ἰδρυμα τοῦτο. Γνωρίζετε ὁμῶς συνάμα, ὅτι ἡ Σχολὴ μας εἶναι ἀκόμη νέα καὶ ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν εἰσέτι αὐτήν, μετὰ δὲ αὐτῶν τινα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν εἰδικώτερον τοὺς πτυχιούχους αὐτῆς καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν σταδιοδρομίαν. Εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων αὐτῶν βοηθεῖ μεγάλως ἡ ὑπαρξὶς Συλλόγου Πτυχιούχων τῆς Σχολῆς μας, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει συνάμα ὡς κρίκος συνδέων πνευματικῶς καὶ κοινωνικῶς μετὰ τῶν τοὺς νέους ἐπιστήμονας, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν πνευματικὰ τῆς Σχολῆς μας τέκνα.

Διὰ τοῦτο ἐπιθυμῶ νὰ συστήσω διὰ τῆς παρούσης ὅπως εἰς τὸν Σύλλογον τοῦτον ἐγγραφῇτε ἀμελλητί καὶ παρέχῃτε εἰς αὐτὸν πᾶσαν δυνατὴν ὑποστήριξιν, διατηροῦντες οὕτω καὶ τὴν ἐπαφὴν σας μετὰ τῶν πνευματικῶν συναδέλφων σας καὶ μετὰ τοῦ Ἰδρύματος παρ' οὗ ἐλάβετε τύχῃ ἀγαθῇ τὰ πνευματικὰ φῶτα.

Ἐπευχόμενος πᾶσαν περαιτέρω εὐδοκίμῃσιν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν καὶ ἐπαγγελματικὸν στίβον, ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τοὺς θερμοτάτους χαιρετισμούς μου».

ἽΟ Πρύτανις

Μιχαὴλ Στασινόπουλος».

Λήξις τῆς ιδιότητος τοῦ σπουδαστοῦ

Ἡ ιδιότης τοῦ φοιτητοῦ τῆς Σχολῆς λήγει : α) διὰ καθυστέρησιν ἀνανώσεως τῆς ἐγγραφῆς, ἐπὶ ἐν ἔτος β) ἐπὶ ὀριστικῆς ἀποβολῆς, γ) κατόπιν παρελεύσεως δύο ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς κεκανονισμένης συνολικῆς ἐν τῇ Σχολῇ τριετοῦς φοιτήσεως.

Ἀκροαταὶ τοῦ πολιτικοῦ τμήματος

Ἀκροαταὶ ἐγγράφονται ἄνευ προσόντων οἱ συμπληρώσαντες τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὀρισμένων τελῶν.

Οὗτοι δύνανται νὰ λάβωσι πιστοποιητικὸν ἐμφαῖνον τὰ μαθήματα, ἅτινα διήκουσαν, καὶ τὰ φροντιστήρια, εἰς ἃ συμμετέσχον.

Οἱ ἀκροαταὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς πρὸς τοὺς φοιτητὰς ποινάς.

Οἱ ἀκροαταὶ δὲν δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξετάσεις τμηματικὰς ἢ πτυχιακὰς. Οὗτοι δικαιοῦνται νὰ συμμετέχωσι καὶ εἰς φοιτητικὰς ἐκδρομὰς.

Σπουδασταὶ παρελθόντων ἐτῶν

Φοιτῆται ἐγγραφέντες μέχρι καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1943-1944 ὑπόκεινται εἰς εἰδικὰς διατάξεις ὡς πρὸς τὰς ἐξετάσεις των.

Σπουδασταὶ στρατευθέντες

Σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς, ἐγγραφέντες εἰς τὸ δεύτερον ἔτος μέχρι τῆς 14-5-1955, συμπληρώσαντες τριετὴ κύκλον σπουδῶν ἐν τῇ Σχολῇ, στρατευθέντες μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν διὰ χρονικὸν διάστημα πέραν τῶν 15 μηνῶν, εἰς οὓς περιλαμβάνονται καὶ οἱ ὀπλῖται τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐτι δὲ καὶ οἱ μόνιμοι ἀξιωματικοί, οἱ καταστάντες ἀνάπηροι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμαρτιακοῦ ἀγῶνος, ὀφείλοντες μαθήματα τοῦ δευτέρου ἔτους καὶ ἀνανεώσαντες, δυνάμει εὐεργετικῶν διατάξεων, τὴν εἰς τὸ τρίτον ἔτος ἐγγραφῆν των μέχρι τῆς 31-8-1955, προσέρχονται εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις ἐφ' ὅσον ἀπεδέχθησαν ὅπως ἐξετασθῶσιν εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις

Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις γίνονται κατ' Ὀκτώβριον, Μάρτιον καὶ Ἰούνιον. Εἶναι γραπτὰ καὶ προφορικὰ.

Γραπτῶς καὶ προφορικῶς, ἥτοι δῖς, οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ κάτωθι μαθήματα τοῦ τρίτου ἔτους :

α) Διοικητικὸν Δίκαιον.

β) Ἐφηρμοσμένην πολιτικὴν οἰκονομίαν.

γ) Ἀστικὸν δίκαιον καὶ στοιχεῖα πολιτικῆς δικονομίας.

Τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ γ' ἔτους ἐξετάζονται ἐπὶ πτυχίῳ μόνον ἀπαξ. Αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις εἰς τὰ τρία ἀνωτέρω μαθήματα θεωροῦνται ὡς προκριματικαὶ καὶ προηγοῦνται τῶν λοιπῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ἄλλα μαθήματα.

Εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις γίνεται δεκτὸς ὁ τελειόφοιτος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους, καθ' ὃ οὗτος συνεπλήρωσε τὴν τριετὴ φοίτησιν (τὸν πρῶτον Ὀκτώβριον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τοιαύτης φοιτήσεως).

Ἡ βαθμολογία γίνεται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων. Συμψηφισμὸς δὲν χωρεῖ. Ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαβὼν τοὺς ἀχίστους 5 εἰς ἕκαστον μάθημα.

Π τ υ χ ί ο ν

Τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς εἶναι κατὰ νόμον ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τοῦ τμήματος πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων, καὶ πρὸς τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

Ἐξ ἐγγράφου ὑπ' ἀριθ. 1343/76284 Αὐγούστου 1954 τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος προκύπτει ὅτι ὁ διέπων τὴν Τράπεζαν ταύτην «Ὁργανισμός, ὅστις ἐπέχει ἰσχὺν νόμου, δὲν περιέχει διατάξεις συνιστώσας διάφορον μεταχειρίσιν τῶν κεκτημένων πτυχία ἀνωτάτων σχολῶν ὑπαλλήλων ἔναντι τῶν λοιπῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξέλιξιν των ἐν τῇ βαθμολογικῇ ἱεραρχίᾳ. Μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρχικὴν πρόσληψιν τῶν ὑπαλλήλων παρέχεται ἡ εὐχέρεια τῆς προκηρύξεως διαγωνισμοῦ διὰ τὴν κατάληψιν ἀνωτέρας τοῦ κατωτάτου βαθμοῦ θέσεως, εἰς δὲν μετέχουν ὑποψήφιοι κατέχοντες εἰδικὰ προσόντα, ὡς ἐπὶ παραδείγματι πτυχίον Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, διὰ τὴν Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν κ.τ.λ. Συνεπῶς βάσει τῶν κειμένων ὀργανικῶν διατάξεων τῆς Α.Τ.Ε. δὲν ὑφίσταται θέμα διαφόρου μεταχειρίσεως τῶν πτυχιούχων τῆς Παντείου Σχολῆς».

Ἀναγόρευσις διδασκτόρων

Πρβλ. Διάτ. τῆς 15 Μαρτίου/15 Μαΐου 1951 ([157] «περὶ ἀπονομῆς διδακτορικῶν διπλωμάτων ὑπὸ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν»).

Πρόνοια ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν

Ἡ Πάντειος εὐρίσκεται εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Παγκοσμίου Ἰδρύματος Περιθάλψεως φοιτητῶν καὶ μετὰ τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Κοινωνικῶν Βοηθειῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

‘Ομοίως προσπαθεῖ δι’ ιδιωτικοῦ «ταμείου περιθάλψεως ἀπόρων φοιτητῶν», ὅπως ὑποβοηθήσῃ τούτους εἰς διαφόρους ἀνάγκας αὐτῶν.

Ἔχει ὀργανωθῇ παρὰ τῇ Σχολῇ εἰδικὸν φοιτητικὸν κυλικεῖον μὲ τιμὰς προσιτάς.

‘Ομοίως φοιτητικὸν κουρεῖον μὲ τιμὰς προσιτάς.

‘Ομοίως ἔχουσιν ὀργανωθῇ λουτρά χάριν τῶν φοιτητριῶν μὲ τιμὰς προσιτάς. Ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι θὰ λειτουργήσωσι καὶ λουτρά χάριν τῶν φοιτητῶν.

Ὑπάρχει εἰδικὴ αἴθουσα Λέσχης φοιτητῶν.

Ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι θὰ ὀργανωθῇ χάριν τῶν φοιτητῶν φοιτητικὸν ὑποδηματοποιεῖον πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ὑποδημάτων των μὲ τιμὰς προσιτάς, ὡς καὶ φοιτητικὸν ραφεῖον διὰ πρόχειρα ραψίματα χάριν τῶν ἐξ ἐπαρχιῶν φοιτητῶν.

Ὑπάρχει εἰδικὴ πινακὶς δι’ ἐνοικιάσεις δωματίων ἢ αἰτήσεις πρὸς πρόσληψιν φοιτητῶν ὡς ὑπαλλήλων.

(Περὶ ἱατρικῆς φοιτητικῆς προνοίας βλ. κατωτέρω).

Εἰδικὴ πρόνοια ἐλήφθη ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν φοιτητῶν Ἰονίων Νήσων, Θεσσαλίας καὶ Βόλου.

Ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι θὰ ὀργανωθῇ καὶ τομεὺς χορηγήσεως φαρμάκων εἰς προσιτάς τιμὰς ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν.

Ἐν τῷ ραφεῖῳ τοῦ κ. Ἑμμ. Χατζγεωργίου (ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀριθ. 46, ὄροφος δ’, ἀριθ. τηλεφ. 614-172) γίνονται χάριν τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς φοιτητικῆς των ταυτότητος εἰδικαὶ ἐκπτώσεις. Εἰδικῶς ραπτικά χειμερινῆς ἐνδυμασίας καὶ δι’ ἀρίστων ὑλικῶν α’ κατηγορίας ἀντὶ δρχ. 750 μόνον 600, ραπτικά θερινῆς ἐνδυμασίας (ἄνευ φόδρας) ἀντὶ δρχ. 600 μόνον 470, ραπτικά παλτοῦ ἀντὶ δρχ. 750 μόνον 600, παντελονιοῦ ἀντὶ δρχ. 170 μόνον δρχ. 110. Ὅμοίως προκειμένου περὶ ἀγερᾶς ὑφασμάτων γίνεται ἐκπτώσις 5-10 %.

Τμῆμα Προληπτικῆς Ἱατρικῆς

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμῆμα Προληπτικῆς Ἱατρικῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱατροῦ κ. Σπυρ. Κουρούκλη, τ. Διευθυντοῦ τοῦ Κρατικοῦ Σανατορίου Δημ. Ὑπαλλήλων Πεντέλης. Δι’ ἕκαστον φοιτητὴν κρατεῖται ἀτομικὸς φάκελλος ὑγείας. Εἰδικαὶ ὁμιλίαι ὀργανοῦνται μὲ θέματα γενικῆς ὑγιεινῆς.

Ἱατρικὴ ὑπηρεσία ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν

Ἡ ἱατρικὴ ὑπηρεσία ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν δὲν ἐφθασεν εἰσέτι εἰς ἱκανοποιητικὸν ἐπίπεδον. Πάντως μέχρι τοῦδε ἔχουσιν ἐξασφαλισθῇ σημαντικαὶ ἐκπτώσεις ὑπὲρ τῶν ἀσθενούντων φοιτητῶν παρ’ ἱατροῖς διαφόρων εἰδικότητων, οἵτινες εὐγενῶς πρὸς τοῦτο προσεφέρθησαν. Παρὰ τῷ κεντρικῷ μεγάρῳ τῆς Σχολῆς ὑπάρχει εἰδικὸν ἱατρεῖον, διαθέτον εἰδικὰς ἐγκαταστάσεις.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐγγραφὴ φοιτητοῦ ἢ φοιτητρίας ἐν τῇ Σχολῇ, ἐὰν προηγηθῇ ἱατρικὴ ἐξέταση αὐτοῦ, συμπληρουμένου σχετικοῦ δελτίου ἀκτινολογικῆς (ιατρός κ. Κουρούκλης) καὶ ὀφθαλμολογικῆς ἐξετάσεως (ὀφθαλμίατρος κ. Δημητρίου) ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας («Δελτίον ἱατρικῆς ἐξετάσεως φοιτητῶν»). (Προϊστάμενος ἱατρός κ. Κουρούκλης).

Ἱατρικὰς πιστοποιήσεις χρησίμους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς σχολῆς ὡς πρὸς τοὺς φοιτητὰς (λ.χ. διὰ δεδικαιολογημένην ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς γυμναστικῆς, δεδικαιολογημένην ἀπουσίαν ἐξ ἐξετάσεως καὶ ἄλλας ἀναλόγους περιπτώσεις) δίδει ἐτέρα εἰδικὴ ὑπηρεσία «ἱατρικῶν πιστοποιήσεων διὰ τοὺς φοιτητὰς» (Προϊστάμενος ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἱατροδικαστὴς κ. Β. Κωσταντέλλος).

Εἰσαγωγὴ ἀσθενούντων ἀπόρων φοιτητῶν γίνεται δωρεὰν εἰς τὰ διάφορα κρατικὰ νοσοκομεῖα (Ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς—Διευθύνσεις Νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων, ὑπ' ἀριθ. 323 καὶ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Ν.Ι.Α. 2925/13-7-1953).

Φοιτητικὸν Κομμωτήριον

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ Φοιτητικὸν Κομμωτήριον ὑπὸ τὸν κ. Γ. Παπαδόπουλον μὲ ἡλαττωμένας τιμὰς χάριν τῶν φοιτητῶν. Οἱ φοιτηταὶ δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν ἐνδεχομένως καὶ εἰς τὸ κεντρικὸν κουρεῖον τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου (ὁδὸς Ἱπποκράτους ἀριθ. 10, τηλέφ. 613-955). Αἱ φοιτητρίαι δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸ κεντρικὸν κουρεῖον τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου, ἐνθα ὑπάρχει εἰδικὸν τμήμα κυριῶν μὲ τιμὰς ἡλαττωμένας.

Φοιτητικὸς Κινηματογράφος καὶ Φοιτητικὸν Θέατρον

Ἡ Σχολὴ ἀποσκοποῦσα εἰς μορφωτικοὺς καὶ ὑγιεῖς ψυχαγωγικοὺς σκοποὺς ἔχει διοργανώσει ἀπὸ ἐτῶν ὑπηρεσίαν «φοιτητικοῦ μορφωτικοῦ κινηματογράφου», ἀπὸ τοῦ παρελθόντος δ' ἔτους καὶ ἐρασιτεχνικὸν «φοιτητικὸν θέατρον».

Ἡ Σχολὴ διαθέτει εἰδικὰ μηχανήματα λήψεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν, προβολῆς, ἡχητικῶν μηχανημάτων καὶ λοιπὰς ἐγκαταστάσεις καὶ εὐρίσκεται ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Ἑποπτικῶν Ὁργάνων κ.τ.λ. τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν Ὁρησκευμάτων καὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας (Δ/ντῆς κ. Πιτταρᾶς). Ἡ ὅλη ὑπηρεσία τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐφόρου τῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν. Ἡ ὑπηρεσία φοιτητικοῦ κινηματογράφου ἀφ' ἐνὸς λαμβάνει κινηματογραφικὰς ταινίας τελειῶν, ἑορτῶν ἢ ἐκδρομῶν τῆς Σχολῆς, ἀφ' ἐτέρου δὲ μεριμνᾷ διὰ τὴν προβολὴν διαφόρων μορφωτικῶν ἢ ψυχαγωγικῶν ταινιῶν ἐν εἰδικῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς (φοιτητικοῦ ἀμφιθεάτρου μετ' εἰδικῶν ἐγκαταστάσεων) ἐνώπιον τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.

Πλὴν τῶν ἰδίων τῆς ταινιῶν ἡ ὑπηρεσία φοιτητικοῦ κινηματογράφου εἴτε προμηθεύεται ταινίας παρὰ τοῦ ἐμπορίου ἔναντι ἐνοικίου, εἴτε δανείζεται τοιαύτας εὐγενῶς προσφερομένας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας ἢ διαφόρων Πρεσβειῶν (μέχρι τοῦδε τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλβετίας).

Φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ

I. Ἡ Πάντειος Σχολὴ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς, ὅπως συνεργήσῃ εἰς τὴν πνευματικὴν, ψυχικὴν καὶ σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν φοιτητῶν, ἔχει ἀναπτύξει ἀπὸ ἐτῶν συστηματικὸν πρόγραμμα ἐκπαιδευτικῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ ἐκδρομαὶ εἶναι εἴτε ἡμερήσιοι, εἴτε πολυήμεροι. Διοργανοῦνται δὲ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Καθηγητοῦ Ἐφόρου Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν. Αἱ ἐκδρομαὶ γίνονται εἰς τόπους ἐθνικοῦ, ἀρχαιολογικοῦ, μορφωτικοῦ, καλλιτεχνικοῦ, ἠθικοῦ, ἐκπολιτιστικοῦ ἢ ἄλλου ἐνδιαφέροντος. Γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκδρομικοῦ προγράμματος, διανεμομένου ἐγκαίρως εἰς τοὺς ἐκδρομεῖς, μετ' ἀναλόγων ὁδηγιῶν. Εἰς τοὺς συμμετέχοντας φοιτητὰς γίνονται εἰδικαὶ ὁμιλίαι εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐπισκέψεων, ἐκ παραλλήλου δὲ διανέμονται καὶ βιβλιάρια ἢ φυλλάδια πληροφοριῶν περὶ τῶν μερῶν, εἰς τὰ ὅποια γίνονται αἱ ἐκδρομαί. Πλὴν τῶν ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν, συνήθως ἅπασαι αἱ φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ κινηματογραφοῦνται. Μέχρι τῆς σήμερον ἡ Σχολὴ διαθέτει πλούσιον ἀπόθεμα τοιούτων ἀναμνηστικῶν φωτογραφιῶν καὶ κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Ἡ ὑπηρεσία φοιτητικῶν ἐκδρομῶν εὐρίσκεται ἐν συνεργασίᾳ καὶ μετὰ ξένων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ἵνα διοργανώσῃ ἐκδρομὰς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συστήματος τῆς ἀνταλλαγῆς.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἐν ὄψει τὴν ἀπόκτησιν ἰδίου εἰδικοῦ ἐκδρομικοῦ λεωφορείου, διαθέτοντος τὰ ἀναγκαῖα μέσα.

II. Ἐγγραφοὶ τῆς Σχολῆς περὶ φοιτητικοῦ Τουρισμοῦ

Ἡ Σχολὴ ἀπέστειλε τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον :

«ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1955

Ἀριθ. πρωτ. 2118

Πρὸς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον
ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως

Ε ν τ α ὕ θ α

Θέμα: «Φοιτητικὸς Τουρισμός».

Ἀναφερόμενοι εἰς Ὑμέτερα ἔγγραφα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἀνάπτυξιν τοῦ φοιτητικοῦ τουρισμοῦ λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν πρὸς Ὑμᾶς κατωτέρω τὰς ἡμετέρας ἀπόψεις :

Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ἀπέδωκεν ἐξέχουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ φοιτητικοῦ τουρισμοῦ, καὶ δὴ τόσον ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ὅσον ἐπίσης καὶ ἐν τῇ ἀλλαδοπῇ. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐφήρμωσε συστηματικὸν καὶ βαθμιαίως ὁλονὲν διευρυνόμενον πρόγραμμα φοιτητικῶν ἐκδρομῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἀποστέλλομεν Ὑμῖν συνημμένως ἀφ' ἑνὸς διασφζόμενα ἔντυπα προγράμματα ἐνίων τοιούτων γενομένων φοιτητικῶν ἐκδρομῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ἀφ' ἑτέρου δ' ἀντίτυπα ἐπετηρίδων τῆς Σχολῆς τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἐν αἷς μεταξὺ ἄλλων ἐκτίθεται καὶ ἡ ἐκδρομικὴ κίνησις τῆς Σχολῆς. Γενικῶς ἡ Σχολὴ ἡμῶν ἔχει τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ ὀργάνωσις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ ἑλληνικοῦ φοιτητικοῦ τουρισμοῦ ἀνήκει εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ παιδαγωγικὴν ἀποστολὴν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς χώρας.

Ἐκ τῆς ἀποκιθείσης πείρας συνηγάγομεν πολύτιμα συμπεράσματα, ἰδίως δὲ τὰ ἀκόλουθα :

α) Γενικῶς δι' ἐκπαιδευτικῶν ἐκδρομῶν, ὡς καὶ διὰ διοργανώσεως μορφωτικῶν ἐκδηλώσεων εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐκδρομῶν (φερ' εἰπεῖν διοργανώσεως ἐπιστημονικῶν διαλέξεων) ἐπιτυγχάνονται μορφωτικοὶ σκοποί, ὠφελοῦντες οὐ μόνον τοὺς ἐκδρομεῖς, ἀλλ' ἐνδεχομένως καὶ τοὺς κατοίκους τῶν περιοχῶν, εἰς ἃς γίνονται αἱ ἐκδρομαί.

β) Δι' ἐκδρομῶν εἰς τόπους πατριωτικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς καὶ διὰ διοργανώσεως φοιτητικῶν πατριωτικῶν ἐκδηλώσεων εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐκδρομῶν (φερ' εἰπεῖν τελέσεως μνημοσύνων ὑπὸ τῆς Σχολῆς ὑπὲρ πεσόντων ὑπὲρ πατρίδος, καταθέσεως στεφάνων) τονοῦται τὸ πατριωτικὸν φρόνημα τόσον τῶν φοιτητῶν, ὅσον καὶ τῶν κατοίκων τῶν περιοχῶν, εἰς ἃς γίνονται αἱ ἐκδρομαί.

γ) Δι' ἐκδρομῶν εἰς τόπους καλλιτεχνικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς καὶ διὰ διοργανώσεως φοιτητικῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐκδρομῶν (φερ' εἰπεῖν τελέσεως φοιτητικῶν συναυλιῶν, φοιτητικῶν θεατρικῶν παραστάσεων), τονοῦται ἡ ἀγάπη πρὸς τὰς καλὰς τέχνας τόσον τῶν φοιτητῶν, ὅσον καὶ τῶν κατοίκων τῶν περιοχῶν, εἰς ἃς γίνονται αἱ ἐκδρομαί.

δ) Δι' ἐκδρομῶν εἰς τόπους θρησκευτικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς καὶ διὰ διοργανώσεως φοιτητικῶν θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐκδρομῶν (φερ' εἰπεῖν παρακολουθήσεως θείας λειτουργίας εἰς ἐκκλησίας, συμμετοχῆς τῆς φοιτητικῆς ἐκκλησιαστικῆς χορωδίας εἰς θείας λειτουργίας κλπ.), τονοῦται τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα τόσον τῶν φοιτητῶν, ὅσον καὶ τῶν κατοίκων τῶν περιοχῶν, εἰς ἃς γίνονται αἱ ἐκδρομαί.

ε) Δι' ἐκδρομῶν ψυχγωγικῶν ὡς καὶ διοργανώσεως φοιτητικῶν ψυχγωγικῶν ἐκδηλώσεων εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐκδρομῶν (φερ' εἰπεῖν διοργανώσεως φοιτητικῶν χορῶν, φοιτητικοῦ θεάτρου κλπ.) ἐπιτυγχάνεται ἡ τόσον ἀναγκαία διὰ τοὺς πνευματικῶς ἐργαζομένους καὶ διὰ τὴν ψυχικὴν των

ύγείαν ψυχαγωγία, ὁμοίως δὲ ἐπιδεικνύεται ἐνδιαφέρον καὶ ὑπὲρ τῆς ψυχαγωγίας τῶν κατοίκων τῶν περιοχῶν, εἰς ἃς γίνονται αἱ ἐκδρομαί.

στ) Δι' ἐκδρομῶν εἰς τόπους ἐνδιαφέροντος κοινωνικῆς προνοίας. ὡς καὶ διὰ φοιτητικῶν ἐκδηλώσεων ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐκδρομῶν (φερ' εἰπεῖν βοηθείας σεισμοπλήκτων, προσφορᾶς δώρων ὑπὲρ φυλακισμένων φυλακῶν, ὑπὲρ ὀρφανῶν ἐν ὀρφανοτροφείοις, διοργανώσεως φοιτητικῶν συναυλιῶν ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τῆς περιοχῆς) πλουτίζονται τὰ κοινωνικὰ συναισθήματα τόσον τῶν φοιτητῶν, ὅσον καὶ τῶν κατοίκων τῶν περιοχῶν, εἰς ἃς γίνονται αἱ ἐκδρομαί.

ζ) Δι' ἐκδρομῶν εἰς τόπους ἐκπολιτιστικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς καὶ διὰ φοιτητικῶν ἐκδηλώσεων ἔργων ἐκπολιτισμοῦ εἰς τοὺς τόπους τῶν ἐκδρομῶν (φερ' εἰπεῖν δεινροφυτεύσεως ἐκ μέρους φοιτητῶν), τοιοῦται ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν ἐξωραϊσμόν καὶ τὴν πεπολιτισμένην ἐμφάνισιν τόσον τῶν φοιτητῶν, ὅσων καὶ τῶν κατοίκων τῶν περιοχῶν, εἰς ἃς γίνονται αἱ ἐκδρομαί,

η) Δι' ἐκδρομῶν εἰς ἐπαρχίας συνδέεται ψυχικῶς καὶ ἠθικῶς ἡ πρωτεύουσα καὶ ἡ ἐν τῷ γίνεσθαι πνευματικῇ ἡγεσία τῆς χώρας πρὸς τὴν ἐπαρχίαν καὶ δι' ἐκδρομῶν εἰς χωρία συνδέεται αὕτη πρὸς τοὺς θεωροῦντας ἑαυτοὺς ἐν ἀποξενώσει κατοίκους τῶν χωρίων. Ὁ τοιοῦτος δὲ ψυχικὸς καὶ ἠθικὸς σύνδεσμος ἐνισχύεται ἔτι μᾶλλον, ἐὰν αἱ ἐκδρομαὶ συνδυασθῶσι καὶ πρὸς φοιτητικὰς ἐκδηλώσεις ἀγάπης καὶ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν χωρίων (φέρ' εἰπεῖν βαπτίσεως νηπίων χωρικῶν οἰκογενειῶν, δωρεᾶς εἰκόνων ἢ σημαίων ὑπὲρ τῶν ναῶν τῶν χωρίων, δωρεᾶς σχολικῶν εἰδῶν ὑπὲρ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τῶν χωρίων, δωρεᾶς ἀγάλματος, ἵνα στηθῇ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου).

θ) Διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς φοιτητικὰς ἐκδρομὰς καὶ καθηγητῶν πλησιάζει ψυχικῶς καὶ ἠθικῶς, ὁ διδάσκων πρὸς τὸν διδασκόμενον καὶ ὁ διδασκόμενος πρὸς τὸν διδάσκοντα, τοῦθ' ὅπερ ἐνέχει μεγίστην παιδαγωγικὴν καὶ ἠθικὴν σημασίαν.

ι) Γενικῶς αἱ φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ (ιδίως εἰς τόπους ὑγιεινοῦς, διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ κλίματος, διὰ θαλασσιῶν ἐκδρομῶν κλπ.) συμβάλλουσιν ἐν μέρει καὶ εἰς τὴν σωματικὴν ὑγείαν τῶν φοιτητῶν.

ια) Διὰ τῆς διοργανώσεως ἀμοιβαίων φοιτητικῶν ἐκδρομῶν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων διαφόρων πόλεων (φέρ' εἰπεῖν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης), διὰ διοργανώσεως ἀμοιβαίων φιλοξενιῶν, διὰ διοργανώσεως κοινῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν, φοιτητῶν καὶ καθηγητῶν πλειόνων ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων διὰ διοργανώσεως κοινῶν φοιτητικῶν κατασκηνώσεων κλπ. δημιουργεῖται ἡ ἀναγκαία καὶ πολλαπλῶς πολύτιμος ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ἀγάπη, μεταξὺ τῆς φοιτητικῆς νεολαίας τῆς Ἑλλάδος καὶ γενικώτερον τόσον ἐπιθυμητὸς σύνδεσμος μεταξὺ τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς χώρας.

ιβ) Διὰ τῆς διοργανώσεως φοιτητικῶν ἐκδρομῶν συνδυασμένων πρὸς τὸν φοιτητικὸν ἀθλητισμὸν στῖβου, ἀθλοπαιδιῶν, θαλασσίου ἀθλητισμοῦ κλπ. ἐνισχύεται τὸ πνεῦμα τοῦ φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ.

ιγ) Διὰ τῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν γενικῶς διευρύνεται ἡ προοπτική, δημιουργεῖται δὲ καὶ κίνησις εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἐξυπηρετοῦνται δὲ καὶ οἰκονομικοὶ σκοποί. Καὶ τέλος,

ιδ) Διὰ τῆς διοργανώσεως φοιτητικῶν ἐκδρομῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ διὰ διοργανώσεως ἀμοιβαίων φοιτητικῶν ἐκδρομῶν τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων διαφόρων κρατῶν (φερ' εἰπεῖν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου, Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας), διὰ διοργανώσεως ἀμοιβαίων φιλοξενιῶν, διὰ διοργανώσεως κοινῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν φοιτητῶν ἀνηκόντων εἰς διάφορα κράτη διὰ διοργανώσεως κοινῶν φοιτητικῶν κατασκηνώσεων κλπ. δημιουργεῖται ἡ ἀμοιβαία κατανόησις καὶ ἡ πολλαπλῶς πολύτιμος ψυχικὴ καὶ ἡθικὴ ἀγάπη μεταξὺ τῆς ἐν τῷ γίγνεσθαι πνευματικῆς ἡγεσίας τοῦ κόσμου.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰ ἀνωτέρω φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ φοιτητικοῦ τουρισμοῦ θὰ ᾔτο δυνατόν νὰ ἐνισχυθῇ διὰ τῶν ἀκολουθῶν μέτρων :

α) Θὰ ἔδει νὰ δοθῇ ἐντολὴ καὶ δικαίωμα εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, ὅπως ἀποκτήσωσιν (ἀτελῶς) ἴδια ἐν τῇ περισσώτερᾳ εἰδικᾷ ἐκδρομικᾷ λεωφορεῖᾳ. Οὕτω θὰ ᾔτο δυνατόν νὰ γίνωνται καὶ πολλαὶ καὶ εὐθηναὶ φοιτητικαὶ ἐκδρομαὶ ἀκόμη καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ὅμοιως οὕτω θὰ ᾔτο δυνατόν νὰ συμμετέχωσιν εἰς τὰς ἐκδρομὰς καθ' ὠρισμένον ποσοστὸν καὶ ὠρισμένοι ἐντελῶς ἄποροι φοιτηταί.

β) Θὰ ἔδει νὰ καθιερωθῶσιν εἰδικαὶ ἐκπτώσεις χάριν τῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν εἰς τὰ πάσης φύσεως συγκοινωνιακὰ μέσα, εἰς τὰς πάσης φύσεως μουσεῖα, εἰς τὰ πάσης φύσεως θέατρα, εἰς τὰς πάσης φύσεως ἐορτάς κ.τ.λ.

γ) Προκειμένου περὶ φοιτητικῶν ἐκδρομῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν θὰ ἔδει νὰ διευκολυνθῇ ἡ ἐκδοσις τῶν σχετικῶν διαβατηρίων καὶ λοιπῶν πάσης φύσεως διατυπώσεων.

δ) Θὰ ἔδει νὰ δημιουργηθῶσι τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν νομαρχιῶν ἢ ἄλλων ἀνὰ τὴν χώραν πολλῶν «Σταθμῶν Νεότητος», ἐν οἷς θὰ ᾔτο δυνατόν ἀντὶ εὐθηνῶν τιμῶν νὰ διαμένωσιν ἢ καὶ νὰ τρώωσιν αἱ ταξιδευούσαι φοιτητικαὶ ἐκδρομικαὶ ομάδες (ἀπομίμησις τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἀναλόγων).

ε) Θὰ ἔδει νὰ δοθῇ ἡ ἐντολὴ καὶ τὸ δικαίωμα εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, ὅπως ἀποκτήσωσιν ἰδιοκτῆτους μονίμους ἐγκαταστάσεις φοιτητικῶν κατασκηνώσεων ἀφ' ἐνὸς παραθαλασσίων καὶ ἀφ' ἐτέρου εἰς ὑψηλὰ μεσόγεια μέρη.

στ) Θὰ ἔδει νὰ δοθῇ ἡ ἐντολὴ καὶ τὸ δικαίωμα εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, ἀφ' ἐνὸς ὅπως προσλαμβάνωσιν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ τὸ ἀναγκαῖον

ἐκάστοτε προσωπικὸν (φερ' εἰπεῖν διερμηνέων ἢ προσωπικοῦ κατασκηνώσεων ἢ ὁδηγῶν λεωφορείων κ.τ.λ.) καὶ ἄφ' ἑτέρου, ὅπως ἀποκτήσωσι τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα κ.τ.λ. (φερ' εἰπεῖν μηχανήματα ἀκουστικῶν ἐκ μεταφράσεων, κινητὰ φαρμακεῖα κ.τ.λ.).

Ταῦτα πάντα θὰ ἔδει νὰ ρυθμισθῶσι δι' εἰδικῶ νόμου, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει ἄφ' ἑνὸς τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ ἄφ' ἑτέρου τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Προεδρείας Κυβερνήσεως.

..... Ἐκ μέρους τῆς Παντείου».

Φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον καὶ βιβλιοθήκη

I. Ἡ Σχολὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ διευκολύνῃ τοὺς ἀπόρους φοιτητάς καὶ φοιτητρίας, μὴ δυναμένους νὰ προμηθευθῶσι διάφορα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, διωργάνωσεν ἐν εἰδικῇ αἰθούσῃ φοιτητικὸν ἀναγνωστήριον, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ὁργανώσεως φοιτητικῆς ἐκπροσωπήσεως. Τὸ ἀναγνωστήριον λειτουργεῖ καθ' ὠρισμένας ὥρας πρὸ μεσημβρίας καὶ μετὰ μεσημβρίας. Ἡ βιβλιοθήκη διαθέτει ἑλληνικὰ καὶ ξένα συγγράμματα, πλουτίζεται δ' ἀφθόνως καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ νέων. Ἡ αὕτῃ διαθέτει διάφορα ἐπιστημονικὰ περιοδικά, ὡς καὶ ἡμερίδας.

II. Κανονισμὸς λειτουργίας βιβλιοθήκης :

1) Πᾶς φοιτητὴς εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἀναγνωστήριον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Σχολῆς ὀφείλει :

Νὰ ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείνῃ τὴν θύραν ἄνευ θορύβου. Ὅμοίως ὀφείλει νὰ βαδίξῃ ἄνευ θορύβου.

Νὰ καταθέτῃ τὴν ταυτότητά του καὶ τὸν χαρτοφύλακά του εἰς τὴν εἰδικὴν ἐκ σπουδαστῶν ἐθελοντικὴν ὑπηρεσίαν «διανομῆς καὶ παραλαβῆς» τῆς Βιβλιοθήκης. Νὰ παραλαμβάνῃ τὸ αἰτηθὲν βιβλίον. Νὰ κάθεται χωρὶς νὰ προκαλῇ θόρυβον καὶ ἀταξίαν, χωρὶς νὰ μεταθέτῃ καθίσματα, χωρὶς νὰ συνομιλῇ μὲ συναδέλφους του.

2) Ὁ φοιτητὴς ὀφείλει νὰ σέβηται τὴν ἡσυχίαν τῶν ἄλλων καὶ νὰ πειθαρχῇ εἰς τὴν ἐθελοντικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ τῆς τάξεως καὶ καθαριότητος τῆς Βιβλιοθήκης, τὴν ὁποίαν (ὑπηρεσίαν) ἀποτελοῦν σπουδασταί.

3) Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνάμιξις καὶ μετακινήσεις τῶν ταξινομημένων βιβλίων εἰς τὰς θυρίδας.

4) Ὁ προϊστάμενος τῆς Βιβλιοθήκης ἀναφέρει εἰς τὴν Σύγκλητον τῆς Σχολῆς πάντα παρεκτρεπόμενον σπουδαστὴν πρὸς τιμωρίαν.

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἐν ὄψει τὴν μικρὸν κατὰ μικρὸν διαργάνωσιν «ἐκπαιδευτικοῦ μουσείου», «δημοσιογραφικοῦ μουσείου», «μουσείου κοινωνικῆς προνοίας» καὶ «ἐγκληματολογικοῦ μουσείου».

**Ἐλευθέρα φροντιστήρια Κοινωνικῆς προνοίας, Δημοσίας διοικήσεως,
Δημοσιογραφικῶν σπουδῶν καὶ Διεθνῶν σπουδῶν διαφόρων
Ἰνστιτούτων τῆς Σχολῆς**

Τὰ φροντιστήρια ταῦτα λειτουργοῦσι ἐπὶ τῇ βάσει κανονιστικῆς ἀποφάσεως τῆς Συγκλήτου.

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954-55 λειτουργεῖ ἐν τῇ Σχολῇ «ἀνώτατον φροντιστήριον κοινωνικῆς προνοίας» (10 φοιτήσαντες). Ἐν αὐτῷ γίνονται δεκτοὶ πτυχιούχοι σχολῶν τῶν πανεπιστημίων ἢ ἐτέρων ἀνωτάτων σχολῶν. Ἡ φοίτησις εἶναι ἐνιαυσία. Κατὰ τὸ ἀκαδ. ἔτος 1955-56 θὰ γίνωσι δεκτοὶ 14 πρὸς φοίτησιν.

Οἱ ἀκροαταὶ τῶν ἐλευθέρων φροντιστηρίων τούτων ἀπικλαμβάνουσιν ἐκ μέρους τῆς σχολῆς (οὐχὶ ἐκ μέρους ἄλλων ἀρχῶν) τῶν αὐτῶν προνομίων καὶ πλεονεκτημάτων, ὧν καὶ οἱ φοιτηταὶ τοῦ πολιτικοῦ τμήματος. Αἱ διατάξεις περὶ τηρήσεως κανόνων καλῆς συμπεριφορᾶς καὶ περὶ πειθαρχίας, αἱ ἰσχύουσαι ἐπὶ τῶν φοιτητῶν τοῦ πολιτικοῦ τμήματος, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀκροατῶν τῶν δύο ἐλευθέρων φροντιστηρίων. Τὸ γραφεῖον ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν φοιτητῶν ἀφορᾷ καὶ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν ἀκροατῶν τούτων. Οἱ ἀκροαταὶ τῶν ἐλευθέρων φροντιστηρίων ἀπαλλάσσονται τῶν ὑποχρεωτικῶν παρουσιῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν. Τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ἐξιτηρίου ἐξετάσεως τῶν φροντιστηρίων δὲν παρέχει τυπικὰ προσόντα ἐν ταῖς δημοσίαις θέσεσιν εἰς τὸν ἀπόφοιτον, ὡς τὸ πτυχίον τοῦ πολιτικοῦ τμήματος. Ἀπλῶς ἡ φοίτησις εἰς τὰ φροντιστήρια σκοπεῖ νὰ παράσχῃ οὐσιαστικὴν μόρφωσιν.

Φροντιστήρια καὶ ἀσκήσεις ἑλληνικῆς γλώσσης

Χάριν ὑποβοηθήσεως φοιτητῶν, ὑστερούντων τυχὸν εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν, λειτουργεῖ ἐν τῇ Σχολῇ «εἰδικὸν φροντιστήριον ἑλληνικῆς γλώσσης», ἐν ᾧ γίνονται ἐπαναλήψεις σημείων τινῶν τῆς γραμματικῆς ἢ καὶ ἀσκήσεις εἰς τὴν ὀρθογραφίαν. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ φροντιστήριον παραπέμπονται ὑποχρεωτικῶς οἱ ὑστερούντες εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν φοιτηταί. Ἄνευ τῆς ἐπιτυχοῦς παρακολουθήσεως τῶν φροντιστηριακῶν τούτων ἀσκήσεων δὲν δίδεται προβιβάσιμος βαθμὸς εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.

Ἡ ἐν τῷ ἐν λόγῳ φροντιστηρίῳ διδασκαλία γίνεται ἐκ μέρους τῆς φιλόλογου βοηθοῦ τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν δ/δος Ἀσπασίας Σχοπέτου.

Τὰ φροντιστήρια δύνανται νὰ παρακολουθήσωσι καὶ φοιτηταὶ προαιρετικῶς, ἥτοι καὶ ἐὰν δὲν ἔχωσιν οὗτοι κληθῇ ὀνομαστικῶς.

Μαθήματα στενογραφίας

Χάριν θετικῆς ὑποβοηθήσεως τῶν φοιτητῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ μάθωσι στενογραφίαν, ἥτις σήμερον εἶναι χρησιμωτάτη, ἔχουσι διοργανωθῇ μαθή-

ματα στενογραφίας ἐπὶ πληρωμῇ ἐλαχίστων διδάκτρων (πληρωμὴ δραχμῶν 30.000 μηνιαίως). Συνιστᾶται θερμῶς εἰς τοὺς φοιτητὰς ἡ παρακολούθησις τῶν ἐν λόγῳ μαθημάτων, χάριν τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντος αὐτῶν, οὐ μόνον κατὰ τὴν φοιτητικὴν, ἀλλὰ καὶ ἀργότερον ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἐπαγγελματικῇ τῶν ζωῇ. Καθηγήτρια στενογραφίας ἡ Κυρία Μποζώνη τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. Γραμματεὺς τοῦ τμήματος ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Κοκκίνου.

Μαθήματα ξένων γλωσσῶν

Χάριν ὑποβοηθήσεως τῶν φοιτητῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐκμάθωσι μίαν ἐκ τῶν κυριωτέρων ξένων γλωσσῶν, ἔχουσι διοργανωθῇ μαθήματα ξένων γλωσσῶν, ἥτοι ἀγγλικῆς, γαλλικῆς, γερμανικῆς καὶ ἰταλικῆς. Ὑπάρχουσι τμήματα ἀρχαρίων, σχετικῶς προκεχωρημένων καὶ προκεχωρημένων, Διδάσκουσι δόκιμοι καθηγηταί. Συνιστᾶται ἡ παρακολούθησις ὡς ἐξασφαλίζουσα προσόντα ἀπαραίτητα διὰ πάντα ἐπιστήμονα. Ὑποβοηθεῖται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἡ ἐπιτυχία εἰς ἐξετάσεις πρὸς ὑποτροφίαν δι' εἰδικωτέρας σπουδᾶς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Πληρωμὴ δραχμῶν 20.000 μηνιαίως. Γραμματεὺς τοῦ τμήματος ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Κοκκίνου.

Φοιτητικὸς ἀθλητισμὸς

Παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ τμήμα φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ, τελοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἐφόρου τῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν. Πᾶς φοιτητὴς καὶ πᾶσα φοιτήτρια ὀφείλουσι νὰ συμμετέχωσιν εἰς τὴν φοιτητικὴν ἀθλητικὴν κίνησιν, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀθλητικὴν φανέλλαν (λευκὴν, ἐὰν κατὰγονται ἐκ τῆς πρωτευούσης, κυανὴν δέ, ἐὰν κατὰγονται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν), ἀθλητικὸν παντελονάκι καὶ τέλος ἀθλητικὰ ὑποδήματα. Ὑπάρχουσι δύο ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ φοιτητικοὶ σύνδεσμοι παρὰ τῇ Σχολῇ, ὁ σύνδεσμος τῶν «κυανῶν» καὶ ὁ σύνδεσμος τῶν «λευκῶν». Εἰς τὸν σύνδεσμον τῶν κυανῶν ἀνήκουσι πάντες οἱ φοιτηταὶ καὶ πᾶσαι αἱ φοιτήτριαι οἱ καταγόμενοι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὸν Σύνδεσμον τῶν λευκῶν ἀνήκουσιν οἱ καταγόμενοι ἐκ τῆς πρωτευούσης. Ἐκαστος ἐκ τῶν δύο φοιτητικῶν ἀθλητικῶν συνδέσμων διαθέτει : α') ὁμάδα κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, β') ὁμάδα ποδοσφαίρου, γ') ὁμάδα καλαθοσφαίρας, δ') ὁμάδα ἀντισφαίρισεως, ε') ὁμάδα κολυμβήσεως, στ') ὁμάδα ὕδατοσφαίρισεως, ζ') ὁμάδα κωπηλασίας, η') ὁμάδα ποδηλασίας. Καθ' ἑκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διοργανοῦνται ἐπίσημοι ἐσωτερικοὶ φοιτητικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες καθ' οὓς ἀπονέμονται βραβεῖα καὶ κύπελλα.

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ μὴ ἀποσκοποῦσα μόνον εἰς τὴν ἀπλὴν μετάδοσιν ἐπιστημονικῶν γνώσεων εἰς τοὺς φοιτητὰς καὶ ἀκροατὰς τῶν πολιτικῶν, τῶν δημοσιογραφικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλ' ἐν ταύτῃ καὶ εἰς τὴν διάπλασιν χαρακτῆρων, ἐμπνεομένων ὑπὸ ἀνωτέρων εὐγενῶν ἠθικῶν

ἰδεωδῶν, ἀγωνίζεται ἐκ παραλλήλου ἀφθόνως οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν παρ' αὐτῇ φοιτῶντων. Τοῦτο δέ, διότι ἀμφοτέραι αἱ κατευθύνσεις αὗται τῆς ἀγωγῆς, ἀμοιβαίως συμπληροῦμεναι, ἐνέχουσιν ἐκτεταμένας αἰσθητικὰς, νοητικὰς καὶ ἠθικὰς ἀξίας, ὁλοκληροῦσαι τὴν μόρφωσιν τῆς ἐνιαίας ἀνθρωπίνης προσωπικότητος. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολή, μνήμων τῶν μεγάλων ἰδεωδῶν τοῦ παρελθόντος τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, δικαίως ποθεῖ νὰ συνεργήσῃ καὶ αὕτη εἰς τὴν ἀνύψωσιν καὶ ἐξευγένισιν τῆς ἑλληνικῆς φοιτητικῆς νεότητος, περιβάλλουσα μετ' ἰδιαίτερας στοργῆς καὶ ἐνθαρρύνουσα τὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀθλῆσιν τῶν φοιτητῶν αὐτῆς, ἵνα οὕτω παγιώσῃ τὸ μὲν εὐμελές καὶ εὐρωστον σῶμα, τὸ δ' εὐρυθμον καὶ ἀρμονίαν τῆς ψυχῆς. Τιοιουτοτρόπως διὰ τῆς ἐκτεθείσης ἐσωτερικῆς διοργανώσεως ἡ Σχολή θεμελιοῖ ἐπίσημον ἐξόρμησιν πρὸς δημιουργίαν ἑλληνικοῦ φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ ἐν τῇ γενετείρᾳ χώρᾳ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων.

Φοιτητικὸν ἐστιατόριον. «Φοιτητικὰ συμπόσια».

Ἐπάρχει ἐλπίς ὅτι ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἡ Σχολή θὰ θέσῃ εἰς πλήρη λειτουργίαν τὸ φοιτητικὸν αὐτῆς ἐστιατόριον. Τοῦτο πρόκειται νὰ ἐκπληρώσῃ πολύτιμον ἀποστολὴν, δεδομένου ὅτι οἱ εἰς τὴν Πάντειον φοιτῶντες κατὰ τὸ πλεῖστον προέρχονται ἐκ τῶν ἀπορωτέρων τάξεων. Θὰ ἐξασφαλισθῶσιν ὅροι εὐθηνῆς καὶ ἐπαρκοῦς ἐστιάσεως.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διοργανοῦνται «φοιτητικὰ συμπόσια» ἐν τῷ φοιτητικῷ ἐστιατορίῳ τῆς Σχολῆς. Πρόκειται περὶ γευμάτων κοινῶν καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν, καθ' ἃ καθ' ὠρισμένην διακοπὴν γίνεται ἐνδιαφέρουσα ὁμιλία εἰκοσαλέπτου διαρκείας παρ' εἰδικοῦ ὁμιλητοῦ.

Φοιτητικαὶ κατασκηνώσεις. Φοιτητικὸν Ἀναρρωτήριον

Ἡ Σχολή ἐπαναλαμβάνουσα παλαιὰν τῆς προσπάθειαν, στεφθεῖσαν ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας (φοιτητικαὶ κατασκηνώσεις Παντείου ἐν Φανερωμένῃ Σαλαμῖνος), ἐλπίζει νὰ διοργανώσῃ, εἰ δυνατόν, μονίμους φοιτητικὰς θερινὰς κατασκηνώσεις ἀφ' ἑνὸς παραθαλασσίους, ἀφ' ἑτέρου ἐν ἐξοχῇ μακρὰν τῆς θαλάσσης.

Ὅμοιως ἐλπίζει ὅτι θὰ δυνηθῇ ἴσως ἐν Πηλῖω, τόπῳ καταγωγῆς τοῦ ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τῆς Σχολῆς ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου Πάντου, νὰ διοργανώσῃ «φοιτητικὸν ἀναρρωτήριον» μονίμως ἐγκατεστημένον.

Καλλιτεχνικὴ ἀγωγή τῶν φοιτητῶν

Ἡ Σχολή ἀποδίδουσα ἐξέχουσας σημασίαν εἰς τὴν ἐξυψοῦσαν καὶ ἐξευγενίζουσιν τὸ ἦθος καλλιτεχνικὴν ἀγωγὴν, διωργάνωσε παρ' αὐτῇ ὑπηρεσίαν «μουσικῆς ἀγωγῆς τῶν φοιτητῶν» ὑπὸ τὸν διευθυντὴν ὀρχήστρας κ.

Ἀθανάσιον Ἑρμήλιον. Ἐν τῷ πλαίσιῳ τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας διοργανοῦνται καθ' ἑκάστον ἔτος «φοιτητικὴ χορωδία», «φοιτητικὴ ἐκκλησιαστικὴ χορωδία», «φοιτητικὴ ὀρχήστρα», ἅπασαι δ' αὗται ἐξ ἑνὸς μὲν συμμετέχουσιν εἰς τὰς διαφόρους τελετὰς καὶ ἑορτὰς τῆς σχολῆς, ἐξ ἑτέρου, δὲ διοργανοῦσι φοιτητικὰς ραδιοφωνικὰς ἐκπομπὰς κλπ. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ δηλοῦσι συμμετοχὴν εἰς μὲν τὴν χορωδίαν φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ συμβάλωσιν εἰς τὴν τοιαύτην προσπάθειαν, ἀσχέτως προηγουμένης σχετικῆς χορωδιακῆς μορφώσεως, εἰς δὲ τὴν ὀρχήστραν φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι, οἵτινες εἶναι τυχόν καὶ μαθηταὶ ἢ μαθήτριαι ὧδεῖων ἢ γνωρίζουσιν ἄλλοθεν μουσικὰ ὄργανα. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ φοιτητικὴ χορωδία συμμετέχει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς ἐκκλησιαστικὰς λειτουργίας εἰς διαφόρους ἐκκλησίας, συνήθως ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ φοιτητικὰς ἐκδρομὰς.

Ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως ἡ καλλιτεχνικὴ ἀγωγή τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν προάγεται δι' ἐπισκέψεων εἰς σχετικὰ μουσεῖα κ.τ.λ., διὰ παρακολουθήσεως συναυλιῶν ἢ καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων, διὰ διοργανώσεως ἐν τῇ Σχολῇ μαθημάτων ἱστορίας, θεμάτων σχετικῶν πρὸς τὴν μουσικὴν, ζωγραφικὴν, γλυπτικὴν, λογοτεχνίαν κ.ο.κ., ἀπαγγελιῶν κ.τ.λ. (Ὑπὸ τὴν ἑννοίαν ταύτην κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγένοντο σχετικὰ μαθήματα-διαλέξεις περὶ τραγωδίας ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ λογοτέχνου κ. Σπ. Μελά, διοργανώθησαν ὥραι ἀπαγγελίας ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν Ἑπῶν ὑπὸ τοῦ ἡθοποιοῦ κ. Ταβουλάρη τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰδρύματος κλπ.).

Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954-55 ἤρξατο λειτουργοῦν καὶ «φοιτητικὸν θέατρον» (ἐξ ἐρασιτεχνῶν ἡθοποιῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν, μὲ παραστάσεις ἀρχαίων ἔργων κλπ.).

Ἑπαφὴ τῆς Σχολῆς μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς ὑπαίθρου

Ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ νὰ ἐρχεται συστηματικῶς εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου τῆς ὑπαίθρου, φερ' εἰπεῖν διὰ διοργανώσεως ἐκδρομῶν μέχρι τῶν ἑλληνικῶν χωρίων, διὰ διοργανώσεως διαλέξεων ἢ σειρᾶς μαθημάτων εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ διοργανώσεως φοιτητικῶν ὁμάδων ἐργασίας, φερ' εἰπεῖν ἀγροτικῆς ἢ δασικῆς ἢ ἄλλης φύσεως, διὰ διοργανώσεως φοιτητικῶν ὁμάδων ὑποβοηθήσεως τοῦ ἐκπολιτισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν χωρίων, διὰ διοργανώσεως φοιτητικῶν ὁμάδων ὑποβοηθήσεως ἔργων ἀνοικοδομήσεως, φερ' εἰπεῖν εἰς σεισμοπαθεῖς ἢ πλημμυροπαθεῖς περιοχὰς κ.ο.κ., διὰ διοργανώσεως φοιτητικῶν συναυλιῶν καὶ φοιτητικοῦ θεάτρου ἐν ἐπαρχίαις, διὰ διοργανώσεως τελετῶν ἐν ἐπαρχίαις, διὰ συμμετοχῆς τῆς φοιτητικῆς ἐκκλησιαστικῆς χορωδίας εἰς θρησκευτικὰς λειτουργίας ἐκκλησιῶν ἐν ἐπαρχίαις κ.ο.κ.

Γραφείον ἐξευρέσεως ἐργασίας εἰς φοιτητάς καὶ πτυχιούχους

Ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου εἰς τὸν Ἐφορον ἐπὶ τῆς Προνοίας ὑπὲρ τῶν Φοιτητῶν ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954-55 διοργάνωσις «Γραφείου ἐξευρέσεως ἐργασίας» ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν, φοιτητριῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς.

Σχεδιαζόμεναι φοιτητικαὶ ἐγκαταστάσεις καὶ προγράμματα

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἐν ὄψει διὰ βαθμιαίως πραγματοποιουμένου οἰκοδομικοῦ προγράμματος νὰ ὁλοκληρώσῃ τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτῆς δι' οἰκοδομήσεως «φοιτητικῆς ἐκκλησίας», «οἴκου φοιτητοῦ», «οἴκου φοιτητρίας», οἴκου φιλοξενουμένων ἐπιστημόνων καὶ φοιτητῶν» (ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, λ.χ. πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ), «φοιτητικοῦ γυμναστηρίου», «φοιτητικοῦ κολυμβητηρίου», μονίμων «φοιτητικῶν θερινῶν κατασκηνώσεων», «φοιτητικῆς λέσχης» (μετὰ φοιτητικοῦ κινηματογράφου, φοιτητικοῦ θεάτρου, αἰθούσης φοιτητικῶν διαλέξεων) καὶ «μονίμου φοιτητικοῦ ἀναρρωτηρίου».

Ἡ Σχολὴ σκοπεῖ, ὅπως ἔλθῃ συστηματικῶς εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἀποδήμου ἑλληνισμοῦ διὰ διαφόρων πνευματικῶν ἐκδηλώσεων, ὡς διὰ διοργανώσεως ἐκδρομῶν εἰς κέντρα τοῦ ἀποδήμου ἑλληνισμοῦ, διὰ διοργανώσεως διαλέξεων, μαθημάτων, ἑορτῶν κ.ο.κ., διὰ φιλοξενίας ἐλλήνων ὁμογενῶν ἐρχομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κ.τ.λ.

Ὡσαύτως ἡ Σχολὴ σκοπεῖ, ὅπως ἔλθῃ εἰς συστηματικὴν πνευματικὴν ἐπαφὴν δι' ἀμοιβαίων ἀνταλλαγῶν καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων μετὰ πνευματικῶν ἰδρυμάτων τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

Ἐπίσης ἡ Σχολὴ σκοπεῖ, ὅπως διοργανώσῃ διαφόρους εἰδικὰς σειρὰς μαθημάτων καὶ φροντιστηρίων ἐν καιρῷ διακοπῶν.

Τέλος ἡ Σχολὴ σκοπεῖ, ὅπως προωθήσῃ τὴν δημιουργίαν Ἰνστιτούτου Μεσογειακῶν Σπουδῶν.

Νῦν ἡ σχολὴ συνεχίζει πάντοτε ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς προϋπολογισμοῦ (ἄνευ οἰασθήποτε ἐπιχορηγήσεως κρατικῆς ἢ ἄλλης) τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κεντρικοῦ μεγάρου αὐτῆς ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ.

Χριστιανικὴ φοιτητικὴ κίνησις

I. Ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ, ὅπως ἐνισχύσῃ τὴν χριστιανικὴν φοιτητικὴν κίνησιν. Τοιοῦτοτρόπως διωργάνωσε φοιτητικὴν ἐκκλησιαστικὴν βυζαντινὴν χορωδίαν, ἥτις συμμετέχει εἰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς ἐκδηλώσεις (λειτουργία ἐν ἐκκλησίαις τῶν Ἀθηνῶν, τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τῶν χωρίων, συμμετοχὴ εἰς μνημόσυνα πεσόντων ὑπὲρ πατρίδος, λειτουργία ἐν φυλακαῖς, νοσοκομείοις κ.τ.λ.). Ὁμοίως ἡ Σχολὴ διωργάνωσε θρησκευτι-

κάς λειτουργίας, χαιρετισμούς κ.τ.λ. ἐν τῇ σχολῇ, μετατρεπομένης τῆς νέας αἰ-
 θούσης τοῦ α' ἔτους εἰς φοιτητικὸν παρεκκλήσιον. Ὁμοίως ἡ Σχολὴ συμμε-
 τέχει εἰς διαφόρους θρησκευτικὰς ἐκδηλώσεις, φερ' εἰπεῖν κατὰ τὴν παγκό-
 σμιον ἡμέραν τῆς προσευχῆς τοῦ φοιτητοῦ.

II. Μήνυμα τοῦ Προτάνεως τῆς Σχολῆς Καθηγητοῦ Μιχ. Στασινοπού- λου διὰ τὴν ἡμέραν Προσευχῆς τοῦ φοιτητοῦ :

« Ἡ ἡμέρα προσευχῆς τοῦ Φοιτητοῦ εἶναι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ νέοι,
 οἱ ἀναζητοῦντες τὸ φῶς τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Γνώσεως, στρέφουν τὸ πνεῦμα
 των καὶ τὴν ψυχὴν των πρὸς τὴν πηγὴν τοῦ αἰωνίου φωτὸς καὶ τῆς μόνης
 ἀληθοῦς ἐπιστημονικῆς γνώσεως. Διότι πράγματι, οἱ αἰῶνες τοῦ ἀνθρωπίνου
 πολιτισμοῦ ἀπέδειξαν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπιστήμη χωρὶς τὴν Ἀλήθειαν ἡ ὁποία
 ἐκπηγάζει ἐκ τῆς θρησκείας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κόποι καὶ μόχθοι ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἔρευναι αἰώνων ὁλοκλήρων
 ἀποδεικνύονται καθαρὰ ματαιοπονία χωρὶς τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ πηγάζον
 καὶ εἰς τὸ φῶς τοῦτο καὶ μόνον εὐρίσκει τελικῶς στερεὸν θεμέλιον καὶ βάσιν
 ἡ ἐπιστημονικὴ σκέψις καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα. Δι' αὐτό, ἡ ἡμέρα τῆς φοι-
 τητικῆς προσευχῆς σᾶς βοηθεῖ, ἀγαπητοὶ σπουδασταί, νὰ ἐπικοινωνήσητε μὲ
 τὴν φωτεινὴν πηγὴν τῆς Γνώσεως καὶ νὰ ἀντλήσητε δύναμιν καὶ πίστιν διὰ
 μίαν σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης φωτιζομένην ἀπὸ τὸ αἰώνιον φῶς τῆς Ἀληθείας,
 ποὺ μᾶς ἐδίδαξεν ὁ Θεάνθρωπος. Εἴθε τὴν δύναμιν ταύτην νὰ διατηρήσητε
 κραταιὰν εἰς τὴν ψυχὴν σας καθ' ὅλον σας τὸν βίον».

III. Χριστιανικὸς ὄμιλος φοιτητῶν.

Ὁ Χριστιανικὸς Ὅμιλος Φοιτητῶν εἶναι μία μικρὰ κοινωνία ὀρθοδόξων
 χριστιανῶν σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν τῶν Ἀνωτάτων τοῦ Κράτους Σχο-
 λῶν. Ἰδρύθη τὴν 13ην Νοεμβρίου 1945, ἑορτὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Διδασκάλου
 Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὑπὸ ἐμάδος σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν.

Σκοπὸς τοῦ Ὁμίλου εἶναι :

— Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ψυχικοῦ καταρτισμοῦ τῶν μελῶν του πρὸς ἀνά-
 δειξιν ἀξίων χριστιανῶν πνευματικῶν ἡγετῶν τῆς κοινωνίας.

— Ἡ καλλιέργεια τῶν ἰδανικῶν τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ μεταξὺ τῶν
 σπουδαστῶν τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

— Ἡ ἀποκατάστασις τῆς ψυχικῆς ἐνότητος τῶν σπουδαστῶν εἰς τὸ ὄνομα
 τοῦ Κυρίου καὶ ἡ προαγωγή τοῦ πνεύματος τῆς ἐν Χριστῷ ἀλληλεγγύης καὶ
 συναδελφώσεως.

— Ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς παιδικῆς ἡλικίας διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν μελῶν
 τοῦ Ὁμίλου εἰς τὸ κατηχητικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας.

— Ἡ ἀδελφικὴ συνεργασία μετὰ πάσης ἄλλης ἐλληνικῆς ἢ ἀλλοδαπῆς
 ὁργανώσεως διαπνεομένης ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν χριστιανικῶν ἰδεῶν καὶ ἐπιδιω-
 κούσης τοὺς αὐτοὺς ἢ παρεμφερεῖς σκοπούς.

Πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ὁ Ὁμίλος ἔχει τοὺς ἐξῆς τομεῖς ἐργασίας :

α') *Βιβλικὴ Μελέτη* : Κατ' αὐτὴν γίνεται συμμελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἡ ὁποία ἀποβλέπει ὅχι εἰς τὴν ξηρὰν ἐρμηνείαν καὶ τὴν θεωρητικὴν συν-εξέτασιν τῆς Βίβλου, ἀλλὰ εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐποικοδομήν.

β') *Πυρῆνες* : Κατὰ σχολὰς τὰ μέλη τοῦ Ὁμίλου μελετοῦν καὶ ἐξετάζουν ἀπὸ κοινοῦ θέματα ἐπιστημονικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος. Εἰς τὸν κύκλον αὐτὸν δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ σκεφθοῦν μεθοδικώτερον, νὰ ἐκφράσουν γνώ-μας καὶ νὰ προτείνουν λύσεις διὰ ζητήματα καὶ προβλήματα ἀπασχολοῦντα τοὺς σπουδαστάς.

γ') *Πνευματικὴ ζωὴ* : Συμμετοχὴ εἰς κοινὴν λατρείαν καὶ μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς διοργανώσεως εἰδικῶν λειτουργιῶν χάριν τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου.

δ') *Ἀλληλεγγύη* : Ἐμπρακτος ἐκδήλωσις τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην συναδέλφους καὶ δὴ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς φοιτητάς τοὺς νο-σηλευομένους εἰς санаторία ἢ ἄλλα θεραπευτικὰ ἱδρύματα.

ε') *Διαλέξεις* : Πρὸς εὐρυτέραν μόρφωσιν τῶν φοιτητῶν θεωρητικῶν καὶ θετικῶν ἐπιστημῶν, διοργανοῦνται διαλέξεις εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἀλλα-χοῦ μὲ ὁμιλητάς διαπρεπεῖς ἐκπροσώπους τῶν ἐν λόγῳ ἐπιστημῶν Καθηγητάς τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

στ') *Κατηχητικὸν ἔργον* : Εἰδικὴ ἐκπαίδευσις κατηχητῶν καὶ κατηχη-τριῶν καὶ ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὴν κατηχητικὴν κίνησιν πρὸς χριστιανικὴν διάπλασιν τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

ζ') *Ἐπαρχία* : Ἐπαφὴ μετὰ τῶν ἐκεῖ μελῶν τοῦ Ὁμίλου διὰ τῆς ἀπο-στολῆς ἐντύπου ὕλικου (περιοδικῶν, εἰκόνων, σχεδιαγραμμάτων Βιβλικῆς Μελέτης, Ὁμιλιῶν κλπ.) καὶ δημιουργία ὑπ' αὐτῶν πυρῆνων πρὸς μετάδοσιν τοῦ Θείου Λόγου.

η') *Διεθνὴς ἐπικοινωνία* : Ἐνεργὸς συμμετοχὴ εἰς τὴν οἰκουμενικὴν κί-νησιν καὶ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος αὐτῆς μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ὁμίλου, (Ἐπικοινωνία μετὰ παρεμφερῶν ὁργανώσεων, ἀντιπροσώπευσις εἰς Οἰκου-μενικὰ Συνέδρια, συμμετοχὴ εἰς διεθνεῖς κατασκηνώσεις ἐργασίας).

θ') *Ψυχαγωγία* : Δημιουργία καταλλήλου ἀτμοσφαίρας πρὸς ἀγωγὴν τῆς ψυχῆς διὰ τῆς διοργανώσεως ἐκδρομῶν, εἰδικῶν ἀπογευματινῶν συγκεν-κεντρώσεων μουσικοφιλολογικοῦ περιεχομένου κλπ.

(Ἐπίτιμος Πρόεδρος ὁ νῦν Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου)

Κανονιστική απόφασις τῆς Συγκλήτου τῆς 3ης Ὀκτωβρίου 1952 περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Περιθάλψεως τῶν Φοιτητῶν.

Ἄρθρον 1.

Ἰδρυσις, διοικήσις καὶ διαχειρίσις τοῦ Ταμείου.

1. Ἰδρύεται παρὰ τῇ Σχολῇ «Ταμεῖον Περιθάλψεως Φοιτητῶν».
2. Ἡ μὲν διοίκησις τούτου ἀνατίθεται εἰς τὴν «Ἐφορίαν τῆς Φοιτητικῆς Προνοίας», ἐπικουρουμένην ὑπὸ τῆς «Ἐπιτροπῆς Ἐκπροσωπήσεως Φοιτητῶν», ἡ δὲ διαχειρίσις εἰς ὑπάλληλον τῆς Σχολῆς, ὀριζόμενον ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Συγκλήτου.

3. Αἱ δαπάναι διατάσσονται ὑπὸ τῆς Ἐφορίας, καταχωρούμεναι εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς. Χρέη διατάκτου ἐκτελεῖ ὁ διαχειριστὴς τῆς Σχολῆς, οἰκονομικοῦ δὲ ἐπόπτου ὁ πρόεδρος τῆς Ἐφορίας.

Ἄρθρον 2.

Τήρησις ἀπαιτουμένων βιβλίων διαχειρίσεως.

1. Ἡ διαχείρισις τοῦ Ταμείου ὀφείλει νὰ τηρῇ τὰ ἀπαιτούμενα λογιστικὰ ἢ ἄλλα βιβλία διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 3.

Πόροι τοῦ Ταμείου.

1. Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου προέρχονται ἐκ προαιρετικῶν φοιτητικῶν εἰσφορῶν, εἰσφορῶν ἐκ μέρους ἄλλων (φερ' εἰπεῖν εἰς μνήμην ἀντὶ στεφάνου κλπ.), ἐκ τῶν εἰσπράξεων διοργανουμένων ἑορτῶν, συναυλιῶν κλπ., ἐξ εἰδικῶν συνδρομῶν ἐκ μέρους συνδρομητῶν τοῦ ταμείου, ἐκ τῆς πωλήσεως εἰκονογραφημένων δελταρίων, ἐκ τῆς πωλήσεως διαφόρων βιβλίων κλπ.

Ἄρθρον 4.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου.

1. Τὸ Ταμεῖον ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἐνισχύσῃ πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν εἰς οἰασδήποτε φύσεως πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν.
2. Εἰδικώτερον τοῦτο ἀποσκοπεῖ ἰδίως εἰς τὴν ἐνίσχυσιν :
 - α) τῶν ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν,
 - β) τῶν φοιτητικῶν ἐκδρομῶν,
 - γ) τῶν ἀσθενούντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν,
 - δ) τῶν φοιτητικῶν ἑορτῶν, συναυλιῶν κλπ.»

Ὡραι ἐπισκέψεως γραφείων

Ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς δέχεται καθ' ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 11 π.μ.—1 μ.μ. κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καθ' ἐκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 11 π.μ.—1 μ.μ.

Τὸ ἀναγνωστήριον τοῦ φοιτητοῦ εἶναι ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἀπὸ 9 π.μ.—2 μ.μ.

Τὸ κομμωτήριον εἶναι ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν ἀπὸ 9 π.μ.—1 μ.μ. καὶ 3. μ.μ.—8 μ.μ.

Τὰ φοιτητικὰ λουτρά εἶναι ἀνοικτὰ κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ ὥρας.

Τὰ γραφεῖα τῆς φοιτητικῆς ἐκπροσωπήσεως εἶναι ἀνοικτὰ κατὰ τὴν διάρκειαν μὲν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους καθ' ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12—1 μ.μ., κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καθ' ἑκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12—1 μ.μ.

Τὰ γραφεῖα τοῦ ἐθνικοῦ φοιτητικοῦ συλλόγου εἶναι ἀνοικτὰ κατὰ τὴν διάρκειαν μὲν τοῦ διδακτικοῦ ἔτους καθ' ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12—1 μ.μ., κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καθ' ἑκάστην Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ 12—1 μ.μ.

Τὰ γραφεῖα τοῦ συλλόγου τῶν πτυχιούχων εἶναι ἀνοικτὰ καθ' ἑκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 12—1 μ.μ.

Παγκόσμιον Ἰδρυμα ἐξυπηρετήσεως φοιτητῶν (Π.Ι.Ε.Π.)

Τὸ ΠΙΕΠ εἶναι μία παγκόσμιος ὀργάνωσις ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ὕλικήν, πνευματικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ ἀλληλεγγύην τοῦ πανεπιστημιακοῦ κόσμου. Ἡ ἐν λόγῳ ὀργάνωσις συντηρεῖται δια προσφορῶν καθηγητῶν, φοιτητῶν καὶ φίλων γενικῶς τοῦ πανεπιστημιακοῦ κόσμου καὶ οὕτως ἅπαντες οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ δικαιοῦνται τῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρυμάτος ἐξυπηρετήσεως. Τὸ ΠΙΕΠ ἐργάζεται μετὰ ξὺ χιλιάδων καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν εἰς ἑκατοντάδας ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων τῶν 37 χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύεται τοῦτο δι' ἐπισήμων γραφεῶν.

Τὸ γενικὸν ἐτήσιον πρόγραμμα δράσεως ὀργανοῦται εἰς τὴν κατ' ἔτος λαμβάνουσαν χώραν Γενικὴν Συνέλευσιν, τὸ δὲ Διεθνὲς Γραφεῖον Γενεῦης εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀποφασισθέντος προγράμματος εἰς τὰς διαφόρους χώρας, εἰς τὰς ὁποίας αἱ ἐθνικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀναπτύσσουσι τὴν δρᾶσιν των ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Διεθνοῦς τούτου Γραφείου. Εἰς τὰς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὰς λαμβάνουσι μέρος καθηγηταὶ καὶ φοιτηταί, ὡς καὶ ἄλλοι φίλοι τοῦ πανεπιστημιακοῦ κόσμου, ὅλοι ἐργαζόμενοι εἰς τὴν κατάρτισιν σχεδίων δράσεως, τὴν ἀντιμετώπισιν τοπικῶν προβλημάτων, τὴν ἐξεύρεσιν πόρων διὰ τὴν χρηματοδότησιν ἀπαραιτήτων προγραμμάτων, τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καλύψωσιν ἐξ ὁλοκλήρου αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστελλόμεναι δωρεαί, καὶ εἰς τὴν διαχείρισιν τόσον τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐξευρισκομένων πόρων, ὅσον καὶ τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένην βοήθειαν.

Μέχρι σήμερον καὶ ἀπὸ τοῦ 1945 ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐργασία τοῦ ΠΙΕΠ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἀθηνῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖται ἐντατικῶς εἰς Γραμ-

ματεύς, ἔχων ἅπασαν τὴν εὐθύνην τῆς καθημερινῆς ἐργασίας, ἀλληλογραφίας, τηρήσεως λογιστικῶν βιβλίων κ.τ.λ. καὶ μὲ στενὴν συνεργασίαν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαποῦ ἀντιπροσώπου, ὅστις καὶ παρέχει τὰς ὑπηρεσίας του δωρεάν. Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ὁργανώθη ἐν Θεσσαλονίκῃ «Ἐπιτροπὴ Θεσσαλονίκης», κατὰ τὸ παρελθὸν δ' ἔτος «Ἐπιτροπὴ Ἀθηνῶν» καὶ τέλος προσφάτως καὶ «Ἐπιτροπὴ Ἑλλάδος».

Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἀναλαμβάνουσι τὴν κατάρτισιν προγραμμάτων δράσεως, μετέχουσιν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων ἐφοδίων καὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐξεύρεσιν πόρων μὲ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς συνεργασίας καὶ συμπαραστάσεως τοῦ πανεπιστημιακοῦ κόσμου. Βεβαίως δὲν ἀναμένονται θαύματα κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη δράσεως τῶν Ἐπιτροπῶν, ἀλλ' ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι ὅσον ἰσχυρότεραι καθίστανται αὗται καὶ ὅσον καλυτέρα ἡ ἐργασία των, αἱ ἰδέαι καὶ αἱ ἐπιδιώξεις τοῦ ΠΙΕΠ θὰ γίνωνται εὐρύτερον γνωσταί, οὕτω δὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης θὰ γίνεταί ἰσχυρότερον εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὰ πνεύματα ὅλων τῶν μελῶν τοῦ πανεπιστημιακοῦ κόσμου, ὅποτε καὶ ὅλη ἡ ἐργασία τοῦ ΠΙΕΠ καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν του θὰ γίνῃ καλύτερον ἀντιληπτὴ καὶ θὰ ἐκτιμηθῇ ἡ σπουδαιότης αὐτῆς. Τότε θὰ εἶναι δυνατόν αἱ Ἐπιτροπαὶ νὰ ἀναλάβωσι μεγαλυτέραν πρωτοβουλίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν καὶ νὰ πραγματοποιήσωσι περισσότερα ἔργα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ ἐπὶ μέρους ἀνώταται σχολαὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ τῆς Ἑλλάδος γενικῶς θὰ ἐξυπηρετῶνται θετικώτερον καὶ θὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποτελέσωσιν ἀληθῆ καὶ ἐνεργὰ μέλη τοῦ παγκοσμίου πανεπιστημιακοῦ κόσμου.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Α'

Διὰ τοὺς Εὐεργέτας καὶ δωρητὰς τῆς Σχολῆς

«Ἐδοξε τῇ Ἀθήνησι Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἐπειδὴ μέγισταί εἰσιν ἀρεταὶ αὐτοῖς ἄλλοις χρησιμώταται καὶ δὴ καὶ ἡ τε μεγαλοψυχία μεγάλων ποιητικῇ εὐεργετημάτων καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια ἀρετῇ ἐν δαπανήμασι μεγέθους ποιητικῇ, στεφανῶσαι τοὺς Ἰδρυτὰς Ἀλέξανδρον Πάντον καὶ Γεώργιον Φραγκοῦδην, Πρόεδρον Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως καὶ τοὺς Εὐεργέτας καὶ Δωρητὰς Ἐλευθέριον Βενιζέλον...».

Β'

Διὰ τοὺς ὑπὲρ Πατρίδος θανόντας διδασκάλους καὶ καθηγητὰς

«Ἡ Ἀθήνησι Πάντειος Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῖς ἐν πολέμοις ὑπὲρ Πατρίδος ἀποθανοῦσι Διδασκάλοις καὶ σπουδασταῖς αὐτῆς ἀνατίθησι :

.....

Τῶν ὑπὲρ Πατρίδος θανόντων εὐκλεῆς μὲν ἂν τύχα καλὸς δ' ὁ πότμος βωμὸς δ' ὁ τάφος πρὸ γόων δὲ μνάστις ὁ δ' οἶκος ἔπαινος ἐντάφιος δὲ τοιοῦτον οὐτ' εὐρὼς οὐθ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν δ' ἀγαθῶν ὁ δὲ δε σῆκος οἰκέταν εὐδοξίαν Ἑλλάδος εἴλετο».

Γ'

«ΕΤΑΙΡΙΑ

“ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ,,

ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ (ΓΕΦΥΡΑ ΙΛΙΣΣΟΥ)

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 29

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Νοεμβρίου 1931

Ἡ Σχολὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀθηνῶν ἐν πλήρει συγκεντρώσει τῶν Καθηγητῶν, Διδασκάλων καὶ Σπουδαστῶν αὐτῆς (2 Νοεμβρίου), ἀφοῦ ἤκουσε τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς κ. Γ. Φραγκοῦδην, πρῶην Βουλευτὴν Ἀθη-

νῶν, ἀναπτύξαντα τὸ Κυπριακὸν ζήτημα, τὸν Γερουσιαστὴν Κρήτης κ. Ε. Φωτάκη, ὁμιλήσαντα ἐκ μέρους τῆς διοικούσης τὸ ἔδρυμα ἐπιτροπῆς, τὸν Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ν. Λούβαριν ἐκ μέρους τῶν Καθηγητῶν καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν κ. Α. Κωνσταντινίδην ἐκ μέρους τῶν Σπουδαστῶν, ἐψήφισε κατόπιν ὁμοφώνου ὁμηγύρεως ἀποφάσεως, ὥπως ἀπευθύνῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τοὺς ἀδελφούς Κυπρίους ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν ὑπὲρ εὐοδώσεως τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν πόθων, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀγγλίας, θερμὴν ἐκκλησιν, ὥπως ἡ σπουδάζουσα νεολαία γίνῃ ἐρμηνευτὴς τῶν πόθων ἱστορικοῦ καὶ μικροῦ λαοῦ ἐξεγερθέντος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του καὶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ δικαιώματος κάθε λαοῦ νὰ ἐνωθῇ μὲ τοὺς ὁμοεθνήκους, ὁμοφύλους καὶ ὁμογλώττους ἀδελφούς του.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς
(Τ.Σ.) ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ»

Δ'

Πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ἰωάν. Λαζαρίδου

«Ἡ Σύγκλητος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 14-1-1955, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν μακρὰν καὶ λαμπρὰν ὑπαλληλικὴν σταδιοδρομίαν τοῦ ἀποχωρήσαντος Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν,

ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ

καθ' ἣν οὐ μόνον συνέβαλε πολυτρόπως εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν παρ' ἡμῖν Διοικητικῶν ζητημάτων καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν τῆς χρηστῆς Διοικήσεως, ἀλλ' εἰδικῶς καὶ μετὰ τῆς Σχολῆς συνειργάσθη ἐπανειλημμένως καὶ λίαν ἐποικοδομητικῶς διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Ψ η φ ί ζ ε ι

Ἐκφράζει τὴν πλήρη εὐαρέσκεϊαν αὐτῆς πρὸς τὸν κ. Ἰωάννην Λαζαρίδην, προβάλλουσα αὐτὸν ὡς ὑπόδειγμα διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, διαδηλοῦσα δ' ἅμα αὐτῷ τὴν βαθυτάτην ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἐγένετο τόδε ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1955

Ὁ Πρόεδρος

ΜΙΧ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου»

Ε'

**Πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου Ἀμμοχώστου Κύπρου
ἐορτάσαντος τὴν 75ετηρίδα αὐτοῦ ἐν ἔτει 1955**

«Ἡ Ἀθήνησι Πάνειος Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἡ πάλαι ὑπὸ τοῦ Κυπρίου ἀνδρὸς Γεωργίου Φραγκοῦδῃ συνιδρυθεῖσα, μάλα συγγαίρουσα, ἀσμένως πέμπει ἐπαίνους ἐπὶ τῇ ἄχρι τοῦδε τοῦ χρόνου πορείᾳ καὶ εὐχὰς διαπύρους ἐκ ψυχῆς τῷ ὁμοεθνεῖ Διδακτηρίῳ Γυμνασίῳ Ἀμμοχώστου Κύπρου, ἐορτάζοντι τύχῃ ἀγαθῇ γενέθλια πέντε καὶ ἐβδομήκοντα καρπύμων ἐνιαυτῶν, εὐτόλμῳ προμάχῳ ἐν τῷ καλλινίκῳ ἀγῶνι τῆς θεραπείας τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ὅπως εἰς τὸ διηνεκὲς ἀκμυίαν καὶ ἔσσει αὐξουσάν διατηροῦν τὴν πνευματικὴν ζωὴν καὶ ἀνάπτυξιν, πλούσια καὶ ἄσβεστα τὰ ἔλεῃ τοῦ πνεύματος, τῆς ψυχῆς, τοῦ ἥθους καὶ τῆς πρὸς τὴν φιλτάτην Ἑλληνίδα Πατρίδα ἀγάπης τοῖς παιδευομένοις νεανίαις τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων δωρῆται καὶ τούτους ἀκραίφνεϊς ἐραστὰς τῶν θείων ἀληθειῶν τῶν γραμμάτων καὶ καλοῦς καγαθοῦς πολίτας τῇ πατρίδι παραδίδῃ. Διδοίη δὲ Θεὸς αἰεὶ τῷ ἐν Κύπρῳ Γυμνασίῳ Ἀμμοχώστου πάντα τάγαθά, τοῖς δὲ διδάσκουσι καὶ διδασκομένοις ἅπειρον εὐτυχίαν σοφίας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πρὸς πρόοδον ὁρμῆς τοῦ ἀθανάτου Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Ἀθήνησι μηνὸς πρώτου ἔτους μετὰ Χριστὸν πέμπτου πεντηκοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ χιλιοστοῦ.

Ἐρρωσθε

Ὁ τῆς Σχολῆς Πρύτανης

ΜΙΧ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου»

ΣΤ'

**Ψήφισμα τῆς Συγκλήτου τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς
Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν**

«Ἡ Σύγκλητος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν συνελθοῦσα εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν συνεπεῖα τῶν διαπραχθεῖσων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Σμύρνῃ βαρβαροτήτων ψηφίζει : α) Διαμαρτύρεται διὰ τὰς ἀνθελληνικὰς ἐκδηλώσεις καὶ διαπραχθείσας ὀμότητας παρὰ νομιζομένου φίλου καὶ συμμάχου λαοῦ ἐναντίον τῶν ἱερῶν, τῆς ζωῆς καὶ τῆς περικοπῆς ἀμάχου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. β) Καταγγέλλει τὴν ἡγεσίαν τῆς Τουρκίας πρὸς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, ὡς ὑπευθύνου διὰ πράξεις στιγματιζούσας τὸν σύγχρονον πολιτισμόν, καὶ γ) Ἐκφράζει τὴν συμπάθειάν της πρὸς τοὺς δοκιμασθέντας ὁμοεθνεῖς ἡμῶν».

12 Σεπτεμβρίου 1955.

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΩΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΝΕΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑαυτῆς φοιτητῶν δοκιμάσαι καὶ ἐγκρῖναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε :

Περὶ τὰς Πολιτικὰς (Δημοσιογραφικὰς, Κοινωνικὰς) ἐπιστήμας παντὶ σθένει ἀεὶ σπουδάσειν καὶ τῆς τούτων μελέτης ὡς οἷόν τε μάλιστα ἐπιμελεῖσθαι.

Πᾶν ποιήσιν προθύμως εἰς εὐσέβειαν, ἡθῶν χρηστότητα καὶ σεμνότητα τρόπων.

Τὰ θεσπίσματα τοῦ τεμένους τούτου τῆς ἱερᾶς σοφίας ἑσαεὶ τηρήσιν ἀκέραια καὶ ἀκίβδηλα.

Τοῖς συμφοιτηταῖς φιλόφρονας ἡμᾶς αὐτοὺς παρέξιν καὶ ἴσους ἀδελφοῦς ἀποδέξασθαι.

Τοὺς διδάσκοντας ἡμᾶς ταύτας τὰς Πολιτικὰς (Δημοσιογραφικὰς, Κοινωνικὰς) ἐπιστήμας καὶ τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας θεραπείαν, ἴσους γονεῦσιν ἡγήσασθαι.

Ἄεὶ τῷ δικαίῳ καὶ ἴσῳ χρῆσεσθαι, ἀεὶ δ' ἐπιθυμεῖν ἀγαθῶν παραιτίους γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοὺς Ἑλληνας φοιτητάς.

Τῶν προγόνων ἀξιόους γενέσθαι καὶ πᾶν ποιεῖν εἰς μείζονα δόξαν τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος, κλεινῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἣν πᾶσα τοῖς ἐν τῇ οἰκουμένῃ πεπαιδευμένοις ἀνθρώποις τροφὸν πνεύματος καὶ ἐστίαν φωτὸς καλέσαι προσήκει καὶ εἰς τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων ὠφέλειαν.

Γένοιτο βίος καὶ εὐτυχία καὶ κλέος καὶ ἀεὶ τῇ ἡμετέρᾳ Ἀριστοτελείῳ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τῇ ἐν Ἀθήναις.

Οὕτως εἴη ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγός».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτὴ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἑαυτῆς πτυχιούχων δοκιμάσαι καὶ ἐγκρῖναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε :

Ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου Ἀριστοτελείου Διδασκαλείου τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ ἁστεως τῆς Παλλάδος, μητροπόλεως τῶν τε τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ, ἐξερχόμενοι βιώσομεν ἄσβεστον τὴν τῆς ἐπιστήμης λαμπάδα διατηροῦντες.

Τῆς τῶν πολιτικῶν (δημοσιογραφικῶν, κοινωνικῶν) ἐπιστημῶν θεραπείας ὡς οἶόν τε ἐπιμελήσασθαι.

Πᾶν ποιήσιν προθύμως εἰς εὐσέβειαν, ἡθῶν χρηστότητα καὶ σεμνότητα τρόπων.

Τὰς διδασκαλίας τοῦ τεμένουσ τούτου τῆς ἱερᾶς σοφίας ἑσαεὶ τηρήσιν ἀκεραίας καὶ ἀκιβδήλους.

Τοῖς συμπτυχιούχοις φιλόφρονας ἡμᾶς αὐτοὺς παρέξειν καὶ ἴσους ἀδελφοῖς ἀποδέξασθαι.

Τοὺς διδάξαντας ἡμᾶς ταύτας τὰς πολιτικὰς (δημοσιογραφικὰς, κοινωνικὰς) ἐπιστήμας καὶ τὴν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας θεραπείαν, ἴσους γονεῦσιν ἡγήσασθαι.

Ἄει τῷ δικαίῳ καὶ ἴσῳ χρήσεσθαι ὁδηγῷ, αἰεὶ δ' ἐπιθυμεῖν ἀγαθῶν παρ-
αιτίους γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοὺς Ἑλληνας ἐπιστήμονας.

Τῶν προγόνων ἀξίους γενέσθαι καὶ πᾶν ποιεῖν εἰς μείζονα δόξαν τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος, κλεινῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἣν πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκουμένῃ πεπαιδευμένοις ἀνθρώποις τροφὸν πνεύματος καὶ ἐστίαν φωτὸς καλέσαι προσήκει καὶ εἰς κοινὴν τῶν ἀνθρώπων ὠφέλειαν.

Ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ τούτου παιδευτηρίου γαλουχηθέντες καὶ τῶν ἐν αὐτῷ σεπτῶν διδασκάλων ἀκροασθέντες καὶ ὀρθῆς τυχόντες παιδείας καὶ εἰς ἀρετὴν ἀγωγῆς, χάριτας ὁμολογοῦμεν μεγίστας.

Γένοιτο βίος καὶ εὐτυχία καὶ κλέος ἐς αἰεὶ τῇ ἡμετέρᾳ Ἀριστοτελείῳ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, τῇ ἐν Ἀθήναις.

Οὕτω σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἡμετέρων σεπτῶν καθηγητῶν εἴη ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγὸς πρὸς εὐτυχίαν τε καὶ δόξαν τῆς ἡμετέρας εὐκλεοῦς πατρίδος».

ΚΑΘΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΟΡΩΝ

«Ἐπειδὴ ἡ Ἀθήνησι Πάντειος σεπτῇ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Ἀνωτάτῃ Σχολῇ, τῇ τοῦ Πρυτάνεως ἐπινεύσει, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐαυτῆς διδασκτόρων δοκιμάσαι καὶ ἐγκρῖναι ἡμᾶς κατηξίωσεν, αὐτῇ τε καὶ τῇ Πρυτανείᾳ ἀσμένως καὶ ἐν ἐλπίσιν ἀγαθαῖς δημοσίᾳ πίστιν καθομολογοῦμεν τήνδε :

Ἐκ τῆς ἱερᾶς ταύτης Ἀριστοτελείου πνευματικῆς Ἑστίας τὸν θεῖον πυρσὸν τῆς ἐπιστήμης λαβόντες οὐ παυσόμεθα πειρώμενοι, ὅσον ἂν δυνάμεθα, ἅμα μὲν τὸν ἐνσταλαχθέντα ἔρωτα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης ἑσαεὶ ἀκέραιον καὶ ἀκίβδηλον τηρήσιν, ἅμα δὲ τὰ παρὰ σεπτῶν καὶ σοφῶν διδασκάλων παρειλημμένα φῶτα μεταλαμπαδεύειν, αἰεὶ δὲ πρόσω χωροῦντες τὸ τῆς πεφιλημένης Ἑλληνίδος ἐπιστήμης ἱερὸν φυτὸν καταρδεύειν καὶ τὸ Ἑλλάδος ὄνομα τίμιον καὶ εὐδοξον ἀπεργάζεσθαι.

Ἐνθουσιῶντες καὶ πτερούμενοι καὶ θείᾳ μανίᾳ συνόντες καὶ εἰς τὸ διηνεκὲς μείζονος παιδείας διψῶντες βιώσωμεν κατ' ἐπιστήμην, αἰεὶ ἐπιθυμοῦντες ἀγαθῶν καὶ δικαίων καὶ ἴσων παραιτίους τῇ ἀνθρωπότητι γενέσθαι, οἷους προσήκει φαίνεσθαι τοὺς Ἕλληνας τῆς ἐπιστήμης ἐρευνητάς.

Ἀπεικάζοντες οἷα κύματα χαρᾶς ἀπάντων τὰς ψυχὰς κατακλύζει γηθυσύνως προσαγορεύομεν τὴν ἱεράν καὶ γλυκεῖαν ἡμῶν Πνευματικὴν Μητέρα, τὴν τῶν Ἀθηνῶν Πάντειον Ἀνωτάτην τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν Σχολὴν αἰεὶ χάριτας μεγίστας ὁμολογοῦντες, ἅμα δ' εὐχόμενοι Αὐτῇ εἰς τὸν ἑσαεὶ χρόνον ἀποστίλβειν ἀκτίνων καὶ δόξης ἐπὶ τὸν ἐπιστημονικὸν ὀρίζοντα αἰεὶ εὐρύτερον.

Οὕτως, σὺν τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἡμετέρων καθηγητῶν καὶ προσφιλῶν διδασκάλων, εἴη ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεως, τῆς γνώσεως καὶ παντοίας ἀρετῆς ἀρωγὸς πρὸς εὐτυχίαν τε καὶ δόξαν τῆς ἡμετέρας εὐκλεοῦς πατρίδος».

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

*Τῆς ζωῆς μου ἔγινε σκοπὸς
ἢ δικαιοσύνη κ' ἢ τιμὴ.
Καὶ τοῦ νόμου ἄγρυπνος φρουρὸς
θέλω νᾶμαι σ' ὅλη τῇ ζωῇ.*

*

*Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορὰ.*

*

*Τοῦ δικαίου εἶναι προσταγὴ
τοὺς ἀδικημένους νὰ βοηθῶ.
Κι' ὅταν ἡ πατρίδα μὲ χρειασθῇ
ἔτοιμος νὰ θυσιασθῶ.*

Ἐπὶ δὸς

*Τὴν ἀλήθεια νὰ ὑπηρετῶ
μὲ τῆς ἐπιστήμης τὰ φτερά.
Τὸν ἐλληνικὸ πολιτισμὸ
νὰ δοξάσω ἄλλη μιὰ φορὰ.*

Μουσική : Χ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἑνορχήστρωση : Α. ΕΡΜΗΛΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

Διαλέξεις, όμιλίαι, τελεταί κ.τ.λ.

I. Κατά την 27ην 'Οκτωβρίου 1954, ήμέραν Τετάρτην έγένετο έν τή 'Αριστοτελείω Αίθούση τών Τελετών τής Σχολής, επίσημος τελετή επί τή έπετείω τής «28ης 'Οκτωβρίου 1940». Τόν πανηγυρικόν έξεφώνησεν ό τακτικός καθηγητής τής πολιτειολογίας κ. Δημήτριος Βεζανής.

Κατά την 30ήν Νοεμβρίου 1954, ήμέραν Τρίτην, έγένετο έν τή αύτῃ αίθούση ή τελετή τής επίσημου ύποδοχής τών νέων φοιτητών. Τούτους προσεφώνησεν έκ μέρους τής Σχολής ό πρύτανις, τακτικός καθηγητής του Διοικητικού Δικαίου κ. Μιχαήλ Στασινόπουλος (*).

(Κατά την τελετήν ταύτην προσεφώνησε τούς νέους φοιτητάς ό τριτοετής φοιτητής τής Σχολής κ. Κ. 'Αλεξόπουλος έκ μέρους τών παλαιών φοιτητών, άπήντησε δέ έκ μέρους τών νέων φοιτητών ό φοιτητής του ά' έτους κ. Στυλιανός Γκογκέτσωφ) (*).

Κατά την 31ην 'Ιανουαρίου 1955, ήμέραν Δευτέραν, έγένετο έν τή αύτῃ αίθούση ή τελετή τών Τριών 'Ιεραρχών. Τόν πανηγυρικόν έξεφώνησεν ό τακτικός καθηγητής τής Είσαγωγής είς τάς πνευματικάς έπιστήμας κ. Νικόλαος Λούβαρις.

Κατά την 23ην Μαρτίου 1955, ήμέραν Τετάρτην, έγένετο έν τή αύτῃ αίθούση ή τελετή επί τή έπετείω «τής 25ης Μαρτίου 1821». Τόν πανηγυρικόν έξεφώνησεν ό τακτικός καθηγητής του Διοικητικού Δικαίου κ. Γεώργιος Παπαχατζής.

II. Κατά την 16ην 'Οκτωβρίου 1954, ήμέραν Δευτέραν, έγένετο έν τή Σχολῇ διάλεξις έκ μέρους του τακτικού καθηγητου του πανεπιστημίου του Innsbruck τής Αύστρίας Dr Dr Hans Bayer με θέμα : «Συμμετοχή τών εργαζομένων είς τά κέρδη τών έπιχειρήσεων και άντικυκλική οίκονομική πολιτική (οίκονομικών κύκλων)» («Gewinnbeteiligung und antizyklische Wirtschaftspolitik»).

Κατά την 16ην Δεκεμβρίου 1954, ήμέραν Πέμπτην, έγένετο έν τή Σχολῇ διάλεξις έκ μέρους του ύφηγητου του πανεπιστημίου του Innsbruck τής Αύστρίας Δ.Ν. και Δ.Π.Ε. κ. Kurt Werner Haesele με θέμα : «Τό πρόβλημα τής εύρωπαϊκής οίκονομικής όλοκληρώσεως» («Das Problem der europäischen Intergration»). 'Η διάλεξις έγένετο έλληνιστί.

Κατά τάς 16ην και 17ην Ματου 1955, ήμέραν Δευτέραν και Τρίτην, έγένοντο έν τή Σχολῇ δύο διαλέξεις ύπό τύπον μαθημάτων προς τούς φοιτητάς πάντων τών έτών έκ μέρους του άπεσταλμένου τής Unesco βέλγου καθηγητου του πανεπιστημίου τής Λουβαίν κ. P. de Bie, με θέματα : α') «Τί είναι ή

(*) Βλ. σελ. 174, 175 και 178.

κοινωνιολογία; 'Ιστορία τῆς δημιουργίας καὶ ἀναπτύξεως αὐτῆς. Σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, ἰδίᾳ πρὸς τὴν νομικὴν, τὴν οἰκονομικὴν καὶ τὴν φιλοσοφίαν. β') Σχέσεις τῆς κοινωνιολογίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Διάκρισις μεταξὺ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ πολιτισμοῦ. Κοινωνιολογικὴ ἐξέτασις τῶν ἐπιδράσεων ἑκατέρου τούτων».

III. Κατὰ τὴν 2αν 'Ιανουαρίου 1955, ἡμέραν Κυριακὴν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ φοιτητικῆς ἐκδρομῆς τῆς Σχολῆς, ἐγένετο, πρωτοβουλία ταύτης, ἐν Νέᾳ 'Επιδαύρῳ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων ἐκπροσώπων τῆς Α' 'Εθνοσυνελεύσεως τῆς 1ης 'Ιανουαρίου 1822, κατετέθη στέφανος ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ ἀντιπρυτάνεως καθηγητοῦ κ. 'Ιω. Κ. Παπαζαχαρίου καὶ ἐξεφωνήθη λόγος ἐκ μέρους τοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Τενεκίδου. Κατὰ τὴν τελετὴν παρέστησαν ἅπαναι αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ν. 'Επιδαύρου.

Κατὰ τὴν 29ην Μαΐου 1955, ἡμέραν Κυριακὴν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ φοιτητικῆς ἐκδρομῆς τῆς Σχολῆς, ἐγένετο, πρωτοβουλία ταύτης, ἐν Καλάμαις ἐπίσημον μνημόσυνον ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῆς 'Υπαπαντῆς, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καὶ τῶν πεσόντων κατὰ τὴν ἄλωσιν. Κατετέθη στέφανος ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ ἀντιπρυτάνεως κ. 'Ιω. Κ. Παπαζαχαρίου καὶ ἐξεφωνήθη λόγος ἐκ μέρους τοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Παπαχατζῆ. Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν ἅπαναι αἱ ἀρχαὶ τῶν Καλαμῶν.

IV. 'Η Σχολὴ συμμετέσχε δι' ἐκπροσώπων τῆς κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετὰς τῆς 28ης 'Οκτωβρίου, τῆς 1ης 'Ιανουαρίου 1955, τῆς 25ης Μαρτίου, τῆς 13 Μαρτίου 1955 (παγκοσμίου ἡμέρας Προσευχῆς τοῦ Φοιτητοῦ), τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν 'Ελλήνων Παύλου.

V. Κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς 'Αξιωματικῶν Χωροφυλακῆς ἐγένοντο ἐν αὐτῇ διαλέξεις ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς κ.κ. 'Ιωάννου Κ. Παπαζαχαρίου (20-2-1955), Νικολάου Λούβαρι (27-3-55), Σπυρ. Καλογεροπούλου-Στράτη (3-4-1955), Δημητρίου Καλιτσονάκη (10-4-1955), 'Ιωάννου Σόντη (24-4-1955), Σωκράτους Κουγέα (8-5-1955) καὶ Διονυσίου Ζακυθνοῦ (15-5-1955).

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Χριστιανικοῦ 'Ομίλου Φοιτητῶν ἐγένοντο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν διαλέξεις ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς κ.κ. 'Ιωάννου Κ. Παπαζαχαρίου (8-12-1954, με θέμα: «Τὸ Ποινικὸν Δίκαιον ὡς Δίκαιον Πάλης κατὰ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν πληγῶν»), 'Ιωάννου Θεοδορακοπούλου (15-12-1954, με θέμα: «Χριστιανισμὸς καὶ Φιλοσοφία»), Νικολάου Λούβαρι (30-3-1955 με θέμα: «'Επιστήμη καὶ ἐπιστῆμαι») καὶ Δημητρίου Βεζανῆ (6-4-1955, με θέμα: «Θρησκεία καὶ 'Εθνος»).

Κατόπιν προσκλήσεως κατὰ τὴν 1ην Ἰουνίου 1955, ἡμέραν Τετάρτην, ἐγένετο ὁμιλία ἐν τῇ σειρᾷ τῆς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α.Ε. τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁργανωθείσης «Ἑβδομάδος τοῦ Παραστρατημένου Παιδιοῦ» ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννου Κ. Παπαζαχαρίου με θέμα : «Ποῖαι αἱ ἐνδεικνυόμεναι κατευθύνσεις εἰς τὸ πεδῖον τοῦ ἐλληνικοῦ ποινικοῦ δικαίου ἀνηλίκων».

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ἡλείας ἐγένετο κατὰ τὴν 28ην Μαΐου 1955, ἡμέραν Σάββατον, ἐν Ἀμαλιάδι διάλεξις ἐκ μέρους τοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννου Κ. Παπαζαχαρίου, με θέμα : «Συμμετοχὴ τῆς κοινωνίας εἰς τὸ ἔργον τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων».

Κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρίας Προστασίας Ἀνηλίκων τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων Καλαμῶν ἐγένετο κατὰ τὴν 13 Φεβρουαρίου 1955, ἡμέραν Κυριακὴν, ἐν Καλάμαις, διάλεξις ἐκ μέρους τοῦ καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννου Κ. Παπαζαχαρίου με θέμα : «Ὁ θεσμὸς τῶν Δικαστηρίων Ἀνηλίκων, ἔργον πίστεως καὶ ἀγάπης».

Ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου διοργανωθείσων διαλέξεων ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννης Κ. Παπαζαχαρίου ἔδωκεν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν Πέμπτην, 10 Φεβρουαρίου 1955, διάλεξιν με θέμα : «Περὶ τῆς ἀναμορφωτικῆς ἀγωγῆς τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν».

VI. Κατὰ τὸ ἔτος 1954, ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Σπυρίδων Καλογερόπουλος—Στράτης ἔλαβε μέρος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Διεθνῶν Ἰνστιτούτων, ὁργανωθὲν ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Carnegie, ἐνθα εἰσηγήθη τὸ θέμα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Σπυρίδων Καλογερόπουλος—Στράτης ἐν τῇ ιδιότητι αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Τεχνικῆς Βοηθείας ἔλαβε κατὰ τὸ ἔτος 1954 ἐντολὴν, ὅπως ἐκπροσωπήσῃ ταύτην κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἀμερικανικῆς οἰκείας ὑπηρεσίας καὶ τῆς Διεθνοῦς Ὑπηρεσίας τοῦ Ο.Η.Ε. σχετικῶς μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ νέου προγράμματος.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Σπυρίδων Καλογερόπουλος—Στράτης μετέσχε κατὰ τὸ ἔτος 1954, ὡς εἰσηγητὴς εἰς τὸ ἐν Δαμασκῷ περιφερειακὸν Συνέδριον τῆς Unesco με θέμα τὴν Διδασκαλίαν τῶν Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἑγγύς καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Εἰς τὸ αὐτὸ συνέδριον τῆς Δαμασκοῦ συμμετέσχε καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Γεώργιος Δασκαλάκης.

VII. Τὸν καθηγητὴν τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου κ. Στασινόπουλον ἐκάλεσεν ἡ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Βορδῶ διὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Auby καὶ τὸ Ἰνστιτούτον Συγκριτικοῦ Δικαίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Στρασβούργου διὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. de Soto ἵνα δώσῃ ἐκεῖ διαλέξεις σχετικὰς μετὰ τὸ εἰς τὴν γαλλικὴν ἐκδοθὲν σύγγραμμά του ὑπὸ τὸν τίτλον «Traité des actes administratifs».

VIII. 1. Ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 13-20 Ἰουνίου 1955 συνεκροτήθη «Διεθνὲς Συνέδριον Νομικῶν» (International Congress of Jurists) διοργανωθὲν ὑπὸ τῆς «Διεθνοῦς Ἐνώσεως Νομικῶν τῆς Χάγης» (International Commission of Jurists). Τὸ Συνέδριον ἐφιλοξενήθη ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Σχολῆς. Μέλος τῆς ἐπιτίμου Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου (Honorary Committee) ἦτο καὶ ὁ Πρύτανης τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς καθηγητὴς κ. Μιχαὴλ Στασινόπουλος. Μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς (Executive Committee) ἦσαν καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς κ.κ. Ἰωάννης Γεωργάκης, συγκλητικὸς, Γεώργιος Δασκαλάκης καὶ Γεώργιος Παπαχατζῆς. Μέλη τοῦ ἐλληνικοῦ τμήματος νομικῶν ἦσαν καὶ οἱ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς κ.κ. Δημ. Βεζανῆς, Ἰωάννης Γεωργάκης, Γεώργιος Δασκαλάκης, Σπυρ. Καλογερόπουλος-Στράτης, Ἰωάννης Παπαζαχαρίου, Γεώργιος Παπαχατζῆς καὶ Παν. Πέρδικας, ἐκ τῶν κυρίων ὀργανωτῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις Συνεδρίου ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννης Γεωργάκης.

2. Κατὰ τὴν Παρασκευήν, 16 Ἰουνίου 1955, ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς κ. Σπυρίδων Καλογερόπουλος-Στράτης ὁμιλήσας ἐν τῷ συνεδρίῳ περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν ἔθεσε καὶ τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου. Τελικῶς κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Σαββάτου, 17 Ἰουνίου 1955, ἡ ὁλομέλεια τοῦ Συνεδρίου ἐδέχθη καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ τὸ ὅτι τὸ θέμα τῆς Κύπρου ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην.

IX. Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς κατέθεσαν στέφανον κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ κατὰ τὴν 3 Ἀπριλίου 1955 ἀποβιώσαντος Κωνσταντίνου Παπαζαχαρίου, τέως Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ἑλλάδος, πατὴρ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου καὶ προσέφερον εἰς μνήμην του δρχ. 500 ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀπόρων Φοιτητῶν τῆς Παντείου. Ὁ τελευταῖος προσέφερεν ὁμοίως δρχ. 500 ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Ταμείου εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς του.

Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς κατέθεσαν στέφανον κατὰ τὴν κηδεῖαν τῆς κατὰ τὴν Παρασκευήν, 12 Αὐγούστου 1955, ἀποβιώσασσας Μαρίας Τενεκίδου, συζύγου τοῦ ἄλλοτε Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, καὶ μητρὸς τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Τενεκίδου καὶ προσέφερον εἰς μνήμην της δρχ. 500 ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀπόρων Φοιτητῶν τῆς Παντείου.

X. Παρὰ τῆς Σχολῆς Ἀεροπορίας ἐλήφθη τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον, ἀπευθυνόμενον πρὸς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολήν :

«ΣΧΟΛΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ (121 ΠΕΑ)

Τμήμα Ἐκπαιδεύσεως καὶ Προγ/των

Ἀριθ. Φ. 1333/1/ΕΚΠ./8427

Τ.Γ.Α. 1010 τῇ 21 Ἰουλίου 1955

Θέμα: «Καθηγηταὶ Σχολῆς Ἐφοδιασμοῦ Ἀεροπορίας»

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους 1954-55 αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ διατυπώσωμεν πρὸς Ὑμᾶς τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας τῆς Σχολῆς Ἀεροπορίας διὰ τὰς, τῇ ὑμετέρᾳ ἐγκρίσει, προσφερθείσας ἡμῖν ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ μέρους τῶν ἀξιοτίμων κ.κ. Καθηγητῶν τῆς ὑμετέρας Σχολῆς.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρακαλοῦμεν, ὅπως διαβιβάσῃτε τὰς ἡμετέρας εὐχαριστίας εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν διδάξαντας ἀξιοτίμους κ.κ. Καθηγητάς :

α) Πέρδικαν Παναγιώτην

β) Σπανδανόπουλον Ἰωάννην καὶ

γ) Ἐπιμελητὴν Καφούσην Γεώργιον,

διὰ τὸν ζῆλον, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὰς ἐν γένει προσφερθείσας ἡμῖν πολυτίμους ὑπηρεσίας τῶν διὰ τὴν τελειοτέραν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τῶν μαθητῶν τῆς παρ' ἡμῖν λειτουργούσης Σχολῆς Ἐφοδιασμοῦ Ἀεροπορίας.

Ἡλίας Ντέρος

Σμήταρχος, Διοικητὴς Σχολῆς Ἀεροπορίας»

XI. Ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Γεώργιος Παπαχατζῆς ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Διοικητικῶν Μελετῶν.

Συνεντεύξεις εἰς τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας ἔδωσαν κατὰ μῆνα Δεκέμβριον 1954 ὁ πρύτανης τῆς Σχολῆς καθηγητὴς κ. Μιχαὴλ Στασινόπουλος περὶ τῆς Σχολῆς καὶ κατὰ τὴν 27ην Ἰουλίου 1955, ἡμέραν Τετάρτην, ὁ ἀντιπρύτανης τῆς Σχολῆς καθηγητὴς κ. Ἰ. Κ. Παπαζαχαρίου περὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς ἐγκληματολογίας καὶ κοινωνικῆς παθολογίας. Ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ αὐτοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας εὗρίσκετο καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Νικόλ. Λούβαρις.

XII. Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955-56 ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, εὐρισκομένη ἐν ἐπικοινωνίᾳ καὶ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ἀντιστοίχου Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀμβούργου, θὰ προβῇ εἰς ἀμοιβαίαν ἀνταλλαγὴν καθηγητῶν πρὸς διενέργειαν ἐπιστημονικῶν διαλέξεων. Ἐνδεχομένη εἶναι ἡ ἀνάλογος ἐπικοινωνία τῆς Παντείου μετὰ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὁ πρύτανης τοῦ ὁποίου κ. Χαρ. Φραγκίστας πρόκειται, ἐρχόμενος εἰς Ἀθήνας, νὰ δώσῃ σχετικὴν διάλεξιν ἐν τῇ Παντείᾳ.

Κτιριακαὶ ἐγκαταστάσεις

Ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ ἔργου τῆς συμπληρώσεως τοῦ κεντρικοῦ μεγάρου τῆς Σχολῆς ἐν τῇ Λεωφόρῳ Συγγροῦ ἴσεται ὁ καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννης Γεωργιάκης. Αἱ ἐργασίαι συνεχίζονται (ἀρχιτέκτων ὁ κ. Ρέννος Κουτσούρης). Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκτελεστὴς πολιτικὸς μηχανικὸς : ὁ κ. Δημοσθένης Λεωνίδας.

Σχετικῶς τὸ «Ραδιοπρόγραμμα» (ἐκδοσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ραδιοφωνίας τῆς Ἑλλάδος—ἔτος Δ', ἀριθ. φύλλου 246) ἐδημοσίευσε μετὰ φωτογραφίας τοῦ κτιρίου τὸ ἀκόλουθον σχόλιον :

«Τὸ νέον κτίριον τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ, τὸ ὁποῖον μόλις τώρα ἐπερατώθη ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Κουτσούρη καὶ ἀποτελεῖ ἓνα ἀληθινὸν πολεοδομικὸν κόσμημα διὰ τὴν Πρωτεύουσαν. Ἡ Πάντειος Σχολὴ ἰδρυθεῖσα τῷ 1930 ἀρχικῶς ὡς ἐλευθέρα Σχολὴ καὶ ἀναδιοργανωθείσα ἐν ἔτει 1937, ὡς ἀνωτάτῃ δημοσίᾳ σχολῇ μὲ τμήμα πολιτικὸν καὶ τμήμα δημοσιογραφικόν, συμπληρῶναι εἰς τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰκοσιπενταετῇ λειτουργίαν. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, ἡ Σχολὴ ἐπετέλεσεν ἀλματώδη πρόοδον καὶ σήμερον ἀποτελεῖ τὸ καλύτερον φυτώριον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον προέρχονται τὰ κυριώτερα στελέχη τῶν διοικητικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, καθὼς καὶ πολλὰ στελέχη τῆς δημοσιογραφίας».

Πάντως αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι συνεχίζονται.

Ὑποτροφίαι κ.τ.λ.

Ἐκ μέρους τοῦ Κρατικοῦ Ἰδρύματος Ὑποτροφιῶν ἐχορηγήθη ὑποτροφία εἰς τοὺς πρωτεύσαντας κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις φοιτητὰς τοῦ α' ἔτους, Λεράκην Κωνσταντῖνον τοῦ Ξενοφῶντος καὶ Τσάκον Γεώργιον τοῦ Ἰωάννου.

Ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου ἐχορηγήθησαν ἐκ τῶν ἰδίων τῶν ἀπολαυῶν ὑποτροφίαι εἰς τοὺς πρωτεύσαντας φοιτητὰς τοῦ β' ἔτους κ.κ. Μηνᾶν Ἀβδελῆν καὶ Βασίλειον Λάβδαν καὶ εἰς τὸν πρωτεύσαντα φοιτητὴν τοῦ γ' ἔτους κ. Γεώργιον Λεβεντίδην καὶ εἰς τὴν πρωτεύσαντα φοιτήτριαν τοῦ γ' ἔτους Δίδα Εὐφροσύνην Φ. Καλαντζῆ.

Ἐκ μέρους τοῦ καγκελλαρίου τῆς Δυτικῆς Γερμανίας Διδάκτορος Konrad Adenauer ἐχορηγήθη ὑποτροφία τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως χάριν ἐνιαισίων σπουδῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου εἰς τὸν ὄρφανὸν γονέων καὶ θύμα πολέμου φοιτητὴν τῆς Παντείου κ. Κωνσταντῖνον Στυλιδιώτην.

Ἐκ μέρους τοῦ ἐν Καλάμαις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν Γραμμάτων (δαπάναις τοῦ ἐκ Μεσσηνίας καταγομένου ἡμετέρου πρυτάνεως καθηγητοῦ κ. Μιχαὴλ Στασινοπούλου) ἐχορηγήθη ὑποτροφία εἰς τὸν ἐκ Μεσσηνίας διακρίθεντα φοιτητὴν τοῦ γ' ἔτους κ. Δημήτριον Ἀλεξόπουλον.

Ἐκπαιδευτικαὶ ἐκδρομαὶ

1. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐγένοντο πλεῖσται ἐκδρομαί. Μνημονεύομεν τὰς ἀκολούθους :

α') Κατὰ τὴν Κυριακὴν, 12 Δεκεμβρίου 1954, ἐγένετο ἐκδρομὴ τῆς Σχολῆς

εἰς Ἑλευσῖνα (παρακολούθησις θείας λειτουργίας εἰδικῶς γενομένης χάριν τῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ Ἀγίου Γεωργίου Ἑλευσίνος χοροστατοῦντος τοῦ ἱερέως κ. Γεωργίου Πειρουνάκι, βάπτισις ὑπὸ τοῦ ἀντιπρυτάνεως κ. Ἰ. Κ. Παπαζαχαρίου θυγατρίδιου ἀπόρου οἰκογενείας, ἐπίσκεψις ἀρχαιοτήτων καὶ μουσείου, ὡς καὶ τοῦ ἐργοστασίου Τσιμέντων «Τιτάν» Ἑλευσίνος).

Σχετικῶς τὸ ἀναδημοσιευόμενον κατωτέρω ἀπόσπασμα τοῦ μηνιαίου δελτίου ἐνορίας Ἀγίου Γεωργίου Ἑλευσίνος «*Ενοριακὰ Χρονικά*» ἀριθ. 19-20, Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 1954 :

—(Τὴν Κυριακὴν 12 Δεκεμβρίου ἐκκλησιάστηκαν γιὰ δευτέρην φορά στὸ Ναὸ μας στὴ β' Λειτουργία, σπουδασταὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν Ἀντιπρύτανι κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου. Ὁ Αἰδὸς. Προϊστάμενος ἐτέλεσε τὴν θ. Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε καταλλήλως. Τοὺς ἐπισκέφθηκε τίς ἀπογευματινὲς ὥρες εἰς τὸ κέντρον Γκιόκα, ὅπου κατέλυσαν, ἀντήλλαξαν προσφωνήσεις καὶ ἀνταπέδωσαν τὴν ἐπίσκεψιν τὸ βράδυ εἰς τὸ «Νικολαΐδειον Ἰδρυμα», τὸ ὁποῖον περιεργάσθησαν καὶ ἐξέφρασαν τὸν θαυμασμόν τους διὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν προσπάθειαν τῆς ἐνοριακῆς ὁργανώσεως).

β') Κατὰ τὴν 1 καὶ 2 Ἰανουαρίου 1955 ἐγένετο διήμερος φοιτητικὴ ἐκδρομὴ εἰς Κόρινθον (ἐπίσκεψις Ἰσθμοῦ καὶ ναοῦ Ἀγίου Παύλου), εἰς Μυκῆνας (ἐπίσκεψις ἀρχαιοτήτων), Τίρυνθα (ἐπίσκεψις τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν Τίρυνθος, ἐνθα ἐγένετο εὐγενεστάτη ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως τῆς Φυλακῆς, διανομὴ δώρων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους εἰς τοὺς κρατούμενους ἐκ μέρους τῶν φοιτητῶν, παρακολούθησις εἰδικῆς συναυλίας χάριν τῶν φοιτητῶν ἐκ μέρους τῆς ὀρχήστρας τῆς φυλακῆς, συγκροτηθείσης ἐκ κρατούμενων, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ὁδείου Ναυπλίου κ. Β. Χαραμῆ), Ναύπλιον (ἐπίσκεψις ἀξιοθεάτων, κόψιμο «πρωτοχρονιάτικῆς πίττας»), τῶν πόλεων τῆς Ἐπιδάουρου (τέλεσις μνημοσύνου ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς ὑπὲρ τῶν ἀειμνήστων ἐκπροσώπων τῆς Α' Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1822, κατάθεσις στεφάνου εἰς τὸ αὐτόθι μνημεῖον ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς, ὑπὸ τοῦ Ἀντιπρυτάνεως καθηγητοῦ κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου, ὑποδοχὴ ἐπίσημος ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος, ἐκφώνησις ἐπισήμου λόγου ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Τενεκίδου περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Ἐπιδάουρου κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821. Κατὰ τὴν τελετὴν ὁ κ. Ἰ. Παπαζαχαρίου ἀνεπισήμως ἐκήρυξεν ἐκ μέρους τῶν ἐκδρομῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς, ἧς ὁ ἕτερος τῶν ἱδρυτῶν ὑπῆρξεν ὁ ἐκ Κύπρου Γ. Φραγκοῦδης, συμβολικῶς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν αὐτῶν λέξεων, δι' ὧν καὶ ἡ α' Ἐθνοσυνέλευσις τοῦ 1822 εἶχε κηρύξει τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν Τουρκίαν. Μετὰ ταῦτα ἐπίσκεψις κήπου ἐσπεριδοειδῶν, γυναικείας μονῆς Ταξιάρχῶν, ὡς καὶ τῶν λειψάνων ἡμιβυθισθείσης ἀρχαίας πόλεως Ἐπιδάουρου, ἐπίσκεψις τοῦ Ἀσκληπι-

είου, τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ εἰδικῶς καὶ τοῦ θεάτρου ἀρχαίας Ἐπιδαύρου. (Ἐν Νέᾳ Ἐπιδαύρῳ ξενάγησις πάντων τῶν ἐκδρομῶν πρωτοβουλία τῶν ἐκεῖθεν καταγομένων φοιτητῶν τῆς Σχολῆς: Ταννῆ, Καβουρίνου καὶ Παπαργύρη, καὶ διανυκτέρευσις εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας). Ἡ ἐκδρομὴ ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, κ. Χ. Τριανταφυλλίδου καὶ τῶν Ἀδελφῶν Ἀγγέλου καὶ Παν. Κλεισιούνη ὡς καὶ τῆς Κοινότητος Ν. Ἐπιδαύρου.

γ') Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς Ἀπόκριω ἐγένετο τριήμερος φοιτητικὴ ἐκδρομὴ εἰς Πάτρας (19-21 Φεβρουαρίου 1955-Ἀρχηγὸς ὁ τμημ. τῆς Σχολῆς κ. Ν. Παπαγεωργίου).

δ') Κατὰ τὴν Κυριακὴν, 22 Μαΐου 1955, ἐγένετο ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς Ἐλευσίνα (συμμετοχὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς φοιτητικῆς χορωδίας κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου χοροστατοῦντος τοῦ ἱερέως κ. Γεωργίου Πειρουνάκι, συναυλία τοῦ μουσικοῦ τμήματος τῆς Φοιτητικῆς Λέσχης τῆς Παντείου χάριν τῶν κατηχητικῶν σχολείων Ἐλευσίνος, φιλοξενία τῶν φοιτητῶν παρὰ διαφόρων οἰκογενειῶν τῆς Ἐλευσίνος κατὰ τὴν μεσημβρίαν, ἐπίσκεψις τοῦ Νικολαΐδείου Ἰδρύματος τῆς Ἑνορίας Ἀγίου Γεωργίου).

ε') Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν μαθημάτων τοῦ ἔτους καὶ εἰδικῶς ἀπὸ 27 μέχρι 29 Μαΐου 1955 ἐγένετο τριήμερος φοιτητικὴ ἐκδρομὴ εἰς Ἀμαλιάδα, παρακείμενον χωρίον Σώστη, Ὀλυμπίαν καὶ Καλάμας. Ἐν Ἀμαλιάδι ἐφιλοξενήθησαν ἅπαντες οἱ ἐκδρομεῖς ὑπὸ ἐπιλέκτων οἰκογενειῶν τῆς Ἀμαλιάδος, πρωτοβουλία τοῦ δημάρχου κ. Σιμιτζῆ καὶ τῶν ἐξ Ἀμαλιάδος οἰκογενειῶν τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου κ.κ. Χαλβατζιώτη, Καλύβα, Ἀλεξοπούλου, Γούργουρα κ.ἄ. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο διάλεξις ἐν Ἀμαλιάδι ὑπὸ τοῦ Ἀντιπρυτάνεως καθηγητοῦ κ. Ἰ. Κ. Παπαζαχαρίου.

Ἐν τῷ χωρίῳ Σώστη ἐγένετο ἐπίσημος ὑποδοχὴ καὶ ξενάγησις τῆς ἐκδρομικῆς ὁμάδος τῆς Σχολῆς ἐκ μέρους τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Ν. Παπαδοπούλου, τοῦ διδασκάλου τοῦ χωρίου κ. Γ. Ψαρούλια καὶ ὑφ' ὧν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, εἴτα δ' ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος πρόεδρος τῆς Κοινότητος ὁ Ἀντιπρύτανης κ. Ἰ. Κ. Παπαζαχαρίου. Ἐν συνεχείᾳ τέλεισις θείας λειτουργίας τῇ συμπράξει καὶ τοῦ ἱερέως τῆς Σχολῆς αἰδεσιμωτάτου πατρὸς Γεωργίου Πειρουνάκι, ὡς καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Δ. Οἰκονόμου τμήματος τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Φοιτητικῆς Χορωδίας τῆς Σχολῆς. Ἐν συνεχείᾳ τέλεισις μνημοσύνου εἰς μνήμην τοῦ κατ' Ἀπρίλιον 1955 τελευτήσαντος ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Παπαζαχαρίου, τέως Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἐμπορικῆς καὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, καταγομένου ἐξ Ἠλείας καὶ πατρὸς τοῦ Ἀντιπρυτάνεως τῆς Παντείου Σχολῆς. Μετὰ ταῦτα βάπτισις ἐκ μέρους τοῦ Ἀντιπρυτάνεως καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ, νηπίου κορασίου (ὄνομα Ἐλένη) οἰκογενείας φοιτητοῦ τῆς Σχολῆς, τῆς «βαπτιστικῆς τῆς Σχολῆς», (οἰκογενείας Πέτρου Βλαγκούλη).

Ἡ Σχολὴ προσέφερεν ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου καὶ γεωγραφικοὺς χάρτας καὶ σχολικὰ εἶδη εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τοῦ χωρίου. Μετὰ ταῦτα κοινὸν γεῦμα προσφερθὲν πρὸς τοὺς φοιτητὰς ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Σώστη.

Παραθέτομεν κατωτέρω τὸν λόγον, ὃν ἐξεφώνησε πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς ὁ δημοδιδάσκαλος κ. Γεώργιος Ψαχούλιας :

« Ἀξιότιμοι Κύριοι, Κύριοι Καθηγηταί, Φοιτηταὶ καὶ Φοιτήτριαι τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηνῶν!

Εἶναι ἀνέκφραστος ἡ χαρὰ μας διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν, ποὺ μᾶς κάνετε, μὲ τὸ νὰ ἐπισκεφθῇτε τὸ χωρίον μας.

Ἡ παρουσία Σας εἰς τὸ χωρίον μας μᾶς χαροποιεῖ ἰδιαίτερος, διότι διὰ πρώτην φορὰν δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς μας, ἀγνοῦς χωρικοὺς τῆς ἑλληνικῆς ὑπαιθρου, νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ ἐκπροσώπους ἀνωτάτου ἐπιλέκτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος τῆς χώρας, μὲ λαμπροὺς φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας αὐτοῦ, ὡς καὶ μὲ κερυφαίους ἐπιστήμονας τῆς ἀνωτάτης Παιδείας μας καθηγητὰς.

Ἐπιτρέψατέ μοι ν' ἀπευθυνθῶ πρὸς τὸν συμπολίτην μας κ. Ἰωάννην Κ. Παπαζαχαρίου, λόγῳ τοῦ εἰδικοῦ γεγονότος, τὸ ὁποῖον ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν παροῦσαν συνάντησίν μας καὶ ἡ ὁποία διὰ τὸν τόπον μας ἀποτελεῖ κάτι τὸ μέχρι τοῦδε ἄγνωστον καὶ κάτι τὸ ἐξόχως τιμητικόν. Τίποτε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ στολίσῃ ἓνα τόπον, ὅσον τὰ ἐπίλεκτα αὐτοῦ τέκνα. Διὰ τοῦτο εἵμεθα ὑπερήφανοι, διότι ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς ἀπλῆς καὶ πτωχῆς ἰδιαίτερας Πατρίδος μας, προῆλθον δύο περιφανεῖς τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν ἱεροφάνται, ὁ ἀείμνηστος καὶ διαπρεπὴς λειτουργὸς τῆς ἐπιστήμης τῶν μαθηματικῶν καὶ οἰκονομικῶν Πατὴρ Σας Κωνσταντῖνος Παπαζαχαρίου καὶ Ὑμεῖς ὁ πλήρης μεγάλων ὑποσχέσεων καὶ ἐκπληρώσεων φωτεινὸς νοῦς τῆς ἐπιστήμης τῆς Ἑγκληματολογίας καὶ τῆς Κοινωνιολογίας.

Παρηκολουθήσαμεν μὲ στοργὴν πάντοτε τὰς προόδους Σας. Ἡ δὲ ἀλματώδης Ὑμῶν ἀνάδειξις μεταξὺ τῶν ἐπιστημονικῶν κορυφῶν τῆς χώρας μας, ἐνέπλησε πάντοτε εἰλικρινοὺς χαρὰς καὶ ὑπερηφανείας καὶ εἵμεθα εὐτυχεῖς σήμερον, ποὺ Σᾶς βλέπομεν μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς συναδέλφους Σας, καὶ τοὺς ἀγαπητοὺς φοιτητὰς Σας ἐν μέσῳ ἡμῶν. Καὶ μακαρίζομεν τὴν σκιὰν τοῦ ἀειμνήστου Πατρός Σας, ὅστις ζήσας ἐπὶ μήκυστον τὸν βίον τοῦ σοφοῦ ἐπιστήμονος καὶ σεμνοῦ καὶ δικαίου πολίτου, ηὐτύχησε νὰ ἐπισφραγίσῃ τὸν βίον του ἀφήνων Ὑμᾶς ἐν πλήρει ἀκμῇ λαμπρᾶς ἐπιστημονικῆς σταδιοδρομίας. Εἰς τὴν σημερινὴν ἱερὰν ἀνάμνησιν τῆς σεπτῆς Ἐκεῖνου μορφῆς συμμετέχομεν πάντες μετὰ κατανύξεως.

Ἦτο εὐτυχὴς ἡ ἔμπνευσις Ὑμῶν νὰ τελέσῃτε τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Πατρός σας, παρόντων καὶ ἐπιφανῶν ἐκπροσώπων τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύ-

ματος, οἱ ὅποιοι μᾶς ἔδωσαν τὴν τιμὴν νὰ τοὺς ὑποδεχθῶμεν εἰς τὸν τόπον μας καὶ ἀποδεικνύει ἡ ἔμπνευσις αὐτῇ τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων Σας.

Ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μας Σᾶς ἀπευθύνομεν ἀπὸ καρδίας μας πρὸς ὅλους Ὑμᾶς, Καθηγητάς, φοιτητάς καὶ φοιτητρίας, τὸ ὥς «εὖ παρέστητε».

Ἐν Σώστη τῇ 28ῃ Μαΐου 1955».

στ) Περὶ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ἐν Καλάμαις, ἀναδημοσιεύομεν τὰ κάτωθι ἀποσπάσματα ἐφημερίδων τῶν Καλαμῶν :

Ἐφημερὶς «Μεσσηνία» Καλαμῶν Δευτέρας, 30 Μαΐου 1955 :

**«ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ
ΕΠΕΣΚΕΦΘΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ**

Τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου ἀφίκοντο εἰς τὴν πόλιν μας καθηγηταὶ καὶ φοιτηταὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, δι' ἐκτάκτου Ὡτομοτρὶς, προερχόμενοι ἐκ Πύργου. Τοὺς ἐκδρομεῖς ὑπεδέχθησαν ἐκπρόσωποι τῆς Ἑταιρίας προστασίας Ἀηλίκων ὁ κ. Κουτραφούρης ἐκ μέρους τῆς Λ. Βιβλιοθήκης καὶ ἡ Διοίκησις καὶ μέλη τοῦ ἐν Καλάμαις συλλόγου φοιτητῶν Πολιτικῶν ἐπιστημῶν κ.ἄ. Ἐπικεφαλῆς τῆς ἐκδρομῆς, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον περὶ τοὺς πενήκοντα σπουδασταὶ καὶ πτυχιούχοι, εἶναι ὁ ἀντιπρύτανης τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Παπαζαχαρίου.

Οἱ καθηγηταὶ καὶ φοιτηταὶ τῆς Παντείου Σχολῆς μετέβησαν χθὲς τὴν πρωτὰν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς ὅπου παρηκολούθησαν τὴν τελεσεῖσαν, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, λειτουργίαν. Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν, μετεχούσης καὶ τῆς ἀρτιωτάτης βυζαντινῆς χορωδίας τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἐτελέσθη μνημόσυνον τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν συνεχείᾳ ὠμίλησεν ὁ συνοδεύων τοὺς ἐκδρομεῖς καθηγητὴς τῆς Σχολῆς καὶ Σύμβουλος Ἐπικρατείας κ. Παπαχαρατζῆς. Ἐπηκολούθησε κατὰθεσις στεφάνων εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων. Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν ὁ Νομάρχης κ. Παπακωνσταντίνου καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως. Τὴν μεσημβρίαν ὠμίλησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Λαϊκῆς Σχολῆς, ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, αἱ Δίδες Χάρις Μπρισίμη καὶ Ἑλένη Μορφίνη, εἰδικευμέναι εἰς Κοινωνιολογικὰς ἐπιστήμας, με θέμα : « Ἡ μεταχειρίσις τῶν παραστρατημένων ἀηλίκων ».

Τὸ ἀπόγευμα οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ σπουδασταὶ τῆς Παντείου Σχολῆς παρηκολούθησαν τὰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τῶν σχολειῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Μεσσηνιακοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνεχώρησαν ἐπιστρέφοντες εἰς Ἀθήνας».

Ἐφημερίς «*Σημαία*» Καλαμῶν, Τρίτης, 31 Μαΐου 1955 :

«*Τουριστική Κίνησης*»

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΕΙΣ ΚΑΛΑΜΑΣ

Ἐφιλοξενήθησαν ὑπὸ τοῦ Σου Μητροπολίτου μας κ.κ. Χρυσοστόμου

Ἀφίχθησαν τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν πόλιν μας ὑπερεξήκοντα σπουδασταὶ καὶ σπουδάστριαι τῆς Παντείου Σχολῆς συνοδευόμενοι ὑπὸ πολλῶν καθηγητῶν των. Τοὺς ἐκδρομεῖς ἐφιλοξένησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Χρυσόστομος καὶ οἱ μὲν σπουδασταὶ κατέλυσαν εἰς τὸ Ἀνώτερον Ἐκκλησιαστικὸν Φροντιστήριον, αἱ δὲ σπουδάστριαι εἰς τὴν Μονὴν τῶν Καλογραιῶν.

Τὴν πρωτὰν ἡ βυζαντινὴ χορωδία τῆς Σχολῆς ἔψαλε κατὰ τὴν, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου μας, τελεσθεῖσαν λειτουργίαν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν καὶ τὸ ἐπακολούθησαν Μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παλαιολόγου ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀκολούθως οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀξιόθεατα τῆς πόλεως, τὴν δὲ μεσημβρίαν παρέθεσεν εἰς αὐτοὺς γεῦμα ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Χρυσόστομος. Οἱ ἐκδρομεῖς μὲ τὰς καλλιτέρας τῶν ἐντυπώσεων ἀνεχώρησαν τὴν 6.20' μ.μ. ἐπιστρέφοντες εἰς Ἀθήνας).

*

Ἐφημερίς «*Θάρος*» Καλαμῶν Τρίτης, 31 Μαΐου 1955 :

«*Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΕΙΣ ΚΑΛΑΜΑΣ*»

Μνημόσυνον τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ὁμιλία καὶ διαλέξεις

Μὲ ἑκτακτον ὠτομοτρίς ἀφίκοντο εἰς τὴν πόλιν μας τὸ μεσονύκτιον τοῦ Σαββάτου, προερχόμενοι ἐξ Ἀμαλιάδος ὑπὲρ τοὺς πενήκοντα ἐκδρομεῖς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Ἐπικεφαλῆς τῆς ἐκδρομῆς ἦτο ὁ Ἀντιπρύτανης τῆς Σχολῆς κ. Παπαζαχαρίου, μετεῖχον δὲ οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Παπαχατζῆς, καὶ Τενεκίδης. Εἰς τὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν τοὺς ἐκδρομεῖς ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Προστασίας ἀγγλίων ἀντισταγγελεὺς κ. Σταμάτης, ὁ πρόεδρος τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης κ. Κουτραφούρης, ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου Μεσσηνίων φοιτητῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ.ἄ. Ὁ Σύλλογος τῶν Μεσσηνίων φοιτητῶν ἐφιλοξένησεν εἴκοσι ἐκδρομεῖς. Οἱ λοιποὶ ὡς γνωστὸν ἐφιλοξενήθησαν μερίμνῃ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.

Τὴν πρωτὰν τῆς Κυριακῆς ὁ Ἀντιπρύτανης τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ μετέβησαν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς ὅπου μετὰ τὴν λειτουργίαν, παρουσίᾳ τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως, ἐτελέσθη ὑπὸ τῆς

Σχολῆς μνημόσουνον τοῦ τελευταίου Βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

Εἰς τὸ μνημόσουνον ἔλαβε μέρος καὶ ἡ ἀρτιωτάτη χορωδία τῆς Παντείου. Ἐπηκολούθησε κατ'ἀθεσίς στεφάνου καὶ θαυμασία ὁμιλία τοῦ παρισταμένου καθηγητοῦ καὶ Συμβούλου Ἐπικρατείας κ. Παπαχατζῆ, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς ὁποίας ἡ ἐπέτειος συνέπιπτε τὴν Κυριακὴν.

Ἐν συνεχείᾳ τὴν 11ην π.μ. ὠμίλησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Α. Σχολῆς αἱ συνοδεύουσαι τοὺς ἐκδρομεῖς Δίδες Χάρις Μπρισίμη καὶ Ἑλένη Μορφίνη, ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου μὲ θέμα : «Ἡ μεταχείρισις τῶν παραστρατημένων ἀνηλίκων».

Πρὸς τοὺς καθηγητὰς καὶ φοιτητὰς παρετέθη τὴν μεσημβρίαν γεῦμα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως καὶ ἀκολούθως ἀφοῦ παρηκολούθησαν τὰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις εἰς τὸ στάδιον τοῦ Μεσσηνιακοῦ, ἀνεχώρησαν ἐπιστρέφοντες εἰς Ἀθήνας».

Ἐφημερὶς «*Θάρος*» Καλαμῶν, Κυριακῆς 5 Ἰουνίου 1955 :

«*Ἡ τοπικὴ μας κίνησις*

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΜΙΑΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

Σκέψα, ἐντυπώσεις καὶ μερικὲς παρατηρήσεις

Τὸ βράδυ τοῦ προπερασμένου Σαββάτου καὶ ὁλόκληρην τὴν Κυριακὴν ἡ Καλαμάτα εἶχε τὴν τιμὴν νὰ φιλοξενήσῃ 67 ἐκδρομεῖς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ὁ ἀντιπρύτανης τῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννης Παπαζαχαρίου καὶ οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Γ. Παπαχατζῆς καὶ Ἰωάν. Τενεκίδης.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἔτυχον θερμοτάτης ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ κ. Κ. Σταμάτη, ἀντιεσαγγελέως, τοῦ κ. Προέδρου τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης, τῶν ἐδῶ φοιτητῶν τῆς Σχολῆς καὶ ἀρκετῶν ιδιωτῶν.

Τὴν πρωτὰν τῆς Κυριακῆς ἡ φοιτητικὴ χορωδία ἔψαλε κατὰ τὴν λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς κατὰ τρόπον τόσον ἄψογον ποῦ ἐνεθουσίασε ὄχι μόνον τὸ πυκνότετον ἐκκλησίασμα ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς συνοδοῦς της, οἵτινες εἶχον φοβηθῇ διὰ τὴν ποιοτικὴν ἀπόδοσίν της ἕνεκα τοῦ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου των εἰς Καλάμας οἱ ἐκτελεστοὶ τραγουδοῦσαν συνεχῶς.

Ἐπηκολούθησε μνημόσουνον, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου, εἰς μνήμην τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορος τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας Κωνσταν-

τίνου Παλαιολόγου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ πεσόντων, ἐπὶ τῇ 502α ἐπετείῳ τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ τὸ ὅποιον ὠμίλησεν ὁ καθηγητὴς καὶ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας κ. Γ. Παπαχατζῆς καὶ δι' ὀλίγων ἔδωκε μίαν ζωηρὰν εἰκόνα τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μεγαλείου τῆς βασιλίδος τῶν Πόλεων, τῆς 29ης Μαΐου 1453, τῆς τραγικωτέρας ἡμέρας τῆς ἱστορίας.

Κατόπιν ἐγένοντο δύο διαλέξεις ἐκ μέρους τῶν Δίδων Χ. Μπρισίμη καὶ Ε. Μορφίνη μὲ τὸ κοινωνικὸν θέμα : « Ἡ θεραπεία τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος μετ' ἀναφορᾶς περιστατικοῦ ».

Μετὰ τὸ πέρας τῶν διαλέξεων ἀρκετοὶ φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι μεταβά-
ντες εἰς Παραλίαν ἐπῆραν τὸ λουτρό τους στὰ δροσερὰ νερὰ τοῦ Μεσσηνιακοῦ, ἐνῶ ὁ ἐκλεκτὸς ἀντιπρύτανης τῆς Σχολῆς κ. Ἰωάν. Παπαζαχαρίου μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκδρομῶν κατηυθύνθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς, ὅπου ἡ σύ-
ζυγός του ἀναδέχεται ἐκ τῆς κολυβήθρας ἓνα χαριτωμένο ἀγοράκι ἐξ ὀνόματος τῆς Σχολῆς δώσατα εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος, εἰς μνήμην τοῦ ἐθνομάρ-
τυρος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

Τὴν μεσημβρίαν μετέβησαν ὅλοι εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Ἐκκλησια-
στικοῦ Φροντιστηρίου ὅπου τοὺς παρέθεσε πλουσιώτατον γεῦμα ὁ Σεβασμιώ-
τατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, εἰς τὸ ὅποιον ἐκτὸς τῶν ἐκ-
δρομῶν παρεκάθησαν ὁ κ. Σταμάτης, ἀντεισαγγελεὺς, ὁ κ. Μπρισίμης, πρω-
τοδίκης καὶ μέλη τοῦ Συλλόγου Μεσσηνίων Φοιτητῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.
Ἡ θαυμασία πρόποσις τοῦ Σεβασμιωτάτου προεκάλεσε ἀρίστην ἐντύπωσιν.
Ὁ Σεβασμιώτατος δὲν παρέλειψε νὰ ἐκφράσῃ τὴν λύπην τῶν Καλαμῶν διὰ
τὴν ἀπουσίαν τοῦ συμπολίτου Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς καὶ Συμβούλου Ἐπικρα-
τείας κ. Στασινοπούλου.

Ὁ ἀντιπρύτανης κ. Παπαζαχαρίου ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς :

« Αἰσθάνομαι εὐτυχὴς διότι εὐρίσκομαι εἰς τὴν ὡραίαν πόλιν τῶν Καλα-
μῶν, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ σχολή μας ἔχει στενωτάτην σχέσιν, διότι, ἀπ' ἐδῶ ἐξεκίνησε
ὁ Πρύτανης τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. κ. Μιχαὴλ Στασινόπουλος, ὅστις δὲν εἶναι μόνον
ἄριστος ἐπιστήμων ἀλλὰ ἐξαιρετος ἄνθρωπος καὶ μέγας λογοτέχνης, ἀλλὰ
καὶ διότι ἡ Μεσσηνία ἀνέκαθεν μᾶς τροφοδοτεῖ μὲ ἀρκετὰ τέκνα τῆς τὰ ὁποῖα
ἱδρυσαν εἰς Καλάμας ἓνα Σύλλογον Μεσσηνίων Φοιτητῶν τῶν Πολιτικῶν Ἐπι-
στημῶν, ὅστις παρουσίασε καὶ παρουσιάζει μίαν λαμπρὰν δρᾶσιν. Καὶ τώρα
θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε νὰ πῶ τὸ ποτήριον τοῦτο εἰς ὑγείαν τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Χρυσοστόμου καὶ εἰς ὑγείαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μεσσηνίας ».

Κατόπιν ἡ χορωδία ἐτραγούδησε τὸν ὕμνον τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε. καὶ μερικὰ
τραγουδάκια.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνῆλθον εἰς τὸ μοναδικὸ στολίδι τῶν Καλαμῶν τὸ Ἐνετικὸ
Κάστρο ἀπ' ὅπου ἐθαύμασαν τὸ μαγευτικὸν θέαμα ποῦ ἐξετείνεται κάτω τῶν
ποδῶν των. Ἐδῶ θὰ ἤθελα νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν εἰς τὸν Δῆμον, ὁ ὁποῖος
τόσον ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, διὰ μίαν ἔλλειψιν ποῦ

παρουσιάζεται, ἔλλειψιν αἰσθητῆν, τὴν ἔλλειψιν ξεναγῶν. Κατόπιν μετέβησαν στὸ Μεσσηνιακὸν στάδιον ὅπου κατεχειροκρότησαν τὴν ἀθλουμένην μαθητιῶσαν νεολαίαν.

Φεύγοντες στὶς 6.30' μὲ τὰς καλυτέρας τῶν ἐντυπώσεων ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τῶν Καλαμῶν καὶ νομίζω ὅτι μὲ ἓνα καλὸν χειρισμὸν τοῦ ἐδῶ Συλλόγου ΜΦΠΕ καὶ τῶν ἄλλων πνευματικῶν σωματείων τῆς πόλεώς μας θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ καὶ πάλιν ὁ καλὸς μας ἀντιπρύτανης φέρων καὶ ὀλόκληρον τὴν χορωδίαν ἧτις ἀποτελεῖται ἀπὸ 90 ἐκτελεστάς, διὰ μίαν συναυλίαν εἰς τὴν Λαϊκὴν Σχολὴν.

Ἰωάν. Ν. Μίχαλος, φοιτητῆς Π.Α.Σ.Π.Ε.».

Ὁ ἐν Καλάμαις βαπτιστικὸς τῆς Παντείου Σχολῆς Κωνσταντῖνος εἶναι υἱὸς τοῦ κ. Λεων. Μαυρογιάννη, ἀναπήρου περιπτεριούχου (δόδος Μεσσηνίας) (Φορμίωνος 26—Ράχη Καλούμα).

Κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955-56 θὰ διοργανωθῇ ἐλεύθερον Φροντιστήριον Στελεχῶν Κατασκηνώσεων ὑπὸ τῆς Ἑφορίας Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν ἐν τῇ Παντείῳ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου ἱερέως κ. Γεωργίου Πειρουνάκι, εἰς ὃ δύνανται νὰ φοιτήσωσι φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι τῆς Σχολῆς. Οἱ ἀπόφοιτοι τούτου θὰ χρησιμοποιοιθῶσι κατὰ τὰς θερινὰς περιόδους εἴτε εἰς τὰς φοιτητικὰς κατασκηνώσεις τῆς Σχολῆς, εἴτε εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς παιδικὰς κατασκηνώσεις.

ζ) Κατὰ τὴν Κυριακὴν, 28 Αὐγούστου, οἱ ἐπιστημονικοὶ συνεργάται καὶ οἱ φοιτήσαντες εἰς τὸ Ἀνώτατον Φροντιστήριον Κοινωνικῆς Προνοίας ἐξέδραμον εἰς Σούνιον.

η) Ἡ Σχολὴ συμμετέσχεν εἰς τὸν τριήμερον ἑορτασμὸν ἐν Φλωρίνῃ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ἐθνικοῦ θριάμβου ἐπὶ τοῦ ὅρους «Βίτσι» κατὰ τὴν 27, 28 καὶ 29 Αὐγούστου 1955.

Φοιτητικὴ χωρωδία καὶ ὁρχήστρα

1. Κατὰ τὴν 25ην Μαΐου 1955, ἡμέραν Τετάρτην, ἐγένετο φοιτητικὴ συναυλία ὑπὸ τὸν συνθέτην καὶ μαέστρον κ. Θάνον Ἑρμῆλιον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων φοιτητῶν τῆς Σχολῆς. Τὸ πρόγραμμα εἶχεν ὡς ἑξῆς :

« Μέρος Πρῶτον »

1. Χορωδία :

α) Ἑθνικὸς Ὕμνος

β) Ὕμνος Σχολῆς

γ) Ἑλληνικὴ Σημαία

2. Πιάνο : Γιγάντε Λένα

α) Andaluza

β) Valse No 1 opus 64

Ποίησις Μ. Στασινοπούλου

Μουσικὴ Χ. Χαιροπούλου

Θ. Ἑρμῆλιου

Granados

Chopin

3. Τραγούδι : Γιαννουλάκος Βασίλ.
Συνοδεία πιάνου : Σταματόπουλος Δημ.
α) Don Giovanni Mozart
β) Trovatore Verdi
4. Βιολί : Ἀλεξανδρίδης Σπύρος
Συνοδεία πιάνου : Γιγάντε Λένα
α) Romanze Hummel
5. Τραγούδι : Σβορώνος Ἰωάννης
Συνοδεία πιάνου : Σταματόπουλος Δημ.
α) Μαγεμένος αὐλὸς—ἄρια Mozart
β) Γάμοι τοῦ Φίγκαρο—ἄρια Mozart
6. Τραγούδι : Πανουργιάς Ἀναστ.
Συνοδεία πιάνου : Σταματόπουλος Δημ.
α) Lucia di Lammermour Donizetti
β) Bohem Puccini
γ) Τὸ Μαντήλι Χατζηαποστόλου
7. Πιάνο : Σταματόπουλος Δημ.
α) Valse No 1 opus 69 Chopin
β) Valse Brahms
8. Χορωδία :
α) Νύκτα Beethoven
β) Γλυκεῖα τοῦ κόσμου Δέσποινα Θ. Ἑρμηλίου

Μέρος Δεύτερον

9. Χορωδία :
α) Κρυφὰ τὸ λένε τὰ πουλιά Ποίησις—Δημώδης
Μουσική Θ. Ἑρμηλίου
β) Ἡ χαμένη βαρκούλα Θ. Ἑρμηλίου
10. Πιάνο : Σταματόπουλος Δημ.
α) Μοναστήρι Borodin
11. Τραγούδι : Σπηλιώτης Δημ.
Συνοδεία πιάνου : Σταματόπουλος Δημ.
α) Πίστη στὴν ἄνοιξη Schubert
β) Marechiare Tosti
12. Πιάνο : Γιγάντε Λένα
α) Polonaise No 1 opus 40 Chopin
13. Τραγούδι : Καρβέλης Νικ.
Συνοδεία πιάνου : Σταματόπουλος Δημ.
α) Ὁ βασιλεὺς τῶν σκλήθρων Schubert
β) Παντρεύουν τὴν ἀγάπη μου Λάβδα

14. Αὐλός : Γιγάντε Λένα	
α) Ἰνδιάνικο τραγούδι	R. Korsakof
β) Χορὸς τοῦ Ζαλόγγου	Δημῶδες
15. Τραγούδι : Γιαννουλάκος Βασίλ.	
α) Νερωμένο κρασί	Χατζηαποστόλου
16. Τραγούδι : Καρβέλης Νικ.	
Tosca	Puccini
17. Duetto : Καρβέλης Ν. Γιαννουλάκος Β.	
Bohem	Puccini
18. Βιολί : Ἀλεξανδρίδης Σπύρος	
α) Μελωδία ἀπὸ τὸν Ὀρφέα	Glouk
β) Ὁ κύκνος	Saint-Saëns
19. Χορωδία :	
α) Ὁ νυκτομπάτης	Λαμπελὲτ
β) Θεὸ οὐράνιε	Θ. Ἑρμηλίου

Σημ. Ἀπαντες οἱ ἐκτελεσται εἶναι φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς.

2. Ἡ αὐτὴ φοιτητικὴ συναυλία ἐδόθη καὶ ἐν Ἑλευσίνι ὑπὲρ τῶν κατηχητικῶν σχολείων τῆς πόλεως ταύτης.

Εἰς τὴν φοιτητικὴν χορωδίαν συμμετέσχον οἱ κάτωθι φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι :

1) Ὑψίφωνοι : Ἀμπατζίδου Πόπη, Βαβουράκη Ἀλίνα, Γαρμπῆ Φλώρα, Γεωργακάκου Καίτη, Δημακοπούλου Πόπη, Καλογήρου Οὐρανία, Καρατζούλη Ἀναστασία, Καρατζούλη Σωτηρία, Καρούσου Μιράντα, Καρπενησιώτου Ἰουλία, Κοντζιᾶ Ἑλένη, Ντρέτου Ἀργυρώ, Οἰκονόμου Μαίρη, Παγοπούλου Σταυρούλα, Πολίτου Βαίτσα, Ρουμπελάκη Ἰωάννα, Σιοτρόπου Βούλα, Φραγκάκη Ἑλένη.

2) Μεσόφωνοι : Καραμπᾶ Π., Κατσορίδου Χρυσούλα, Κοντογιάννη Παρασκευή, Κοντογιαννοπούλου Φιλιά, Μπάρκουλη Παρασκευή, Παπαδημητρίου Ἑλένη, Παυλάτου Κική, Σπέντζα Θεό, Ταγματάρχου Χρυσούλα, Τζενεράλη Νίτσα, Τούντα Ἀλίκη, Τυροσβούτη Χρυσούλα, Χρυσομαλάκου Εὐγενία.

3) Ὀξύφωνοι : Ἀλεξανδρόπουλος Γεώργιος, Γιαλιτρογλου Πρόδρομος, Γιαννόπουλος Ἰωάννης, Καλογεροσίτης Γεώργιος, Κατσιοκοβάρδος Ἰωάννης, Κούστης Κωνσταντῖνος, Μανιουδάκης Ἰωάννης, Μαριόλης Γεώργιος, Παπαγεωργίου Γεώργιος, Παπαλελούδης Βασίλειος, Ρίτσος Βασίλειος, Σαβόπουλος Δημήτριος, Τζιμόπουλος Ἰωάννης, Χατζηνικολάου Χρῆστος.

4) Βαθύφωνοι : Ἀλεξανδρίδης Σπυρίδων, Ἀναγνωστόπουλος Δημ., Ἀναστόπουλος Παν., Γαζελερίδης Χαρ., Κούβελος Θεόδ., Κουκάς Γεώργιος,

Ααζαράκος Γεώργιος, Μπαμίχας Γεώργιος, Μπεκατώρος Σπυρίδων, Μπροῦζος Νικ., Παπανικολάου Γεώργιος, Παυλῆς Παναγιώτης, Σταμπέλης Διονύσιος, Στέφος Εὐστάθιος, Χαλόφτης Μελ., Ψυχογιός Γεώργιος.

Καλλιτεχνικὸς Θεατρικὸς Φοιτητικὸς Ὅμιλος

Ι. Ἐπὶ κεφαλῇς τῆς ὅλης προσπάθειας ὡς Ἔφορος ὁ πρύτανης τῆς ἡμετέρας Σχολῆς κ. Μιχαὴλ Στασινόπουλος.

Διὰ πρώτην φοράν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὠργανώθη ἐρασιτεχνικὸς «Καλλιτεχνικὸς Ὅμιλος» Σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς, ὁ ὅποιος ἔδωσε μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν σειράν παραστάσεων, τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις διετέθησαν διὰ τὴν πληρωμὴν διδάκτρων κλπ. ἀπόρων καὶ ἐπιμελῶν σπουδαστῶν. Τὴν διδασκαλίαν, σκηνοθεσίαν καὶ καθόλου ἐπιμέλειαν τῶν ἐμφανίσεων τούτων εἶχεν ἀναλάβει λίαν εὐγενῶς ὁ διακεκριμένος σκηνοθέτης τῆς Ἑθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς κ. Θεολογίτης.

Ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ Ὁμίλου εἶναι ὁ σπουδαστὴς κ. Χατζηγιαννάκης ἐκ Λέσβου.

Ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Ἑνόπλων Δυνάμεων μετέδωσε μίαν σκηνὴν ἀπὸ τὰς παραστάσεις αὐτάς.

ΙΙ. Κατὰ τὴν 17 Δεκεμβρίου 1954, ἡμέραν Παρασκευὴν ἐγένετο ἐν τῇ Σχολῇ ἀπαγγελία ραψωδίας τοῦ Ὁμήρου ἐκ μέρους τοῦ ραψωδοῦ καλλιτέχνου κ. Ταβουλάρη.

Ἑκκλησιαστικὴ βυζαντινὴ φοιτητικὴ χωρῶδια

1. Ἐπὶ κεφαλῇς ὁ κ. Δημήτριος Οἰκονόμου. Ἡ χωρῶδια αὕτη ἀπετελέσθη ἐκ φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.

2. Ἐμφανίσεις ταύτης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος :

α') ἐν τῷ ναῷ Χαϊδαρίου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν Κυριακὴν, 3 Ἀπριλίου 1955 κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν,

β') ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Ἐλευσίνος κατὰ τὴν Κυριακὴν, 22 Μαΐου 1955 κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν,

γ') ἐν τῷ ναῷ τοῦ χωρίου Σώστη Ἀμαλιάδος ἐν Ἠλείᾳ κατὰ τὸ Σάββατον, 28 Μαΐου 1955, κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, τέλεσιν μνημοσύνου εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀντιπρυτάνεως καὶ κατὰ τὴν βάπτισιν τῆς Ἑλένης Δ. Βλαγκούλη (οἰκογενεὶας φοιτητοῦ τῆς Σχολῆς),

δ') ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν Καλάμαις κατὰ τὴν Κυριακὴν, 29 Μαΐου 1955, μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, τέλεσιν μνημοσύνου εἰς μνήμην τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καὶ τῶν πεσόντων κατὰ τὴν ἄλωσιν, καὶ τέλος κατὰ τὴν βάπτισιν ὑπὸ τῆς Σχολῆς τοῦ Κωνσταντίνου Λ. Μαυρογιάννη,

ε) κατὰ τὴν λειτουργίαν τῶν τελευταίων χαιρετισμῶν ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Πλάτωνος ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν Παρασκευὴν, 25 Μαρτίου 1955.

Χριστιανικὴ Φοιτητικὴ κίνησις

Κατὰ τὸ λῆξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος παρατηρήθη λίαν ἀξιόλογος χριστιανικὴ φοιτητικὴ κίνησις ἐν τῇ Παντείῳ Σχολῇ.

1. Περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς βυζαντινῆς φοιτητικῆς χορωδίας βλέπε ἀνωτέρω.

2. Διὰ πρώτην φοράν, ἡ Σχολὴ ἐτέλεσε τὴν 1ην Ἀπριλίου 1955 εἰς τὸ ἀμφιθέατρον αὐτῆς λειτουργίαν τῶν τελευταίων Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου, ἐν μέσῳ ἀληθῶς κατανυκτικῆς ἀτμοσφαίρας. Ἐλειτούργησεν ὁ αἰδεσιμώτατος κ. Γεώργιος Πειρουνάκης καὶ ἔψαλεν ἡ χορωδία τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Οἰκονόμου.

Αὕτῃ ἦτο ἡ πρώτη χρῆσις, ἡ ὁποία ἐγένετο, τοῦ νέου ἀμφιθεάτρου τῆς Σχολῆς, τηρούσης ἐν προκειμένῳ τὸ «ἀπὸ Θεοῦ ἄρχεσθαι».

Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, ὁ ἱερεὺς κ. Πειρουνάκης ἐξῆρε δι' ὀλίγων τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Σχολῆς καὶ ἠύχθη νὰ τὴν μιμηθοῦν καὶ αἱ λοιπαὶ Ἀνωτάται Σχολαί, εἰς τὴν ὥραίαν καὶ ἐποικοδομητικὴν αὐτὴν ἐκδήλωσιν.

3. Ὁ φοιτητικὸς κόσμος συμμετέσχε σύσσωμος κατὰ τὴν παγκόσμιον ἡμέραν Προσευχῆς τοῦ Φοιτητοῦ. Περὶ τῆς σχετικῆς ὁμιλίας τοῦ ἡμετέρου Πρυτάνεως κ. Μιχαὴλ Στασινοπούλου βλέπε ἀνωτέρω.

4. Ἰδιαιτέρως ἀξιοσημείωτος ὑπῆρξεν ἡ συνεργασία τῶν Φοιτητῶν τῆς Παντείου μετὰ τοῦ Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Φοιτητῶν.

Ὁ Χριστιανικὸς Ὁμιλος Φοιτητῶν (Χ.Ο.Φ.) δρᾷ ἀπὸ δεκαετίας μετὰξὺ τῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν τῶν Ἀνωτάτων τοῦ Κράτους Σχολῶν. Τὰ γρηφεῖα αὐτοῦ, ὡς καὶ αἱ αἰθούσαι βιβλιοθήκης καὶ μελετῶν εὐρίσκονται ἐν τῷ ἰδρύματι τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν Ἐνώσεων (Σουλίου 3—Σόλωνος 111).

Πλὴν τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων τῆς δράσεως τοῦ Ὁμίλου, τῶν λαβουσῶν χώραν ἐν ταῖς αἰθούσαις αὐτοῦ (Σουλίου 3) ὡς καὶ ἀλλαχοῦ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Παντείου καὶ τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν, εἰδικῶς χάριν τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου ἐλειτούργησε κατὰ τὸ παρελθὸν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος πυρὴν μελετῶν τοῦ Χ.Ο.Φ. ἐντὸς τοῦ μεγάρου τῆς Παντείου Σχολῆς.

Οἱ συμμετασχόντες εἰς τὰς ἐβδομαδιαίας συγκεντρώσεις τοῦ Πυρῆνος ἐμελέτησαν ἀπὸ κοινοῦ τὸ θέμα «Χριστὸς καὶ Κόσμος» εἰσηγουμένου τοῦ θεολόγου κ. Ν. Νησιώτου.

Ἐπίσης εἰς τὴν σειρὰν τῶν διαλέξεων, τὰς ὁποίας διοργανῶναι ὁ Χριστιανικὸς Ὁμιλος Φοιτητῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου ὠμίλησαν οἱ καθηγηταὶ τῆς Παντείου Σχολῆς κ. κ. Δ. Βεζανῆς, Ι. Θεοδώρακοπούλος, Ν. Λούβαρις καὶ Ἱ. Παπαζαχαρίου.

5. Κατὰ τὴν 21 Μαΐου 1955, ἡμέραν Σάββατον, ἐτελέσθη πρωτοβουλία τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Ἐνώσεως (Ἀκαδημίας 45) χάριν τῶν φοιτητῶν τῆς Νομικῆς καὶ τῆς Παντείου Σχολῆς θεία λειτουργία ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Θεσείου.

Φοιτητικὸς ἀθλητισμὸς

1. Κατὰ τὴν 30ὴν Μαρτίου 1955, ἡμέραν Τετάρτην ἐτελέσθησαν ἐν τῷ γυμναστηρίῳ τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς οἱ Γ' Ἑσπερικοὶ φοιτητικοὶ ἀγῶνες τῆς Σχολῆς κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων εἶχεν ὡς ἑξῆς :

«ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ὁ Πρύτανης	κ. Στασινόπουλος Μιχαήλ
Ὁ Ἀντιπρύτανης	κ. Παπαζαχαρίου Ἰωάννης
Ὁ Καθηγητὴς	κ. Περδίκας Παναγιώτης
Ὁ Καθηγητὴς	κ. Σπανδανόπουλος Ἰωάννης

Οἱ ἄρχοντες τῶν ἀγώνων

Ἀλυτάρχης :	Σ. Ρουμπάνης
Γυμνασιάρχος :	Κ. Παλαιολόγος
Ἐφορος Τάξεως :	Γρ. Πανουτσόπουλος
Ἐφορος Δρόμων :	Σ. Νικολαΐδης
Ἐφορος Ἀλμάτων :	Ι. Παλαμιώτης
Ἐφορος Ρίψεων :	Π. Πετράκης
Ἐφορος χρονομετρῶν :	Κ. Παπαναστασίου
Ἀφέτης :	Α. Δρίβας
Κριταὶ Δρόμων :	Σ. Κούτρας, Ι. Πακλατσίδης, Π. Γιαρίμογλου, Π. Μαῖχος
Κριταὶ Ἀλμάτων :	Α. Μεσσήνης, Ι. Λουκρέζης, Κ. Βεντίκος, Θ. Ψηνάκης
Χρονομέτραι :	Κ. Παπάζογλου, Π. Γκιουράνοβιτς, Γ. Παπακυριακοῦ, Γ. Μαντζῶρος
Κριταὶ Ρίψεων :	Ν. Κούτουλας, Α. Λούβρης, Π. Μαστρογιάννης
Γραμματεῖς :	Δ/νις Ε. Κοκκίνου, Π. Πακλατσίδης
Ἐκφωνητής :	Γ. Λιβέρης

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ

Τετάρτη 30 Μαρτίου 1955, ὥρα 4.00' μ.μ.—Γυμναστήριον Ε.Α.Σ.Α.

4.00' μ.μ. Παρέλασις καὶ παράταξις Ἀθλητῶν

Ἐθνικὸς καὶ Φοιτητικὸς Ὑμνος ὑπὸ τῆς χορωδίας τῆς Παντείου Σχολῆς

Ὁρολόγιον Πρόγραμμα

Μετέχοντες Ἀθληταὶ

4.15' μ.μ. Δρόμος 100 μέτρων

Ἀκοντισμός

4.30' μ.μ. Ἄλμα εἰς μῆκος

Δισκοβολία

5.00' μ.μ. Δρόμος 400 μέτρων

Ἄλμα εἰς ὕψος

5.30' μ.μ. Δρόμος 1500 μέτρων

Ἄλμα τριπλοῦν

Σφαιροβολία

6.00' μ.μ. Σκυταλοδρομία 4 × 300

6.15' μ.μ. Ἀπονομή ἐπάθλων εἰς τοὺς νικητὰς τῶν ἀγώνων
ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως κ. Μ. Στασινοπούλου

Μ. Τσολάκης, Π. Βεντῆκος, Β. Καλαϊτζῆς, Π. Φαραντᾶτος, Σ. Τσιφλάκος, Ν. Μαχαίρας

Γ. Ζαφείρης, Μ. Ζευγώλης,
Α. Νικολιδάκης, Π. ΚοτσιφάκοςἩλ. Κούκης, Β. Καλαϊτζῆς,
Γ. Ζαφείρης, Α. Νταηδῆμος,
Γιαννουλάτος, ΔερμετζῆςΓ. Ρουμπάνης, Α. Παπαδόπουλος,
Ἀποστολίδης, ΓερομεριάτηςΒ. Καλαϊτζῆς, Κ. Νικητάκης,
Φαραντᾶτος, Κομίνης

Σπηλιόπουλος, Ἐφραιμίδης,

Ἡλ. Κούκης, Γ. Ζαφείρης

Κ. Βαμβοκάς, Σωτήρογλου,
Θ. Ζούλας, Ν. ΜπόρμπυλαςἩλ. Κούκης, Γ. Ζαφείρης,
Κομίνης, Α. ΝταηδῆμοςΓ. Ρουμπάνης, Κατσικοβάρδος
Ἀποστολίδης, Παπαδόπουλος,
Δερμετζῆς, Γερομεριάτης

Ὅμαδες Λευκῶν καὶ Κυανῶν

Ἀγωνίσματα	Πανελλ. ρεκόρ	Ἐπίσημοι Παντείου	Ἐπιδόσεις Α. Σ. Π. Ε.	
100 μ.	10.6	10.9	Μ. Τσολάκης	1952
		10.9	Π. Βεντῆκος	1952
200 μ.	21.6	23.1	Μ. Τσολάκης	1952
400 μ.	48.2	54.4	Κ. Νικητάκης	1953/54
800 μ.	1.52.3	2.12.6	Στ. Τσίνος	1952
1000 μ.	2.27.6	3.13.1	Κ. Νικητάκης	1954
1500 μ.	3.55.4	4.26.8	Στ. Τσίνος	1953
110 μ. Ἐμπ.	14.7	16.7	Κ. Πελίτης	1952
400 μ. Ἐμπ.	53.5	63.6	Κ. Πολίτης	1952
Ἦψος	1.90.5	1.81	Κ. Πολίτης	1954
Κοντῶ	4.30	4.30	Γ. Ρουμπάνης	1954
Τριπλοῦν	15.03	13.47	Ἡλ. Κουκῆς	1954
Μῆκος	7.37	6.30	Ἡλ. Κουκῆς	1953

Σφαῖρα	15.59	12.74	Γ. Ρουμπάνης	1952
Δίσκος	51.00	37.25	Γ. Οικονόμου	1952
Ἀκόντιον	65.98	51.34	Α. Παππᾶς	1953
Λιθοβολία	21.05	13.54	Γ. Οικονόμου	1952
4 × 100 μ.	42.0	45.4	Ὁμάς Σχολῆς	1952
4 × 300 μ.		2.45.5	Ὁμάς Λευκῶν	1954

ΣΗΜ.—Ὡς ἐπιδόσεις τῆς Σχολῆς ἀναγνωρίζονται τὰ καλύτερα ρεκόρ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀπὸ ἀθλητὰς ἀγωνισθέντας μὲ τὰ χρώματα τῆς ΠΑΝΤΕΙΟΥ Α.Σ.Π.Ε.).

2. Περί τῶν ἀγώνων τούτων ἀναδημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ κάτωθι ἀποσπάσματα ἀθλητικῶν ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν :

α) Ἐφημερίς «Ἀθλητικὴ Ἡχώ» Ἀθηνῶν, Σαββάτου 26 Μαρτίου 1955 :

«ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀπὸ τὴν εἰδησεογραφίαν ἐξάγεται τὸ ἐνδιαφέρον συμπέρασμα ὅτι τὰ ἀνώτατα ἰδρύματα κινοῦνται κάπως κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον. Ἡ Ἀνωτάτῃ Ἐμπορικῇ διωργάνωσιν ἀνώμαλον δρόμον, τὸ Πολυτεχνεῖον, ἡ Πάντειος, ἡ ΕΑΣΑ, προετοιμάζουν ἐσωτερικοὺς ἀγῶνας. Ἄν ἐξαίρεσωμεν τὴν ΕΑΣΑ, καὶ τὴν Πάντειον οὐδεμία ἄλλη ἀνωτάτῃ σχολὴ ἐκινήθη πέρυσι ἀθλητικῶς. Ἴδού, λοιπόν, διατὶ εἶναι εὐχάριστον τὸ γεγονός ὅτι διοργανοῦνται ἀθλητικαὶ ἡμερίδες, ἔστω καὶ μὲ περιορισμένην συμμετοχὴν ἀθλητῶν. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ παρατηρουμένη κίνησις δὲν εἶναι παροδική, καὶ ὅτι θὰ συνεχισθῇ πρὸς ὄφελος τοῦ φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ».

β) Ἐφημερίς «Ἀθλητικὴ Ἡχώ» Ἀθηνῶν, Τρίτης 29 Μαρτίου 1955 :

«ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΤΙΒΟΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΥΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.Α.Σ.Α.

*Οἱ ἀθληταὶ τῆς κατέχουν ἀξιόλογα ρεκόρ τὰ
ὁποῖα θὰ ἐξήλυναν πολλοὶ Σύλλογοί μας*

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτῃ Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν προεκήρυξε τοὺς Γ' ἐφετεινοὺς ἐσωτερικοὺς τῆς ἀγῶνας στίβου. Οὗτοι θὰ τελεσθοῦν αὐρίον, 30 Μαρτίου, εἰς τὸ Γυμναστήριον τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς. Ὡς γνωστόν, ἡ Πάντειος Α.Σ.Π.Ε. παραλλήλως μὲ τὴν μόρφωσιν τῶν σπουδαστῶν τῆς φροντίζει καὶ διὰ τὴν σωματικὴν ἄσκησιν ὄλων τῶν ἱκανῶν φοιτητῶν. Ἐτσι κάθε χρόνον ὄχι μόνον μετέχει ἀνελλιπῶς εἰς τὰ τελούμενα πρωταθλήματα τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἀλλὰ καὶ διοργανώνει καὶ ἐπισήμους ἀγῶνας στίβου μὲ πλήρες πρόγραμμα καὶ βαρύτητα ἐπαθλα διὰ τοὺς νικητάς.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, μάλιστα, ἐσημείωσεν ἀξιολόγους ἐπιτυχίας εἰς τὰς ἀθλοπαιδιάς καὶ τὸν στίβον. Τὸ 1952 κατετάγη δευτέρα στὴν ὁμαδικὴ βαθμολογία τῶν σχολῶν, στὸ φοιτητικὸ πρωτάθλημα στίβου νικήτρια ἦτο ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία. Δευτέρα, ἐπίσης, στὸ βόλλεϋ καὶ δευτέρα στὸ μπάσκετ, ἡττηθεῖσα ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον μὲ 44-43. Τὸ 1953 ἐκέρδισε τὸ βόλλεϋ, ἐνῶ εἰς τὸ μπάσκετ δὲν ἐτελέσθη ὁ τελικὸς μεταξὺ Πανεπιστημίου-Παντείου. Ἐφέτος κατετάγη δευτέρα εἰς τὸ μπάσκετ, διεκδικεῖ ὅμως τὰ πρωτεῖα στὸ ὁμαδικὸ τοῦ ἀνωμάλου δρόμου καὶ τοῦ πρωταθλήματος στίβου.

Ὡς γνωστὸν, σύμφωνα μὲ τὰς ἐφετεινὰς προκηρύξεις, ἀθληταὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταλάβει μίαν ἀπὸ τὰς τρεῖς πρώτας θέσεις σὲ Πανελληνίους ἀνδρῶν ἢ εἰς διεθνεῖς ἀποκλείονται. Ἐτσι, εἰς τοὺς Πανελληνίους φοιτητικούς δὲν θὰ μπορέσουν νὰ μετᾶσχουν οἱ ἀδελφοὶ Ρουμπάνη, ὁ Τσακανίκας, ὁ Τσολάκης, ὁ Πολίτης κλπ. Στούς ἐσωτερικοὺς ὅμως ἀγῶνας τῆς Παντείου ὅλοι οἱ ἀθληταὶ τῆς Σχολῆς θὰ δύνανται νὰ μετᾶσχουν ἀκόμη καὶ ὅσοι ἄλλοι φοιτηταὶ τὸ ἐπιθυμοῦν ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, φυσικά. Ἐτσι μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι περισσότερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν οἱ ἐσωτερικοὶ τῆς Παντείου μὲ τοὺς ἀρίστους ἀθλητὰς τῆς Γ. Ρουμπάνη, Μ. Τσολάκην, Π. Βεντῖκον, Β. Καλαϊτζίη, Κ. Νικητάκη, Γερομεριάτην, Βαμβακᾶν κ.τ.λ. παρὰ οἱ Πανελλήνιοι φοιτητικοὶ ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀποκλείονται αὐτοὶ καὶ ἄλλοι.

Οἱ ἀγῶνες τῆς Παντείου θὰ τελεσθοῦν τὸ ἀπόγευμα παρουσίᾳ—ὅπως πάντα—τοῦ πρυτάνεως κ. Μιχ. Στασινοπούλου, τοῦ ἀντιπρυτάνεως κ. Ἰωάν. Παπαζαχαρίου, ἀπάντων τῶν λοιπῶν καθηγητῶν καὶ ἑκατοντάδων φοιτητῶν. Οἱ ἀθληταὶ ἔχουν χωρισθῇ εἰς δύο ομάδας Λευκοὺς καὶ Κυανοὺς. Τοὺς μὲν λευκοὺς ἀποτελοῦν οἱ φοιτηταὶ οἱ γεννηθέντες εἰς τὸ κέντρον, τοὺς δὲ κυανοὺς οἱ γεννηθέντες εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ἡ λειτουργία τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὴν Σχολὴν τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς «Ἐπιτροπῆς Σωματικῆς καὶ Ψυχικῆς Ἀγωγῆς τῶν Φοιτητῶν». Διὰ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα κρατεῖται στατιστὴ ρεκὸρ. Ὡς ρεκὸρ τῆς Σχολῆς ἀναγνωρίζονται αἱ καλύτεραι ἐπιδόσεις, αἱ ἐπιτευχθεῖσαι ἀπὸ ἀθλητὰς ἀγωνισθέντας μὲ τὰ χρώματα τῆς Παντείου Α.Σ.Π.Ε. Αὐτὰ εἶναι τὰ ἑξῆς :

100 μ. :	10.9 Μ. Τσολάκης	1952
	10.9 Π. Βεντῖκος	1952
200 μ.	23.1 Μ. Τσολάκης	1952
400 μ.	54.4 Κ. Νικητάκης	1953/54
800 μ.	2.12.6 Στ. Τσινὸς	1952
1000 μ.	3.13.1 Κ. Νικητάκης	1954
1500 μ.	4.26.8 Στ. Τσινὸς	1953
110 μ. ἐμπ.	16.7 Κ. Πολίτης	1952
400 μ. ἐμπ.	63.6 Κ. Πολίτης	1952

Υψος	1.81	Κ. Πολίτης	1954
Κοντῶ	4.30	Γ. Ρουμπάνης	1954
Τριπλοῦν	13.47	Η. Κούκης	1954
Μῆκος	6.30	Η. Κούκης	1953
Σφαῖρα	12.74	Γ. Ρουμπάνης	1952
Δίσκος	37.25	Γ. Οικονόμου	1952
Ἀκόντιον	51.34	Α. Παπᾶς	1953
Λιθοβολία	13.54	Γ. Οικονόμου	1952
4 × 100	45.4	Ὁμάς Σχολῆς	1952
4 × 300	2.45.5	Ὁμάς Λευκῶν	1952

Οἱ νικηταὶ τῶν Α' (1953) ἐσωτερικῶν ἀγώνων τῆς Παντείου εἶναι οἱ ἑξῆς :

100 μ.	Βεντῦκος	11.4
400 μ.	Νικητάκης	54.4
1.500 μ.	Τσινός	4.26.8
110 μ. ἐμπ.	Πολίτης	17.9
Υψος	Πολίτης	1.72
Μῆκος	Κούκης	6.30
Μῆκος τριπλοῦν	Λεντάρης	13.36
Ἀκόντιον	Παπᾶς	51.34
Σφαῖρα	Παπᾶς	11.92
Δίσκος	Κοτσιφάκος	30.92
4 × 300	Κυανοῖ	2.46.9.

Βαθμολογία : Κυανοῖ 55, Λευκοὶ 49.

Οἱ νικηταὶ τῶν Β' ἐσωτερικῶν ἀγώνων (1954) εἶναι οἱ ἑξῆς :

100 μ.	Τσολάκης	11.2
400 μ.	Νικητάκης	54,4
1.000 μ.	Νικητάκης	3.13.1
110 μ. ἐμπ.	Πολίτης	16.9
Τριπλοῦν	Κούκης	13.47
Κοντῶ	Παπαδόπουλος	3.10
Μῆκος	Κούκης	6.28
Υψος	Πολίτης	1.81
Σφαῖρα (ἐφ.)	Ἀποστολίδης	14.44
Δίσκος (ἐφ.)	Κατσικοβάρδος	37.74
Ἀκόντιον	Ζαφείρης	46.28
4 × 300	Ὁμάς Λευκῶν	2.45.2
Βαθμολογία : Λευκοὶ 121, Κυανοὶ 43.		

Ἐφέτος προβλέπεται ὅτι οἱ ἀγῶνες θὰ ἔχουν μεγαλύτεραν ἐπιτυχίαν τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ρεκόρ, ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως συμμετοχῆς. Ἐναντι τῶν 24 συμμετασχόντων τὸ 1953 καὶ 26 τὸ 1954 ἐφέτος προβλέπεται ὅτι θὰ μετάσχουν τὸ ὀλιγώτερον 50, ἕκαστος δὲ εἰς περισσότερα τῶν δύο ἀγωνισμάτων τοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον περιέχει τὰ ἑξῆς :

100 μ., 400 μ., 1.500 μ., 4×300 , μῆκος, ὕψος, τριπλοῦν, σφαῖρα δίσκος καὶ ἀκόντιον. Γ. Λιβέρης»

«ΤΑ ΕΠΑΘΛΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ Α.Σ.Π.Ε.

Διὰ τοὺς αὖριον Τετάρτην τελουμένους ἐσωτερικοὺς ἀγῶνας στίβου τῆς Παντείου Κύπελλα ἠθλοθέτησαν οἱ ἑξῆς : Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας διὰ τὴν νικήτριαν ὁμάδα εἰς τὴν βαθμολογίαν. Ἡ Πάντειος Α.Σ.Π.Ε. διὰ τὴν νικήτριαν ὁμάδα εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 4×300 . Ὁ πρῦτανις κ. Μιχ. Στασινόπουλος διὰ τὸν νικητὴν τῶν 100 μ. Οἱ κ.κ. καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς διὰ τοὺς νικητὰς τῆς σφαιροβολίας τοῦ ἄλματος ἀπλοῦ καὶ τοῦ ἀκοντίου. Ἡ ἐκπροσώπησις τῶν Φιτιτητῶν διὰ τὸν νικητὴν τῶν 1.500 μ. καθὼς ἐπίσης καὶ ἄλλοι.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἅπαντες οἱ νικηταὶ θὰ λάβουν μετάλλια καὶ οἱ τρεῖς πρῶτοι διπλώματα».

γ') Ἐφημερίς «Ἀθλητικὴ Ἠχώ» Ἀθηνῶν Τετάρτης, 30 Μαρτίου 1955 :

«ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ Ε.Α.Σ.Α. ΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙ Γ' ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα καὶ ὥραν 4 μ.μ. εἰς τὸ παρὰ τὴν Δάφνης γυμναστήριον τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς τελοῦνται οἱ ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες στίβου τῆς Παντείου. Οἱ ἀγῶνες εἶναι ἐτήσιοι καὶ οἱ ἐφετεινοὶ εἶναι οἱ τρίτοι κατὰ σειράν. Οἱ σημερινοὶ ἀγῶνες, ἐκτὸς τοῦ χαρακτηῖρος των ὡς ἐπισήμων τῆς Σχολῆς, ἐπέχουν θέσιν προκριματικῶν διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς ὁμάδος τῆς Παντείου, ἡ ὁποία θὰ μετάσχη τοῦ Παμφοιτητικοῦ Πρωταθλήματος στίβου.

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἀγώνων ἔχει ὡς ἑξῆς :

4. μ.μ. Παρέλασις καὶ παράταξις ἀθλητῶν.
- 4.15' μ.μ. 100 μέτρα, ἀκοντισμός.
- 4.30' μ.μ. Ἄλμα εἰς μῆκος, δισκοβολία.
5. μ.μ. 400 μ., ἄλμα εἰς ὕψος.
- 5.30' μ.μ. 1.500 μ., τριπλοῦν, σφαιροβολία.
6. μ.μ. Σκυταλοδρομία 4×300 .
- 6.15' μ.μ. Ἀπονομὴ ἐπάθλων εἰς τοὺς νικητὰς.

Εἰς τοὺς τρεῖς πρώτους θὰ ἀπονεμηθοῦν διπλώματα, μετάλλια καὶ κύπελλα. Ἀθλοθέται εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ἡ Πάντειος, ὁ πρύτανις κ. Μιχ. Στασινόπουλος, οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς καὶ οἱ Φοιτηταί.

δ') Ἐφημερίς «Ἀθλητικὴ Ἡχώ» Ἀθηνῶν, Πέμπτης 31 Μαρτίου 1955 :

«Τὸ ἀνώτατο Ἐκπαιδευτικὸ μας Ἰδρυμα πρὸ πρωτοστατεῖ στὸν Στίβο.

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ Ο ΒΑΜΒΑΚΑΣ ΕΤΡΕΞΕ ΤΑ 1.500 Μ. ΕΙΣ 4.16.2, Ο ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ ΤΑ 100 ΕΙΣ 11.6, Ο ΚΟΥΚΗΣ 6.36

Μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα διεξήχθησαν χθὲς εἰς τὸ γυμναστήριον τῆς Ε.Α. Σ.Α. οἱ ἐσωτερικοὶ ἀγῶνες στίβου τῆς Παντείου Α.Σ.Π.Ε.

Τούτους παρηκολούθησαν ὁ Πρύτασις κ. Μιχ. Στασινόπουλος, ὁ Ἀντιπρύτανις κ. Παπαζαχαρίου, ὁ καθηγητὴς κ. Καλλιαβᾶς, ὁ καθηγητὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς κ. Γρ. Πανουτσόπουλος, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ε.Α.Σ.Α. κ. Κλ. Παλαιολόγος, Οἱ ἀγῶνες ἐσημείωσαν ἀξιόλογον ἐπιτυχίαν, ἐπειύχθησαν δὲ καὶ τρία νέα ρεκόρ τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε.

Τὴν ἑναρξιν τῶν ἀγώνων ἐκήρυξε ὁ κ. Πρύτανις, τόνισας μεταξὺ ἄλλων ὅτι : «Διὰ τὴν Πάντειον τὸ Ὀλυμπιακὸν πνεῦμα ἀποτελεῖ παράδοσιν καὶ ἐκδήλωσιν τῆς παραδόσεως αὐτῆς εἶναι ἡ τέλεσις τῶν σημερινῶν ἀγώνων ...» Μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγώνων, τὴν παρέλασιν τῶν ἀθλητῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῆς χορωδίας τοῦ Ἐθνικοῦ, τοῦ Ὀλυμπιακοῦ καὶ τοῦ Ὑμνου τῆς Σχολῆς, ἤρχισαν οἱ ἀγῶνες.

Τὸ καλύτερον ρεκόρ τῆς ἡμέρας ἐπέτυχε ὁ πρωτοετὴς Κ. Βαμβακάς εἰς τὸν δρόμον τῶν 1.500 μ. μὲ χρόνον 4.19,2 πού ἀποτελεῖ νέον ρεκόρ τῆς Σχολῆς. Τὸ παλαιὸν τὸ ὁποῖον κατεῖχεν ὁ Τσινὸς μὲ 4.26.8 κατέρριψε καὶ ὁ δευτερος Σωτήρογλου ὁ ὁποῖος μὲ 4.21.2 ἐβελτίωσε τὴν ἀτομικὴν του ἐπίδοσιν, Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ δρομεῖς διερχόμενοι τὰ 1.000 μ. ἐπέτυχον ἀντιστοίχως 2.50.7 καὶ 2.51.4 χρόνοι πού ἐπίσης ἀποτελοῦν ρεκόρ (παλαιὸν Νικητάκης 3.13.1).

Στὸ μῆκος ὁ Ἡλ. Κούκης ἐκέρδισε τὴν Α' θέσιν μὲ 6.36 ἐπίδοσιν πού βελτιώνει τὸ παλαιὸ ρεκόρ πού κατεῖχεν ὁ ἴδιος. Τὴν καλυτέρα ὅμως ἐμφάνισιν ἐπραγματοποίησε ὁ Φαραντάτος ὁ ὁποῖος ἐκέρδισε σὲ 100 μ. μὲ 11.6, τὰ 400 μ. μὲ 58.1, μετέσχε τῆς νικητρίας ὁμάδος σκυταλοδρομίας 4 × 300 καὶ κατετάγη δευτερος στὸ μῆκος μὲ 5.85. Στίς ρίψεις ὁ Ἀποστολίδης ἐκέρδισε δύο πρώτες νῖκες καὶ τὰ δύο Κύπελλα. Λυπηρὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἀρκετοὶ γνωστοὶ ἀθληταὶ τῆς Σχολῆς ὡς οἱ Καλαῖτζῆς, Νικητάκης, Μαχαίρας, κλπ. ἀπέσχον ἀδικαιολογήτως τῶν ἀγώνων. Οἱ ἀθληταὶ ἦσαν χωρισμένοι σὲ δύο ὁμάδες, τοὺς Λευκοὺς καὶ τοὺς Κυανοὺς ἀναλόγως τοῦ τόπου καταγωγῆς των. Μετὰ πάλιν εἰς τὴν βαθμολογίαν οἱ Λευκοὶ ἐπεβλήθησαν μὲ 46 ἐναντι 42 βαθμῶν. Τὰ λεπτομερῆ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς :

100 μέτρα. : 1) Φαραντᾶτος (Λευκ.) 11.6, 2) Βαλαβάνης (Λευκ.) 12.2, 3) Γιαννουλάκος (Λευκ.) 12.6, 4) Γαλανόπουλος (Κυαν.) 13.1, 6) Χαρισιάδης (Λευκ.) 13.4, 5) Βεργῆς (Κυαν.) 13.5.

Ἄλμα εἰς μῆκος : 1) Κούκης (Κυαν.), 6.36 (Ν.Ρ.Π.), 2) Φαραντᾶτος (Λευκ.) 5.85, 3) Νταηδῆμος (Λευκ.) 5.28, 4) Ἀντωνιάδης (Κυαν.) 4.90, 5) Κουρεμένος (Κυαν.) 4.60.

Δισκοβολία : 1) Ἀποστολίδης (Λευκ.) 34.68, 2) Κατσικοβάρδος (Κυαν.) 32.98, 3) Ἀντωνιάδης (Κυαν.) 32.03, 4) Παπαδόπουλος (Λευκ.) 30.17, 5) Παραγιουδάκης (Κυαν.) 28.49, 6) Σολόπουλος (Κυαν.) 26.76.

Ἄλμα εἰς ὕψος : 1) Κεφαλόπουλος (Κυαν.) 1.55, 2) Κουρεμένος (Κυαν.) 1.50, 3) Νταηδῆμος (Λευκ.) 1.40.

Τριπλοῦν : 1) Κούκης (Κυαν.) 12.40, 2) Νταηδῆμος (Λευκ.) 12.05, 3) Κεφαλόπουλος (Κυαν.) 11.52, 4) Κουρεμένος (Κυαν.) 10.69, 5) Καλουτσάκης (Κυαν.) 10.55.

400 μ. : 1) Φαραντᾶτος (Λευκός) 58.1, 2) Σολόπουλος (Κυαν.) 58.4, 3) Γαλανόπουλος (Κυαν.) 60.1, 4) Ἐφραιμίδης (Λευκ.) 60.1.

1.500 μ. : 1) Βαμβακᾶς (Λ.) 4.19.2 (Ν.Ρ.Π.), 2) Σωτήρογλου 4.21.2 (Ν.Ρ.Π.), 3) Μπουρνάκης (Κυαν.) 4.54, 4) Καψάλης (Κυαν.) 5.12, 5) Δέδες (Κυαν.), 6) Παλαιολόγος (Κ.).

Σφαιροβολία : 1) Ἀποστολίδης (Λευκ.) 10.76, 2) Ἀντωνιάδης (Κυαν.) 10.37, 3) Κατσικοβάρδος (Κυαν.) 9.98, 4) Νάκος (Κυαν.) 9.78, 5) Παραγιουδάκης (Κυαν.) 8.75.

4 × 300 : 1) Ὀμάς Λευκῶν 2.54.4, 2) Ὀμάς Κυανῶν 3.03.6.

Μετά τὸ πέρασ τῶν ἀγώνων ὁ Πρύτανης κ. Μ. Στασινοπούλος ἀπένειμε εἰς τοὺς νικητὰς τὰ ἔπαθλα.

Γ. Λιβέρης»

3. Περὶ τῶν παμφοιτητικῶν ἀγώνων γράφει : α) ἡ ἐφημερὶς «Ἀθλητικὴ Ἡχώ» Ἀθηνῶν, τῆς Παρασκευῆς 8 Ἀπριλίου 1955 τὰ ἐξῆς :

«ΟΙ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΑΥΡΙΟΝ
ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ

Τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν τελοῦνται στὸ γυμναστήριον τῆς ΕΑΣΑ διοργανούμενοι ὑπὸ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, οἱ Παμφοιτητικοὶ ἀγῶνες στίβου μὲ συμμετοχὴ ἀθλητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου, Παντείου Α.Σ.Π.Ε. τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς καὶ Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας.

Τὸ πρόγραμμα ἔχει ὡς ἐξῆς :

Σάββατον 4. μ.μ. : 100 μ., ἄλμα εἰς ὕψος, σφαιροβολία, ἄλμα εἰς μῆκος, 800 μ., ἀκοντισμός, 4 × 100 μ.

Κυριακὴ 4 μ.μ. : 400 μ., ἄλμα τριπλοῦν, 1.500 μ., δισκοβολία, 4 × 400 μ.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας προσεκλήθη ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐθν. Παιδείας, ὁ Γεν. Γραμ-

ματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας, οἱ Πρυτάνεις καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων.

Ἦδη ὅλα· αἱ σχολαὶ κατήρτισαν τὰς ομάδας των.

Ὡς γνωστόν, κάθε Σχολὴ δικαιούται εἰς ἕκαστον ἀγώνισμα νὰ μετάρχη δι' ἑνὸς ἀθλητοῦ, κάθε δὲ ἀθλητὴς σ' ἓνα μόνο ἀγώνισμα καὶ μία σκυταλοδρομία.

Τῶν ἀγώνων ἀποκλείονται οἱ ἀθληταὶ οἱ ὅποιοι ἔχουν κερδίσει μία ἀπὸ τὶς τρεῖς πρῶτες θέσεις σὲ διεθνεῖς ἀγῶνας ἢ σὲ πανελληνίους ἀνδρῶν. Ἦδη ὑπὸ τῆς Παντείου Α.Σ.Π.Ε. ἀνεκοινώθησαν τὰ ὀνόματα τῶν ἀθλητῶν ποὺ θὰ τὴν ἀντιπροσωπεύουν :

100 μ. : Φαραντᾶτος (ἀναπλ. Γιαννουλάκος), 400 μ. : Βαλαβάνης (Σολόπουλος), 800 μ. : Τσινὸς (Σολόπουλος), 1.500 μ. : Σωτήρεγλου (Μπουρνάκης), 4 × 100 : Βαλαβάνης—Μαχαίρας—Γιαννουλάκος—Κρύκης (Σπηλιόπουλος, Νταηδῆμος, Παπαδόπουλος), Μῆκος : Κούκης (Παπαδόπουλος), Τριπλοῦν : Νταηδῆμος (Κεφαλόπουλος), Ὑψος : Σπηλιόπουλος (Μαχαίρας).

Σφαῖρα : Ἀλεξόπουλος (Ἀντωνιάδης), Δισκοβολία : Ἀποστολίδης (Κατσιοβαρδός), Ἀκόντιον : Νικολιδάκης (Παπαδόπουλος), 4 × 100 : Φαραντᾶτος, Σωτήρεγλου, Σολόπουλος, Ἐφραιμίδης (Γαλανόπουλος, Νταηδῆμος, Καψάλης).

Οἱ ἀθληταὶ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, οἱ ὅποιοι προεκρίθησαν διὰ νὰ μετάρχουν τῶν παμφοιτητικῶν, εἶναι οἱ ἑξῆς :

100 μ. : Τσακιρίδης, 400 μ. : Λαζαρίδης, 800 μ. : Πανταζῆς, 1.500 μ. : Πυργᾶς, Μῆκος : Νικολάου, Τριπλοῦν : Φαφούτης, Ὑψος : Βαρλᾶς, Δίσκος : Καραφλάς.

Ἐπίσης κατὰ τοὺς διεξαχθέντας ἐσωτερικοὺς προκριματικοὺς ἀγῶνας τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Ἀθλητικῆς Ὀμάδος ἣτις θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Σχολὴν εἰς τοὺς Δ' Ἀθλητικοὺς Ἀγῶνας Ἀνωτάτων Σχολῶν, ἐπετεύχθησαν αἱ κάτωθι ἐπιδόσεις :

100 μ. : 1) Σκούρτης Δ. 11.4'', 2) Μποφίλιας Γ. 11.6''.

400 μ. : Χατζηϊωάννου Χ. 55.9''.

800 μ. : Μυρωνίδης Β. 2.09.4''.

1.500 μ. : 1) Μυρωνίδης Β. 4.34.4, 2) Ζερβουδάκης Β. 5.38.00.

Ὑψος : 1) Σκούρτης Δ., 1.76,5, 2) Χατζηϊωάννου Χ. 1.71.

Μῆκος : Γαλόπουλος Π. 6.18.

Τριπλοῦν : Κορώσης Τ. 11.68.

Δισκοβολία : Καραμιχάλης Α. 33.70.

Σφαίροβολία : Μουρίκης Κ. 11.70.

4 × 100 μ. : Γαλόπουλος—Καραμιχάλης—Περδικούρης—Μποφίλιας 49.5''.

4 × 400 μ. : Ζερβουδάκης—Κορώσης—Γαλόπουλος—Μυρωνίλης 3'.57''».

β') Ἡ ἐφημερίς «Ἀθλητικὴ Ἠχώ» Ἀθηνῶν, τοῦ Σαββάτου 9 Ἀπριλίου 1955 γράφει τὰ ἑξῆς :

**«ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ Ε.Α.Σ.Α. ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ
ΟΙ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ**

Σήμερον τὴν 4ην μ.μ. ἀρχίζουν εἰς τὸ γυμναστήριον τῆς ΕΑΣΑ (παρὰ τὴν Δάφνην) οἱ Παμφοιτητικοὶ ἀγῶνες στίβου μὲ συμμετοχὴν τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Παντείου, τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς, τῆς Γεωπονικῆς καὶ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας. Εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐκλήθησαν καὶ θὰ παραστοῦν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ὁ Γεν. Γραμματεὺς, οἱ πρυτάνεις καὶ καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων.

Διὰ τὴν νικητρίαν ὁμάδα—ἡ ὁποία πιθανὸν θὰ εἶναι ἡ Ε.Α.Σ.Α.—τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἠθλοθέτησε βαρύτεμον κύπελλον.

Τὸ σημερινὸν πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ κάτωθι ἀγωνίσματα : 100 μ. : ὕψος, σφαῖρα, μῆκος, 800 μ., ἀκοντισμός, 4×100 μ. Τὸ αὐριανὸν πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ κάτωθι ἀγωνίσματα : 400 μ., τριπλοῦν, 1.500 μ., δισκοβολία, 4×400 . Προβλέπεται ὅτι μεγάλο ἐνδιαφέρον θὰ παρουσιάσουν τὰ 100 μ., τὰ 400 μ., τὸ ἄλμα εἰς ὕψος, ἡ δισκοβολία καὶ τὰ 1.500 μ.

Ἐκάστη Σχολὴ δικαιούται συμμετοχῆς δι' ἐνὸς ἀθλητοῦ σὲ κάθε ἀγώνισμα, κάθε δὲ ἀθλητῆς σὲ ἓνα μόνον ἀγώνισμα καὶ μίαν σκυτάλην. Ἀθληταί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν περιληφθῇ μέσα στοὺς τρεῖς σὲ διεθνεῖς πανελληνίους ἀνδρῶν, ἀποκλείονται.

Πρόσκλησις φοιτητοῦ

Καλεῖται ἐπειγόντως ὁ ἀθλητῆς Παπαδόπουλος (ΠΑΣΠΕ) ὅπως εὕρεσκειται τὴν 4ην μ.μ. εἰς τὸ στάδιον τῆς ΕΑΣΑ διὰ νὰ μετάρχη τοῦ ἀκοντισμοῦ.

γ') Ἡ ἐφημερὶς «*Ἀθλητικὴ Ἠχώ*» Ἀθηνῶν, τῆς Κυριακῆς 10 Ἀπριλίου 1955, γράφει τὰ ἑξῆς :

**«ΗΡΧΙΣΑΝ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΟΙ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΙΒΟΥ 1955**

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ γυμναστήριον τῆς ΕΑΣΑ ἤρχισαν οἱ Παμφοιτητικοὶ ἀγῶνες στίβου. Παρ' ὅλον ὅτι τῶν ἀγῶνων δὲν μετέχουν σύμφωνα μὲ τὴν προκήρυξιν οἱ διεθνεῖς ἀθληταί, τὰ ἀποτελέσματα γενικῶς εἶναι πολὺ καλὰ. Στὸ μῆκος, ὁ Κύπριος Νικολάου τῆς ΕΑΣΑ ἐπῆδησε 6 μ. 72, τὰ δὲ ἄλματά του ἦσαν τὰ ἑξῆς : 6.40, 6.42, 6.72, 6.46, 6.52, 6.45.

Στὸ ὕψος, τρεῖς ἐπίσης 1 μ. 70 ἐνῶ στὰ 800 μ. ἐπεβλήθη ὁ Μπάϊκας μὲ 2.05.5.

Εἰς τὴν βαθμολογίαν τῆς α' ἡμέρας προηγεῖται ἡ Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ μὲ 32 βαθμούς.

Τὰ λεπτομερῆ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς :

100 μ. προκριμ. Α' σειρά : 1) Τρίτσης (Πολυτεχν.) 11.8, 2) Μπαφίλιας (Ἀν. Ἐμπορ.) 12.0, 3) Τριανταφυλλίδης (Παν.) 12.4.

Β' σειρά : 1) Τσακιρίδης (ΕΑΣΑ) 11.8, 2) Τσιφλάκος (Παντείου) 11.9, 3) Ντουρντάκης (Παν.) 12.1.

Τελικός : 1) Τρίτσης (Πολυτ.) 11.7, 2) Μπαφίλιας ('Αν. 'Εμπορ.) 11.8, 3) Τσακιρίδης (ΕΑΣΑ) 11.9, 4) Τσιφλάκος (Παντείου) 12.1, 5) Ντουρντάκης (Πανεπ.) 12.2, 6) Τριανταφυλλίδης (Παν.) 12.3.

Σφαιροβολία : 1) Καρλάφτης (Πολυτ.) 11 μ. 84, 2) Μουρίκης ('Αν. 'Εμπ.) 11.83, 3) Ρέτσας (ΕΑΣΑ) 11.14, 4) 'Αντωνιάδης (Παντείου) 11.04, 5) Γιαννούκας ('Αν. 'Εμπορ.) 10.66, 6) Βροντίσης (Πολυτ.) 10.54.

800 μ. : 1) Μπαίικας ('Ανωτ. 'Εμπορ.) 2.05.5, 2) Πανταζής (ΕΑΣΑ) 2.07, 3) Μυρωνίδης ('Αν. 'Εμπ.) 2.08.4, 4) Τσινός (Παντείου) 2.11 (N. P. Παντ.), 5) Μπαλτότσογλου (ΕΑΣΑ) 2.2.4, 6) Βάγιας (Παντ.) 2.14.5.

'Ακόντιον : 1) Κοκκόλης (ΕΑΣΑ) 53 μ. 30, 2) Κοκοτός (Πολ.) 41.60, 3) Κουντουράκης (Παν.) 39.12, 4) Μπέης ('Αν. 'Εμπ.) 38.75, 5) Χαλκιαδάκης (ΕΑΣΑ) 37.88, 6) Εύταξίας (Πολυτεχν.) 36 μ. 58.

Υψος : 1) Σκούρτης ('Αν. 'Εμπ.) 1 μ. 70, 2) Χατζηϊωάννου ('Αν. 'Εμπ.) 1.70, 3) Βαράδης (ΕΑΣΑ), 1.70, 4) Σπηλιόπουλος (Παντ.) 1.65, 5) 'Ασημακόπουλος (Σ.Κ.Τ.) 1.65, 6) Τσόλης (Πανεπ.) 1.60.

Μήκος : 1) Νικολάου (ΕΑΣΑ) 6.72, 2) Φαφούτης (ΕΑΣΑ) 6.42, 3) Κεραμίδας ('Αν. 'Εμπ.) 5.89, 4.) Παπαγεωργίου (Παν.) 5.86, 5) Γαλόπουλος ('Αν. 'Εμπ.) 5.86, 6) Λοΐσιος (Παν.) 5.30.

4 × 400 μ. : 1) ΕΑΣΑ 45.9, 2) 'Αν. 'Εμπορ. 47.5, 3) Πολυτεχνεϊόν 48.2, 4) Πανεπιστήμιον 49.2, 5) Πάντειος 49.7.

Βαθμολογία : 1) 'Αν. 'Εμπορική 52 β., 2) ΕΑΣΑ 50 β., 3) Πολυτεχνεϊόν 27 β., 4) Πανεπιστήμιον 19 β., 5) Πάντειος 16 β., 6) Σχολή Καλών Τεχνών 2β.

Οι άγώνες συνεχίζονται και λήγουν σήμερα με τὰ έξής άγωνίσματα : 400 μ., 1.500 μ. τριπλούν, δισκοβολία, 4 × 300».

δ') 'Η έφημερίς «'Αθλητική 'Ηχώ» τής Δευτέρας, 11 'Απριλίου 1955 γράφει τὰ έξής :

«ΕΛΗΞΑΝ ΧΘΕΣ ΟΙ ΠΑΜΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ — ΠΡΩΤΗ Η Ε.Α.Σ.Α.

Συνεχίσθησαν και έληξαν χθές οι παμφοιτητικοί άγώνες. Τά αποτελέσματα τής ημέρας—400 μ. : Παπασπύρου 54.8, Κεφαλιώτης 55, Λαζαρίδης, 55.2. 1500 μ. Ντάϊκος 4.23.9, Σωτήρογλου 4.24.7, Βυάσης 4.46.4. Δίσκος : Καραφλάς 33.25, Καραμιχάλης 32.87, 'Αποστολίδης 32.80. Τριπλούν : 'Αντώνογλου 13.11, Καρκανάκης 12.90, Κορώσης 12.35, 4 × 300 ΕΑΣΑ 2.39, 'Ανωτάτη 'Εμπορική 2.41, Πανεπιστήμιον 2.47, Βαθμολογία : ΕΑΣΑ 92, 'Ανωτ. 'Εμπορική 78, Πανεπιστ. 51, Πολυτεχν. 46, Πάντειος 35, 'Αν. Σχολή Καλών Τεχνών 2».

4. Περι τών άγώνων φοιτητικοῦ πρωταθλήματος Μπάσκει :

α') 'Η 'Εφημερίς «'Αθλητική 'Ηχώ» 'Αθηνῶν, τῆς Κυριακῆς, 6 Μαρτίου 1955 γράφει τὰ ἐξῆς :

«ΗΡΧΙΣΕ ΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΜΠΑΣΚΕΤ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα στὸ γυμναστήριο τοῦ Πανελληνίου ἤρχισε τὸ φοιτητικὸ πρωτάθλημα μπάσκετ με δύο συναντήσεις. Κατὰ τὸν πρῶτον ἀγῶνα ἡ Πάντειος ἐπεβλήθη τῆς 'Ανω. 'Εμπορικῆς με 50-30 (18-17). Κατὰ τὸν β' ἀγῶνα τὸ Πυλυτεχνεῖον ἐνίκησε τὴν Γυμναστικὴ 'Ακαδημία με 50-37 (31-3).

Τὸ φοιτητικὸν πρωτάθλημα συνεχίζεται σήμερον με τὴν συνάντησιν Πανεπιστημίου—Πολυτεχνείου».

β') 'Η ἐφημερίς «'Αθλητική 'Ηχώ» 'Αθηνῶν τῆς Κυριακῆς 13 Μαρτίου 1955, γράφει τὰ ἐξῆς :

«ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ ΕΝΙΚΗΣΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΛΙΚΟΝ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΜΠΑΣΚΕΤ ΧΘΕΣ ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ 43-40 (17-27)

Χθὲς εἰς τὸν Πανελλήνιον διεξήχθη ὁ τελικὸς τοῦ φοιτητικοῦ πρωταθλήματος μπάσκετ μεταξύ Πολυτεχνείου καὶ Παντείου. Μετὰ ἕναν πεισματώδη ἀγῶνα νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμάς τοῦ Πολυτεχνείου με 43-40. Τὸν ἀγῶνα οἱ μηχανικοὶ τὸν ἐκέρδισαν στὸ β' ἡμίχρονον ὅταν ἐπέτυχαν 36 πόντους, δεχθέντες μόνον 13.

'Η ζωτικότητα τῶν νικητῶν κατὰ τὸ β' μέρος τοῦ ἀγῶνος σὲ δύο λόγους ὀφείλεται. Πρῶτον στὴν ἀποχώρησιν ἐκ τοῦ ἀγῶνος δύο ἐκ τῶν καλυτέρων παικτῶν τῆς Παντείου κατὰ τὸ β' ἡμίχρονον λόγῳ φάουλ καὶ δεύτερον στὸ ἄριστο παιχνίδι τοῦ διὰ πρῶτην φορὰν ἀγωνισθέντος Μοιρούλη, ὁ ὁποῖος συνεκράτησεν ἐπιτυχῶς τὸν ὑψηλὸσωμον φὸρ τῆς Παντείου 'Εφραιμίδην.

'Εξ ἄλλου ἡ Πάντειος κατὰ τὸ α' ἡμίχρονον ἐπραγματοποίησεν ἕνα τέλειο παιχνίδι καὶ ὑπῆρξε στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχε συντρίψει τὴν ἀντίπαλόν της καὶ ὑπερεῖχε με 6 καλὰθια διαφοράν, ἀλλὰ χωρὶς ἀναπληρωματικὸς δὲν μπόρεσε νὰ τερματίσῃ αἰσίως.

'Απὸ τοὺς παίκτας τῆς νικητρίας ἐξεχώρισαν οἱ Λουκάκης, Μαρινάκης. 'Απὸ τὴν ἡττηθεῖσαν μορφή ὑπῆρξεν ὁ Παπαδόπουλος καὶ ἀκολούθως οἱ Δήμου καὶ 'Εφραιμίδης.

Αἱ δύο ὁμάδες με διατητὰς τοὺς κ.κ. Καραβιᾶν—Σκορδύλην, ἡγωνίσθησαν με τὰς ἀκολούθους συνθέσεις :

Π ο λ υ τ ε χ ν ε ῖ ο ν : Λουκάκης 17, Μαρινάκης 8, Βουδικλάρης 6, Μάλτος 9, Παντελίδης 1. Μοιχούλης 3.

Π ά ν τ ε ι ο ς : Παπαδόπουλος 12, 'Εφραιμίδης 11, Δήμου 9, Τσαντιώτης 3, 'Αλεξόπουλος 2, Βέλμαχος 1, Μακρῆς, Πατσέλης 2.

Εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς νικητρίας Λουκάκην ὁ κ. Καλφαρέτζος ἀπένειμε τὸ ἀθλοθετηθὲν κύπελλον τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας».

5. Ἡ φοιτητικὴ ἑφημερὶς Ἀθηνῶν «Σπουδαστικὴ» τῆς 9 Νοεμβρίου 1954 γράφει τὰ ἑξῆς :

«ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς Τύπου καὶ Διαφωτίσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Συλλόγου Σπουδαστῶν Παντείου ἀνεκοινώθησαν τὰ ἀκόλουθα :

Δι' ἄρθρων ἐπιφανοῦς δημοσιογράφου ἀνεκινήθη καὶ πάλιν τὸ θέμα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολάς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ ἀνακοινοῖ ὅτι εἰς τὴν Π.Α.Σ.Π.Ε. λειτουργεῖ τμημα φοιτητικοῦ ἀθλητισμοῦ διαθέτον ὁμάδας ποδοσφαίρου, καλαθοσφαίρας, βόλλεϋ-μπῶλ, κολυμβήσεως κλπ.

Ὡς γνωστὸν δὲ καθ' ἕκαστον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διοργανοῦνται εἰς τὴν Πάντειον ἐπίσημοι ἐσωτερικοὶ φοιτητικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, κατὰ τοὺς ὁποίους ἀπονέμονται βραβεῖα καὶ κύπελλα. Οὕτως ἐδημιουργήθη ἀθλητικὴ πλέον παράδοσις εἰς τὴν Σχολὴν τὴν ὁποίαν καλοῦνται νὰ συνεχίσουν οἱ νέοι τῆς φοιτητῆς καὶ νὰ ὑπερβοῦν τὰς ἐπιδόσεις τοὺς συναδέλφους των φοιτητὰς τῆς Παντείου : Γ. Ρουμπάνην, Κ. Πολίτη, Μ. Τσολάκην, Π. Βεντῆκον, Κ. Νικητάκην, Ν. Σούση καὶ τοὺς ἄλλους νέους καὶ ἐν ἐξελίξει εὐρισκομένους ἀθλητὰς τῆς Σχολῆς.

Τὸ Ἐθνικὸν τοῦτο ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖται εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ ἀντιπρυτάνεως κ. Ἰω. Παπαζαχαρίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς συνεχεῖς προσπάθειάς τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ κ. Γρ. Πανουτσοπούλου».

6. Ὡς προπονητὴς τῆς φοιτητικῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος τῆς Παντείου Σχολῆς εὐγενῶς προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του ὁ προπονητὴς ποδοσφαίρου τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς κ. Μάγειρος.

7. Ἡ Πάντειος Σχολὴ ἔλαβε μέρος εἰς τὸ πρωτάθλημα καλαθοσφαίρας (Μπάσκετ) τὴν 5, 6, 12 καὶ 13 Μαρτίου 1955 εἰς ἀγῶνας Ἀνωτάτων Σχολῶν, προκηρυχθέντας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Παιδείας.

Φοιτητικὸς κινηματογράφος

1. Κατὰ καιροὺς διωργανώθησαν παραστάσεις, καθ' ἃς προεβλήθησαν κινηματογραφικαὶ ταινίαι ἐκ διαφόρων φοιτητικῶν ἐκδρομῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν, ὥς καὶ διαφόρων τελετῶν αὐτῆς.

2. Προεβλήθησαν κατὰ τὴν Τετάρτην, 17 Νοεμβρίου 1954 καὶ ὥραν 9 μ.μ. γερμανικαὶ φοιτητικαὶ ταινίαι κινηματογράφου περὶ τῆς γερμανικῆς φοιτητικῆς ζωῆς ἐκ μέρους προσκεκλημένων ἐκπροσώπων τοῦ Συλλόγου τῶν Φοιτητῶν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας (γερμανῶν φοιτητῶν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου).

3. Κατὰ τὴν Τετάρτην, 11 Δεκεμβρίου 1954, ἐγένετο ἐν τῇ Σχολῇ ἐκ μέ-

ρους τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν προβολὴ κινηματογραφικῶν ταινιῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ο.Η.Ε. Ἡ προβολὴ αὕτη ἐτέλει ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς κ. Σ. Καλογεροπούλου-Σιράτη, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπρολόγισεν, ἀναφερθεὶς εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου.

Φοιτητικὸν Κουρεῖον

Τοῦτο ἤρξατο λειτουργοῦν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Σχολῆς ἀπὸ τῆς Δευτέρας 13ης Δεκεμβρίου 1954, ὁπότε ἐγένετο καὶ ἀγιασμός.

Αἱ τιμαὶ τοῦ φοιτητικοῦ κουρεῖου προοριζομένου τόσον διὰ τοὺς φοιτητάς, ὅσον καὶ διὰ τοὺς πτυχιούχους εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

Ξύρισμα	δραχ.	1.300
Κούρευμα	»	2.500
Κούρευμα καὶ ξύρισμα	»	3.300
Μασάζ	»	1.500
Λούσιμο	»	1.500

Ἀνταλλαγὴ Φοιτητῶν μετὰ τῆς Ἀλλοδαπῆς

Ἡ Σχολὴ κατὰ Νοέμβριον 1954 ἐφιλοξένησεν, προσκεκλημένους ὑπὸ τοῦ Ἑθνικοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν Παντείου γερμανοὺς φοιτητάς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Συλλόγων τῶν Γερμανῶν φοιτητῶν (γερμανοὺς φοιτητάς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου).

Σχετικῶς ἡ ἐφημερὶς «Ἡ Σπουδαστικὴ» τῶν Ἀθηνῶν, τῆς 26 Νοεμβρίου 1955 γράφει τὰ ἑξῆς :

«ΤΕΛΕΤΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΝΩΤ. ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛ. ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΠΑΝΤΕΙΟΥ

Εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐγένετο τὴν Τετάρτην τρέχοντος τελετὴ καθ' ἣν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἑθνικοῦ Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν παρουσίασε εἰς τοὺς φοιτητάς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ προσκληθέντας γερμανοὺς προέδρους φοιτητικῶν ὀργανώσεων.

Ἐν ἀρχῇ ὠμίλησεν ὁ ἀντιπρύτανης καθηγητῆς κ. Ι. Παπαζαχαρίου, ἀκολούθως δὲ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κ. Ἀλεξόπουλος ἡχοχάρισεν τοὺς γερμανοὺς φοιτητάς διὰ τὴν ἐκ μέρους των ἀποδοχὴν τῆς προσκλήσεως τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἐβεβαίωσε τούτους ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ σπουδάζουσα νεολαία βαδίζει σήμερον μαζὶ μὲ τὴν γερμανικὴν εἰς τὴν λεωφόρον τῆς Ἐλευθερίας διὰ μίαν νέαν ἡνωμένην Εὐρώπην. Ἀκολούθως ἡχύθη ὅπως ἡ συνεργασία Ἑλλήνων καὶ Γερμανῶν καταστῇ ἔτι στενωτέρα καὶ ἀποδοτικὴ εἰς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ πεδία.

Ἀπαντῶν ὁ γερμανὸς πρόεδρος τῶν Ἐλευθέρων Φοιτητικῶν καὶ Πολι-

τικῶν Συλλόγων τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου κ. Σίντλερ ἐξῆρε τὴν συνεργασίαν "Ὅταν πρὸ ἔτους περίπου Ἑλλάδος καὶ Γερμανίας ἠὺχαρίστησε τοὺς Ἕλληνας φοιτητὰς διὰ τὴν φιλοξενίαν των καὶ ὑπεσχέθη ὅτι ἐπανερχόμενος εἰς τὴν χώραν του μετὰ τῶν συναδέλφων του, θὰ προωθήσῃ καὶ θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν καλλιτέραν γνωριμίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Γερμανῶν φοιτητῶν.

Ἀμέσως μετὰ ἐγένετο προβολὴ διαφόρων γερμανικῶν μορφωτικῶν ταινιῶν καὶ μιᾶς ταινίας ἀπὸ τὴν ἐκδρομὴν Παντείου Α.Σ.Π.Ε. εἰς τὸ Πήλιον, ὅπου ἐγένετο ὁ ἐντοχισμός ἀναμνηστικῆς πλακὸς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Σχολῆς ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου Πάντου.

Ἡ τελετὴ ἔληξε διὰ διαφόρων ἐρωτήσεων τὰς ὁποίας ὑπέβαλον οἱ Ἕλληνες φοιτηταὶ εἰς τοὺς γερμανοὺς συναδέλφους των. Παρέστη εἰς αὐτὴν καὶ ὁ πρύτανις τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν κ. Σ. Καλογερόπουλος-Στράτης, καθηγητὴς τῆς Π.Α.Σ.Π.Ε.

Ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ποίαν θέσιν λαμβάνει ἡ γερμανικὴ φοιτητικὴ νεολαία.

Οἱ συνομιλητὲς μας δὲν ἀπήντησαν ἀμέσως. Ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν ὅμως μοῦ ἔδειξε μίαν φωτογραφίαν καὶ εἶπε :

«Ἡ φωτογραφία αὐτὴ εἰκονίζει τὸ Δημαρχεῖον τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ Big-Ben τοῦ Λονδίνου, ἐδῶ, κτυπᾷ ἡ καμπάνα τῆς Ἐλευθερίας !...».

Ντούλης Παπαποστόλου».

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν γερμανῶν φοιτητῶν Eberhard Langer καὶ Dr Hartfrid Schindler ἀπέστειλαν ἐκ Τουρκίας τὴν ἀκόλουθον εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀντιπρύτανιν τῆς Παντείου Σχολῆς :

«z. Zt. Adana/Türkei
Isik Palas Hotel
13.12.1954

Sehr geehrter Herr Prorektor,

Wir erlauben uns, Ihnen, bevor wir die Türkei verlassen, ein recht frohes Weihnachtsfest und ein gesundes und glückliches Neues Jahr zu wünschen.

Es ist uns ein Bedürfnis, Ihnen nochmals für die Gastfreundschaft, die wir in der «Pantios»-Hochschule genossen haben, herzlich zu danken, und wir bitten Sie, allen Studenten, die während unseres Aufenthaltes in Athen uns ihre Freundschaft entgegengebracht haben, unsere Grüsse zu übermitteln. Wir dürfen Ihnen versichern, dass wir die Tage in Athen in dankbarer Erinnerung behalten werden und dass wir Ihr Land in dem Bewusstsein verlassen haben, gute Freunde zu besitzen.

Ihnen, seghr geehrter Herr Prorektor, nochmals herzlichen Dank für alles ».

**Δωρηται πρὸς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Παντείου κατὰ τὸ
Ἔτος 1954—1955**

Ὀνοματεπώνυμον Δωρητοῦ	Δωρηθέντα
1. Τὸ Παγκόσμιον Ἰδρυμα ἐξυπηρετήσεως φοιτητῶν	Σειρὰ τόμων
2. Ἀμερικανικὸν Κέντρον Βιβλίου (διανομὴ διὰ τῆς ἐπιτροπῆς παραλαβῆς καὶ διανομῆς Ἀμερικανικῶν βιβλίων τοῦ Ὑπ. Ἐθνικῆς Παιδείας)	Σειρὰ τόμων
3. Ταμπακόπουλος Βασ. τοῦ Γεωργίου, σπουδαστῆς τῆς Παντείου Σχολῆς.....	2 τόμοι τῶν Αἰθιοπικῶν τοῦ Ἡλιοδώρου, ἐκδ. 1804.
4. Ὑπουργεῖον Οἰκισμοῦ καὶ Ἀνοικοδομήσεως. Ὑπηρεσία ἐκδόσεων.....	
5. Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως. Γενικὴ Δ/σις Τύπου.....	Σειρὰ τόμων Σειρὰ τόμων
6. Ἡ ἐν Ἀθήναις :	
Γαλλικὴ Πρεσβεία	Σειρὰ τόμων
Γερμανικὴ Πρεσβεία	» »
Αἰγυπτιακὴ Πρεσβεία	» » καὶ περιοδικὰ
Ἰταλικὴ Πρεσβεία	» »
7. U. S. Library, Athens (διὰ τῆς Miss Davis)	Σειρὰ τόμων
8. Ὑπουργεῖον Ἐθν. Παιδείας (Δ/σις Γραμμάτων κ.τ.λ.)	σειρὰ ἐκδόσεων τῆς Unesco κ.τ.λ.
9. Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ	Ἐκδόσεις
10. Ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκον. (Γεν. Δ/σις στατιστικῆς ὑπηρεσίας)	Στατιστικὴ
11. Σύνδεσμος Ἑλλήνων Βιομηχάνων	Ἐκδόσεις
12. Ὁ κ. Μυλωνᾶς Γεώργιος τοῦ Ἀλεξίου, Δικηγόρος	Ἐκδόσεις του
13. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν	Διάφοροι ἐκδόσεις
14. Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον : : :	Ἐφημερίς Κυβερνήσεως
15. Παπαζαχαρίου Ἰωάννης, Καθηγητῆς, ἀντιπρύτανης	Ἐκδόσεις του, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα βιβλία

16. Τενεκίδης Γεώργιος, Καθηγητής 'Εκδόσεις του
19. Δήμος Κοζάνης "Εκδοσίς του
20. 'Ελληνικὸν 'Ινστιτοῦτον Διεθνoῦς καὶ
ἀλλοδαποῦ Δικαίου Δημοσιεύματά του
21. 'Ελληνο-Γερμανικὸν 'Εμπορικὸν 'Επιμε-
λητήριον "Εκδοσίς του
22. Σκάγιαννης 'Ασημάκης, πτυχιούχος Παν-
τείου 'Εκδόσεις του
23. Χανίδης Β. πτυχιούχος Παντείου "Εκδοσίς του
24. Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων 'Ιστορία Σχολῆς Εὐελπ.
25. 'Αποστολικὴ Διακονία τῆς 'Ελλάδος ('Εκ-
κλησίας). 'Επιτροπὴ ἑορτασμοῦ 1900ης
ἐπετείου 'Αποστ. Παύλου Πανηγυρικὸς τόμος ἐπε-
τείου Παύλου
26. Κουτσουνάρης Παναγ. "Εκδοσις διαλέξεών του.
27. Παπαχατζῆς Γ., Καθηγητής Διάφοροι ἐκδόσεις του
28. 'Αργυρόπουλος Περ. 'Αλεξ. "Εκδοσίς του
29. Βακατάσης Βάσης 'Αριστ., Τμητ/χης α'
τάξεως Παντ. Α.Σ. Ποιήματά του
30. Σκανδάμης Α. Πρίγκηψ Γεώργιος
31. Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Πανεπ. 'Αθηνῶν 'Επιστημονικὴ 'Επετηρίς
32. Τὸ περιοδικὸν «'Αγροτικὸς Ταχυδρόμος»
'Ινστιτοῦτον Χημείας καὶ Γεωργίας «Νικ.
Κανελλόπουλος»
«Διεθνὴς Οἰκονομία»
Δελτίον τοῦ Διεθνoῦς 'Εμπορικοῦ 'Επιμελη-
τηρίου 'Αθηνῶν.
«Οἰκονομικὰ Νέα» 'Αθῆναι
Δελτίον 'Εμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ
'Επιμελητηρίου 'Αθηνῶν
«Βιομηχανικὴ 'Επιθεώρησις»
«'Ελληνικὴ Κύπρος»
«Σπουδαί» περιοδικὸν ἐκδόσεως 'Ανωτέρας
Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν 'Αθῆναι
«The Ishamic Review»
«Γενικὴ Στρατιωτικὴ 'Επιθεώρησις» καὶ
'Επιθεώρησις ὄπλων καὶ Σωμάτων 'Εκδόσεις Γεν. 'Επιτε-
λείου Στρατοῦ 'Αθῆναι
33. Μπλέτσας 'Αναστάσιος, πτυχιούχος Παν-
τειου, Τμημ/ρχης "Εκδοσίς του 'Αθῆναι

34. De Bie, Pierre	Ἐκδοσίς του
35. Ὁργανωτική Ἐπιτροπή Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἑλλάδος.	2 ἀντίτυπα πρακτικῶν Συνεδρίου
36. Ἀχῆς Χρῆστος Γ.	Σύγγραμμά του
37. Ἑλληνικῆς Δημιουργίας	Τὸ "Ἅγιον" Ὅρος τευχ. ἐν
38. Σπανδανόπουλος Ἰωάννης, Καθηγητῆς ..	2 σώματα Β' τόμου Λογιστικῆς
39. Μάνεσης Ἀριστόβουλος Ι.	Σύγγραμμά του
40. Οἰκονόμου Δημ. Π. πτυχιούχος τῆς Σχολῆς	Διατριβή του
41. Χατιάδης Κ. Γ. πτυχιούχος τῆς Σχολῆς .	Διατριβή του.

**Πόρισμα ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως τῶν φοιτητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑγειονομικοῦ τμήματος
ιατροῦ κ. Σ. Κουρούκλη**

«Κύριε Πρύταμι,

Κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1954-55 ἐξητάσθησαν ἀκτινολογικῶς 1150 φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι. Ἐκ τούτων ἐχαρακτηρίσθησαν :

ὡς ὑγιεῖς, μετὰ σαφῶς ἀρνητικοῦ ἀκτινολογικοῦ ἀποτελέσματος 990
ὡς ὑποπτοὶ περιπτώσεις 160

Ἐκ τῶν ὑπόπτων περιπτώσεων ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς παρουσιάζουσαι ὑπολείμματα συμφυτικῆς ἢ καὶ φυματιώδους ἐπεξεργασίας, ἀποτιτανώσεις κλπ. ἑκατὸν ἑννέα 109. Αἱ περιπτώσεις αὗται στεροῦνται κλινικῆς σημασίας.

Αἱ ὑπόλοιποι πεντήκοντα καὶ μία περιπτώσεις, ἀποτελοῦσαι ποσοστὸν 4,4 % τοῦ συνόλου, χαρακτηρίζονται ὡς περιπτώσεις μετὰ φυματιωδῶν ἐπεξεργασιῶν πιθανῆς κλινικῆς σημασίας καὶ περιπτώσεις μετακλινικῆς σημασίας.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω 51 περιπτώσεων, κατόπιν συμπληρωματικῶν ἐξετάσεων, μεγάλης ἀκτινογραφίας, κλινικῆς καὶ ἐργαστηριακῆς ἐρεύνης προέκυψαν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα :

α) 20 περιπτώσεις μετὰ φυματιώσεως περιωρισμένης ἐκτάσεως, μορφῆς, καθ' ὑπεροχὴν ἰνῶδους, ἄνευ κλινικῶν συμπτωμάτων, μετὰ ἀρνητικῆς κατόπιν ὁμογενοποιήσεως ἀποχρέμψεως διὰ b. Koch. Εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐχορηγήθη πιστοποιητικὸν ἱατρικῆς ἐξετάσεως πρὸς ἐγγραφὴν, ἀλλ' οἱ σπουδασταὶ ἐτέθησαν ὑπὸ παρατήρησιν.

β) 25 περιπτώσεις μετὰ φυματιώσεως περιωρισμένης καὶ μέσης ἐκτάσεως, μορφῆς παραγωγικῆς με τάσιν ἰνιδοποιήσεως, ἀρνητικῆς διὰ b. Koch ἐξετάσεως ἀποχρέμψεως κατόπιν ὁμογενοποιήσεως, ἀλλὰ με αὐξήσιν τῆς καθεζήσεως τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων καὶ θερμομετρικῆς ἀσταθείας μετὰ

κόπως. Αἱ περιπτώσεις αὗται ἐτέθησαν ὑπὸ παρατήρησιν καὶ θεραπείαν, ἐχορηγήθησαν δὲ πιστοποιητικά πρὸς ἐγγραφὴν κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Μάιον, μετὰ αὐστηρὸν ἔλεγχον, ἀκτινογραφίαν, τομογραφίαν καὶ σταθερὰ ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐξετάσεως τῶν πτυέλων διὰ b. Koch.

γ) 4 περιπτώσεις μετὰ φυματίωσης προσφάτου μέσης ἐκτάσεως, μορφῆς μεικτῆς παραγωγικῆς—σπηλαιώδους, μονοπλεύρου καὶ μετὰ θετικό-τητος—ἀποχρέμψεως διὰ b. Koch. Οἱ πάσχοντες ἐτέθησαν δωρεὰν ὑπὸ θεραπείαν—ἀντιβιοτικὴ ἀγωγή, ἀνάπαυσις, θεραπευτικὸς πνευμοθώραξ. Τὰ ὡς ἄνω περιστατικὰ παρουσιάζουν σήμερον σημαντικὴν βελτίωσιν, καταστάντα ἀρνητικὰ διὰ b. Koch. Δὲν ἐχορηγήθησαν πιστοποιητικά πρὸς ἐγγραφὴν.

δ) 2 περιπτώσεις μετὰ φυματίωσης ἐπίσης μεικτῆς παραγωγικῆς καὶ μεικτῆς ἐξιδρωματικῆς σπηλαιώδους καὶ θετικῆς—ἀποχρέμψεως. Ἐπρόκειτο περὶ τριτοετῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς, ἐγγραφέντων πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑγειονομικῆς ἐξετάσεως. Τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἐστάλησαν παρὰ τοῦ κ. Ἀντιπρυτάνεως πρὸς ἀκτινολογικὴν ἐξέτασιν, συνεστήθη δὲ καὶ δι' αὐτὰ ἡ δέουσα θεραπευτικὴ ἀγωγή.

Ἐκτὸς τῆς ἐρεύνης διὰ τὴν φυματίωσιν, διεγνώσθησαν καὶ τὰ κάτωθι νοσήματα :

α) ἀνεπάρκεια μιτροειδοῦς	2 περιπτώσεις
β) στένωσις ἀορτῆς	1 περίπτωσις
γ) νοσήματα νευρολογικὰ	3 περιπτώσεις
δ) ἐχινόκοκκος πνεύμονος	2 περιπτώσεις
ε) σκωληκοειδίτις	5 περιπτώσεις.

Πάντα ἔτυχον πάσης δυνατῆς ἱατρικῆς βοήθειας, τόσον ἀπὸ μέρους μου, ὅσον καὶ ἀπὸ συναδέλφους εἰδικούς, ἐργαζομένους εἰς νοσοκομεῖα, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐστάλησαν πρὸς δωρεὰν ἐξέτασιν καὶ θεραπείαν.

Γενικῶς πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἡ νοσηρότης εἰς τὴν φυματίωσιν τοῦ πνεύμονος συγκριτικῶς μὲ τὴν περυσινὴν ἐξέτασιν, ἐμειώθη ἀπὸ 7,9 % κατὰ 1953-1954 εἰς 4,4 % κατὰ τὸ 1954-1955. Παρὰ ταῦτα, τὸ ποσοστὸν νοσήσεως ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα παραμένει ὑψηλόν. Τοῦτο ὀφείλεται, πρῶτον εἰς τὸ ὅτι ἱκανὸς ἀριθμὸς νέων, ἀποκλειομένων ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν, ἤτις ἐνεργεῖται εἰς τὰς στρατιωτικὰς σχολὰς καὶ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν, στρέφεται πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὴν Πάντειον, καὶ δεῦτερον εἰς τὸ ὅτι πολλοὶ τῶν ἐγγραφομένων εἰς τὴν Πάντειον προέρχονται ἐκ τῶν ἀπορωτέρων τάξεων καὶ διαβιοῦσιν ὑπὸ συνθήκας δυσμενεῖς.

Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ καταβαλλομένη προσπάθεια πρὸς ἴδρυσιν ἰδίου ἱατρείου παρὰ τῇ Σχολῇ, ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ Παγκοσμίου Ἰδρύματος Περιθάλψεως φοιτητῶν, μετὰ τοῦ Σταθμοῦ πρῶτων κοινωνικῶν βοηθειῶν τοῦ

Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος, τὸ Ταμεῖον περιθάψεως ἀπόρων σπουδαστῶν, αἱ ἐκπτώσεις διὰ τὴν ἱατρικὴν ἐξέτασιν, ὡς καὶ ἡ ἱδρυσις ἐστιατορίου φοιτητικοῦ κλπ. θὰ συμβάλωσι μεγάλως εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς υἱείας καὶ τῆς θέσεως τῶν σπουδαστῶν.

Ἀναφέρων τὰ ἀνωτέρω ἐπιθυμῶ καὶ αὐθις νὰ διαβεβαιώσω Ὑμᾶς, Κύριε Πρύτανι, ὅτι εἶμαι εἰς τὴν διάθεσιν Ὑμῶν διὰ πᾶσαν προσπάθειαν τείνουσαν εἰς τὴν πληρεστέραν ὀργάνωσιν τῆς παρὰ τῇ Σχολῇ λειτουργούσης υἱειονομικῆς ὑπηρεσίας».

Π ρ ό ν ο ι α

1. Ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς προνοίας ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν ἐδωρήθησαν εἰς ἀπόρους ἐπιμελεῖς φοιτητὰς καὶ φοιτητριάς διάφορα συγγράμματα, ἐπληρώθη μέρος τῶν διδάκτρων ἢ ἐχορηγήθησαν διάφορα χρήσιμα εἶδη ρουχισμοῦ ἢ ἐδόθη φαγητὸν ἢ ἐπληρώθησαν εἰσιτήρια ταξιδίου ἢ ἡγοράσθησαν φάρμακα.

Ὅμοιως παρεσχέθη ὑποστήριξις πρὸς ἐξασφάλισιν ἱατρικῶν ἐξετάσεων ἢ θεραπείας ἱατρικῆς ἢ ψυχιατρικῆς ὑπὲρ ὠρισμένων ἀσθενούντων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.

Ἐπίσης ἐξησφαλίσθη στέγη ὑπὲρ ὠρισμένων ἀστέγων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν ἢ ἐξησφαλίσθη ἐργασία (δυστυχῶς ἐλαχίστων) ἀνέργων φοιτητῶν καὶ πτυχιούχων.

2. Τὸ Παγκόσμιον Ἰδρυμα Περιθάψεως Φοιτητῶν παρέσχεν ἄφθονον οἰκονομικὴν ὑποστήριξιν εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἶδος ὑπὲρ ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν τῆς Παντείου, ἰδίως δὲ σεισμοπαθῶν.

3. Χάρις εἰς ἐπιχορήγησιν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας (ὑπουργοῦντος τοῦ ἐξ Ἡλείας κ. Πολυζωγοπούλου) ἐξησφαλίσθη συσσίτιον ὑπὲρ ἀπόρων φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν, ἰδίως δὲ σεισμοπαθῶν. Τὸ συσσίτιον ἐχορηγήθη μέσῳ τοῦ Φοιτητικοῦ Ἐστιατορίου τοῦ Πολυτεχνείου.

4. Χάρις εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Φοιτητικοῦ Συλλόγου Παντείου, ὀργανώσαντος ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐπιτροπῆς φοιτητικῆς προνοίας λαχειοφόρον ἀγοράν, ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐνισχυθῇ σημαντικῶς τὸ ἔργον τῆς περιθάψεως ἀπόρων ἐπιμελῶν φοιτητῶν καὶ φοιτητριῶν.

5. Ἐν παρελθούσῃ ἐποχῇ εἶχεν ἐξασφαλισθῇ περίθαλψις χάριν τυφλοῦ φοιτητοῦ καὶ μετέπειτα πτυχιούχου τῆς Σχολῆς, τοῦ κ. Λιμάκη. Περὶ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τοῦ ἐν λόγῳ κ. Λιμάκη ἡ ἐφημερίς «Τὸ Φῶς» τῆς Θεσσαλονίκης τῆς Τρίτης 14ης Δεκεμβρίου 1954, γράφει τὰ ἐξῆς μετὰ τὴν ὑπογραφήν «Ν. Πλάτσας» :

«ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΑΘΛΟΣ. ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΥΦΛΟΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΜΑΣ ΕΛΑΒΕ ΠΤΥΧΙΟΝ ΜΕ ΑΡΙΣΤΑ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΔΙΜΑΚΗΣ

*40 συμφοιτηταί του ἀνεγίγνωσκον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεως
τὰ μαθήματα. Ἔχει καὶ πτυχίον τῆς Παντείου Σχολῆς.*

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν, μεταξὺ τεσσάρων νέων πτυχιούχων τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου μας, ὠρκίσθη καὶ ὁ τυφλὸς πτυχιούχος κ. Λιμάκης Παντελῆς, ὅστις καὶ ἀπήγγειλε τὸν ὅρκον. Ὁ κ. Λιμάκης ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ ἀριστεύσας μὲ βαθμὸν 9. Πλὴν τοῦ πτυχίου τῆς Νομικῆς, ὁ κ. Λιμάκης τὸ 1952 ἔλαβε καὶ τὸ πτυχίον τῆς Παντείου Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἀλλὰ, πῶς κατῴρθωσεν ἓνας τυφλὸς νὰ λάβῃ δύο πτυχία μέσα σὲ 5 ἔτη; Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οὗτος δὲν ἠσθάνθη ποτὲ τὸν ἑαυτὸν τοῦ μειονεκτοῦντα. Τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων κατῴρθωσε νὰ λάβῃ τὰ δύο πτυχία, εἶναι τὰ κοινὰ βιβλία περισσότερον καὶ ὀλιγώτερον τὰ τῆς τυφλικῆς γραφῆς. 40 περίπου φοιτηταί καὶ μὴ, ἐδιάβαζον εἰς τὸν κ. Λιμάκην διάφορα μαθήματα τῆς ἐπιστήμης τοῦ κατὰ τὴν διετῇ ἐδῶ παραμονῇ του, δεδομένου ὅτι ἐνεγράφη εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς Ν. Σχολῆς, ἀφοῦ κατεῖχε τὸ πτυχίον τῆς Παντείου τοιαύτης τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ τὴν φωνὴν καὶ μόνον ἀνεγνώριζε τὰς ἑκατοντάδας τῶν φίλων του. Ἡ μνήμη του εἶναι τόσο καταπληκτικὴ, ποὺ δὲν ὑπάρχει ἄρθρον, οἰουδήποτε νομικοῦ περιεχομένου, ποὺ νὰ μὴ τὸ γνωρίζῃ.

Ὅταν κανεὶς τὸν βλέπει νὰ βαδίζῃ, ποτὲ δὲν καταλαβαίνει ὅτι εἶναι τυφλός. Τίς σκάλες τίς ἀνεβοκατεβαίνει μὲ μεγίστην εὐχέρειαν. Μόνος τοῦ ξεκινᾷ κάθε πρωτὶ ἀπὸ τὸν «Οἶκον Φοιτητοῦ», μεταβαίνει εἰς τὴν Φοιτητικὴν Λέσχην καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, χωρὶς ποτὲ νὰ σκοντάψῃ καὶ ποτὲ δὲν χρησιμοποιεῖ μπαστοῦνι ἢ οἰοδήποτε ἄλλο βοηθητικὸ μέσον. Τὰ τηλεφωνήματά του τὰ κάμνῃ μόνος του· πιὸ καλὰ καὶ ἀπὸ μᾶς, ποὺ πολλὰς φορὲς παίρναμε λάθος, ἕναν ἀριθμό. Εἰς τὰς γραπτὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τοῦ Ἰουνίου, ὅπου καὶ ἤρίστευσε μὲ βαθμὸν 10, ἔγραψε διὰ τῆς γραφομηχανῆς, τὴν ὁποίαν χειρίζεται ἀριστοτεχνικώτατα.

Ἀπόλυτα δικαιολογημένη εἶναι ἡ ἀπορία: Τί θὰ κάνῃ αὐτὰ τὰ δύο πτυχία ἓνας τυφλός; Εἰς σχετικὴν μας ἐρώτησιν ἀπήντησε: Ἀντιμετωπίζω τὸ μέλλον μου ὅπως καὶ κάθε πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς. Καὶ μπορούμε νὰ προσθέσουμε ἐμεῖς, ὅτι θὰ γίνῃ ἓνας καλὸς δικηγόρος, ἀφοῦ δὲν θὰ ὑπάρχῃ νόμος, ὃ ὅποῖος θὰ τοῦ ἦτο ἄγνωστος. Ἀρκεῖ μόνον κάποιος νὰ τοῦ διαβάσῃ τὴν κάθε δικογραφίαν. Ὅλοι οἱ φοιτηταί, ποὺ τὸν γνωρίσαμε ἀπὸ κοντά, τὸν θεωροῦμε σὰν ἕνα ἀδελφὸ μας καὶ μεθαυριανὸ συνεργάτη μας. Τοῦ εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν καὶ ἐκπλήρωσιν κάθε ὁνείρου του».

6. Περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως ἐργασίας εἰς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς ἐλήφθη τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφο παρὰ τῆς Ἀν. Ἑταιρείας «Κάρολος Φίξ» :

«Ἀθῆναι, 20 Ὀκτωβρίου 1954

Ἀριθ. Πρωτ. 12738

Π ρ ὶ ο ς τ ῆ ν

Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν

Ἐνταῦθα

Περίληψις: «Πρόσληψις ὑπαλλήλων».

Κύριοι,

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν λῆψιν τῶν ὑπ' ἀριθμούς 2744 (15-10-54), 2745 (15-10-54) καὶ 2800 (19-10-54) ἐπιστολῶν σας καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν διὰ τὴν τόσον πρόθυμον συμβολὴν σας εἰς τὴν ἐπιλογὴν καταλλήλου προσωπικοῦ. Μετὰ τιμῆς, *Κάρολος Φίξ*, Α.Ε. Ζυθοποιίας—Βυνοποιίας καὶ Παγοποιίας».

Πεπραγμένα τοῦ Φροντιστηρίου Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ἰνστιτούτου Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Παντείου Σχολῆς

I. Τὸ Φροντιστήριον Κοινωνικῆς Προνοίας, παρὰ τῷ Ἰνστιτούτῳ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Παντείου Σχολῆς, ἐλειτούργησε τὸ πρῶτον ἀποφάσει τῆς Συγκλήτου κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1954-55.

II. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων σπουδαστῶν περιωρίσθη εἰς 10, ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἡ ὑπὸ ἐπιστημονικὴν παρακολούθησιν πρακτικὴ ἄσκησις ἀπάντων τῶν σπουδαστῶν.

III. Τὰ προσόντα τῶν εἰσαχθησομένων ὠρίσθησαν ὡς ἐξῆς :

α) Πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς (*).

β) Προσωπικότης προσιδιάζουσα εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ στελέχους Κοινωνικῆς Προνοίας.

IV. Διδαχθεῖσα ὕλη :

Ἐπιστημονικαὶ Συνεργάται τοῦ Ἀνωτ. Φροντιστηρίου, ὀρισθέντες ὑπὸ τῆς Συγκλήτου, ἀκαδ. ἔτους 1954-1955:

(*) Διὰ τὸ πρῶτον ἔτος λειτουργίας, ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς τὸ Φροντιστήριον κατ' ἐξαίρεσιν καὶ σπουδασταί, οἵτινες εἶχον ἐγγραφῇ εἰς τὸ Ἐλεύθερον Προπαρασκευαστικὸν Φροντιστήριον Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν τῶν προηγουμένων δύο ἐτῶν τῆς Παντείου Σχολῆς καὶ εἶχον παρακολούθησιν τὰ διδαχθέντα κατὰ μίαν διετίαν μαθήματα, ὡς καὶ δύο τελειόφοιτοι τοῦ Πολιτικοῦ Τμήματος τῆς Παντείου Σχολῆς.

Α'. Θεωρητική Κατάρτισις :

1. Κοινωνική Παθολογία, Σωφρονιστική, Ψυχολογία, Κοινωνιολογία : Ίωάννης Παπαζαχαρίου, καθηγητής Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.
2. Διεθνὲς Δίκαιον Κοινωνικῆς Προνοίας..... Γεώργιος Τενεκίδης, καθηγητῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.
3. Κοινωνική Πολιτική καὶ Κοινωνική Νομοθεσία..... Εὐάγγελος Τσουκᾶτος, Διευθυντῆς Ι.Κ.Α.
4. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κοινωνικὴν Πρόνοιαν..... Χάρις Μπρισίμη, Σύμβουλος παρὰ τῇ Ἀντιπροσωπείᾳ τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τοῦ ΟΗΕ διὰ τοὺς πρόσφυγας.
5. Ὁργάνωσις Κοινοτικῆς Δράσεως πρὸς ἐπίτευξιν Κοινωνικοῦ Προγραμματισμοῦ. Κοινωνικὴ ἔρευνα : Ἡ αὐτή.
6. Κοινωνικὴ ἐργασία καθ' ὁμάδας... Ἡ αὐτή.
7. Ἱστορία Ἑλληνικῆς Κοινωνικῆς Προνοίας. Προγράμματα Κοινωνικῶν Μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν Νεωτέραν Ἑλλάδα..... Γεώργιος Λεώπουλος, δικηγόρος, κοινωνιολόγος.
8. Οἰκονομικὴ Κοινωνιολογία..... Νικόλαος Πλατῆς, Τμηματάρχης Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.
9. Κοινωνικὴ Ἔργασία ἐπὶ Ἀτομικῶν περιπτώσεων..... Ἑλένη Μορφίνη, πτυχιούχος Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Πανεπιστημίου Smith, Η.Π.Α.
10. Ἀνάπτυξις καὶ Διαταραχαὶ τῆς Προσωπικότητος. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Ψυχιατρικὴν..... Γεώργιος Φιλιππόπουλος, Ὑφηγητῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

11. Γενικαὶ Γνώσεις Ἱατρικῆς καὶ Ὑγιεινῆς Σπῦρος Δοξιάδης, Ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
12. Χριστιανικὴ Κοινωνιολογία καὶ Φιλοσοφία τῆς Θρησκείας Εὐάγγελος Θεοδώρου, Θεολόγος.

Β'. Πρακτικὴ Ἀσκήσεις :

Ἡ εὐθύνη τῆς ὁργανώσεως τοῦ προγράμματος πρακτικῆς ἀσκήσεως ἀνέτεθῃ εἰς τὴν δεσποινίδα Ε. Μορφίνη. Οἱ σπουδασταὶ ἡσκήθησαν τρεῖς ἡμέρας καθ' ἑβδομάδα, τοποθετηθέντες εἰς τὰς ἐξῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁργανώσεις :

- α) Δικαστήριον Ἀηλίκων Ἀθηνῶν.
- β) Δικαστήριον Ἀηλίκων Πειραιῶς.
- γ) Δρομοκαῖτειον Ψυχιατρεῖον.
- δ) Παιδόπολις Ἀγίου Ἀνδρέου.
- ε) Ἀργέντειος Παιδικὴ Στέγη.

Ἐκαστος σπουδαστῆς ἔτυχεν ἰδιαιτέρας ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς πρακτικῆς τοῦ ἀσκήσεως θεμάτων, ἐπὶ μίαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα, ἐκ μέρους ἐπιστημόνων Κοινωνικῆς Προνοίας εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ὀρισθέντων. Οἱ σπουδασταὶ ἡσκήθησαν ἐπίσης εἰς τὴν ἐκπόνησιν σχεδίου κοινωνικῆς ἐρεύνης πρὸς διαπίστωσιν τῶν ἀναγκῶν κατὰ περιοχὰς (ἢ ἀσκήσεις ἐγένετο εἰς περιοχὴν τῆς τέως διοικήσεως πρωτευούσης).

V. Χρησιμοποιοῦσιν Ἀποφοίτων τοῦ Ἀνωτάτου Φροντιστηρίου Κοινωνικῆς Προνοίας.

Τὰ στελέχη, ἅτινα ἐκπαιδεύονται εἰς τὸ ἐν λόγῳ Φροντιστήριον, δύνανται ἅμα τῇ ἀποφοιτήσει των νὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ ὑπηρεσιῶν καὶ ὁργανώσεων κοινωνικῆς προνοίας, εἴτε ὡς ἐκτελεστικὰ στελέχη εἴτε ὡς στελέχη ὑπεύθυνα δι' ἐπιθεώρησιν καὶ προγραμματισμὸν ἀναλόγως τοῦ τομέως, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ χρησιμοποιοῦνται. Συγκεκριμένως οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Ἀνωτάτου Φροντιστηρίου δύνανται νὰ ἐργασθῶσιν εἰς :

α) Κεντρικὰς καὶ περιφερειακὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας (Διευθύνσεις καὶ Κέντρα Κοινωνικῆς Προνοίας).

β) Ὑπηρεσίας τοῦ Ι.Κ.Α.

γ) Ὑπηρεσίας τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α.

δ) Ὁρφανοτροφεῖα-Νηπιοτροφεῖα.

ε) Παιδοπόλεις.

στ) Παιδικὰς Στέγας.

ζ) Κέντρα Παιδικῆς Χαρᾶς.

η) Παιδικὰς Κατασκηνώσεις.

θ) Βρεφοκομεῖα.

ι) Ἀγροτικὰς Μεταβατικὰς Οἰκοκυρικὰς Σχολὰς.

- ια) Σπίτια τοῦ Παιδιοῦ.
- ιβ) Ἀγροτολέσχας.
- ιγ) Λέσχας καί Κέντρα Νεότητος.
- ιδ) Ἑργατικάς Ἑστίας καί Ἑργατικά Κέντρα.
- ιε) Κέντρα Παιδικῆς Καθοδηγήσεως (Ἱατροπαιδαγωγικοὺς Σταθμούς).
- ιστ) Πρεβαντόρια.
- ιζ) Σχολεῖα (διὰ τὴν παρακολούθησιν μαθητῶν παρουσιαζόντων προβλήματα εἰς τὴν κοινωνικὴν των προσαρμογὴν).
- ιη) Ὑπηρεσίας τοποθετήσεως παίδων παρ' οἰκογενείαις.
- ιθ) Ἰδρύματα Ἀνωμάτων Παίδων.
- κ) Ἰδρύματα Καθυστερημένων Παίδων.
- κα) Ἀναμορφωτικά Ἰδρύματα.
- κβ) Δικαστήρια Ἀνηλίκων.
- κγ) Φυλακὰς.
- κδ) Ὑπηρεσίας Κοιν. Προνοίας εἰς Νοσοκομεῖα.
- κε) Ὑπηρεσίας Κοιν. Προνοίας εἰς Ψυχιατρεῖα.
- κστ) Ἰδρύματα Ἀποκαταστάσεως Ἀναπήρων.
- κζ) Γηροκομεῖα.
- κη) Ὑπηρεσία Κοιν. Προνοίας εἰς Ἑργοστάσια.
- κθ) Διεθνεῖς καὶ Ξέναις Ὁργανώσεις Κοιν. Προνοίας κλπ.

VI. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἀνωτάτου Φροντιστηρίου Κοιν. Προνοίας τοῦ Ἰνστιτούτου Κοιν. Ἐπιστημῶν τῆς Παντείου Σχολῆς ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Συγκλήτου εἰς τὸν Ἀντιπρύτανιν τῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννην Παπαζαχαρίου. Ὑποδιευθυντὴς δὲ αὐτοῦ ὤρισθη ὁ κ. Γεώργιος Τενεκίδης, καθηγητὴς τῆς Σχολῆς.

Περὶ δύο ὁμιλιῶν, αἵτινες ἐγένοντο ἐν Καλάμαις ἐκ μέρους συνεργατῶν τοῦ Ἀνωτάτου Φροντιστηρίου Κοινωνικῆς Προνοίας, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἑταιρίας Προστασίας Ἀνηλίκων τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων Καλαμῶν ἔγραψεν ἡ ἡμερὶς Καλαμῶν «Τὰ Νέα» τῆς Δευτέρας, 30 Μαΐου 1955, τὰ ἀκόλουθα μὲ ὑπογραφὴν «Α. Παπουλάκου» :

«Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ (Αἱ χθεσιναὶ ὁμιλίαι)

«Χθὲς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Λαϊκῆς Σχολῆς ἐγένοντο αἱ δύο διαλέξεις, τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς ὑπὸ τὸν ἀντεισαγγελέα Πρωτοδικῶν Καλαμῶν κ. Σταμάτη Ἑταιρίας Προστασίας Ἀνηλίκων καὶ τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης. Ὁμιλήτριαί ἦσαν αἱ ἐπιστημονικαὶ συνεργάτιδες του παρὰ τῇ Παντείᾳ Σχολῇ Ἀνωτάτου Φροντιστηρίου Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν, Δίδες Χάρις Μπρισίμη, τμηματάρχης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, καὶ Ἑλ. Μορφίνη, καθηγήτρια τοῦ ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου, μὲ θέμα : «Ἡ θεραπεία τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος μετ' ἀναφορὰς περιστατικοῦ».

Τὰς διαλέξεις αὐτὰς λόγῳ τοῦ σοβαροῦ ἐνδιαφέροντος περιεχομένου των, παρηκολούθησαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, αἱ λοιπαὶ ἀρχαί, ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος, ὡς καὶ οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ καὶ φοιτηταὶ τῆς Παντείου Σχολῆς καὶ πλῆθος κόσμου. Τὰς ὁμιλητρίας παρουσίασεν ὁ πρόεδρος τῆς Λ. Βιβλιοθήκης κ. Κουτραφούρης.

Ἡ Δνὶς Μπρισίμη, ἀνέπτυξε τὰ αἷτια, τὰ ὅποια ὠθοῦν τὸ παιδί πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς καταστροφῆς. Ἀνέλυσε διεξοδικά τὴν ψυχολογίαν τοῦ παιδιοῦ τὸ ὅποῖον θέλει πάντοτε τὴν βοήθειάν μας, ιδίως ὅταν ὑποφέρῃ ψυχικῶς, καὶ τὸ περιβάλλον του, δὲν βοηθεῖ τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

Ἐπίσης ἀπέδειξεν ὅτι πολλοὶ παράγοντες ἐπιδροῦν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τοῦ παιδιοῦ.

Τὰ παθολογικὰ αἷτια, ὡς εἶπε μὲ ἔμφασιν καὶ λογοτεχνικὴν, ὡς καὶ ἐπιστημονικὴν δεξιότητι, συντελοῦν ὥστε τὸ παιδί νὰ παρουσιάξῃ ἀνωμαλούς ἐκδηλώσεις, ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως ὑποφέρει. Μόνον μὲ τὴν συνεχῇ παρακολούθησιν καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῶν αἰτιῶν, θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ προφυλάξωμεν τὸ παιδί ἀπὸ τοῦ νὰ παρεκκλινήῃ ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἀποφύγωμεν τὸν αὐριανὸν ἐγκληματιαν ἢ διαρρήκτην.

Ὅταν ὑπάρχῃ ἡ οἰκογένεια μὲ ὑγιεῖς καὶ σταθερὰς ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀρχὰς παρακολουθοῦσα τὸ τέκνα της, θὰ παύσουν νὰ ὑπάρχουν παραστρατημένα παιδιὰ. Ὅταν οἱ γονεῖς δὲν δίδουν κακὸ παράδειγμα, θὰ παύσουν τὰ τέκνα νὰ ἐγκαταλείπουν τὸ σπίτι καὶ νὰ παίρνουν τὸν κατήφορον. Ἡ δις Μπρισίμη ἐτόνισε μὲ πρᾶον, ἀλλ' ἐπιβλητικὸν ὕφος, ὅτι τὰ ψυχοθεραπευτικὰ μέσα εἶναι πολλὰ. Ἡ στοργὴ καὶ ἡ φροντίς εἶναι τὸ πρῶτον φάρμακον θεραπείας τοῦ παραστρατημένου παιδιοῦ.

Ἡ δευτέρα ὁμιλήτρια Δνὶς Μορφίνη εἰς τὴν μελετημένην διατριβὴν της ἀνέφερεν ἐν περιστατικόν, τὸ ὅποῖον ἔδωκε σαφεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ παραστρατημένου παιδιοῦ.

Αἷτια ἦτο αὕτη αὕτη ἡ οἰκογένεια, ἡ ὅποια πρώτη παρεστράτησεν. Ἡ διαστροφή τῆς ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ ὀφείλεται καθαρῶς εἰς κοινωνικὸν αἷτιον. Θεραπευτικὰ μέσα ὑπῆρξαν ἀφ' ἐνὸς ἡ συνεχῆς παρακολούθησις τοῦ παιδιοῦ ἐκ μέρους ἐπιμελητρίας καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐκ μέρους τῶν γονέων. Ἡ Δνὶς Μορφίνη ἐτόνισεν ἐπίσης ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ τέκνου ἐκ τῆς οἰκίας συντελεῖ εἰς τὴν διαφθορὰν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος. Αἱ ἐκλεκταὶ ὁμιλήτριαι ἐχειροκροτήθησαν δεχθεῖσαι τὰ θερμὰ συγχαρητήρια πάντων».

Ὁ διευθύνων τὸ Ἀνώτατον Φροντιστήριον Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰ. Κ. Παπαζαχαρίου, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἑταιρίας Προστασίας Ἀνηλίκων τοῦ Δικαστηρίου Ἀνηλίκων Καλαμῶν ἔδωκε διάλεξιν ἐν Καλάμαϊς κατὰ τὴν Κυριακὴν, 13 Φεβρουαρίου 1955, μὲ θέμα : «Ὁ θεσμὸς τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, ἔργον πίστεως καὶ ἀγάπης».

Κατάστασις τῶν καθηγητῶν, μεταβολαὶ κτλ.

1. Ἐκ τῶν 18 καθηγητῶν τῆς Σχολῆς 3 καθηγηταὶ οἱ κ.κ. Ν. Βλάχος, Δ. Ζακυθινός καὶ Ἰ. Θεοδωρακόπουλος εἶναι καὶ καθηγηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 2 καθηγηταί, οἱ κ.κ. Δ. Βεζανῆς καὶ Ι. Σόντης, εἶναι καὶ καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς, 2 καθηγηταί, οἱ κ.κ. Δ. Καλιτσουνάκης καὶ Σπ. Καλογερόπουλος-Στράτης, εἶναι καὶ καθηγηταὶ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, 2 καθηγηταί, οἱ κ.κ. Γ. Παπαχατζῆς καὶ Μ. Στασινόπουλος, εἶναι καὶ σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, 1 καθηγητῆς, ὁ κ. Ἰ. Παρασκευόπουλος, προϋπήρξε καθηγητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ εἶναι καὶ Ὑποδιουκῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, 2 καθηγηταί, οἱ κ.κ. Π. Πέρδικας καὶ Γ. Τενεκίδης, προϋπήρξαν καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

2. Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1954-55 ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς κ. Σπ. Καλογερόπουλος-Στράτης διετέλεσε καὶ Πρύτανης τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

3. Ὁ αὐτὸς καθηγητῆς κ. Καλογερόπουλος-Στράτης ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως διὰ τοῦ Ταξιάρχου τοῦ Φοίνικος.

4. Ὁ αὐτὸς καθηγητῆς κ. Καλογερόπουλος-Στράτης ἐτιμήθη ὑπὸ τῆς Α.Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας διὰ τοῦ παρασήμου τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς.

5. Ὁ ἐκ τῶν πτυχιούχων τῆς Παντείου Σχολῆς κ. Γεράσιμος Λύχνος διετέλεσε καὶ ἐξακολουθεῖ διατελὼν ὑπουργὸς τῆς προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ἀπένειμε κατὰ τὴν 17 Φεβρουαρίου 1955 εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Κ. Παπαζαχαρίου, ἀντιπρύτανιν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς, τὸ σῆμα τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

7. Κατὰ τὴν 31 Αὐγούστου 1955 ἀποχωροῦσιν ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς κ.κ. Ν. Λούβαρις καὶ Δ. Σταύρου. Ἐκ τούτων ὁ καθηγητῆς κ. Δ. Σταύρου ἐδήλωσεν ὅτι θὰ διδάξῃ ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς ὁμοτίμου μίαν ὥραν καθ' ἑβδομάδα πρὸς τοὺς φοιτητάς τοῦ α' ἔτους «Θέματα ἐκ τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐπιστήμην καὶ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου».

Διάφοροι ἕτεροι ἐκδηλώσεις

1. Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ ἐράνου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 300.

2. Ὁμοίως προσέφερεν ἡ Σχολὴ ὑπὲρ τοῦ ἐράνου τῶν σεισμοπαθῶν Βόλου δραχ. 30.000.

3. Ἐπίσης προσέφερεν ἡ Σχολὴ ἀνά δραχ. 1000 ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν

10 (τῶν μόνων) θανόντων ἐκ τῶν σεισμῶν Βόλου καὶ Πηλίου, γενετείρας τοῦ ἐτέρου τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς, Ἀλεξάνδρου Πάντου :

α) Οἰκογενείας Νικολάου Μπενάκη (καταπλακωθέντος κατὰ τὴν 19-4-55 ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας του).

β) Οἰκογενείας Γρηγορίου Χατζάκου (καταπλακωθέντος κατὰ τὴν 21-4-1945 ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας του).

γ) Οἰκογενείας Τάκη Κόκκαλη (καταπλακωθέντος, καθ' ἣν ὥραν εἰργάζετο εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον τῆς κοινότητος Πορταριάς).

δ) Οἰκογενείας Ἀφροδίτης Τσερδένη (καταπλακωθείσης ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας της).

ε) Οἰκογενείας Χρυσούλας Τσερδένη (καταπλακωθείσης ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας της).

στ) Οἰκογενείας Ἑλένης Κορμάζου (καταπλακωθείσης ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας της).

ζ) Οἰκογενείας Ἑλένης Κατσικλῆ (μηνῶν 18, ἥτις ἐφονεύθη ἐκ πτώσεως τοίχου, καθ' ἣν στιγμὴν ἔπαιζεν ἀμέριμνος, μὲ ἄλλα παιδάκια).

ε) Οἰκογενείας Πατιλίας Ράφτη (ἥτις ὑπέκυψεν εἰς τὰ ἐκ τοῦ σεισμοῦ τραύματά της ἐν νοσοκομείῳ Βόλου), καὶ

ι) Οἰκογενείας Κωνσταντίνου Καραμπατάκη (ὅστις εὔρε τραγικὸν θάνατον κατὰ τὸν σεισμὸν τῆς 21-2-1955 ἐκπτώσεως τῆς οἰκίας του).

4. Ἐπίσης προσέφερεν ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ ποσὸν δρχ. 3.000 χάριν τῆς σεισμοπαθοῦς κυρίας Χαρικλείας χήρας Πολυχρόνης Σαράτη, κατοικοῦ Βόλου, πρώτης ἐξαδέλφης ἐκ πατρὸς τοῦ ἀειμνήστου ἰδρυτοῦ τῆς Σχολῆς Ἀλεξάνδρου Πάντου.

5. Ὀμοίως ποσὸν δρχ. 2.000 χάριν τῆς σεισμοπαθοῦς κυρίας Φυλλίσας συζύγου Σωτηρίου Τσούκα, κατοικοῦ Βόλου, ὁμοίως πρώτης ἐξαδέλφης ἐκ πατρὸς τοῦ ἀειμνήστου ἰδρυτοῦ τῆς Σχολῆς Ἀλεξάνδρου Πάντου.

6. Ἡ Σχολὴ ἀπήλλαξε τῶν τελῶν κ.τ.λ. κατὰ τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1954-55 καὶ 1955-56 τὴν σεισμοπαθῆ ἐκ Ζαγοράς φοιτήτριαν τῆς Παντείου, δευτέραν ἐξαδέλφην τοῦ ἀειμνήστου ἰδρυτοῦ τῆς Σχολῆς Ἀλεξάνδρου Πάντου, δεσποινίδα Μαρίαν Γιαννακοπούλου.

7. Ἡ Σχολὴ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 25ετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου ἰδρυτοῦ τῆς Σχολῆς Ἀλεξάνδρου Πάντου καὶ εἰς μνήμην αὐτοῦ προσέφερεν δρχ. 5.000 ὑπὲρ τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Ζαγοράς ἐν Πηλῳ, καὶ παθούσης ἐκ τῶν σεισμῶν κωμοπόλεως γενετείρας τῆς οἰκογενείας Πάντου.

8. Ἡ Σχολὴ προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Φλωρίνης εἰς μνήμην τῶν ἡρώων Βίτσι, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ τριημέρου ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῆς ἐθνικῆς νίκης κατὰ τὸ τέλος Αὐγούστου 1955, δρχ. 300, κατέθεσε δὲ καὶ στεφάνους ἐπὶ τῶν τάφων των ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Βίτσι 2126.

Δραῖσις τοῦ Παγκοσμίου Ἰδρύματος ἐξυπηρετήσεως Φοιτητῶν
 (Ἱπποκράτους 15, ὄροφος β'—τηλέφ. 614.490)

Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο παρέσχε τὰ κάτωθι βοηθήματα εἰς διαφόρους κατηγορίας ἀπόρων φοιτητῶν καὶ τῆς Παντείου Σχολῆς :

1. Ἐνίσχυσιν διὰ τὰς ἐγγράφας. — Ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐγγραφὴν τῶν φοιτητῶν ἐχορηγήθη εἰς φοιτητὰς σεισμοπλήκτους τῶν Ἰονίων Νήσων ἢ τῶν δεινῶς πληγέντων περιοχῶν Θεσσαλίας, εἰς πρόσφυγας ἐκ Ρουμανίας ἢ ἀπόρους φοιτητὰς εἰδικῶν περιπτώσεων.

2. Τρόφιμα. — Διένειμε δέματα τροφίμων εἰς ἀσθενεῖς καὶ ὑποσιτιζομένους φοιτητὰς κατόπιν ἱατρικῆς ὑποδείξεως.

3. Ἰματισμός. — Διένειμεν ἱματισμὸν εἰς φοιτητὰς ἔχοντας ἀνάγκην, κατὰ προτίμησιν εἰς σεισμοπλήκτους.

4. Φάρμακα. — Ἠγόρασε φάρμακα διὰ λογαριασμὸν ἀπόρων φοιτητῶν κατόπιν ἱατρικῆς βεβαιώσεως.

5. Στέγην. — Ἐξησφάλισε στέγην ὑπὲρ ἀπόρων φοιτητριῶν.

Ἐθνικὸς Σύλλογος Φοιτητῶν Παντείου

I. Ἐξ ἐκθέσεως τοῦ ἐν λόγῳ συλλόγου ἀκαδ. ἔτους 1954-55 :

α') Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος συμμετέσχεν ἐνεργῶς εἰς τὴν διενέργειαν λαχειοφόρου ἀγορᾶς, τῆς ὁποίας αἱ εἰσπράξεις διετέθησαν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων φοιτητῶν τῆς Σχολῆς.

β') Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος ἐπρωτοστάτησε μεταξὺ τῶν ἀνωτάτων πνευματικῶν Ἰδρυμάτων εἰς τὸ προσκλητήριον τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος τοῦ Βασιλέως διὰ τὴν Ἐθνικὴν διαφώτισιν τῶν ἀκριτικῶν χωρίων, ἀποστείλας πρὸς τοῦτο ἱκανὸν ἀριθμὸν Σπουδαστῶν.

γ') Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος συμμετέσχεν ἐνεργῶς εἰς τὸν Ἐθνικὸν ἀγῶνα, διὰ τὴν Ἑνωσιν τῆς Κύπρου, τόσον διὰ τοῦ ἐν τῷ Π.Ε.Κ.Α. ἀπεσπασμένου ἀντιπροσώπου του, ὅσον καὶ ὡς σύνολον, καθοδηγῶν τοὺς Σπουδαστάς, εἰς ἐκδηλώσεις διαμαρτυρίας.

δ) Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος δι' ἐνεργειῶν του καὶ τῇ συμπράξει τοῦ Συλλόγου τῶν Πτυχιούχων ἐπέτυχε ν' ἀπαλειφθῇ ἐκ τοῦ πτυχίου τῆς ἡμετέρας Σχολῆς ὁ βαθμὸς «Σχεδὸν Καλῶς».

ε') Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος ἐπέτυχε νὰ δοθῇ καὶ ἑτέρα ἀναστολὴ εἰς τοὺς μὴ ἔχοντας περατώσει τὰς διπλωματικὰς τῶν ἐξετάσεις φοιτητὰς.

στ') Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος, ἐβοήθησε διὰ τῶν ἐπιτροπῶν του, τὸ ἔργον τῶν ἀξιολύμων κ.κ. καθηγητῶν του, εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Νομικῶν, ἐξυπηρετῶν πρὸς τοῦτο τοὺς συνέδρους.

Τέλος δέ, ζ') ἐπεδίωξε τὴν λύσιν διαφόρων φοιτητικῶν προβλημάτων, τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἡθικοῦ καὶ ἔθνικοῦ ἐπιπέδου τῶν σπουδαστῶν, καὶ γενικώτερον

ἐπεδίωξε τὴν τοποθέτησιν τούτων, ἐντὸς πλαisiών τοιούτων, ἅτινα ἡ Σχολή μας ἀπαιτεῖ.

II. 1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Συλλόγου τῶν Φοιτητῶν τῆς Παντείου Σχολῆς ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κάτωθι :

Πρόεδρος	: Βασίλειος Μαντζαγρῆς
Α' Ἀντιπρόεδρος	: Γεώργιος Μαριόλης
Β' Ἀντιπρόεδρος	: Γεώργιος Παπανικολάου
Γεν. Γραμματεὺς	: Ἀρίστος Παπαϊωάννου
Ταμίας	: Σπυρίδων Μπεκατώρος
Μέλη	: Ἀθανάσιος Βαλσάμης, Δημήτριος Μερτίκας, Δικαῖος Δαβάκης, Διονύσιος Βοῦλτσος, Μᾶρκος Ἀποστόλου, Πέτρος Βαρβιτσιώτης.

Ἐπίτιμον μέλος : Θαλῆς Μυλωνᾶς.

2. Ἐπιτροπαὶ διεθνῶν σχέσεων (Θ. Μυλωνᾶς), Τύπου καὶ διαφωτίσεως (Δ. Βοῦλτσος), ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν σχέσεων (Α. Βαλσάμης) καὶ ψυχαγωγίας (Σ. Μπεκατώρος).

3. Ἐκπρόσωπος παρὰ τῇ πανσπουδαστικῇ ἐνώσει κυπριακοῦ ἀγῶνος ὁ κ. Δικαῖος Δαβάκης».

Σύλλογος Πτυχιούχων Παντείου Σχολῆς

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κάτωθι :

Πρόεδρος	: Χρῆστος Κοκκαλιάρης
Ἀντιπρόεδρος	: Γεώργιος Ἰατρίδης
Γενικὸς Γραμματεὺς	: Βρασίδης Σωτηρόπουλος
Ταμίας	: Νικόλαος Ἀνδρουτσος
Ἐφορος	: Γεώργιος Γεωργόπουλος
Σύμβουλοι	: Ἰωάννης Μιχαλέας, Χαράλαμπος Γεωργιλᾶς, Ἐλευθέριος Σταυρόπουλος καὶ Αἰκατερίνη Στυλιανέα.

Φοιτητικὴ Ἐκπροσώπησις

Τὰ ἐκλεγέντα μέλη τῆς «Φοιτητικῆς Ἐκπροσώπησεως» κατηρτίσθησαν εἰς σῶμα ὡς ἀκολούθως :

Παπαβλασόπουλος Σπυρίδων	: Πρόεδρος
Θανασοῦλιας Ἀνδρέας	: α' Ἀντιπρόεδρος
Παραγιουδάκης Ἰωάννης	: β' Ἀντιπρόεδρος
Χαριτάκης Ἐμμανουήλ	: Γενικὸς Γραμματεὺς
Πολίτου Βαῖτσα	: Εἰδικὴ Γραμματεὺς
Παπαγεωργίου Γεώργιος	: Ταμίας
Βραδῆς Ἀλέξανδρος	: Συντονιστὴς Ἐπιτροπῶν.

Ἐπιτροπὴ

Πνευματικῆς Ἐπικοινωνίας μετ' Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων :

Βραδῆς Ἀλέξανδρος, Θανασούλιας Ἀνδρέας.

Ἀθλητισμοῦ καὶ Γυμναστικῆς :

Φραγκοῦδη Ζωή, Παραγιουδάκης Ἰωάννης.

Ἐκδρομῶν καὶ Ὑγιεινῆς :

Πολίτου Βαῖτσα, Παπαβλασόπουλος Σπυρίδων.

Διαλέξεων :

Πολίτου Βαῖτσα.

Θρησκευτικῆς ἀγωγῆς, Ἠθικῆς ἀγωγῆς, Περιθάλψεως ἀπόρων :

Μαυρογιώργη Ἐλισάβετ, Θανασούλιας Ἀνδρέας.

Κυλικείου καὶ Ψυχαγωγίας :

Μαυρογιώργη Ἐλισάβετ, Χαριτάκης Ἐμμανουήλ.

Τηρήσεως εὐταξίας :

Παπαγεωργίου Γεώργιος.

Ἐγκύκλιοι κ.τ.λ.

I

«ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Δ/νσις Γραμμάτων κλπ.

Ἀριθ. πρωτ. 128759/2758

Ἀθῆναι τῇ 13-11-1954

Πρὸς τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα κ.τ.λ.

Ἡ 10ῃ Δεκεμβρίου, ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ἑνωμένων Ἑθνῶν ἐνέκρινε καὶ ἐξήγγειλε τὴν Παγκόσμιον Διακήρυξιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ἐορτάζεται ἀπὸ ὅλους τοὺς λαούς, οἱ ὅποιοι ἀγαποῦν τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εἰρήνην καὶ σέβονται τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν.

Ἡ ἡμέρα αὕτη ἔχει δι' ἡμᾶς ὅλως ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι ἡ Ἑλλὰς ὄχι μόνον ὑπῆρξεν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ εἶναι καὶ σήμερον ἡ χώρα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τῶν ἐλευθέρων πολιτικῶν θεσμῶν, ἀλλὰ καὶ ἔδωκε τὸ ὕψιστον διδάγμα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Συνεπῶς παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν 10ὴν Δεκεμβρίου ἐ.ε. γίνουσι ὁμιλίας ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς σημασίας τῆς ἐν λόγῳ διακηρύξεως, διὰ τῆς ὁποίας καλοῦνται οἱ λαοὶ νὰ συνεργασθοῦν διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἰδανικῶν, τὰ ὁποῖα ἰσχύουν δι' ὅλα τὰ ἀνθρώπινα πλάσματα, ἥτοι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας λόγου, τῆς θρησκείας, τοῦ σεβασμοῦ, τῆς ἀξιοπρεπείας ὅλων τῶν μελῶν

τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν ἐνὸς κόσμου εἰς τὸν ὅποπον οἱ ἄνθρωποι θὰ ἀπολαμβάνουν τῶν ἀγαθῶν τούτων ἀπῆλλαγμένοι ἀπὸ τὸν τρόπον καὶ τὴν ἔνδειαν.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ»

II

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς τῆς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς τῶν νέων πρωτοετῶν φοιτητῶν, ὁ φοιτητὴς κ. Κωνσταντῖνος Ἀλεξόπουλος εἶπεν ἐκ μέρους τῶν παλαιότερων φοιτητῶν τὰ ἑξῆς :

« Ἀγαπητοὶ νέοι συνάδελφοι,

Ἐκ μέρους τῶν παλαιότερων φοιτητῶν τῆς Σχολῆς μας, ἀπευθύνω ἐκ μέρους ὅλων ἡμῶν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ Σας εἰς τὴν Σχολήν, εὐχόμενος ὅπως ὁ τίτλος τοῦ «ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου», τὸν ὅποιον ἀπεκτήσατε ἤδη, ἀποτελέσῃ γνῶρισμα νέων ἀνθρώπων, σκαπανέων τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, τηρητῶν τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν καὶ ὑπερμάχων τῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἑθνους μας.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἀποτελεῖ δι' ὑμᾶς σταθμὸν εὐοδωθέντος πνευματικοῦ ἀγῶνος καὶ ἀφετηρίαν συγχρόνως διὰ μίαν νέαν, κοπιώδη ἴσως πορείαν εἰς τὸν ὠραῖον καὶ σαγηνευτικὸν κόσμον τῆς Γνώσεως. Ἡ πορεία αὕτη εἰς τὴν φωτεινὴν λεωφόρον τοῦ πνεύματος, προϋποθέτει θέλησιν σθεναράν καὶ ἀκλόνητον, ἀγάπην ἀπέραντον πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ πρὸ παντὸς ἥθους Ἑλληνος καὶ Χριστιανοῦ νέου.

Αἱ δυσκολίαι βεβαίως εἶναι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ὅμως μὲ τὴν βοήθειαν καὶ τὸ συνεχὲς ἐνδιαφέρον τὸ ὅποιον ἐπιδεικνύουν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἔταξαν σκοπὸν τῆς ζωῆς των, τὸ «εὖ ζῆν» τῆς νεολαίας, ἥτοι τῶν σεβαστῶν καθηγητῶν μας, τὰ ἐμπόδια θὰ ὑπερπηδηθῶσι καὶ μὲ πρόθυμον ἐκ μέρους Ὑμῶν προσπάθειαν θὰ δυνηθῇτε νὰ προσφέρητε τὰς ὑπηρεσίας Σας ὡς ἐπιστήμονες, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν καὶ νὰ δημιουργήσητε ἓνα μέλλον ἐλπιδοφόρον.

Ἡ Σχολή μας ἰδιαίτερώς προσφέρει ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ ἠθικὰ ἐφόδια, τὰ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητα εἰς κάθε νέον, ὁ ὅποιος ἀπεφάσισε νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ φαινόμενα τῆς δημοσίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ νὰ συμβάλῃ ἐνεργῶς εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Χώρας μας καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Λαοῦ μας. Ἡ εὐθύνη ἡμῶν τῶν φοιτητῶν ἐπομένως εἶναι τεραστία. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ αὐτῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰσερχόμεθα εἰς τὸν ἀγωνιστικὸν στίβον, ἔχομεν καθήκον θαρραλέως νὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν.

Σᾶς διαβεβαίω ὅτι οἱ συνάδελφοί Σας, Σᾶς ὑποδέχονται εἰς τοὺς κόλπους τῆς φοιτητικῆς οἰκογενείας τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηνῶν, μετὰ τῆς μεγαλυτέρας στοργῆς ὡς ἀγαπητοὺς ἀδελφούς.

Περαινῶν Σᾶς παρακαλῶ, ὅπως πάντοτε καὶ εἰς κάθε περίπτωσιν, ὑπακούετε εἰς τὰς συμβουλὰς καὶ τὰς παραινέσεις τῶν σεβαστῶν ἀκαδημαϊκῶν διδα-

σφάλων μας, βέβαιοι ὄντες ὅτι κάθε ἐνέργεια αὐτῶν, ἔχει πάντοτε κίνητρον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν πρὸς Ὑμᾶς».

Ἐκ μέρους τῶν νέων φοιτητῶν ἀπήντησεν ὁ φοιτητὴς τοῦ α' ἔτους κ. Στυλιανὸς Γεωργ. Γκογκέτσωφ ὡς ἑξῆς :

«Μὲ καρδιά γεμάτη ἀπὸ συγκίνησι τολμῶ νὰ λάβω τὸν λόγον ἐξ ὀνόματος τῶν νέων φοιτητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς διὰ νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς τὴν Σχολὴν διὰ τὴν ὡραίαν ταύτην ὑποδοχὴν μας εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο τέμενος τοῦ πνεύματος.

Εἰς τὸ πρόσωπον τῶν σεβαστῶν καθηγητῶν μας, ἐπιλέκτων ἐκπροσώπων τῆς ἐπιστήμης, ἀντικρύζομεν τοὺς πνευματικοὺς γονεῖς μας, φιλοπόνους καλλιεργητὰς τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς μας.

Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Σχολῆς βλέπομεν θερμοὺς συνεργάτας τῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς ἡμῶν προσπαθείας πρὸς ἄνοδον.

Εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους τῶν ἀνωτέρων τάξεων βλέπομεν πνευματικούς ἰσαδέλφους, οἱ ὅποιοι δίδουσιν εἰς ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους ἀδελφούς των ὡραῖα παραδείγματα ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς δράσεως.

Εἰς τὴν ὅλην Σχολὴν βλέπομεν τὴν μεγάλην πνευματικὴν μας οἰκογένειαν, ἡ ὁποία ἐπιζητεῖ συστηματικῶς νὰ σφυρηλατήσῃ τὸ πνεῦμα μας, νὰ ἐμφυσήσῃ εἰς ἡμᾶς ἀνώτερον ἦθος, νὰ διαμορφώσῃ ἡμᾶς εἰς ἀνθρώπους, Ἕλληνας καὶ χριστιανοὺς ἀνωτέρας πνοῆς καὶ ἀνωτέρων ἰδεωδῶν.

Ἐχοντες πλήρη κατανόησιν τῆς ἀποστολῆς ἡμῶν ὡς συνεχιστῶν τῆς ἐπιτήμης, ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ καταβάλωμεν ὅλην τὴν δύναμίν μας καὶ ὅλον τὸν ἑαυτὸν μας διὰ νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης, τῶν διδασκάλων μας, τῶν γονέων μας, τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος, ἡ ὁποία δικαίως ἐχαρκτηρίσθη ὡς ἡ ἐστία τοῦ πνευματικοῦ φωτὸς τῆς Οἰκουμένης.

Καταλήγων ἐπιθυμῶ νὰ σημειώσω μὲ ὅλως ἰδιαιτέραν ὑπερηφάνειαν καὶ ἐξαιρετικὴν συγκίνησιν ὅτι οἱ πρωτοετεῖς φοιτηταὶ τῆς σειρᾶς τοῦ ἀρχομένου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954-55 εἶναι ἰδιαιτέρως εὐτυχεῖς, διότι εἰς τὸν κύκλον αὐτὸν συγκαταλέγεται ὡς νέα φοιτήτρια καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐτέρου ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τῆς Σχολῆς ἀειμνήστου Γεωργίου Φραγκοῦδης, εὐγενοῦς γόνου τῆς ἑλληνικῆς Κύπρου.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ σκιά τοῦ ἱδρυτοῦ θὰ περιίπταται κατὰ τὰς ἱερὰς ταύτας στιγμὰς μεταξὺ ἡμῶν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ.

Εἶθε νὰ μᾶς ἀκολουθήσουν ἐξ οὐρανοῦ αἱ εὐγενεῖς αὐτοῦ εὐχαίαι».

III

Ἄρθρον δημοσιευθὲν ἐν τῇ Revue «*France-Grèce*» μετὰ 3 φωτογραφιῶν παρὰ τῆς συνεργαζομένης μετὰ τῆς Σχολῆς καθηγητρίας κυρίας Marie-Louise Asserin :

«LE VINGT-CINQUIÈME ANNIVERSAIRE DE L'ÉCOLE
DES SCIENCES POLITIQUES (PANTEIOS) D'ATHÈNES

L'École des Sciences Politiques (Panteios) d'Athènes s'apprête à fêter avec solennité son 25e anniversaire. C'est en effet en 1930 qu'elle fut fondée sur l'initiative privée d'Alexandre Pantos, originaire de Pélion qui laissa dans ce but sa fortune entière.

Dès 1926, Georges Frangoudis, originaire de Chypre, député d'Athènes, se trouvant alors à Paris à la tête d'un grand mouvement national pour l'amélioration de la vie politique et sociale de la Grèce, Président de l'Association pour la réorganisation de l'instruction publique avait lancé l'idée de commencer l'œuvre par la création à Athènes d'une école libre des sciences politiques et morales sur le modèle de celle de Paris qui avait tant contribué à l'amélioration des services publics français. Ce serait une pépinière d'hommes publics, un foyer de renaissance nationale.

G. Frangoudis sachant que Nicolas Politis alors Ambassadeur à Paris, avait eu un des premiers l'idée de la fondation d'une telle école pria ce dernier de prendre l'initiative de réunir quelques compatriotes pour un échange de vues et d'opinions et examiner quel serait le capital nécessaire pour pouvoir commencer les cours dans le plus bref délai.

Après une étude approfondie, l'idée trouva de chaleureux partisans. Une société anonyme au capital de 25 mille livres sterling devait être formée pour permettre à l'école d'avoir un hôtel particulier, des salles d'études et de conférences, une bibliothèque et aussi la possibilité de faire des éditions propres aux étudiants et à la jeunesse. Une souscription ouverte à Londres donna aussitôt 1.440 livres sterling et bientôt un projet de loi fut soumis à la Chambre pour la fondation de cet établissement. Le don généreux d'A. Pantos permit d'en hâter l'exécution.

Diplômé de l'École des Sciences Politiques qui fonctionnait, à Paris depuis 1871, A. Pantos désirait fonder en Grèce une école équivalente pour l'éducation politique des jeunes et la formation de cadres de fonctionnaires d'une instruction et d'une moralité supérieures. Ces derniers convaincus de la nécessité d'une telle école pour le pays qui fut la patrie d'Aristote, le berceau de la Science Politique et la source lumineuse de l'es-

prit des temps modernes travailleraient ainsi au relèvement du niveau de la vie publique et politique de l'État. G. Frangoudis travailla infatigablement jusqu'à sa mort au progrès de cette institution.

Située dans un vaste terrain, sur le Boulevard Syngros entre Athènes et le Vieux Phalère, l'École Panteios est une institution d'enseignement de degré universitaire relevant directement du Ministère de l'Instruction publique, au même titre que les diverses facultés, l'École Polytechnique, l'École des Hautes Études Commerciales et l'École supérieure d'Agriculture. Elle est administrée par l'Assemblée Générale des professeurs et le Sénat élu par cette Assemblée générale. Le cycle des études (3 années : philosophique, économique, juridique) diffère essentiellement de l'instruction donnée en Grèce par les établissements supérieurs d'enseignement car la mission de l'École est autre. Elle travaille à la formation intégrale de l'homme qui ne se borne par au côté technique ou scientifique mais veut une éducation complète visant à conserver et à stimuler les sentiments généreux de la jeunesse et à faire en sorte que ces sentiments ne se perdent ni ne divient sous l'action de propagandes néfastes et de cet esprit du mal qui s'attaque souvent aux intelligences les plus saines et aux cœurs les plus généreux. Les professeurs conscients de leur mission, voient en cette école un phare intellectuel qui projette la culture sur tous les points de Grèce et se chargent de toute la responsabilité de formation des étudiants parce qu'ils ont la conviction que les classes intellectuelles les plus élevées sont celles qui doivent diriger et encadrer la grande masse grecque pour la conduire par des chemins assurés vers le bien et la grandeur.

Une des grandes préoccupations de ceux qui ont la responsabilité de l'école est donc de voir s'épanouir toutes les intelligences, de répandre la culture dans tous les villages et hameaux de Grèce et ils s'appliquent à la réalisation silencieuse de leur œuvre au fur et à mesure de leurs moyens.

1971 diplômes ont été délivrés depuis la fondation de l'école qui en 1952 créa dans son sein même un Institut des Sciences Sociales et prévoit l'ouverture prochaine d'un Institut de journalisme dont le cycle d'études sera aussi de trois ans. A côté des professeurs, l'enseignement est confié à des «collaborateurs scientifiques» spécialisés ; des cours spéciaux de lan-

gues, de sténographie ont été institués. Concours d'athlétisme, Concerts, représentations, nombreuses excursions sur les lieux d'intérêt archéologique sont organisés comme complément indispensable du travail d'éducation, de la tâche formatrice qui ne vise pas tant à nourrir l'intelligence de l'étudiant qu'à modeler son cœur, élever ses sentiments, discipliner sa volonté. Un comité de Prevoyance est aussi chargé d'organiser un Bureau de recherche du Travail pour les étudiants diplômés.

Un magnifique édifiée en construction depuis trois ans sur l'emplacement de l'ancien petit bâtiment de l'école est en voie d'achèvement. Un jardin splendide lui fait face. De nombreuses salles de cours, un vaste amphithéâtre, bureaux et salles d'études, un club pour les heures de repos sont complétés par un cabinet médical où les étudiants sont examinés et suivis avec soin.

Cinq cents étudiants entrent environ chaque année à l'école parmi lesquels un certain nombre de fonctionnaires publics. Cent à cent cinquante diplômes sont décernée annuellement car si les examens d'entrée présentent une facilité relative, les examens de fin d'études présentent une certaine difficulté.

L'École est en rapport avec nombre d'Écoles des Sciences Politiques de l'étranger et le Syllogue des étudiants entretiennent des relations amicales avec les syllogues étrangers.

Une atmosphère spéciale de compréhension et d'affection règne à l'École Panteios. Nous ne saurions en donner une meilleure preuve qu'en traduisant ici le discours de réception des jeunes étudiants prononcé en novembre 1954 par le Recteur de l'École Mr Michel Stassinopoulos :

« Chers Étudiants de 1ère année.

» Avec joie nous ouvrons de nouveau aujourd'hui les portes de l'École pour vous recevoir vous, jeunes prosélytes de la science. La bénédiction du Très Haut et les vœux de la Patrie vous accompagnent à cette minute solennelle où vous faites votre entrée dans la grande famille intellectuelle. Un nouveau souffle, une nouvelle sève de vie entrent aujourd'hui dans l'organisme intellectuel de notre École. Pleins de joie et d'allégresse nous assistons en ce moment à ce perpétuel phénomène du renouvellement annuel de sa vigueur et de sa palpitation.

» En exprimant notre joie profonde, je vous souhaite la bienvenue sous ce toit de la science, de la part de tous vos professeurs.

»L'intérêt et l'affection de vos collègues aînés pour lesquels vous êtes de jeunes frères spirituels vous attendent ici comme vous attend l'affection de vos maîtres qui suivent avec un intérêt spécial les jeunes qui jettent pour la première fois leurs regards sur la lumière dorée de la science.

»Vous trouverez ici l'atmosphère cordial qui caractérise le milieu de cette École où règne une chaleureuse compréhension. Car elle-même est née précisément de l'amour, du sacrifice et de l'enthousiasme d'une âme jeune et pure, l'âme de son fondateur et elle garde toujours cet amour et le pur enthousiasme comme une belle consignation, comme un not d'ordre permanent.

»Vous vivrez désormais dans cette chaleureuse atmosphère d'intérêt et d'affection durant toutes vos années d'études, et par chance, plus heureux que les collègues qui vous ont précédés, vous aurez à votre disposition le bel édifice que l'École prétendit obtenir grâce aux efforts inconcevables des professeurs compétents auxquels j'exprime nos remerciements les plus profonds. Ce nouveau bâtiment confortable et moderne rendra vos études plus agréables et vous y jouirez mieux de votre temps libre.

«Mais, à côté de ces belles perspectives vous attendent des devoirs et des obligations dignes des hommes qui entreprennent la haute mission de leur vie, et le premier de ces devoirs est de comprendre le but auquel visent les études de cette École.

»Les Sciences Politiques ne sont pas un simple amas de connaissances par lesquelles vous serez capables d'exercer une profession intellectuelle utile à la société. Toute science théorique ou positive offre à son détenteur cette capacité qu'il acquière par la spécialisation. Les Sciences Politiques ont une ambition plus grande. Elles visent à créer non seulement des professionnels spécialisés mais des hommes avec une formation plus vaste, une constitution spirituelle et morale reposant sur une base si large qu'ils puissent collaborer au fonctionnement de l'État tout en influant sur la vie publique en dirigeant les autres citoyens dans l'accomplissement juste de leur mission sociale et politique.

»En d'autres termes, les sciences politiques ont pour but de créer des hommes capables de servir chacun de vrai chef social et de guide politique.

»Quelle ambition plus noble et plus belle pourrait avoir un jeune homme, au seuil de ses études? Et c'est justement parce que les ambitions de ceux qui les étudient sont si hautes que les obligations sont plus

lourdes que celles créées par l'étude des autres branches scientifiques.

La base de vos études doit être l'étude, l'étude continuelle et sans relâche. Je sais combien il sera parfois dur et difficile de vous priver du plaisir et des divertissements considérés comme l'apanage de la jeunesse.

Mais si vous arrivez à vous discipliner dans la mesure du possible et à vous consacrer et à l'étude et au devoir, vous ne serez privés d aucune joie. Car l'ordre dans l'existence et le dévouement au devoir laissent toujours le temps de jouir des présents de la vie et nous donnent une joie inconnue à bien d'autres, celle d'avancer avec fermeté vers notre but.

Si vous savez vous imposer ce bel ordre, cette discipline je puis vous assurer, chers étudiants, que vous aurez remporté la première victoire dans la lutte pour votre succès dans la vie.

Ensuite, le fruit de cette étude et de votre méditation spirituelle sera la nécessité de sonder votre monde psychique, de veiller sans cesse sur votre avancement de soumettre à un contrôle incessant votre orientation spirituelle et morale.

Ce contrôle doit être austère et conduire à un défrichement réel de l'âme pour la rendre féconde et capable de germer comme le champ stérile ne devient productif qu'après avoir été profondément défriché par le bon semeur.

Vos professeurs et moi vous aideront dans cette tâche ardue et sublime car nous savons tous que si nous avons des succès plus ou moins faciles de nature scientifique ou autre, notre œuvre la plus difficile est toujours de façonner des caractères et de guider les âmes.

D'ailleurs pour nous ne cesse jamais l'effort du self-contrôle ou la recherche de la perfection car cette lutte à des étapes mais ne finit jamais, des portes mais pas d'ancre et dans ce combat pour la perfection, tout homme ayant connaissance de sa mission est destiné à parvenir à la limite de la vie et à mourir les armes à la main.

C'est pourquoi, chers étudiants nous ne serons ni vos inspecteurs ni vos contrôleurs dans cette recherche de la perfection psychique mais vos alliés, vos émules. Nous serons camarades et amis.

C'est avec cette disposition de l'âme que nous devons entendre maintenant les commandements sur lesquels se base l'enseignement supérieur de cette institution. Nous luttons tous ici pour une élévation des buts poursuivis dans la société par la vie en commun des hommes.

Il nous faut avoir une connaissance nette et profonde de nos devoirs

envers nos semblables, envers la science, envers l'État et l'histoire de notre nation.

Rechercher le savoir et la vérité et ne jamais fléchir en demandant la lumière de la science.

Croire à la justice parmi les hommes et lutter pour soulager la douleur de la vie humaine, la peine des faibles et des affligés.

Croire à la liberté humaine, à la démocratie véritable et avoir la violence, l'arbitraire et le despotisme en aversion.

Croir à une vie sociale en commun dans l'esprit de la justice et de la loi, respecter l'ordre social, obéir aux lois de l'État et aux ordres de la Patrie.

Nous rappeler à tout moment la grande œuvre accomplie par notre Pays à travers les siècles et avoir l'assurance que, de nouveau, les grands gestes de Dieu se renouvelleront sur notre peuple.

Tout à l'heure, chers étudiants, vous prêterez le serment du citoyen académique. Cet instant doit être sacré, un des plus sacrés de votre vie. Le regard de Dieu et de la Patrie vous suivront et vous signerez avec la Patrie et la société un contrat sacré qui devra être l'évangile de votre vie.

Gravez profondément et clairement dans votre esprit chaque parole de ce serment et gardez le fidèlement dans votre jeune âme pure.

Vous passerez à cette école des jours lumineux et bons pendant lesquels vous éprouverez la joie infinie de l'homme nouveau qui voit briller pour la première fois devant ses yeux la vérité et la pure lumière, de la science. Mais vous aurez aussi des jours nouveaux, dangereux même. Car science signifie examen et recherche de la vérité. Mais si l'examen et la recherche ont la perspective brillante de trouver la vérité et la lumière, ils impliquent toujours le danger de tomber dans les pièges cachés et de sombrer dans les ténèbres et le chaos de l'erreur.

En étudiant et recherchant la vérité scientifique qui éclairera la route de votre vie, vous rencontrerez des théories attrayantes, théories en apparence justes qui feindront de découvrir la vérité et de servir la justice mais n'ont d'autre but d'asservir l'esprit à la matière et de tuer les valeurs spirituelles grâce auxquelles fut créée, florit et brilla la civilisation du monde et plus spécialement la civilisation grecque.

En cette heure de la confusion et du danger, ne vous troublez pas et ne laissez jamais s'ébranler votre foi en vos idéaux.

Souvenez-vous toujours des paroles de votre serment et du contrat sacré que vous allez conclure tout à l'heure. Rappelez-vous les paroles

de l'Apôtre Paul : «Demeure dans les choses que tu as apprises et reconnues certaines, sachant de qui tu les as appliquées».

»Opposez à ces théories votre foi chrétienne et votre fierté grecque et munis de ces deux armes puissantes vous ne pouvez que devenir de vrais hommes de science et de bons citoyens, dignes de l'humanité et dignes de la Patrie.

»Et c'est l'ambition de notre École de vous voir un jour, dignes d'elle remplir votre mission de soldats de la science lutteurs du droit et croisés de la justice et de la paix».

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΤΩΝ ΑΠΟΧΩΡΟΥΝΤΩΝ ΛΟΓΩ ΟΡΙΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ

I

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΥΒΑΡΙΣ

Ἐγεννήθη εἰς Τήνον τῷ 1887. Ἐσπούδασε θεολογίαν εἰς τὴν Ριζάρειον καὶ Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀθήναις, τέλος δὲ θεολογίαν καὶ φιλοσοφίαν εἰς Λειψίαν. Ἐπανελθὼν ἐξ Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ 1914-1917 διετέλεσε καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρσακείου, ἀκολούθως δὲ ἀπὸ 1917-1923 διευθυντὴς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ διδασκαλείου Ἀρρένων. Ἀπὸ τοῦ 1925 διετέλεσε καθηγητὴς τῆς ἐρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1933 καθηγητὴς τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὰς πνευματικὰς ἐπιστήμας κλπ. ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Ἀθηνῶν. Κατ' ἀνάθεσιν ἐδίδαξε θρησκευολογίαν εἰς τὴν Μαράσλειον Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν καὶ φιλοσοφίαν τῆς θρησκείας εἰς τὸ Διδασκαλεῖον Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Εἶναι ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Αἰδελβέργης. Δις ἐχρημάτισε γενικὸς γραμματεὺς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, ὡς καὶ ὑπουργὸς τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου, τὸ πρῶτον ἀπὸ 14 Μαρτίου μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου 1936 ἐπὶ κυβερνήσεως Ἰω. Μεταξᾶ, καὶ τὸ δεύτερον ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 μέχρι τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1944. Ὁ αὐτὸς διετέλεσε κατὰ καιροὺς καὶ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς. Εἶναι πρωτεργάτης τοῦ Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἑταιρίας Φίλων τοῦ Λαοῦ. Ὁμοίως τῆς Γερμανοελληνικῆς Ἑταιρίας.

Ὡς πνευματικὴ προσωπικότης ὁ Ν. Λούβαρις ἐργάζεται ἀκαταπονήτως ἔργῳ καὶ λόγῳ. Κατ' εἰσήγησιν αὐτοῦ ιδρύθησαν ἔδραι ἱστορίας τῶν θρησκευμάτων, φιλοσοφίας τῆς θρησκείας καὶ ψυχολογίας τῆς θρησκείας εἰς τὴν θεολογικὴν σχολὴν τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἔργον ἰδικῶν του προσπαθειῶν εἶναι ἡ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης, διὰ τὴν ἱδρυσιν τοῦ ὁποίου ζωηρὸν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα διεξήγαγε, προσθήκη Θεολογικῆς σχολῆς, ἡ ὁποία εἶχεν ἀποκλεισθῇ ἀρχικῶς. Ὁ θεμελιώδης νόμος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς, δι' οὗ ὀργανώθη αὕτη ἐπὶ ἀκαδημαϊκῶν βάσεων καὶ διὰ τοῦ ὁποίου καὶ προστετέθη τμήμα ὡς δεύτερον ἡ Ἀνωτάτη δημοσιογραφικὴ σχολή. Ἀγὼν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου πρὸς ἐξύψωσιν τοῦ πνεύματος καὶ τόνωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἐναντίον τοῦ ὕλισμοῦ, τῆς φυσιοκρατίας, καὶ τοῦ θετικισμοῦ, χαρακτηρίζουν τὸν βίον τοῦ ἀνδρός.

Ὁ συγγραφεὺς ὁ Ν. Λούβαρις ὑπῆρξε πολυγραφώτατος. Τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν ἔργων του εἶναι :

α) Πρωτότυπα: «Εἰσαγωγή εἰς τὰς περὶ Παῦλον σπουδὰς».—«Οἱ Ἑσσαῖοι», ἱστορικὴ καὶ κριτικὴ μελέτη. —«Θρησκεία καὶ θεολογία».—«Ἐπιστολῶν Παύλου χαρακτήρ».—«Παῦλος, Ἄποστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ».—«Ἑπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολήν».—«Ἡ εἰς τὰ πνεύματα πίστις κατὰ τοὺς περὶ Χριστὸν χρόνους».—«Ἑρμηνεία εὐαγγελικῶν ἀναγνωσμάτων».—«Τὸ θεῖον δράμα».—«Ἡ φιλοσοφία τῆς θρησκείας ἐν τῷ παρόντι».—«Ἡ θρησκεία ἀπὸ ἀξιολογικῆς ἐπόψεως».—«Ἱστορία τῆς φιλοσοφίας».—«Αἱ πνευματικαὶ ἐπιστῆμαι».—«Ἰδέα καὶ θρησκευτικὰ ἐλατήρια τῆς αἰωνίας εἰρήνης».—«Die Philosophie der Gengenwart in Griechenland».—«Μεταξὺ δύο κόσμων».—«Ρίσκε ὁ ἀποδημητής, ὁ μύστης καὶ ὁ ἐπόπτης».—«Ἀλήθεια καὶ πίστις».—«Ὁ Γκαῖτε ὡς θρησκευτικὴ προσωπικότης».—«Ἡ θρησκεία τοῦ Βάγνερ».—«Στὴν χώρα τοῦ Πέρ-Γκύντ».—«Ἀπὸ τὴν χώραν τῶν χιλιῶν λιμνῶν».—«Νοσταλγικαὶ περιπλανήσεις».—«Ἀπὸ λόφο σὲ λόφον στὴν κορυφή».—«Ἐκπαιδεύσεις καὶ ἀνθρωπισμός».—«Ψυχολογία τῆς θρησκείας καὶ σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὴν θεολογίαν».—«Εἰσαγωγή εἰς τὰς πνευματικὰς ἐπιστῆμας».

β') Μεταφράσεις: Ραδεμάχερ, «Γραμματικὴ τῆς Καινῆς Διαθήκης».—Καλβέιτ, «Εἰσαγωγή εἰς τὴν φιλοσοφίαν τῆς θρησκείας».—Μπέργκραν, «Ἡ ψυχικὴ πηγὴ τῆς θρησκείας».—Ἰπρανγκάρ, «Ψυχολογία τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας», ἐκδ. «Ζωῆς», «Ἡ κοσμοθεωρία τοῦ Γκαῖτε», «Ὁ Γκαῖτε καὶ αἱ μεταφυσικαὶ ἀποκαλύψεις».

Ἐκτὸς τούτων ἔχει δημοσιεύσει διαφόρους μελέτας, πραγματείας καὶ ἄρθρα εἰς τὴν «Μεγάλῃν Ἑλληνικὴν Ἑγκυκλοπαίδειαν», εἰς περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας, ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ὡς καὶ εἰς διάφορα Λεξικά.

II

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ καθηγητὴς κ. Δ. Σταύρου, ἐκ Κλημέντι τῆς Κορινθίας, περατώσας τὰς Γυμνασιακὰς σπουδὰς του εἰς τὸ Γυμνάσιον Κορίνθου, ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνακηρυχθεὶς ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῷ 1908.

Συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του εἰς τὰ Πανεπιστήμια Ζυρίχης, Βέρνης καὶ Βερολίνου, ὅπου παρηκολούθησε μαθήματα παρὰ τῷ Καθηγητῇ τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου Stamler καὶ Παιδαγωγικὰ παρὰ τῷ Καθηγητῇ Spranger, φοιτήσας καὶ εἰς τὴν ἐν Βερολίνῳ Ἀνωτάτην Σχολὴν τῆς Πολιτικῆς Ἐπιστήμης (Hochschule für Politik.).

Ὁ κ. Σταύρου ἐ χρημάτισεν Νομάρχης καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐδίδαξε δὲ εἰς τὴν ἐκεῖ Νομικὴν Σχολὴν τὸ μάθημα τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου, εἰς δὲ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν, τὸ μάθημα τῆς Πολιτικῆς Ἀγωγῆς.

Τῷ 1937 μετεκλήθη ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσιν τῆς Παντείου Σχολῆς.

Ἡ δὲ τότε Κυβέρνησις Ἰ. Μεταξᾶ, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Κ. Γεωργακοπούλου, ἀποδεχθεῖσα τὰς εἰσηγήσεις αὐτοῦ, ἐθέσπισε τὸν Νόμον 881/37, δι' οὗ ἡ Σχολὴ ἀνεγνωρίζετο ἰσότιμος μὲ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ μὲ τὰς ἄλλας Ἀνωτάτης τοῦ Κράτους Σχολάς, Ἀνωτάτην Ἐμπορικὴν, Ἀνωτάτην Γεωπονικὴν κλπ.

Ὁ κ. Σταύρου διετέλεσε Καθηγητὴς καὶ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς μέχρι τοῦ 1943, ὅποτε μεταβληθέντος τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτῆς ἀπηλλάγη τῶν διοικητικῶν του καθηκόντων, ἀφοσιωθείς εἰς τὸ ἐκπαιδευτικόν του λειτουργήμα, ὅπερ ἐλάμπρυνε τόσον διὰ τῆς διδακτικῆς του ἱκανότητος, ὅσον καὶ διὰ τῆς παιδαγωγικῆς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς σπουδαστάς ἐπιδράσεως. Ὁ αὐτὸς διετέλεσε καὶ καθηγητὴς, ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεώς της, τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων.

Αἱ παραδόσεις αὐτοῦ ἀπετέλεσαν «βίωμα» διὰ τοὺς σπουδαστάς, διότι ἡ Ἐπιστήμη τοῦ Δικαίου ἐδιδάσκετο ὄχι ὡς Τεχνικὴ Ἐπιστήμη, ἀλλ' ὡς ἠθικὴ καὶ παιδαγωγοῦσα, ὡς καθαρὰ φιλοσοφία, ἐξυψοῦσα καὶ ἐξευγενίζουσα τοὺς ἀκροωμένους.

Δικαίως, κατὰ ταῦτα, ἡ Σύγκλητος τῆς Σχολῆς, ἐν τῷ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐγγράφῳ αὐτῆς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς λόγῳ ὀρίου ἡλικίας ἀποχωρήσεως αὐτοῦ, ἀναγνωρίζει ὅτι ὁ κ. Σταύρου «συνύφανε ὁλόκληρον τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν του πρὸς τὴν Σχολήν, προσενεγκὼν εἰς ταύτην μεγίστας διοικητικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς ὑπηρεσίας».

Χαρακτηριστικαὶ τῆς ἐν τῇ Σχολῇ δράσεως αὐτοῦ εἶναι αἱ κατωτέρω δημοσιευόμεναι ἀπόψεις καὶ ἰδέαι τοῦ καθηγητοῦ κ. Σταύρου περὶ τοῦ προορισμοῦ καὶ τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς :

«Η ΠΑΝΤΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν συμπληρῶνει καὶ ὁλοκληρῶνει τὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαίδευσιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς Κοινωνικὰς Ἐπιστήμας, ἐκπληροῦσα ἴδιον σκοπὸν, διάφορον ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκουν ἡ Νομικὴ καὶ ἡ Ἀνωτάτη Ἐμπορικὴ Σχολή.

Ἡ Νομικὴ καλλιιεργεῖ τὴν «νομικὴν σκέψιν», διότι ὁ κύριος προορισμὸς αὐτῆς, πλὴν τῆς θεωρητικῆς ἐρεῦνης, εἶναι ἡ κατάρτισις τῶν μελλόντων νὰ διαχειρισθῶσι τὰ καθαρῶς νομικὰ λειτουργήματα, τοῦ δικηγόρου, δικαστοῦ, συμβολαιογράφου κλπ.

Ἡ ἐν αὐτῇ διδασκαλίᾳ στρέφεται κυρίως περὶ τὴν λεγομένην «Δικαστικὴν νομοθεσίαν», δηλ. τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον, τὸ Ἐμπορικόν, τὸ Ποινικόν Δίκαιον, καὶ τὴν Ποινικὴν καὶ Πολιτικὴν Δικονομίαν, ἐπικρατεῖ ἐπομένως ἐν αὐτῇ, τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ τῆς Δικονομίας.

Ἡ Ἀνωτάτη Ἐμπορική, καθὼς καὶ ἡ ἀνωτέρα βιομηχανικὴ καλλιεργοῦν τὴν «οἰκονομικὴν σκέψιν», διότι κύριος προορισμὸς αὐτῶν εἶναι νὰ καταρτί- ζουν λογιστάς, διευθυντάς καὶ ὑπαλλήλους ἐπιχειρήσεων, τραπεζῶν, καὶ ἐν γένει τὰ στελέχη τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας, δι' ἃ τὰ κύρια μαθήματα, ἅτινα διδάσκονται ἐν αὐταῖς, εἶναι ἡ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομική, ἡ Ἐμπορευματολογία, τὰ ἔμπορικὰ μαθηματικά, ἡ Χημεία, ἡ Ἐμπορικὴ Οἰκονομία, ἡ Λογιστικὴ κλπ.

Τοῦναντίον ἡ Πάντειος Σχολή, ἀποσκοποῦσα ἰδίως τὴν κατάρτισιν στε- λεχῶν τῆς Διοικήσεως καὶ ἐν γένει τὴν παρασκευὴν διὰ τὸν δημόσιον βίον (la préparation pour la vie publique) σύμφωνα μὲ τὴν διαθήκην τοῦ ἰδρυ- τοῦ καὶ τὸν ὀργανισμόν αὐτῆς, καλλιεργεῖ τὴν «πολιτικὴν σκέψιν», τὴν ἱκανότητα δηλ. πρὸς συνθετικὴν ἄμα καὶ πρακτικὴν ἀντίληψιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Διαπαιδαγωγεῖ τοὺς τροφίμους αὐτῆς νὰ ἀντιμετωπίζουσιν τὰ κοινωνικὰ προβλήματα οὐχὶ μόνον ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς ἢ νομικῆς των πλευρᾶς, διὰ μέσου τῶν ἄρθρων καὶ παραγράφων, ἀλλὰ ὡς «ζωντανὴν σύνθεσιν», ὡς συνισταμένην καὶ συνάρτησιν πασῶν τῶν ἀνταγωνιζομένων ἐν τῇ κοινωνικῇ συμβιώσει δυνάμεων, ἱστορικῶν, οἰκονομικῶν, ἠθικῶν καὶ λοιπῶν.

Διὰ τοῦτο σπουδαίαν θέσιν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς κατέχουσιν, πλὴν τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, τὰ ἱστορικά, φιλοσοφικά καὶ βιολογικά μα- θήματα, τὰ ὅποια διευρύνουσιν τὸν πνευματικὸν ὀρίζοντα, προικίζουσιν τὸν νοῦν μὲ πλοῦτον πρωτοτύπων ἀπόψεων καὶ προφυλάσσουσιν οὕτω ἀπὸ τὴν μονομέ- ρειαν καὶ τὴν μονόπλευρον ἀντίληψιν τῶν ζητημάτων.

Μέχρι πρό τιнос οἱ ἀπόφοιτοι τῆς νομικῆς εἶχον τὸ μονοπώλιον τῆς κατα- λήψεως τῶν δημοσίων θέσεων, ἥτοι ἐπομένως φυσικὸν νὰ δίδουν οὗτοι ὑπερ- βάλλουσιν σημασίαν εἰς τὴν «νομικὴν», τὴν «τυπικὴν» πλευρὰν τῆς διοικη- τικῆς δράσεως, νὰ ὑποτιμοῦν δὲ τὴν «οὐσιαστικὴν» ἄποψιν, ἡ ὅποια ἐν τούτοις ἀποτελεῖ τὸ πραγματικὸν δημιουργικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Διδάσκεται μὲν καὶ εἰς τὴν Πάντειον Σχολήν, ἡ ἐπιστήμη τοῦ δικαίου, ἰδίᾳ τοῦ Δημοσίου, τοῦ διοικητικοῦ, τοῦ διεθνοῦς κλπ., ἀλλὰ ὑπὸ ἄλλο πνεῦμα καὶ ἔκτασιν καὶ μὲ ἄλλην μέθοδον, παρὰ εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν.

Ἡ Νομικὴ Ἐπιστήμη δὲν διδάσκεται μόνον, ὡς δογματικὴ ἀνάλυσις καὶ ἐρμηνεία τοῦ ἰσχύοντος δικαίου, ὡς «τεχνικὴ» Ἀ' Ἐπιστήμη, ἀλλὰ ἰδίως ὡς ἐπιστήμη τοῦ «Θετοῦ Δικαίου», ὡς νομοθετικὴ πολιτικὴ, ὡς μελέτη καὶ ἔρευνα τῶν οἰκονομικῶν, ἠθικῶν, ἱστορικῶν κλπ. δυνάμεων, αἵτινες εὐρίσκουν ἔκφρασιν εἰς τὰ ἄρθρα καὶ τὰς παραγράφους.

Μία τοιαύτη διδασκαλία τῆς νομικῆς ἐπιστήμης, καταδεικνύουσα τὴν κοινωνικὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐννόμου τάξεως, προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν σπουδαστῶν διὰ τὴν ἀποδοτικὴν λειτουργίαν τῶν θεσμῶν, διευρύνουσα δὲ

οὕτω τὸν πνευματικὸν αὐτῶν ὀρίζοντα, συντελεῖ εἰς τὴν συνειδητοποίησιν τῆς ἡγετικῆς τῶν ἀποστολῆς καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτῶν μόρφωσιν καὶ ἀνατροφήν.

Ἄφ' ἑτέρου, διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν φιλοσοφικῶν μαθημάτων, οἱ τρόφιμοι τῆς Σχολῆς, ἀπολυτρούμενοι ἀπὸ τὴν τυπολατρείαν καὶ τὸν «νομικισμὸν», διαποτίζονται καὶ ζωογονοῦνται ἀπὸ τὴν ἰδέαν τοῦ Δικαίου, σύμφωνα μετὰ τὴν συμβουλὴν τοῦ Ἰσοκράτους («Χρὴ δὲ τοὺς ὀρθῶς πολιτευομένους οὐχὶ τὰς στοὰς ἐμπιπλάναι γραμμάτων, ἀλλὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς ἔχειν τὸ Δίκαιον»).

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΚ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

I

Ἐκ τῆς Ἐφημερίδος Ἀθηνῶν «Βραδυνή» τοῦ Σαββάτου, τῆς 19 Φεβρουαρίου 1949 (ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Α' Τόμου τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς) με ὑπογραφήν : «Α. Μπρούλης» :

«ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ»

Πρὶν λίγες μέρες ἐκυκλοφόρησεν ἡ Ἐπετηρίς τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Εἶναι ἓνα κομψὸ βιβλίον με μεστὸ περιεχόμενον. Ἀπ' αὐτὸ ξεπηδάει μιὰ φλόγα, ποὺ μᾶς δείχνει πόση ἐργασία καὶ ἀναγεννητικὴ προσπάθεια καταβάλλεται στὴ Σχολή, ποὺ δὲν τὴν προσέχει κανεὶς σήμερα.

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, δημιουργημένη ἀπὸ τοὺς ἀειμνήστους Ἀλ. Πάντον καὶ Γ. Φραγκοῦδην, λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1930. Ὁ Γ. Φραγκοῦδης τὴν θέλησε σὰν σχολὴ προπαρασκευῆς ὑπαλλήλων ἀνωτέρου ἡθους, μορφώσεως, ἀνωτέρας πνοῆς προσωπικοτήτων, ποὺ θὰ ἔδινε στὸ λαὸ πολιτικὴ ἀγωγή, καὶ ὁ Ἀλ. Πάντος στὴ διαθήκη του ἔγραφε ὅτι τὴν προορίζει γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τῆς Πατρίδος. Πραγματικά, ἡ Σχολὴ καὶ στὸ παρελθόν, φωτισμένη ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν πολλῶν διαλεκτῶν ἐπιστημόνων ἔδωκεν ὥριμους καρποὺς καὶ σήμερα εἶναι ἐφωδιασμένη με ἓνα πρόγραμμα πλῆρες, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει ὁμοῦ μορφωτικά, νομικά καὶ οἰκονομικά μαθήματα. Ἀπέκτησε διαλεκτὸ διδακτικὸ προσωπικόν. Διδάσκονται μαθήματα ἀναλυτικὰ καὶ εὐμέθοδα, ποὺ ἀληθινὰ ὁδηγοῦν στὴν πραγματοποίησι τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς. Καθηγηταὶ καὶ Σπουδασταὶ ἔχουν μεγαλυτέραν ἐπαφὴν παρὰ εἰς τὰ ἄλλα ἀνώματα ιδρύματά μας.

Καὶ τὰ ἐμπόδια τῆς ἐργασίας των εἶναι πολλὰ. Ἑλλειψὶς αἰθουσῶν, ὥστε δὲν γίνονται ὅσα μαθήματα περιλαμβάνει τὸ πρόγραμμα. Οἱ καθηγηταὶ ὑποφέρουν καὶ γιὰ νὰ ἐξετάσουν τοὺς φοιτητάς, μὴ ἔχοντας κατάλληλες αἰθουσες. Βιβλιοθήκη δὲν ὑπάρχει καὶ ὅσοι τόμοι ἔμειναν ἀπὸ τὶς καταστροφές, συνεχίζουν νὰ καταστρέφονται. Οἱ φοιτηταὶ δὲν ἔχουν ποῦ νὰ σταθοῦν στὰ διαλείμματα, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἓνα στοιχειῶδες ἐντευκτήριον.

Ἡ Πάντειος ἔχει δύο μεγάλα προσόντα : Ἡ στατιστικὴ τῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς δείχνει ὅτι ὅλοι οἱ φοιτηταὶ εἶναι ἐργαζόμενοι, κυρίως εἰς κρατικούς ὀργανισμούς, καὶ φοιτοῦν πολλοὶ σὲ μεγάλη ἡλικία, ἀπὸ τὴν διάθεσι νὰ καταρτισθοῦν ἐπιστημονικῶς, ὥστε ν' ἀποδίδουν ἐργασίαν ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς καλυτέραν καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάγκην νὰ μὴ γενοῦν στίς κατώτερες

βαθμίδες τῆς ἱεραρχίας, ἀλλὰ νὰ διεκδικοῦν μίαν σταδιοδρομίαν. Πρακτικῶς ἐκεῖ ἀσχεῖται τὸ δικαίωμα τῶν ἐργαζομένων νὰ μὴ στεροῦνται ἀνωτέρας μορφώσεως, νὰ σπουδάζουν ὅπως καὶ οἱ ἄλλες τάξεις τῆς κοινωνίας. Αὐτὸ τὸ γεγονός ἔχει γιὰ τὸ κράτος κατ' ἀρχὴν καὶ γιὰ τὴ χώρα μας κατόπιν ἐξαιρετικὰ πλεονεκτήματα, γιατί τελικῶς ἀπὸ τὴ μόρφωσι τῶν ἐργαζομένων θὰ ὠφεληθῇ ἡ χώρα μας. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ πλήρως ἀντιληπτό.

Ἀκόμη ὅμως, ἡ Πάντειος δὲν εἶναι μιὰ συνηθισμένη ἀνωτέρα σχολή. Ἀναλύοντας τοὺς σκοποὺς της καὶ τὴ σύνθεσί της, πιστεύουμε ὅτι εἶναι ἓνας μεγάλος μοχλὸς τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἑλλάδος. Ὅταν ἐφαρμόσουμε τὴν ἀνασυγκρότησι πρέπει νὰ ξέρομε ὅτι αὕτη θὰ γίνῃ διὰ τῶν κρατικῶν ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν, δηλαδὴ ὅτι τὰ 3/4 τοῦ βάρους της θὰ τὰ σηκώσῃ ὁ μηχανισμὸς της. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ μηχανισμὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀξιωματικούς κλπ. γενικά ἐργαζομένους, ποὺ σήμερα φοιτοῦν στὴ Σχολή. Μοιραίως λοιπὸν ἡ Σχολὴ σήμερα, καὶ λόγῳ ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν της, καὶ ἐκ πρακτικῆς ἀνάγκης, ἐκπαιδεύει τὰ στελέχη τῆς αὐριανῆς ἀνασυγκροτήσεως ὥστε ἡ ὑπαρξίς καὶ ἡ λειτουργία της ἔχει πρωταρχικὴν σημασίαν.

Τὸ χρέος τῶν ἀρμοδίων προκύπτει σαφές καὶ ἄμεσον : Ἡ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἐνίσχυσις τῆς Σχολῆς χάριν τοῦ συνολικοῦ καλοῦ».

II

Ἐφημερίς Ἀθηνῶν «Ἐλεύθερος Λόγος» τῆς 3 Ἰανουαρίου 1927, περὶ τῆς τελετῆς θέσεως θεμελίου λίθου τοῦ πρώτου Μεγάρου τῆς Σχολῆς :

«Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τὴν 11.30' π.μ. τῆς χθὲς ἐτέθη παρὰ τὴν λεωφόρον Συγγροῦ ὁ θεμέλιος λίθος τῆς δι' ἐράνων τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀνεγειρομένης Σχολῆς Κοινωνικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κουντουριώτης, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ ἄλλοι. Ἐν ἀρχῇ ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀγιασμὸς. Ἀκολουθῶς ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐταιρείας κ. Φραγκοῦδης, ἀναπτύξας διὰ μακρῶν τὸ ἱστορικὸν τῶν γενομένων πρώτων προσπαθειῶν πρὸς ἱδρυσιν τοιαύτης Ἀνωτέρας Σχολῆς Κοινωνικῶν, Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τὸν εἰδικὸν νόμον, ὅστις ἐγένετο ἐπὶ Κυβερνήσεως Βενιζέλου, τὸ 1911, περὶ ἱδρύσεως ταύτης, ὡς καὶ τὰ σχετικὰ κληροδοτήματα ὑπὲρ αὐτῆς. Ἀνέφερε, μετὰ ταῦτα, τὰς ἐνεργείας, εἰς αὐς προέβη ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ τὴν πρώτην ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἐκκλησίαν της τονίσας ὅτι, «πρῶτος δωρητὴς ὑπῆρξεν ὁ κ. Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ὅστις, ἐξιδανικευθεὶς ἐν τῇ ἐξορίᾳ, φιλοδοξεῖ νὰ ἀποβῇ καὶ ὁ πρῶτος τῆς Σχολῆς διδάσκαλος».

Διὰ τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν

Περαιτέρω προσέθεσεν :

« Ἐλπίζω ἡ Σχολή, χάρις εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, γρήγορα νὰ ἀποπερατωθῇ. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες οὐδέποτε ὑστερήσαμεν εἰς πατριωτικὰς γενναιοδωρίας, ὑπῆρξε δὲ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀπαράμιλλος ἡ Ἑλληνικὴ φιλογένεια. Ὅ,τι μᾶς λείπει εἶναι ἡ συστηματικὴ ἐργασία καὶ πρὸ παντὸς ἡ ὁμόνοια καὶ συμφωνία, ὅπως συνεργαζόμενοι φθάσωμεν εἰς ὠρισμένον σκοπὸν. Διότι δυστυχῶς οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ὅταν ἀκόμη συμφωνοῦμεν, θέλομεν νὰ φαινώμεθα ὅτι διαφωνοῦμεν! Αὕτῃ εἶναι ἡ μελαγχολικὴ σκέψις ποὺ μὲ καταλαμβάνει τὴν στιγμὴν ταύτην. Μήπως τὸ ἔργον τῆς Ἑθνικῆς σωτηρίας εἶναι ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μας, μήπως εἰς τὸν ἐθνικὸν ὀργανισμόν ὑπάρχει τὸ μικρόβιον τῆς καταστροφῆς, μήπως εἴμεθα καταδικασμένοι ταναυρίζομενοι ἀπὸ κρίσεως εἰς κρίσιν νὰ ὑποδουλωθῶμεν καὶ πάλιν ; Ἡδὴ αἰσθάνομαι τὴν μοχθηρίαν καὶ τὴν ἀσυμφωνίαν νὰ παραμονεύουν ἔξω καὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου περιβάλου. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι ἀπαισιόδοξος. Οὐδέποτε ἡ γνώσις τῆς πραγματικότητος μὲ ἔκαμεν ἄδρανῃ. Ὁ ἱστορικὸς ἀσθενὴς ἔχει εὐτυχῶς γερὴν κρᾶσιν καὶ ἃς ἐλπίσωμεν, ὅτι θὰ ἀνθέξῃ μέχρι τῆς ἐγχειρήσεως, τῆς ὁποίας ἔχει ἀνάγκην διὰ νὰ ζήσῃ.

Ἡ Σχολή μας θὰ μελετήσῃ πρὸ παντὸς τὰ πολυποίκιλα Ἑθνικὰ προβλήματα, θὰ ζητήσῃ νὰ εὕρῃ τὰ αἷτια τῆς κακοδαιμονίας καὶ τὴν θεραπείαν. Τὸ εὐρέως κυκλοφορήσαν περὶ τῆς Σχολῆς φυλλάδιον ἀναπτύσσει τόσον καλὰ τὸν σκοπὸν καὶ τὸ πρόγραμμά της, ὥστε θεωρῶ περιττὸν νὰ εἶπω περισσότερα. Θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς, ἐὰν κατορθώσωμεν πλὴν τῆς Σχολῆς, νὰ ἰδρύσωμεν καὶ τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν ἐργατικῶν τάξεων, αἱ ὁποῖαι ἐγκαταλειφθεῖσαι ἐγίναν ἔρμαιον ἀνατρεπτικῶν καὶ ὕλιστικῶν δοξασιῶν».

Μὲ τὴν ἐλπίδα...

Κατέληξε δὲ εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

« Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι συντόμως θὰ πανηγυρίσωμεν καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς καὶ τὴν ἑναρξιν τῶν μαθημάτων. Θὰ εἶναι αὕτη ἡ εὐτυχεστέρα ἡμέρα τῆς ζωῆς μου. Οὐδέποτε ἐξήλευσα τὴν ἐφῆμερον δόξαν τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας. Οἱ ἀληθινοὶ ἄνδρες στηρίζουν τὴν δόξαν των εἰς τὴν στερεότητα τοῦ ἔργου των καὶ εἰς τὴν ἀγαθὴν ἐπιδρασιν, τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ ἀσκήσουν ἐπὶ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος των καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

» Μέσα εἰς τὴν βασανισμένην αὐτὴν Ἑλλάδα ὅλοι εἰς τὸ τέλος εἴμεθα δυστυχεῖς καὶ κινδυνεύομεν νὰ ταφῶμεν ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς ἰδίως ἡμῶν κακίας.

» Μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐσῆμανε καὶ διὰ τὸ Ἔθνος μας ἡ ὥρα τῶν μεγάλων μεταβολῶν καὶ ὅτι γρήγορα θὰ ἴδωμεν ἀπὸ τὸν περίβολον τοῦτον ἀναδιδομένην

τὴν φλόγα, ποὺ καίουσα φωτίζει τοὺς μεγάλους δρόμους τῶν νέων λαῶν, ἀναφωνῶ :

»—Ζήτω ἡ Πατρίς!».

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Προέδρου

Ὁ κ. Κουντουριώτης ἀπαντῶν εἶπε τὰ ἑξῆς :

«Κύριε Πρόεδρε,

»Μετὰ μεγάλης προσοχῆς ἤκουσα τοὺς λόγους σας καὶ συγχαίρω Ὑμᾶς καὶ τοὺς συνεργάτας σας διὰ τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν, τὴν ὁποίαν εἶχετε, ἰδρύοντες τὴν Σχολὴν τῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἡ ἀπανταχοῦ ἐλληνικὴ φιλογένεια θὰ ἀποπερατώσῃ τὸ ἔργον καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες διανοοῦμενοι θὰ εὕρουν ὑπὸ τὴν Στέγην τῆς Σχολῆς στάδιον ἐργασίας διὰ τὸ καλὸν τοῦ Ἔθνους. Ὁρθῶς εἶπατε, ὅτι παρὰ τὴν τόσῃ ἐθνικὴν κακοδαιμονίαν δὲν πρέπει νὰ ἀπαισιοδοξῶμεν. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀθάνατος. Ἡ Δημοκρατία εἶναι τὸ καλὺτερον πολιτεύμα διὰ τὸν ἐλληνικὸν λαόν. ἀρκεῖ σεῖς οἱ ἀνεπτυγμένοι νὰ ἐργασθῇτε διὰ νὰ καταστῶμεν ἄξιοι τοῦ φιλελευθέρου τούτου πολιτεύματος, καὶ ὅπως ἐξυψώσῃτε καὶ πολιτικῶς τὸν λαόν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἀρετῶν.

»Σὰς συγχαίρω καὶ πάλιν καὶ σᾶς εὐχομαι ἐπιτυχίαν διὰ τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος».

III

Ἐκδρομὴ φοιτητῶν Παντείου εἰς Γαλλίαν κλπ.

Ἀπόσπασμα ἡμερίδος Ἀθηνῶν «Προσφυγικὸς Κόσμος» τῆς Κυριακῆς 13 Ὀκτωβρίου 1950.

«ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ Εἰς τὴν ΓΑΛΛΙΑΝ ΚΑΙ ΕΛΒΕΤΙΑΝ

Μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀδρία» ἐφθασαν τὴν περασμένην Παρασκευὴν οἱ 48 φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Οἱ ὡς ἄνω φοιτηταὶ μετέβησαν εἰς τὰς διεθνεῖς κατασκηνώσεις τοῦ Haute Savoie παρὰ τὸ Charnonix εἰς τὸ χωρίον Vallorcine. Ἐκεῖ ἔκαμαν σειρὰν διαλέξεων περὶ τοῦ παιδομαζώματος καὶ τῶν χριστιανικῶν κινήσεων τῆς Ἑλλάδος. Κατόπιν διέδωσαν εἰς τοὺς φοιτητάς ὅλων τῶν χωρῶν—ποὺ εὗρισκοντο εἰς τὴν ἰδίαν κατασκήνωσιν—φυλλάδια παραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Τουρισμοῦ καὶ Τύπου—ἀναφερόμενα εἰς τὸ στυγερόν ἔγκλημα τοῦ παιδομαζώματος.

Ἐπίσης ὠμίλησαν περὶ τοῦ «Ἑλληνικοῦ φωτός» καὶ ἀνέπτυξαν τοὺς εὐγενικοὺς σκοποὺς τοῦ περιοδικοῦ «Ἀκτῖνες», καθὼς καὶ τῆς «Ἑλληνικῆς Δημοουργίας». Ἀπὸ τὸν Mont-Blanc μετέβησαν εἰς Ἑλβετίαν καὶ ἀφοῦ ἐπε-

σκέφθησαν τὴν Γενεύην καὶ Λωζάννην κατέλυσαν εἰς Παρισίους. Ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν κατέθεσαν στέφανον εἰς τὴν Ἀψίδα τοῦ θριάμβου καὶ κατόπιν ὠμίλησαν ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν τῶν Παρισίων εἰς τὴν Ἑλλην. ἐκπομπὴν τῆς 1.30' μ.μ. περὶ τοῦ ἀπαισίου κακουργήματος, τοῦ παιδομαζώματος. Εἰς τὸ Παρίσι ὑπέγραψαν δῆλωσιν τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν, ἡ ὁποία καταδικάζει τὸ παιδομαζώμα. Τὴν δῆλωσιν ὑπέγραψαν ἐπίσης οἱ διευθυνταὶ τῶν ξένων Pavillon τῆς Cité Universitaire. Τοὺς φοιτητὰς συνώδευσε ὁ καθηγητὴς κ. Βασίλειος Λαμπρινάκης. Εἶναι ὄντως ἐπαινετὴ ἡ προσπάθεια αὕτη τῆς Παντείου Σχολῆς, ἡ ὁποία ἀπέφερεν ὀφέλη ἐθνικά, ἐκπαιδευτικά ἀλλὰ καὶ μορφωτικά. Ἡ ἐκδρομὴ ἐγίνε ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἐθν. Συλ. τῆς Παντείου».

IV

Ὁμιλία τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ Παντείου Σχολῆς Β. Λαμπρινάκη, κατὰ τὴν κατάθεσιν στεφάνου ἐκ μέρους τῶν Φοιτητῶν τῆς Παντείου

εἰς τὸ Ἡρώιον τῶν κατὰ τοὺς πολέμους πεσόντων Κορινθίων

Ἐν Κορίνθῳ τὴν 28-12-1946

«Εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ τοῦ Ἡρώου τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων Κορινθίων καταθέτομεν ὡς ἐκπρόσωποι τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τὸν στέφανον τοῦτον εἰς ἔνδειξιν τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς γενναῖα τέκνα τῆς ἐνδόξου Κορίνθου, τὰ ὁποῖα ἔπεσαν μαχόμενα κατὰ τοὺς ἱεροὺς ὑπὲρ Πατρίδος ἀγῶνας τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς καὶ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας αὐτῆς.

Ὁ Ἕλλην στρατιώτης μαχόμενος ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ ὑπερασπιζόμενος τοὺς ξηροὺς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βράχους τῆς χώρας του, ἐπολέμα ταυτοχρόνως λόγῳ τῆς εἰδικῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς πατρίδος αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἐλευθερίας ὁλοκλήρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἠπείρου, ἀναδεικνυόμενος οὕτως ἄγρυπνος φρουρὸς καὶ πρόμαχος, αὐτῆς, ἀπὸ τῶν κλασσικῶν ἀκόμῃ χρόνων καὶ μετέπειτα κατὰ τὴν χιλιετὴ Βυζαντινὴν περίοδον καὶ ἐσχάτως ἀπὸ τῆς Ἀλβανίας μέχρι τῆς Ἀφρικανικῆς Ἠπείρου καὶ μέχρι τοῦ Ρουβικῶνος.

Καὶ μάχεται, μάχεται διαρκῶς, ὑπομένει, ἐπιμένει, καταπλήσσει τὴν καταστροφὴν διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀφοβίας, πυρπολεῖται καὶ ἐρμηοῦται περιφρονῶντας βαρβάρους δυνάμεις, πίπτει πολλὰς φορές, ἀλλὰ συχνότερον νικᾷ, ἀδικεῖται, ἀλλὰ παραμένει ἀκλόνητος εἰς τὰ ἰδανικά του καὶ ἐγείρεται ἐκ τῆς τέφρας τοῦ ἀκμαῖος πάντοτε πρὸς νέους ἀγῶνας.

Καὶ τώρα ὕστερα ἀπὸ τὴν νικηφόρον πνοὴ καὶ τροπὴ, ποῦ ἔδωκε διὰ τῆς συμμετοχῆς του καὶ τῶν κατορθωμάτων του, ἀλλὰ καὶ τῆς καταστροφῆς του

εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν, βλέπει μὲ μεγάλη πικρία τὸν ἑαυτοῦ τοῦ παραμεριζόμενον καὶ ἀδικούμενον ἀπὸ τοὺς μεγάλους συμμάχους του.

Βλέπει νὰ μὴ ἀναγνωρίζωνται χάριν τοῦ διεθνοῦς δῆθεν κατευνασμοῦ αἱ θυσίαι του καὶ αἱ μετριοπαθεῖς ἐθνικαὶ του διεκδικήσεις.

Κατακτητικαὶ ἐπιδιώξεις ὠρισμένων κρατῶν, ἅτινα μὲ ἄλλας λέξεις καὶ ἄλλα συνθήματα υἱοθέτησαν τὴν νοοτροπίαν τῶν ἡττημένων τῆς χθές, καχυποψίαι καὶ δυσπιστίαι μεταξὺ τῶν μεγάλων ἐμποδίζουν καὶ ἡμᾶς τοὺς ζῶντας ἀκόμη, νὰ ἀπολαύσωμεν τὴν χαρὰν τῆς γαλήνης καὶ τὴν ψυχικὴν ἐκείνην ἡρεμίαν, ποὺ τόσον ἐποθήσαμεν κατὰ τὰ πολεμικὰ ἔτη, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνδόξους νεκροὺς μας νὰ ἀναπαυθῶσιν ἐν εἰρήνῃ.

Οἱ ἐνδοξοὶ οὗτοι νεκροί, ὑπὲρ ὧν τὸ Ἡρῶν τοῦτο ἀνηγγέρθη καὶ πρὸς οὓς αἰωνία θὰ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη μας διὰ τὴν αὐτοθυσίαν των καὶ τὸ παράδειγμα, ποὺ μᾶς ἔδωσαν, μποροῦν οὐχ' ἥττον ν' ἀναπαυθῶσιν ἐν εἰρήνῃ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι δὲν θὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸν ἀγῶνα πρὸς πλήρη ἀναγνώρισιν τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων καὶ κατοχύρωσιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας μας, διότι ἡ Ἑλλὰς ἀπέδειξε πλεστάκις ὅτι κατὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς δὲν ὑπελόγισε οὔτε ἀριθμόν, οὔτε ὕλην, οὔτε συμφέροντα.

Αἰωνία Σας ἡ Μνήμη Προσφιλεῖς καὶ Γενναῖοι στρατιῶται τῆς ἐνδόξου Κορίνθου».

merce, lycées, gymnases, sont admis après concours et un examen de fin d'année, permet la présentation aux examens de licence.

Le cycle des études de l'École diffère essentiellement de l'instruction donnée en Grèce par les institutions supérieures d'enseignement. Bien que possédant des chaires équivalentes à celles des établissements supérieurs de l'Université, sa mission est cependant différente. Dans ce sens, l'École des Sciences Politiques Pantios d'Athènes, suivant les conceptions modernes sur le système d'éducation indiqué par l'enseignement des sciences politiques et sociales comprend les divers cycles relatifs au Droit (surtout droit public), à l'économie, la sociologie, la philosophie, l'histoire etc.

2213 diplômes ont été délivrés depuis la fondation de l'école.

L'école donne aux étudiants un «diplôme des Sciences Politiques» et à ceux qui passent l'examen consacré (exercice, thèse scientifique etc.) un diplôme de doctorat.

Depuis l'année 1952, après décision du Sénat, un Institut des Sciences Sociales fonctionne au sein de l'École. On prévoit aussi prochainement l'ouverture d'un Institut de Journalisme dont le cycle d'études sera de trois ans. Le nombre des étudiants de ces Instituts est extrêmement limité. L'enseignement est confié aux professeurs de l'École et à des «collaborateurs scientifiques» spécialisés. Un certificat est délivré à la fin des études. Grâce à cette initiative, un terrain favorable est créé non seulement pour que les journalistes puissent avoir une culture spéciale mais aussi les personnes qui seront formées scientifiquement pour le bien de la société grecque. Il convient de souligner que l'enseignement des sciences du journalisme est rigoureusement limité aux cadres théoriques et nationaux, toute immixtion aux questions politiques du pays étant formellement interdite.

Cours spéciaux.—Afin d'aider les étudiants qui en auraient le désir, des cours spéciaux de sténographie et de langues étrangères ont été institués. Des sections de forces différentes ont été formées pour les langues : anglaise, allemande, française et italienne.

Éducation physique et Récréation.—Des concours d'athlétisme ainsi que de nombreuses excursions sur les lieux d'intérêt archéologique, éducatif ou artistique sont organisés non seulement en Grèce mais à l'étranger par les soins d'un Comité spécial des étudiants.

L'École se propose l'achat d'un autobus spécial disposant de tous les moyens nécessaires et spécialement construit à cet effet.

Des représentations cinématographiques et théâtrales ainsi que des concerts sont fréquemment organisés.

Bibliothèque et Salle de lecture.—Pour faciliter les étudiants qui ne pourraient se procurer les œuvres scientifiques, une salle de lecture est ouverte à certaines heures et la bibliothèque qui dispose déjà d'un grand nombre de livres et de revues ne cesse de s'enrichir de nouveaux ouvrages.

A partir du 1er octobre 1955 fonctionneront un restaurant, Bains, Salle pour étudiants et bureau médical. On prévoit également l'organisation des installations spéciales pour les vacances ou bord de la mer (campements) et d'une maison de convalescence au Pélion, lieu d'origine du fondateur de l'École, A. Pantos ainsi que celle d'un bureau médical à l'école même et disposant des appareils indispensables (Rayons X etc.).

A partir du 1er octobre 1954 la Comité de Prévoyance des Étudiants a organisé un «Bureau de recherche du Travail» pour les étudiants diplômés de l'École.

I. PROFESSEURS

1. Sp. Calogeropoulos—Stratis : Droit International Public et Histoire Diplomatique
2. G. Daskalakis : Introduction à la Science du droit public.
3. D. Eleuthériades : Biologie Sociale
4. J. Georgakis : Droit Pénal
5. A. Kallivas : Géographie Économique et Science des Finance
6. D. Kalitsounakis : Économie Politique
7. G. Papahadjis : Droit Administratif
8. J. Papazachariou : Socialpathologie et Criminologie
9. J. Paraskevopoulos : Économie Politique
10. P. Perdikas : Droit Commercial
11. J. Sontis : Droit Civil
12. J. Spandanopoulos : Comptabilité et Économie des entreprises privées
13. M. Stassinopoulos : Droit Administratif
14. G. Tenekides : Droit International Public
15. J. Théodorakopoulos : Introduction à la Philosophie
16. D. Vézanis : Théorie Générale de l'État
17. N. Vlachos : Histoire de la Grèce Moderne
18. D. Zakythinos : Histoire de la Civilisation

II. COURS SPÉCIAUX

1. M. L. Asserin	: Littérature française
2. A. Kitsou	: Littérature anglaise
3. G. M. Spankie	: Littérature anglaise
4. G. Kerpinis	: Littérature anglaise
5. Werner Günther	: Littérature allemande
6. Carlo de Marchi	: Littérature italienne
7. H. Bozonis	: Sténographie

III. GYMNASTIQUE, SPORTS, ATHLÉTISME

1. G. Panoutsopoulos.

POLITICAL SCIENCE SCHOOL (PANTIOS)

Athens, Boulevard Syngros

The Political Science School (Pantios) was founded in Athens in 1932 after the private initiative of Alexander Pantos from Pelion, who, after having obtained the diploma of the Political Science School working in Paris since 1871, desired to establish in Greece an equivalent School for the political education of the youth as well as for the formation of the functionaries of a higher instruction and morality. These latter, being convinced of the necessity of such a school for the country which was Aristotle's homeland, the cradle of the political science and the bright source of the intellect of the modern times, would thus work for the uplifting of the standard of the public and political life of the State. Making his will, A. Pantos left his whole fortune for the foundation of this School, to which George Frangoudis from Cyprus, desired to contribute for the spiritual progress of the Nation, and worked hard till his death (1939).

This is an Institution of teaching with the University degree, depending directly on the Ministry of the Public Instruction, bearing the same titles as the different Faculties, the Polytechnical School, the School of High Commercial Studies, and the High School of Agriculture.

The School is being directed by the General Assembly of the Professors and by the Governing Body, chosen by this General Assembly. (The actual rector is Mr M. Stassinopoulos, and vice-rector Mr J. Papazachariou).

The School functions under the supervision of the Council President as testamentary performer, A. Pantos, and the Ministre of the Public Instruction and Worship. The Diploma is equivalent to the Section of the Political Science at the Faculty of Law, and to the High Commercial Studies. It gives exactly the same rights for the nomination in public employments.

The course of study lasts three years. Young people of both sex who have obtained a Certificate of the end of Studies at the Superiour Commercial School, High School (Cymnasium) are admitted after the courses, and an examination of the end of the year allows them to present themselves for the degree examination.

The cycle of studies of the School is essentially different from the instruction given in Greece by the higher institutions of teaching. Although it has the chairs corresponding to those of higher staff at the University, its task is different. The Political Science School Pantios of Athens, following the modern idea of the society scientifically organized after the educational system indicated by the teaching of the political and social science, includes the different cycles corresponding in some way to the Law, especially to the Public Law, Economy, Sociology, Philosophy, History etc.

2213 diplomas have been given since the foundation of the School.

The School gives the students a «Diploma of the Political Science», and those who pass 4 required examinations are given doctorate diploma.

Since 1952, after the decision of the Governing Body, an Institute of the Social Science works in the School. It is expected that an Institute of Journalism will soon be established, the courses of which will last three years. The number of the students of this Institute is very limited. The teaching is trusted to the professors of the School and to the specialised «scientific collaborators». A certificate is delivered at the end of the studies. Thanks to this initiative, a favorable ground is created not only that the journalists might have a special culture, but they will also be equipped with the persons who will be educated scientifically for the good of the Greek society. It should be stressed that the teaching of the science of the journalism is strictly limited to the theoretical and national sphere; any interference of the political questions of the country is formally forbidden.

Special Courses.—Special Courses of Shorthand and Foreign Languages have been established for the students who desire. Sections of different forces have been formed for the languages: English, German, French and Italian.

Physical Education and Recreation.—Athletic matches as well as numerous excursions to the places of interest of archeology, education, art are organized not only in Greece but also abroad by the care of a special Committee of the students.

The School is planning to buy a special care containing all the necessary equipment, and especially constructed for this purpose.

The cinema and theatre representations are frequently organized.

Library and Reading-Hall.—In order to help the students who cannot afford scientific books, a reading-hall was opened at certain hours, and the library which contains a great number of books and revues, is being enriched by the new ones.

From October 1st 1955 there will be a restaurant, bathrooms, study-hall and a medical office.

It is equally expected the organization of the special installation for the vacations near the sea (camping), and a convalescence home.

Pelion, the birthplace of the founder of the School, A. Pantos as well as the medical office in the School have apparatus indispensable, such as X Rays etc.

From October 1st the Committee of the Welfare of the Student was supposed to organize a «Work-search Office» for the students having obtained the Diploma of the School.

I. PROFESSORS

1. Sp. Calogeropoulos=	: Public International Law and Diplo-
Stratis	matic History
2. G. Daskalakis	: Introduction to the Science of the
	public Law
3. D. Eleutheriades	: Social Biology
4. J. Georgakis	: Penal Law
5. A. Kalliavas	: Economic Geographiy and Science of
	Finances
6. D. Kalitsounakis	: Political Economy
7. G. Papahadjis	: Administrative Law
8. J. Papazahariou	: Social pathology and Criminology
9. J. Paraskevopoulos	: Political Economy
10. P. Perdikas	: Commercial Law
11. J. Sontis	: Civil Law
12. J. Spandanopoulos	: Book-keeping and Economy of the
	private undertaking
13. M. Stassinopoulos	: Administrative Law
14. G. Tenekides	: Public International Law
15. J. Theodorakopoulos	: Introduction to the Philosophy
16. D. Vezanis	: General Theory of the State
17. N. Vlachos	: History of Modern Greece
18. D. Zakythinis	: History of Civilization

II. SPECIAL COURSES

1. M. L. Asserin	: French Literature
2. G. M. Spankie	: English Literature
3. A. Kitsou	: English Literature
4. G. Kerpinis	: English Literature
5. Werner Cünther	: German Literature
6. Carlo de Marchi	: Italian Literature
7. H. Bozonis	: Shorthand

III. GYMNASTICS, SPORTS, ATHLETISM

1. G. Panoutsopoulos.

DIE PANTIOS HOCHSCHULE FÜR POLITIK IN ATHEN

Die Pantios Hochschule für Politik in Athen besteht seit 25 Jahren. Die Gründung der Schule ist auf private Initiative zurückzuführen. Zunächst muss Alex. Pantion erwähnt werden, der edle Spross des Piongebirges, der mit seiner reinen, grosszügigen Seele und seinem feurigen Geiste die politischen Wissenschaften über alles verehrte und davon träumte, diese Wissenschaften im Lande des Aristoteles und Platon wieder zu erneuern. Für diesen edelen Zweck hinterliess es durch sein Testament sein ganzes Vermögen. Weiter führen wir an : Georg Frankoudis, den erlesenen Nachkommen der grossen Insel Zypern dessen glühender Wunsch er war, zum Fortschritt und zur Veredelung des griechischen Volkes beizutragen durch die Pflege der politischen, sozialen und journalistischen Wissensgebiete. Er arbeitete unermüdlich für die Gründung einer Schule der politischen und sozialen Wissenschaften in Griechenland. Da er ohne Geld und Vermögen war, setzte, er seine ganze Persönlichkeit für die Gründung und Entwicklung einer solchen Schule. Das griechische Vaterland kann mit Recht stolz sein, denn es bringt in reichem Mass die Helden hervor, die voll christlicher Bescheidenheit sich aufopfern zur Erfüllung edler Ziele, die den Mitmenschen zu gute kommen. Noch mehr Antrieb gab der Schule, im Jahre der Gründung 1930, der damalige Ministerpräsident El. Veniselos, der der neugegründete Schule seine ungeteilten Unterstützung angedeihen liess, wobei ihm als Mitarbeiter der damalige Kultusminister zur Seite stand, Georg Papandreou.

Während der Jahre 1930 bis 1937 funktionierte die Schule als privatrechtlicher Organismus und gewährte ihren Hörern in Form eines freien Seminars Kenntnisse von politischen, wirtschaftlichen und sozialen Wissenschaften.

Auf grund des Gesetzes 886 des Jahres 1937 und durch die Initiative des damaligen Kultusministers G. Georgakopoulos und mit Beihilfe des Professors Stavrou wurde die Pantiosschule als staatliche Hochschule anerkannt und den übrigen Hochschulen des Landes gleichgestellt. Durch das Gesetz 540 des Jahres 1943 bekam die neue Hochschule

durch den damaligen Minister Professor N. Louvaris ihre jetzige organisatorische Form.

Die Pantioshochschule für Politik ist gleichwertig den zwei hiesigen Universitäten und gleich den übrigen Hochschulen des Landes (Polytechnikum, Handelshochschule, Landwirtschaftliche Hochschule). Sie untersteht der Aufsicht des Staates, welche durch den jeweiligen Ministerpräsidenten, als Vollstrecker des Testaments Pantos, und dem Kultusministers ausgeübt wird.

Das Diplom der Pantioshochschule ist den Diplomen der übrigen hiesigen Hochschulen gleichwertig und von gleichem Range, was die Aufnahme und Avancierung in staatlichen Stellungen anbetrifft. Das gleiche gilt für die Dienststellen des öffentlichen Rechtes und der Wohlfahrts-Institutionen. Der Umkreis der Fächer, die gelehrt werden, unterscheidet sich wesentlich von dem der übrigen Hochschulen des Landes. Wenn auch viele Fächer der Pantios den Fächern der übrigen Hochschulen entsprechen, vertritt sie doch eine ganz andere Mission. Im allgemeinen werdet die Pantios Hochschule in diesem Sinne die neusten jetzt herrschenden Auffassungen an, und folgt den wissenschaftlichen Richtungen innerhalb der internationalen Geistesentwicklung. In besonderem umfasst das Studium der Schule die Fächer des Rechtes und zwar des öffentlichen Rechtes, der Wirtschaft, der Soziologie, der Philosophie, der Geschichte und der Journalistik. Alle obigen Fächer werden als Grundbedingung für die Ausbildung in den politischen Wissenschaften betrachtet.

Das Grundgesetz der Schule entspricht und ist angepasst dem Willen der beiden Begründer der Schule. Von ihnen Pantos, besass ein Diplom der in Paris seit 1871 bestehenden Hochschule der politischen Wissenschaften. Nach dem Sinne der Begründer sollte der Zweck der Schule ihr Beitrag zur politischen Erziehung sein und die Gerwährung einer breiten Ausbildung der studierenden Jugend in allen Fächern der politischen, sozialen und wirtschaftlichen Wissenschaften. Ein weiterer Zweck der Schule sollte die Erhöhung des wissenschaftlichen und moralischen Niveaus der Beamten sein und im allgemeinen die Shaffung von Persönlichkeiten, welche zur Hebung des öffentlichen und politischen Lebens im Lande beitragen können. Die Begründer der Schule hegten die Meinung, dass eine solche Schule notwendig war im Mutterlande des Aristoteles, der Wiege der politischen Wissenschaften, der lichtspenden Quelle des internationalen Geistes in heutiger Zeit.

Die Schule erteilt den Absolventen der politischen Abteilung ein Diplom der politischen Wissenschaften und denen, die sich den vor-

bestimmten Voraussetzungen der akademischen Prüfungen unterziehen, das Doctordiplom (Dissertation, etc).

Seit dem Akademischen Jahre 1953 besteht nach entsprechendem Beschluss des Rektorats ein Institut für soziale Wissenschaften mit einem Freikurs einer speziellen Ausbildung für soziale Fürsorge. Für das laufende Jahr ist die Funktionierung des Instituts für internationale Studien, des Instituts für Journalistik und des Instituts für öffentliche Verwaltung vorgesehen.

Der Stempel der Schule trägt als Kennzeichen das Bild des Aristoteles. Der offizielle Saal der Schule trägt ebenfalls das Namen diesen Philosophen, des Begründers der politischen Wissenschaften. Das Gebäude der Schule liegt an der Allee Syngros.

Der Rector der Schule ist Prof. Dr Michael Stassinopoulos und Vize-rector Prof. Dr J. K. Papazachariou.

I. PROFESSOREN

1. G. Daskalakis	: Einführung in das öffentliche Recht und Verfassungsrecht.
2. A. Eleftheriadis	: Sozialbiologie und Sozial Statistik.
3. J. Georgakis	: Strafrecht, Strafprozessrecht und Strafpolitik.
4. Ar. Kalliavas	: Finanzwissenschaft und Wirtschafts-Geographie.
5. D. Kalitsunakis	: Angewandte Volkswirtschaft.
6. Sp. Kalogeropoulos-Stratis	: Internationales Recht und Geschichte der Diplomatie.
7. J. Papazachariou	: Sozialpathologie und Kriminologie.
8. G. Papahatzis	: Verwaltungsrecht.
9. J. Paraskevopoulos	: Volkswirtschaft.
10. P. Perdikas	: Handelsrecht und Handelspolitik.
11. J. Sontis	: Privatrecht.
12. J. Spandanopoulos	: Betriebswirtschaftslehre und Buchhaltung.
13. M. Stassinopoulos	: Verwaltungsrecht.
14. G. Tenekidis	: Öffentliches Internationales Recht.
15. J. Theodorakopoulos	: Einführung in die Philosophie. Kulturphilosophie.
16. D. Vezanis	: Staatsrecht und Verfassungsrecht.
17. N. Vlachos	: Geschichte der Politik.
18. D. Zakythinos	: Kulturgeschichte.

II. LEKTOREN

1. M. L. Asserin	: Französische Literatur
2. G. M. Spankie	: Englische Literatur
3. A. Kitsou	: Englische Literatur
4. G. Kerpinis	: Englische Literatur
5. Werner Cünther	: Deutsche Literatur
6. Carlo de Marchi	: Italienische Literatur
7. H. Bojoni	: Stenographie

III. HOCHSCHUL — SPORTLEHRER

1. G. Panutsopulos	: Turnerisch-sportliche Uebungen

SCUOLA SUPERIORE DI SCIENZE POLITICHE DI ATENE "PANTIOS,,

La Scuola Superiore di Scienze politiche Pandios di Atene funziona da 25 anni. La sua istituzione è dovuta ad iniziativa privata : a quella d'una parte del nobile rampolo di Pelion Alessandro Pantos di animo candido, magnanimo e dell'intelletto luminoso iniziatore. Appassionato per le scienze politiche signò di farle risorgere nel paese di Aristotele et di Platone e lasciò in donazione per testamento tutti i suoi averi perchè venisse affrettata la realizzazione di quello che fu la mèta della sua vita e dall' altra a Giorgio Frangudis, figlio prescelto dell'elenicissima Cipro, bramoso di contribuire al progresso e all'incivilimento della nazione ellenica attraverso la coltura delle scienze politiche, sociali a giornalistiche, lavoro instancabilmente per la istituzione in Grecia di una Scuola di Scienze Politiche e Sociali. Povero non poteva disporre di danaro ma purché fosse raggiunto quello scopo non esitò di mettere al servizio do tale idea la sua personalità.

La Madre Patria Ellenica giustamente va orgogliosa di questi suoi numerosissimi figli a cui essa ha dato vita, di questi suoi figli eroi cristiani sconosciuti sacrificatisi per l'adempimento di quelle mete che essi hanno posto al servizio dei loro consimili.

Hanno dato soffio di vita a questa Scuola E. Venizelos Primo Ministro all' epoca della sua fondazione (1930) che non stentò di dare tutto il suo appoggio all'allora recentemente costituita Scuola fiancheggiato dell' allora Ministro dell'Istruzione Pubblica G. Papandreu.

Dal 1930 al 1937 la Scuola funzionò quale organismo privato procurando in genere ai suoi uditori coltura politica, economica e sociale.

In virtù della legge 886 dell'anno 1937 votata in seguito and iniziativa dell' allora Ministro dell'istruzione Pubblica K. Georgakopoulos fiancheggiato del professore D. Stavru essa venne riconosciuta «Scuola Superiore Pubblica» pari alle altre Istituzioni Culturali Superiori in funzione in Grecia.

Sotto il ministero del professore Luvaris, ministro del Culto e dell'Istruzione Pubblica, e grazie alla legge 540 dell' ano 1943 la Scuola vi trovò nuovi stimolo e slancio intellettuale.

La Scuola Superiore Pandios di Scienze Politiche si trova a parità di merito con le due nostra Università e le altre Scuole Superiori (Politecnico, Scuola Superiore di Agricoltura). Funziona sotto la sorveglianza dello Stato esercitata da ogni Presidente del Consiglio, quale esecutore testamentario di A. Pandu e sotto quella del Ministro del Culto et dell'Istruzione Pubblica. Il diploma della Scuola è equivopolente a quello rilasciato dalle Facoltà di Scienze Politiche e di Legge dell'università e dalla Scuola Superiore delle scienze. Economiche e Commerciali, procurando ai laureati gli stessi diritti in merito alla loro assunzione e promozione presso i servizi pubblici. Tali diritti sono in vigore anche per l'occupazione di impieghi e la promozione presso persone giuridiche didiritto pubblico e fondazioni d'utile comune.

Il ciclo delle lezioni della Scuola è essenzialmente diverso di quanto viene insegnato nelle altre Istituzioni Superiori Culturali in Grecia.

Nonostante che le Cattedre siano corrispondenti a quelle esistenti presso le altre Scuole Superiori entrambi dell'università, esse hanno una missione ben diversa. Prendendo spunto da questo concetto la Scuola Superiore Pandios per le Scienze Politiche di Atene seguendo le novissime concezioni in vigore presso il mondo scientifico internazionale, per quanto si riferisce al sistema di educazione par la didascalia delle scienze politiche, comprende cicli di giurisprudenza (principalmente di diritto pubblico), d'economia, di Sociologia, di Filosofia, di Storia et di Giornalismo quali elementi indispensabili per una perfetta preparazione alle scienze politiche.

L'organico della legislazione della Scuola osserva qualla stessa della Costituzione in coordinazione con la stessa volontà dei fondatori di cui Alessandro Pandos era laureato della Facoltà di Scienze Politiche di Parigi fondata nell' anno 1871. Essi si assumevano il compito di istituire nell'avvenire una Scuola pari alla coltura politica richiesta dai giovani e per la loro perfetta preparazione nelle branche delle scienze politiche et economiche, per l'educazione dei funzionari perchè possano raggiungere un grado di coltura e di moralità superiori e la formazione in genere di personalità idonee di innalzare il livello della vita pubblica e politica in Grecia. I suoi fondatori credevano che una Scuola del genere con una tale missione fosse indispensabile nel paese che fu quello di Aristotele culla delle scienze politiche e fonte luminosa dello spirito universale nei tempi moderni. La scuola concede a quelli che hanno terminato i loro studi in scienze politiche un diploma in scienze politiche e una laurea a quelli che hanno superato l'esame accademico stabilito (—tesi scientifica—esami, ecc.).

Dall'anno Accademico 1952-1953 è entrato in funzione presso la Scuola Pandios in seguito a decisione presa dal Consiglio della Scuola stessa un Istituto per le scienze politiche con corsi liberi e con speciale didascalia per la Previdenza Sociale, dall' anno accademico in corso principieranno a funzionare : Istituti di Pubblica Amministrazione, di Studi Internazionali e di scienze giornalistiche.

Il sigillo della Scuola ha quale emblema Aristotele. L'aula addetta alle Feste porta il nome dello stesso fonfatore di Scienze Politiche.

Il palazzo della Scuola è sito nel viale «Singru».
E' Rettore della Scuola il professore M. Stassinopoulos e Vice-Rettore il professore J. Papazachariu.

I. PROFESSORI

1. Sp. Calogeropulos-Stratis	: Diritto Internazionale Pubblico e Storia Diplomatica.
2. G. Daskalakis	: Introduzione alla Scienza di diritto pubblico.
3. D. Eleutheriades	: Biologia Sociale.
4. J. Georgakis	: Diritto Penale.
5. A. Kalliavas	: Geografia Economica e Scienza delle Finanze.
6. D. Kalitsunakis	: Economia Politica.
7. G. Papahagis	: Diritto Amministrativo
8. J. Papazachariu	: Socialpatologia e Criminologia.
9. J. Paraskevopoulos	: Economia delle imprese private.
10. P. Perdikas	: Diritto Commerciale.
11. J. Sontis	: Diritto Civile.
12. J. Spandanopoulos	: Ragioneria.
13. M. Stassinopoulos	: Diritto Amministrativo.
14. G. Tenekides	: Diritto Internazionale Pubblico.
15. J. Theodorakopoulos	: Introduzione alla Filosofia.
16. D. Vezanis	Teoria Generale dello Stato.
17. M. Vlachos	: Storia della Grecia Moderna.
18. D. Zakithinos	: Storia della civiltà.

II. CORSI SPECIALI

1. M. L. Asserin	: Letteratura francese.
2. G. M. Spankie	: Letteratura inglese.
3. G. Kerpinis	: Letteratura inglese.
4. Werner Cünther	: Letteratura tedesca.
5. Carlo de Marchi	: Letteratura italiana.
6. A. Kitsou	: Letteratura inglese.

III. GIMNASTIKA—PORT—ATLETIKA

1. G. Panutsopoulos.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΧΟΛΗΣ (Λεωφόρος Συγγρού)	
ΠΡΥΤΑΝΙΣ	91.682
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ	91.697
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ	91.511
ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ	91.511
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ	91.511

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΟΜΟΤΙΜΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΣ	Μουρούζη 7 (πλ. Ρηγίλλης)	71.020
ΚΟΥΓΕΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Καρυατίδων 7 (Μακρυγιάννη)	90.608
ΛΟΥΒΑΡΙΣ ΝΙΚ.	Μηνιάτη 29 (Μέτς)	90.941
ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Κόχραν 14 (Κουκάκι)	91.488

Β'. ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΒΕΖΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ,	Σκουφά 34	613.433
ΒΛΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ,	Ήπειρου 24	51.983
ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Λεβίδου 21 (Κηφισιά)	01.149
-ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ρόδου 35 (πάροδ. Ἀχαρνῶν)	84.696
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΟΣΘ.	Μεγίστης καὶ Δοϊράνης (Καλλιθ.)	96.444
ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ ΔΙΟΝ.	Ἀσκληπιοῦ 6	612.819
ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.	Σκουφά 19	611.560
ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ	Πάρνηθος 57 (Ψυχ.)	778.986
ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡ.	Εὐρυάλης 12 (Δικηγορικά, Γλυ- φάδα)	29.995

- ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΣΤΡΑΤΗΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ	Πιττακοῦ 8 (ἐναντι Πύλης Ἀδρ.)	35.390
ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ	Εὐτ. Καβαλόττι 3α	91.811
-ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ἰουλιανοῦ 19 (παρὰ τὸ Μουσεῖον)	663.441
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.	Πατριάρχου Ἰωακείμ 53 (30.033)	71.872
-ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	Ὀμήρου 24 (019.188)	24.289
ΣΟΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Δεκελείας 4 (Ἐκάλη)	019.279
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ	Ταῦγέτου 7 (Ψυχικὸ)	778.397

Γ'. ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.	Ἰωνίας 180 (Τέρμα Ἀχαρνῶν)	33.906
ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Πλουτάρχου 3 (Κολωνάκι)	70.868

Δ'. ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓ.	Σύρου 29 (Κυψέλη)	21.862
----------------------	-------------------	--------

Ε'. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΚΑΦΟΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Όμηρίδου 18 (Πειραιεύς)	43.819
ΣΑΚΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Γρηγοροβίου 10 (Άγ. Λουκάς)	880.173
ΣΚΟΠΕΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	Άρτέμιδος 35 (Χαλάνδρι)	77.680

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ**Α'. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ**

ΚΑΡΝΑΒΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ	Μαγνησίας 48 (Ν. Έλβετία)	51.882
-------------------	---------------------------	--------

Β'. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ ΚΩΝΣΤ.	Πανταζή 13 (Κυνοσάργους)	969.195
------------------	--------------------------	---------

Γ'. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ ΘΕΜΙΣΤ.	Σινώπης 2 (Ν. Σμύρνη)	91.511
ΚΑΣΙΜΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	Άτσλεϋ 16 (Λόφος Σικελίας)	91.511
ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ-ΧΡΥΣΑΝΘΗ		
ΧΡΥΣΑΥΓΗ	Πανταζή 13 (Κυνοσάργους)	969.195
ΜΙΧΑΛΟΥ-ΚΟΥΓΕΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	Κάτω Βούλα	91.511
ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ	Βούρβαχη 16 (Μακρυγιάννη)	91.344

Δ'. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ—ΤΑΜΕΙΟΝ

ΔΕΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Άρακύνθου 17	91.511
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Βούρβαχη 11 (Μακρυγιάννη)	91.344

Ε'. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Χρεμωνίδου 19 (Παγκράτι)	91.511
ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΕΛΕΝΗ	Κόδρου 9	24.077

ΣΤ'. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΑΛΒΕΡΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Κόχραν 4 (Κουκάκι)	91.511
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ	Σαρκουδίνου 86 (Ν. Κόσμος)	91.511
ΚΟΒΕΛΙΩΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ	Κλεψύδρας 3 (Άέριδες)	91.511
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	Χαριδήμου 14 (Παγκράτι)	91.511

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΑΝΤΕΙΟΥ

Κεντρικόν Τηλέφωνον 91-511

ΥΠΟΓΕΙΟΝ

Μαγειρείον	No Τηλεφ.	1
Γραφείον Συλλόγου	» »	3
Γραφείον Γυμναστοῦ	» »	4
Ίατρείον	» »	5
Βιβλιοθήκη	» »	6
Παραπλ. Βιβλιοθήκης	» »	7

ΙΣΟΓΕΙΟΝ

Λογιστήριον	No Τηλεφ.	80
Γραμματεία	» »	81
Γραμματεὺς	» »	82
Πρύτανις	» »	83
Αἴθουσα Συμβουλίου	» »	84
Αἴθουσα Συμβουλίου	» »	86
Γενικός Γραμματεὺς	» »	85
Αἴθουσα Καθηγητῶν	» »	87
Αἴθουσα Ὁμιλητοῦ	» »	88

Α΄ ΟΡΟΦΟΣ

Σπουδαστήριον Γ΄	No Τηλεφ.	89
» Β΄	» »	91
» Α΄ (Κοκκίνου)	» »	92
» Δημ. Ὑπαλ.	» »	93
Σπουδαστήριον	» »	94

Β΄ ΟΡΟΦΟΣ

Σπουδαστήριον Γ΄	No Τηλεφ.	95
» Β΄	» »	96
» Α΄	» »	97
» Δημοσιογραφ.	» »	98
Σπουδαστήριον	» »	99

ΕΤΕΡΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Α΄ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Κεντρικόν Τηλέφωνον
Δ)νσις Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως

30.461

33.247

Β'. ΓΕΝΙΚΟΝ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ ΠΑΥΛΟΣ 35.691

Γ'. ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
ΠΑΡΑ ΤΗ ΣΥΓΚΛΗΤΩ

ΜΠΑΚΑΤΣΟΥΛΑΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ Προπυλαίων 19 90.135

Δ'. ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΚΑΙ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

MARIE ASSERIN LOUISE	Νίκης 9	29.316
GUENTHER WERNER	Όμηρου 13	
ΚΕΡΠΙΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Πλατ. Λαυρίου	
ΚΙΤΣΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	N. Σμύρνη (Κολωνίας 32)	
SPANKIE C.	Θουκυδίδου 6 (α' στ. Καλαμάκι)	34.297
ΜΠΟΖΩΝΗ ΕΛΕΝΗ	Τσακάλωφ 8	612.860
CARLO DE MARCHI	Σόλωνος 40 (γραφ.)	611.973
	Φρύνης Παλαιοῦ Φαλήρου	99.583

Ε'. ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΩΝ

ΔΕΔΕΣ Δ. Καθηγητής Πανεπι- στημίου (χειρουργός)	Ροῦζβελτ 62	28.112
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΡ. (ὀφθαλμολό- γος)	Βασ. Ἡρακλείου 20 (Ἀρχ. Μουσείον).....	
ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΣΠΥΡ. (φυματιο- λόγος καὶ ἀκτινολόγος) Δ)τῆς Κρατ.Σανατορίου Πεντέλης	Σολωμοῦ 5 (Ἐξάρχεια)	35.992
ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΛΟΣ Β. Ὑφηγητής τῆς Ἱατροδικαστικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ (παθολόγος)	Ὡρολογᾶ 1	610.024
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Κ. Καθηγη- τῆς Πανεπιστημίου (Ψυχία- τρος, νευρολόγος)	Στουρνάρα 57 (Πολυτεχνεῖον)	53.076
ΜΑΡΟΥΛΗ ΕΙΡΗΝΗ (ὀδοντια- τρός)	Μαυρομιχάλη 9	
ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΔΗΜ. (Καθηγητής Ψυχολογίας)	Μονεμβασίας 22 (Κουκάκι)	90.670
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ (μι- κροβιολόγος)	Χατζηχρήστου 1 (Μακρυγιάννη)	90.155
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓ. (ὀδον- τιατρός)	Δ. Ἀρεοπαγίτου 8 (Μακρυγιάννη)	31.748

ΣΤ'. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ**ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΣ ΡΕΝΝΟΣ,**

Ἀρχιτέκτων,

Σκουφᾶ—Ὀμήρου

612.142

Ζ'. ΙΔΡΥΜΑΤΑ**ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ Α.Μ. ΒΑΣΙ-**

ΛΕΩΣ

Φιλελλήνων 9

36.126 καὶ 34.241

ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΑΤ. ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ Λεωφ. Ἀμαλίας 52

35.580

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙ-

ΘΑΛΥΕΩΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Ἱπποκράτους 15

614.490

Η'. ΣΤΑΘΜΟΙ**ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ** (Κεντρική)

71.441 καὶ 71.442

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΡΩΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ

55.555

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΡΩΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ

664.727

Θ'. ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ**ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ**

31.972

Ι'. ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΙΣ**ΙΑ'. ΕΘΝΙΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ****ΜΑΤΖΑΡΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ**

Πρόεδρος, Ζαχαρίτσα 23 Κουκ. 91.511

ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἀντιπρ. Α', Θεοδώρου Νέγρη 19 91.511

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἀντιπρ. Β', Μινιάκ 6 Κουκάκι 91.511

ΠΑΠΑ·Ι·ΩΑΝΝΟΥ ΑΡΙΣΤΟΣ

Γεν. Γραμ., Νικ. Θεοτόκη 11 Μέτς 91.511

ΜΕΡΤΙΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Εἰδ. Γραμ., Παιανιέων 22 Μεταξ. 91.511

ΜΠΕΚΑΤΩΡΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ταμίας, Πύθωνος 22 Κυψέλη 91.511

ΘΕΜΕΛΗΣ ΛΑΜΠΡΟΣ

Συντονιστής, Ἐρεχθέως 18 Πλάκα 91.511

ΔΑΒΑΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣ

Π.Ε.Κ.Α., Πρεβέζης 12 Καλλιθ. 96.100

ΒΑΛΣΑΜΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπιτρ. ἔσωτ.

καὶ ἔξωτ. σχέσ., Ἀλκιβιάδου 21

51.039

ΒΟΥΛΤΣΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἐπιτρ. τύπου καὶ Διαφωτί-

σεως, Παλαιολόγου Κάλβου Χαλάνδρι 91.511

ΣΑΡΑΚΗΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Σύμβουλος, Ἀκαδημίας 5 91.511

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σύμβουλος, Μ. Μπότσαρη Χαλ. 91.511**ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ ΠΕΤΡΟΣ**

Σύμβουλος, Βλαχάβα 5 91.511

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΜΑΡΚΟΣ

Σύμβουλος, Νυμφαίου 32 91.511

ΙΒ'. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΤΥΧΙΟΥΧΩΝ**ΚΟΚΚΑΛΙΑΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ** Πρόεδρος, Ὑπ. Οἰκονομικῶν

28.314

ΙΑΤΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ἀντιπρόεδρ., Σταδίου 51

24.448

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΡΑΣ.	Γεν. Γραμ., Παραθύρα 121	28.459
ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ ΝΙΚΟΛ.	Ταμίας, Ε'. Οίκον. Έφορία Πειραιώς	40.547
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ.	Έφορος, Μέγ. Ήλ. Σταθ. Πειραιώς	43.969
ΜΙΧΑΛΕΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Σύμβουλος Σ.Π.Α.Π., Καρόλου 1	54.028
ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΧΑΡΑΛ.	Σύμβουλος Θεραπ. «Ευαγγελισμός»	71.681
ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΕΛΕΥΘ	Ι.Κ.Α., Άγ. Κωνσταντίνου 16	51.994
ΣΤΥΛΙΑΝΕΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	Ε.Ι.Ρ., Ρηγίλλης 4	72458/04

ΙΓ'. ΕΤΕΡΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ	13ον Θαρύπτου 28	90.322
ΕΡΜΗΛΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, Δ)ντής		
Φοιτητικῆς Χορωδίας καὶ Όρ- χήστρας,	Λεωφ. Συγγροῦ 42	91.511
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Δ)ντής		
Έκκλησιαστικῆς Φοιτητικῆς Χορωδίας,	Όδ. Φιλελλήνων 1	20.036
ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ		30.551
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ		82.463
ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΑΞΙ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟΝ		90.875
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓ. Φοι- τητικόν Κομμωτήριον	Ίπποκράτους 10	613.955
ΟΙΚΟΣ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ,	Καπλανῶν 11	